

	పుట		పుట
జైశ్వానరహారం ...	40	శిశుమోదకం ...	64
పిప్పలాక్షరహారం ...	41	గుడకూహ్లాండావళిహారం ...	65
ఏలాదిహారం ...	42	కంటకార్యాద్యవళిహారం ...	67
చతుస్సమహారం ...	42	అశ్వగంధాదిహారం ..	67
అగ్నిమఖహారం ...	43	మదనకామేశ్వరలేహారం ...	69
అశ్వగంధాదిహారం ...	43	సుగంధ్యాదిహారం ...	70
అమృతాంతకహారం ...	44	తైలాహారసాయనం ...	71
త్రికటుహారం ...	44	మధుస్సుహారసాయనం ...	73
క్రిఫలాదిహారం ...	45	కూహ్లాండావళిహారం ...	74
చాతురౌతకహారం ...	45	బిల్వారిహారం ...	75
గుడపిప్పలి ...	46	కుటబాద్యవళిహారం ...	76
సమశర్కరహారం ...	47	శ్మేషాద్రవ్యకల్పన ...	78
పారానీయాదిహారం ...	47		
సైంధవాదిహారం ...	48	* తైలాలు *	
సారస్వతహారం ...	48		
బృహత్సాగరహారం ...	49	వారాయణతైలం ✓ ...	84
రామతాదిహారం ...	50	ఇరిమేదాదితైలం ✓ ...	85
చందనాదిహారం ...	50	భృంగాపాలకతైలం ...	86
వ్యోమేదిహారం ...	51	పున్నవృత్తతైలం ...	87
నవాయనలహహారం ...	52	వాసాచందనాదితైలం ...	88
అవంగచతుస్సమహారం ...	52	విడకాద్యతైలం ...	89
సర్వాపధిస్నానహారం ...	53	బృహద్భ్రాహ్మణీమహారతైలం	90
ఏలాదిహారం ...	53	శ్రీబిల్వతైలం ...	91
లఘుగాదిహారం ...	53	కూలగజేంద్రతైలం ...	92
		మహాతుద్రతైలం ...	93
* లేహ్యాలు *		బృహత్సాగరతైలం ...	94
లేహ్యాకల్పన ...	55	బృహత్సర్వచాదితైలం ...	95
చ్యవనప్రాకారలేహ్యం ...	55	హిమసాగరతైలం ...	96
హాసాహ్లాండావళిహారం ...	58	మహాబలాతైలం ✓ ...	98
అవంగాద్యవళిహారం ...	58	బృహత్సాగరతైలం ...	100
ముస్తకాదిమోదకం ...	59	నిరామిషమహామూషతైలం ✓	101
శ్రీకామేశ్వరమోదకం ...	60	మహాశుక్లమృతమృతతైలం	102
మేధీమోదకం ...	62	బృహత్సైంధవాదితైలం ...	104
బృహత్సర్వకాదిమోదకం ...	63	ప్రమేళామహారతైలం ...	105
		చందనాదితైలం ...	106

	పుట	పు
హారతైలం ...	107	బాలచాంగేటిపుతం ... 14
కానీసాదితైలం ...	108	అష్టమంగళపుతం ... 14
మహాభంగరాజతైలం ...	109	ఫలకల్యాణపుతం ... 14
కుంకుమాదితైలం ...	110	సోమపుతం ... 14
విడంగుదితైలం ...	111	గోధూమాదిపుతం ... 14
హింగాదితైలం ...	111	రోహితకపుతం ... 14
కనకతైలం ...	112	మహారోహితకపుతం ... 14
శ్రీగోపాలతైలం ...	112	
రాన్నాపూతికతైలం ...	114	* క జ్జ లీ ఔ ష థా లు *
అశ్వగంధాబలాహితైలం	116	

* పుటాలు *

కల్యాణపుతం \ ...	118	శ్రీజయమంగళరసం ... 15
ఫలపుతం ...	119	బ్రహ్మత్క-స్తూరీభైరవరసం ... 15
కుమారకల్యాణపుతం \ ...	120	వసుంతకుసుమాకరం ... 15
కల్గకపుతం ...	121	యోగీంద్రరసం ... 15
బృహదశ్వగంధపుతం \ ...	122	బ్రహ్మద్వాపిచింతామణి ... 15
ఛాగలాదిపుతం ...	123	రసరాజరసం ... 15
బృహచ్చాగలాద్యపుతం	124	భాగవద్విమలశక్తిలాసరసం ... 15
పునర్మృతపుతం ...	128	బాలనూకోద్గయం ... 15
ఛాగాదిపుతం ...	129	బృహత్సృమనాథరసం ... 15
కంకుమాదిపుతం ...	130	సువర్ణక్రవాదరసం ... 16
సారస్వతపుతం \ ...	131	అభ్రకపంచామృతరసం ... 16
వ్యాఘ్రీపుతం ...	133	పూర్ణచంద్రరసం ... 16
పంచదిక్తపుతం ...	133	బృహత్సర్వజ్వరహరలోహం ... 16
పంచదిక్తగుగ్గులుపుతం ...	134	హేమామృతరసం ... 16
భూనింబాదిపుతం ...	135	స్వర్ణపర్వతి ... 16
బృహత్సంచగవ్యపుతం ...	136	వసుంతమాలతీరసం ... 17
మహాదాడిమాదిపుతం ...	137	ఇచ్చాభేదీరసం ... 17
అమృతపాకపుతం \ ...	138	కావ్యచింతామణి ... 17
మహాత్రిఫలాదిపుతం ...	139	బృహత్కంచనాధరసం ... 17
కుంకుమాదిపుతం \ ...	140	అగ్నితండికటి ... 17
కుమారకల్యాణపుతం ...	141	హుతాశనరసం ... 17
అశ్వగంధపుతం \ ...	144	కయ్యరసం ... 17

	పుట		పుట
ఆధియనరసింహంసం ...	174	సుంద్రప్రభావతి ...	201
అమృతాగస్త్యులు ...	174	కైశోరగుణాలు ...	202
బృహచ్చంద్రప్రభావతి ...	175	స్వచ్ఛందభైరవచరణం ...	204
సిత్యాంబరం ...	177	జాలజానానలరసం ...	205
శ్రీపదగజకేసరి ...	179	బృహత్కృత-పూకేతురసం ...	205
తారకేశ్వరసం ...	179	యశ్యవర్ణాహం ...	206
ప్రదరానిహం ...	180	కాలకుటలరసం ...	206
కమినీనిదావణగసం ...	180	కమచూడామణిరసం ...	207
మన్మథాస్త్రిసం ...	181	మందామృతగసం ...	208
త్రిభువనశ్రీరసం ...	181	కిన్నరకంఠరసం ...	210
నూర్వానరీ ...	181	విమాచిక్షణ సగసం ...	210
రజఃపరికరసం ...	182	అగ్ని ముఖరసం ...	211
వాతవిధ్వంసినసం ...	184	సువర్ణసిందూరభూషణం ...	212
వాతగజాంకశం ...	185	అనందభైరవి ...	212
అజీర్ణబలకలానలగసం ...	186	మృతమతారం ...	213
క్రిష్ణాదంబం ...	187	వైత్యాగిశకసం ...	213
సిందూరభూషణం ...	188	* వంతుబౌషధాలు *	
తమకతారం ...	188		
చిత్రకాదినటికలు ...	189	పూర్ణచంద్రోదయం ...	214
ముస్తకావతి ...	189	కాంతివల్లభరసం ...	216
స్వయమగ్నిరసం ...	190	మకరధ్వజం ...	218
శంఖచూడరసం ...	190	షడుణబలికరితమకరధ్వజం ...	218
అగ్నికుమారరసం ...	190	పుటపక్ష్యవృక్షజ్వరాంతికలాహం ...	220
అదిత్యరసం ...	191	సిద్ధమకరధ్వజం ...	221
సగ్నిసాతభైరవరసం ...	191	మహావృక్షకమందరసం ...	225
శీతాంశుగసం ...	192	సువర్ణకాంతివల్లభరసం ...	227
వంశేశ్వరంసం ...	194	మహాలక్ష్మీవిలాసరసం ...	228
పంచలోహరసాయనం ...	194	కంకరాలనూర్వాదయం ...	229
చంద్రోదయరసం ...	195	సువర్ణవాతరాశుసం ...	230
కంకరమందరసం ...	195	సువర్ణనూర్వానరీ ...	231
లోహపర్వతి ...	196	సువర్ణమేహవంగ్రాజీయం ...	232
పంచమృతపర్వతి ...	197	రజితచంద్రోదయం ...	233
బాహుమణిరసం ...	198	సువర్ణలోహరసాయనం ...	233
మహాచంద్రకళారసం ...	199	తైలవృక్షచింతామణి ...	234
గోకులరామరసం ...	200	మహామృతమకరసం ...	235

	పుట		పుట
రథమాణిక్యం ...	236	అమృతారిష్టం ...	261
అష్టాక్షరం ...	237	గానానకం ...	261
స్వర్ణసింహారం ...	238	కోపిత కరిష్టం ...	262
స్వర్ణవంగం (హేమనందారం) ...	239	అగ్రయాగిష్టం ...	263
వాతరాక్షసం ...	240	పుష్పహాసకం ...	264
వ్యాధిహానికం ...	241	ఉదారాణం ...	265
బాలనూనోదయం ...	241	వాసాక్షి ...	266
తామసోహరిసాయనం ...	242	కనకానకం ...	267
సహస్రకిరణార్కం ...	243	సారాక్షిష్టం ...	267
పూర్వచంద్రోదయసింహారం ...	244	మన్మథారిష్టం ...	268
కనకాక్షి ...	245	కర్పూరానకం ...	269
హేమసంతాప్తం ...	246	కటాక్షిష్టం ...	269
హేమనాథం ...	247	అహిశేనానకం ...	270
హేమవంగరాజీయం ...	248	అబ్జులాదారిష్టం ...	270
రజితహేమవంగరాజీయం ...	249	విష్ణుగ్రాహం ...	271
శ్రవణశంకామృతరం ...	249	ఖనిరారిష్టం ...	272
శిలావంగేశ్వరం ...	250	బలాక్షిష్టం ...	273
క్షయకుతారం ...	251	అశ్వగంధారిష్టం ...	274
వంగరాజీయం ...	252	నేపథ్యారిష్టం ...	275
రజితహేమసాయనం ...	252	చందనానకం ...	277
చూడామణిం ...	253	గణపాద్యానకం ...	278
రసరాట్నం ...	254	అశోకారిష్టం ...	280
సమగ్రహి ...	255	జీరకారిష్టం ...	281
అమృతమృతానకం ...	255	శివారిష్టం ...	281
		సారస్వతారిష్టం ...	282
అపవాలూ - అరిష్టాలూ		దశమాలారిష్టం ...	285
అసనారిష్టం కల్పన ...	257	మృగమదానకం ...	287
బ్రాహ్మారిష్టం ...	260	చందనానకం ...	288
		అనవిదానకం ...	289

	పుట		పుట
అభయనరసింహులను ...	174	చంద్రప్రభావతి ...	201
అవృతాగస్త్యులు ...	174	కైశోరస్థులు ...	202
బృహచ్చంద్రప్రభావతి ...	175	స్వచ్ఛందభైరవగణం ...	204
సత్యానందగణం ...	177	కాలదానాలరసం ...	205
శ్రీపదగజకేసరి ...	179	బృహత్కృష్ణకేతురసం ...	205
తారకేశ్వరసం ...	179	యశ్యవర్ణాహం ...	206
ప్రదరానిలాహం ...	180	కాలకుటరసం ...	206
కామినీవిదావజగసం ...	180	లఘుచూడామణిరసం ...	207
మన్మథాస్రయసం ...	181	మందాహృదయగణం ...	208
త్రిభువనశ్రీరసం ...	181	కీర్తిరకంఠరసం ...	210
నూర్జ్యోతిరి ...	182	విమాచిః ధ్వజగణం ...	210
రజఃప్రచురసం ...	182	అగ్నిమఖరసం ...	211
వాతవిధ్వంసరసం ...	184	సుకగ్ధసిందూరభూషణం ...	212
వాతగజాంశశం ...	185	అనందభైరవి ...	212
అజీర్ణబలకలానలగణం ...	186	మహామతారం ...	213
క్రిష్ణాద్దంసం ...	187	పైత్యాంశకగణం ...	213
సిందూరభూషణం ...	188		
లఘుమతారం ...	188	* వ ర ట ట ప ట ట *	
చిత్రకాదినటికలు ...	189	పూర్ణచంద్రోదయం ...	214
ముప్తకావతి ...	189	కాలతపల్లభరసం ...	216
మన్మథమగ్నిరసం ...	190	మహారథగణం ...	218
శిఖిమాండరసం ...	190	పద్మబలిహరిమహారథగణం ...	218
అగ్నికుమారరసం ...	190	పుటపక్వః పృథ్వీరాతికలాహం ...	220
అదిత్యరసం ...	191	సిద్ధమకగధ్వజం ...	221
సన్నిపాతభైరవగణం ...	191	మహాకళ్యాణంవరరసం ...	225
శివాంశుగణం ...	192	సుకగ్ధకాలతపల్లభరసం ...	227
వంగేశ్వరరసం ...	194	మహాలక్ష్మీవిలాసరసం ...	228
పంచలోహరసాయనం ...	194	కళ్యాణమూర్తిదయం ...	229
చంద్రోదయరసం ...	195	శంఖవత్పరాక్షరసం ...	230
కళ్యాణసుందరరసం ...	195	సువర్ణనూర్జ్యోతిరి ...	231
లోహపర్వతి ...	196	సువర్ణమేహవంగూర్జితయం ...	232
పంచాక్షరపర్వతి ...	197	రజితచంద్రోదయం ...	233
బాహుమణివలేహం ...	198	సువర్ణభూహరసాయనం ...	233
మహాచంద్రకళారసం ...	199	త్రైలోక్యచింతామణి ...	234
గోకులరాజగణం ...	200	పూర్ణమృగవికరసం ...	235

[illegible]

తొమ్మిది నూచిక

(అక్షరాల వారం)

పదం	పేజీ	పదం	పేజీ
అక్షరాల వారం	160	అక్షరాల వారం	21
అక్షరాల వారం	161	అక్షరాల వారం	18
అక్షరాల వారం	162	అక్షరాల వారం	25
అక్షరాల వారం	211	అక్షరాల వారం	170
అక్షరాల వారం	180	అక్షరాల వారం	8
అక్షరాల వారం	171	అక్షరాల వారం	26
అక్షరాల వారం	10	అక్షరాల వారం	4
అక్షరాల వారం	213	అక్షరాల వారం	14
అక్షరాల వారం	161	అక్షరాల వారం	67
అక్షరాల వారం	183	అక్షరాల వారం	27
అక్షరాల వారం	171	అక్షరాల వారం	112
అక్షరాల వారం	201	అక్షరాల వారం	229
అక్షరాల వారం	13	అక్షరాల వారం	195
అక్షరాల వారం	255	అక్షరాల వారం	266
అక్షరాల వారం	41	అక్షరాల వారం	35
అక్షరాల వారం	289	అక్షరాల వారం	173
అక్షరాల వారం	26	అక్షరాల వారం	263
అక్షరాల వారం	200	అక్షరాల వారం	119
అక్షరాల వారం	116	అక్షరాల వారం	5
అక్షరాల వారం	144	అక్షరాల వారం	216
అక్షరాల వారం	43	అక్షరాల వారం	207
అక్షరాల వారం	67	అక్షరాల వారం	180
అక్షరాల వారం	274	అక్షరాల వారం	206
అక్షరాల వారం	15	అక్షరాల వారం	108
అక్షరాల వారం	145	అక్షరాల వారం	210
అక్షరాల వారం	237	అక్షరాల వారం	130
అక్షరాల వారం	270	అక్షరాల వారం	140
అక్షరాల వారం	33	అక్షరాల వారం	110
అక్షరాల వారం	191	అక్షరాల వారం	28

	పుట		పుట
పునర్నవాదిచూర్ణం ...	38	బృహత్సంహితాసం ...	159
పునర్నవాదితైలం ...	87	బృహత్సంహితాతైలం ...	94
పునర్నవాదీయం ...	264	బృహత్సంహితాతైలం ...	9
పునర్నవాదీయం ...	27	బృహత్సంహితాతైలం ...	95
పునర్నవాదీయం ...	164	బృహత్సంహితాతైలం ...	100
పునర్నవాదీయం ...	214	బృహత్సంహితాతైలం ...	157
పునర్నవాదీయం ...	244	బృహత్సంహితాతైలం ...	22
పునర్నవాదీయం ...	213	బృహత్సంహితాతైలం ...	135
పునర్నవాదీయం ...	180	బృహత్సంహితాతైలం ...	13
పునర్నవాదీయం ...	105	బృహత్సంహితాతైలం ...	59
పునర్నవాదీయం ...	249	బృహత్సంహితాతైలం ...	86
పునర్నవాదీయం ...	145	బృహత్సంహితాతైలం ...	12
పునర్నవాదీయం ...	119	బృహత్సంహితాతైలం ...	218
పునర్నవాదీయం ...	270	బృహత్సంహితాతైలం ...	69
పునర్నవాదీయం ...	273	బృహత్సంహితాతైలం ...	73
పునర్నవాదీయం ...	193	బృహత్సంహితాతైలం ...	181
పునర్నవాదీయం ...	144	బృహత్సంహితాతైలం ...	14
పునర్నవాదీయం ...	241	బృహత్సంహితాతైలం ...	225
పునర్నవాదీయం ...	158	బృహత్సంహితాతైలం ...	102
పునర్నవాదీయం ...	75	బృహత్సంహితాతైలం ...	199
పునర్నవాదీయం ...	205	బృహత్సంహితాతైలం ...	139
పునర్నవాదీయం ...	152	బృహత్సంహితాతైలం ...	137
పునర్నవాదీయం ...	171	బృహత్సంహితాతైలం ...	28
పునర్నవాదీయం ...	40	బృహత్సంహితాతైలం ...	98
పునర్నవాదీయం ...	175	బృహత్సంహితాతైలం ...	109
పునర్నవాదీయం ...	124	బృహత్సంహితాతైలం ...	165
పునర్నవాదీయం ...	63	బృహత్సంహితాతైలం ...	7
పునర్నవాదీయం ...	136	బృహత్సంహితాతైలం ...	93
పునర్నవాదీయం ...	142	బృహత్సంహితాతైలం ...	149
పునర్నవాదీయం ...	164	బృహత్సంహితాతైలం ...	228
పునర్నవాదీయం ...	156	బృహత్సంహితాతైలం ...	17
పునర్నవాదీయం ...	18	బృహత్సంహితాతైలం ...	1
పునర్నవాదీయం ...	167	బృహత్సంహితాతైలం ...	37
పునర్నవాదీయం ...	49	బృహత్సంహితాతైలం ...	59
పునర్నవాదీయం ...	104	బృహత్సంహితాతైలం ...	188

	పుట		పుట
ముస్తకాద్యరివ్వం ...	263	వాతరాక్షసం ...	240
వృక్షమదానం ...	287	వాతఃస్వప్నం ...	184
వృక్షాద్యచూర్ణం ...	39	వానాపూర్ణాద్యలహరి ...	58
మేధామోదకం ...	63	వానాచందనాద్యలహరి ...	88
మేహవంగరాజీయం ...	243	వానాదీమయం ...	13
యకృదరిహం ...	206	వానాదీమయం ...	266
యోగేంద్రరసం ...	155	విషుగ్గాద్యలహరి ...	111
రక్షప్రసక్తకరసం ...	153	విషుగ్గాద్యలహరి ...	89
రజతిచందోదయం ...	233	విషుగ్గాద్యలహరి ...	210
రజతిమేహవంగరాజీయం ...	243	విషుగ్గాద్యలహరి ...	23
రజతిహంసాయనం ...	242	విషుగ్గాద్యలహరి ...	25
రక్షభూతి ...	245	విషుగ్గాద్యలహరి ...	40
రసమాణిక్యం ...	236	విషుగ్గాద్యలహరి ...	133
రసరాట్నం ...	251	విషుగ్గాద్యలహరి ...	241
రసరాజరసం ...	156	విషుగ్గాద్యలహరి ...	91
రాజమృగాంకరసం ...	235	విషుగ్గాద్యలహరి ...	190
రాసాపూర్ణాద్యలహరి ...	111	విషుగ్గాద్యలహరి ...	33
రామతామరం ...	50	విషుగ్గాద్యలహరి ...	278
రాహితీఃస్వప్నం ...	149	విషుగ్గాద్యలహరి ...	281
రాహితీకాండం ...	262	విషుగ్గాద్యలహరి ...	250
లఘుదాడిమాప్తకచూర్ణం ...	25	విషుగ్గాద్యలహరి ...	64
లఘుచందనాద్యలహరి ...	52	విషుగ్గాద్యలహరి ...	192
లఘుగాడిచూర్ణం ...	36	విషుగ్గాద్యలహరి ...	213
లఘుగాడిచూర్ణం ...	53	విషుగ్గాద్యలహరి ...	92
లఘుగాడిచూర్ణం ...	53	విషుగ్గాద్యలహరి ...	205
లోకనాథరసం ...	247	విషుగ్గాద్యలహరి ...	71
లోహపర్ణిణి ...	196	విషుగ్గాద్యలహరి ...	60
లోహనవం ...	261	విషుగ్గాద్యలహరి ...	112
వంగరాజీయం ...	262	విషుగ్గాద్యలహరి ...	91
వంగేశ్వరరసం ...	194	విషుగ్గాద్యలహరి ...	179
వర్షికాదీమయం ...	14	విషుగ్గాద్యలహరి ...	171
వర్షకఘ్నం ...	121	విషుగ్గాద్యలహరి ...	218
వసంతకుసుమాకరం ...	153	విషుగ్గాద్యలహరి ...	191
వసంతకుసుమాలతీరసం ...	170	విషుగ్గాద్యలహరి ...	100
వాతగంగాంకురం ...	185	విషుగ్గాద్యలహరి ...	47

పుట	పుట
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	38 బృహత్సంహితాసం ... 159
పునర్ముఖాదితైలం ...	87 బృహత్సంహితాతైలం ... 94
పునర్ముఖాదిమం ...	264 బృహత్సంహితామం ... 9
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	27 బృహత్సంహితాతైలం ... 95
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	164 బృహత్సంహితాతైలం ... 100
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	214 బృహత్సంహితాతైలం ... 157
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	244 బృహత్సంహితాతైలం ... 22
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	213 భూనింబాద్యుత్తం ... 135
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	180 భూనింబాద్యుత్తం ... 13
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	105 భూనింబాద్యుత్తం ... 39
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	249 భూనింబాద్యుత్తం ... 86
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	145 మంజువాదక మయం ... 12
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	119 మంజువాదక మయం ... 218
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	270 మంజువాదక మయం ... 69
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	273 మంజువాదక మయం ... 73
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	198 మంజువాదక మయం ... 181
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	144 మంజువాదక మయం ... 14
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	241 మంజువాదక మయం ... 225
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	158 మంజువాదక మయం ... 102
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	75 మంజువాదక మయం ... 199
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	205 మంజువాదక మయం ... 139
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	152 మంజువాదక మయం ... 137
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	171 మంజువాదక మయం ... 28
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	40 మంజువాదక మయం ... 98
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	175 మంజువాదక మయం ... 109
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	124 మంజువాదక మయం ... 165
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	63 మంజువాదక మయం ... 7
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	136 మంజువాదక మయం ... 93
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	122 మంజువాదక మయం ... 149
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	164 మంజువాదక మయం ... 228
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	156 మంజువాదక మయం ... 17
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	18 మంజువాదక మయం ... 1
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	167 మంజువాదక మయం ... 37
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	49 మంజువాదక మయం ... 59
పునర్ముఖాదిచూర్ణం ...	104 మంజువాదక మయం ... 189

	పుట		పుట
ముస్తకాద్యరివ్వం ...	268	వాతరాక్షసం ...	240
వ్యూగమదానం ...	287	వాతఃస్వస్తి ...	184
వ్యూగాక్షచూర్ణం ...	39	వాసాటూమ్మండలేహ్యం ...	58
మేధీమోదకం ...	61	వాసాచందనాద్యతైలం ...	88
మేహవంగరాజీయం ...	243	వాసాదకమయం ...	13
యక్యదరిహం ...	206	వాసాద్యం ...	266
యోగేంద్రరసం ...	155	విడంగద్యతైలం ...	111
రక్షప్రవర్తకరసం ...	183	విడంగద్యతైలం ...	89
రజతిచంద్రియం ...	233	విషూచిస్వస్తిరసం ...	210
రజతిమేహవంగరాజీయం ...	243	వివిగలగ ధనుర్మాం ...	23
రజతిహంసాయనం ...	244	వివిగదాడియ్యమూర్తం ...	25
రక్షభూతి ...	245	వైశ్యసంహారం ...	40
రసమాణిక్యం ...	236	వైశ్యమూర్తి ...	133
రసరాట్ట ...	251	వైశ్యహంసం ...	241
రసరాజరసం ...	156	వైశ్యహంసం ...	61
రాజమృగాక్షరసం ...	235	శిశుహంసం ...	190
రాస్నాత్మాతితైలం ...	111	శిశుహంసం ...	33
రామతామూర్తి ...	50	శిశుహంసం ...	278
రొహిణిఃస్వస్తి ...	140	శిశుహంసం ...	281
రొహిణికాండం ...	262	శిశుహంసం ...	250
లఘుదాడిమాష్టకచూర్ణం ...	25	శిశుహంసం ...	64
లవిగచక్షుస్వస్తి ...	52	శిశుహంసం ...	192
లవంగాక్షచూర్ణం ...	36	శిశుహంసం ...	213
లవంగాక్షచూర్ణం ...	53	శిశుహంసం ...	92
లవంగాక్షచూర్ణం ...	53	శిశుహంసం ...	205
లోకనాధరసం ...	247	శిశుహంసం ...	71
లోహపర్ణితి ...	195	శ్రీకామేశ్వరమోదకం ...	60
లోహరసం ...	261	శ్రీగోపాలతైలం ...	112
వంగరాజీయం ...	252	శ్రీబిల్వతైలం ...	91
వంగేశ్వరరసం ...	194	శ్రీవదనజక్షి ...	179
వర్ణికాడి మయం ...	14	శ్రీవదనజక్షి ...	171
వర్ణికస్వస్తి ...	121	వర్ణికాడి మయం ...	218
వసంతకుసుమాకరం ...	153	వర్ణికాడి మయం ...	191
వసంతమాలినీరసం ...	170	వర్ణికాడి మయం ...	100
వాతగజాంకుశం ...	185	వర్ణికాడి మయం ...	47

	పుట		పుట
సర్వాప్రసాదానమాళం ...	53	సూక్ష్మాన్తః ...	182
సహస్రకలకాండం ...	243	సేవకానమాళం ...	48
సారస్వతపుటం ...	141	సోమభూతం ...	146
సారస్వతానమాళం ...	48	స్వచ్ఛందానామరసం ...	204
సారస్వతానమాళం ...	183	స్వచ్ఛందానామరసం ...	190
సేవకానమాళం ...	183	స్వచ్ఛందానామరసం ...	169
సేవకానమాళం ...	21	స్వచ్ఛందానామరసం ...	239
సేవకానమాళం ...	211	స్వచ్ఛందానామరసం ...	238
సుగంధానామరసం ...	70	త్వయితానం ...	251
సుగంధానామరసం ...	23	త్వయితానం ...	107
సుగంధానామరసం ...	160	హిందూనామరసం ...	30
సుగంధానామరసం ...	247	హిందూనామరసం ...	34
సుగంధానామరసం ...	230	హిందూనామరసం ...	111
సుగంధానామరసం ...	212	హిందూనామరసం ...	96
సుగంధానామరసం ...	201	హిందూనామరసం ...	173
సుగంధానామరసం ...	232	హిందూనామరసం ...	233
సుగంధానామరసం ...	233	హిందూనామరసం ...	169

ఉ పా డ్ధ త మ

ఈగ్రంథం ప్రకటించా అని పదేళ్ళుగా గంకల్పించి వున్నాను. ముఖ్యము సంవత్సరాల నా జీవితానా ఆనుభవము యందులో క్రోడీకరించాను. శ్రీ అద్వైతలీలకృతిస్సామినాయకుగారు చేపట్టినవలె ఇప్పుటి కాలము యిది ప్రకటన అయింది.

గంప్రదాయసిద్ధాంతగా వ్యవహరించుచు వుండే బౌద్ధమతముగారే నేనిందులో చేర్చారు. వాటికి టీకలున్న వృద్ధజనముల సుప్రదాయం అనువరించే రాకాను. వాటిలో అనేకాలు నేను వాగ్దాన్య ఘోషణలో తయారుచేసి వాడినీ వున్నాను.

దేశంలో వాడుకలో వున్న అనేక యోగాల మూలార్థం వేరూ, అచరణలో వున్న ఆర్థం వేరూగా కనబడుతోంది. మూలాత్మికాత్మం అయిన యీ వ్యవహారం ఎప్పుడు ఎలాగ ప్రారంభం అయిందో చెప్పలేము; కాని వైద్యకాస్త్రపరిచయం అయినా లేని సంస్కృతపండితులు టీకలు రాయడమూ, సంస్కృతబాషావాసన అయినా లేనివారు బౌద్ధభాషలు తయారుచేస్తూవుండడమూ దీనికి కారణం అయి వుండవచ్చు. ఏమయినా మూలాత్మికమనం ముదిరి కాదుగదా! అనేకయోగాలలో నేను మూలాలు అనువరించి అచరణను వ్యతిరేకంగా యిందులో టీకలు రాయ వలసివచ్చింది. ఈగ్రంథరచనకు గల కారణాలలో యిది కూడా వొకటి.

నా గంకల్పముగా క్రయస్త్రము ఇది. నా శక్తి కీటికి చాలింది కాదు. అయినా తెలిసినంతవఱకు నా గ్రంథస్వరూపముకం అగ్రగ్యం అనిపించింది. సామానించాను. ప్రమాదాలు పడివుండవచ్చు. నిదురుంటాను.

దేశంలో ఒక్కొక్క బౌద్ధభాషకి చాలా యోగాలు కనబడుతున్నాయి. అన్నీ వాడుకలో వున్నాయేమో నాకు తెలియదు; కాని పెద్దలు చాలామంది వాటిలో ఒక్కటే చేస్తున్నట్లు కనపడింది. ముఖ్యము సువత్సరాలగా నేను తెలుసుకున్న అయోగారే యందులో చేర్చారు. కాస్త్రీయమూ, గంప్రదాయ సిద్ధమూ అయిన యోగం కావా అని తాపత్రయపడేవారికి అలాంటి వన్నీ ఒకచోట ఉండడం అగత్యం అన్న ఉద్దేశంతో యిది కూర్చాను. అయితే వాటి టీకలలో అవ్యవస్థమయితో నాకు కొన్ని అభిప్రాయభేదాలు కలుగించాయి. భారతదేశంలో ఇతరసామాజిక అనుసార్యవైషమ్యం సాంప్రదాయాలు కొన్ని తెలుసుకోడం వల్లకూడా యిది కలుగింది. ఈగ్రంథంలో అలాంటి నా భిన్నాభిప్రాయాలు వృధాగా ప్రతిపాదించాను. అవి నేను నమ్మి అచరణలో పెట్టిచూసినవి. వృద్ధులూ, ఈగ్రంథం చూసినవారు అవి బాగా పరిశీలిస్తారని వమ్ముకున్నాను.

ఈ గ్రంథం కొత్తగాటి ఉపయోగపడితేనూ, పండితవైద్యులకు అవరహస్రం అయితేనూ నాకు ధన్యత. ఇందులో చేర్చవలసిన యోగాలు ఇంకా కొన్ని వున్నాయి; కాని యుక్తకాలంలో అవి నాకు దొరకలేదు; ముందుకుం దయనా అవి చేరుస్తాను.

ఇందులోవున్న కొన్ని యోగాలు నాకు నామిత్రులు వైద్యరాజ శ్రీవీభావ్యం వారి కేశవర్లుగారు దయచేశారు. అందుచే నాకు సాంప్రదాయం చెబు తున్నవారున్నా వారే. వారికి నాకృతజ్ఞత విస్తరించు కంటున్నాను. విశేషం దేమిటంటే? కొన్ని స్థలాలలో వారిలో నున్నా నాకు అభిప్రాయభేదాలు కలి గాయి. వారు నన్ను మన్నించారు. ఇంకా మన్నిస్తారన్నీ నమ్ముచున్నాను.

నా అభిప్రాయాలతో ఏకీకరించనివారు ఇంకా అనేకులు ఉండవచ్చు. ఉన్నారనే సత్యం. వారికిన్నీ నా సారథ్యం యిదే. నచ్చితేనే వారు నా అభిప్రాయాలు స్వీకరించవచ్చు. నచ్చనిచోట్ల నన్ను మన్నిస్తే చాలు. ఏచారణ చేస్తేనే చాలు. నేను, వారికి నాకృతజ్ఞత విస్తరించుకంటాను.

ఇది చేపట్టి అన్నిటి ధరలూ అకాశం అంటిస్తుంటేనే ఈ సమయంలో ప్రకటించి శ్రీ లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారు నాకు చాలా వేలు చేశారు. వారికి మరీపరీ కృతజ్ఞత విస్తరించుకంటున్నాను.

అచ్చునెప్పుడు ఉద్దహారంలో నాకు శ్రీహనుర్తి గోపాలకృష్ణశర్మగారు విక్రీణి సాయంచేశారు. వారికిన్నీ నావందనాలు.

గంధర్వపార్వతీ

రాజమండ్రి 1-12-47

ఇల్లు

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

ఆయుర్వేద యోగ ముక్తావళి

మాన పరిభాష

స మానేన వినా యుక్తి ద్వివ్యాజాం జాయతే క్వచిత్
ఆతః ప్రయోగకార్యార్థం మాన మత్రోచ్యతే మయా ॥

ద్రవ్యాలకు పరీమాణ నిర్ణయం లేకుండా యోగకల్పన చెయ్యగూడదు. అంచేత, యిక్కడ మానపరిభాష వివరిస్తున్నాను.

వట్నర్షపై ర్యవ స్తో గుంజై కా తు యనై స్త్రీభిః
మాష స్తు వంచభి వ్షడ్భిః తథా సప్తభి రష్టభిః
దశభి ర్ద్వాదశభి శ్చ రక్షిభి వ్షడ్విధో మతః
చరకస్య తు మాష స్తు దశగుంజాభి రేవ చ
చరకస్య తు చార్ధేన సుశ్రుతస్య తు మాషకః ॥

ఆరు అవగంజలైతే ఒక యవ. మాడు యవలు గాని, నాలుగు వట్లగంజలు గాని ఒక గుంజ. ఇదే రక్షి. 6 రక్తులు ఒక మాషం. అంటే రెండణాల యెక్కు అవుతుంది, 6, 8, 7, 9, 10, 12 రక్తులు ఒక మాషం అని భిన్నాభిప్రాయాలు అరున్నాయి. చరకుని అభిప్రాయం ప్రకారం 10 గుంజలు ఒక మాషం. సుశ్రుతుని అభిప్రాయం ప్రకారం అయితే అయిదు గుంజలే ఒక మాషం.

మాషై శ్చతుర్భి శ్శాణ స్యా ధరణం త స్నిగద్యతే
టంక స్స ఏవ కథిత స్తద్వయం కోల ఉచ్యతే -
క్షుద్రకో వటక త్తైవ ద్రక్షణ స్స నిగద్యతే ।

నాలుగు మాషాలు ఒక కాణం. అంటే అరతులం. దానికి ధరణం అనీ టంకం అనీ మరో రెండు పేర్లు. రేండు కాణాలు ఒక కోలం. కోలానికి క్షుద్రకం, వటకం ద్రక్షణం అనిపిస్తే పేర్లు. ఇది తులం.

కోలద్వయము కర్షన్యై త్రోవైక్యః పాణి శ్చ మాణికా
అక్షం పిచుః వాణితలం కించితావణి శ్చ తిందుకమ్
బిడాలపదకం చైవ తథా షోడశికా మతా
కరమధ్యో హంసపదం నువర్ణం కవళగ్రహః
ఉదుంబరం చ పర్యాయైః కర్షన్ వవ నిగద్యతే ॥

రెండు కోలాలు ఒక కర్షం, అంటే రెండుతులాలు. పాణిమాణిక, అక్షం, పిచు, పాణితలం, కించితావణి, తిందుకం, బిడాలపదకం, షోడశిక, కరుచుచ్చం, హంస పదం, నువర్ణం, కవళగ్రహం, ఉదుంబరం—ఇవి కర్షానికి మరికొన్ని పేర్లు.

స్యో త్కుర్వాభ్యా మర్థవలం శుక్తి రష్టమికా తథా
శుక్తిభ్యాం చ పలం జ్ఞేయః ముష్టి రామ శ్చతుర్థికా
ప్రకుంచ షోడశీ బిల్వం పల మేవాత్ర కీర్త్యతే ॥

రెండు కర్షాలు అర్థపలం. దీనికి శుక్తి, అష్టమిక అనిన్నీ పేర్లు. రెండు శుక్తిలు, అంటే యెనిమిది తులాలు ఒక పలం. ముష్టి, ఆననం, చతుర్థిక, ప్రకుంచం, షోడశి, బిల్వం— ఇవి పలానికి పేర్లు.

పలాభ్యాం ప్రస్పతి ర్జ్యేయో ప్రస్పతం చ నిగద్యతే
ప్రస్పతిభ్యా మంజలి స్యా త్కుడవో అర్థశరావకః
అష్టమానం చ సజ్జేయః కుడవాభ్యాం చ మాణికా
శరావోష్టపలం తద్వ ద్జ్యేయ మత్ర విచక్షతైః ॥

రెండు పలాలు ప్రస్పతి. దానికే ప్రస్పతం అనిన్నీ పేరు. రెండు ప్రస్పతులు అంజలి, కుడవం, అర్థశరావం, అష్టమానం అనిన్నీ దానికి పేర్లు. రెండు కుడవాలు ఒక మాణిక. అదే శరావం. అష్టపలం అనిన్నీ దానికి పేరు.

శరావాభ్యాం భవే త్ప్రస్థ శ్చతుః ప్రస్థై స్తథాధకిమ్

భాజనం కంఠం చాత్రం చ చతుష్పాదపలం చ తతః ॥

రెండు శరావా లొక ప్రస్థం. నాలుగు ప్రస్థా లొక అధకం. అధకానికి భాజనం, కంఠం, చాత్రం అని పేర్లు. అది అరవైనాలుగు పలాలు.

క పా యాలు

క పా య క ల్ప న

పానీయం షోడశగుణం త్సుణ్ణే ద్రవ్యపలే షి పేత్
 మృత్పాతే క్వాథయే ద్ద్రావ్య మప్తనాంశావశేషితమ్
 కర్షాదా తు పలం యావ ద్దద్యాత్ షోడశికం జలమ్
 తత స్తు కుడవం యావ త్తోయ మప్తగుణం షి పేత్
 చతుర్థా మత శోర్చ్యం యావ త్ప్రీహికం జలమ్
 తజ్జలం పాయయే ద్ధీమాక్ కోష్ణం మృద్వగ్ని సాధితమ్
 శృతః క్వాథః కషాయ శ్చ నిర్యూహ స్స నిగద్యతే
 మాత్రో త్రమా పశేన స్యా త్త్రిభి ర్మై స్తు మధ్యమా
 జఘన్యా తు పలార్థేన స్నేహక్వాథోవధేషు చ॥

కషాయం కాచవలసిన ద్రవ్యం పచ్చిదైనా ఎండుదైనా ముందు మొత్తగా చిత్తక
 కొట్టాలి. ఆ ద్రవ్యం ఒకపలం గ్రహించి 16 రెట్లు నీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిదో వంతు మిగి
 లేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది. కషాయం మట్టివాత్రలో కాచడం మంచిది.

ఆ కషాయద్రవ్యం కర్షం మొదలు పలందా కావుంటే నీళ్ళు 16 రెట్లు చేర్చాలి.
 పలం మొదలు కుడవం దా కావుంటే 8 రెట్లు జలం చేర్చాలి. కుడవం మొదలు ప్రస్థం
 దా కావుంటే 4 రెట్లు జలం చేర్చాలి. కషాయం సన్ననిమంటమీద కాచాలి. అది
 గోరువెచ్చగా ఉండగా పుప్పుకోవాలి. కషాయానికి శృతిం అనీ, క్వాథ అనీ, నిర్యూహ
 హం అనీ పర్యాయపదాలు. కషాయం ఉత్తమమాత్ర ఒక పలం. మధ్యమమాత్ర
 6 తులాలు. అధమమాత్ర ఆరపలం, అంటే నాలుగు తులాలు.

అపిధానముఖే పాతే జలం దుర్జలతాం వ్రజేత్

తస్మా దావరణం త్యక్త్యా క్వాథాదీనాం వినిశ్చయః॥

కషాయం కాచేటప్పుడు పాత్రమీద మూత ఉంచితే జలం చెడిపోతుంది కనక
 మూత వెయ్యకుండా కాచాలి.

క షా యం లో క ర్క రా దు లు

శ్వాధో యో పేత్రితా మంత్రై శ్చతుర్థాష్టమఃపాద్యైః

వాతపిత్తకఫాతంకే వివరీతం మధు స్మృతమ్

కషాయంలో చక్కెర చేర్చవలసిఉంటే, వాతవ్యాధులలో ఇచ్చే కషాయంలో నాలుగోవంతు, పిత్తవ్యాధులలో ఇచ్చే కషాయంలో ఎనిమిదోవంతు, కఫవ్యాధులలో ఇచ్చే కషాయంలో పదహారోవంతు చేర్చాలి. తేనె అయితే యిందుకు తల్ల కందులుగా చేర్చాలి. అంటే, తేనె వాతవ్యాధిలోయిచ్చే కషాయంలో 16 వ వంతు, పిత్తవ్యాధిలో ఇచ్చే కషాయంలో యెనిమిదోవంతు, కఫవ్యాధిలో ఇచ్చే కషాయంలో నాలుగోవంతు చేర్చాలి.

ఉష్ణ తై త్యా లు

శుద్ధపిత్తై శ్చతం శీతం ఉష్ణం వాతకఫామయో

స్నిగ్ధోష్ణం కేవల వాతే కదుష్ణం సర్వరోగనాశ్

కేవల పిత్తరోగంలో యిచ్చే కషాయం చల్లగా వుండాలి. వాత కఫాలలో ఇచ్చే కషాయం వేడిగా వుండాలి. కేవలవాతంలో ఇచ్చే కషాయం గోరువెచ్చగా వుండాలి. గోరువెచ్చనిది సర్వరోగాలూ హరిస్తుంది.

కా గు పా త్ర లు

శ్రేష్ఠం విషమ్నం సౌవర్ణే మధ్యమం రాజతే బలమ్

తామ్రపాత్రేధమం ప్రోక్తం స నింద్యం మృణ్మయేషు తు

కషాయం బంగారపుపాత్రలో కాచడం చాలామంచిది. ఆ కషాయం విషాలు హరిస్తుంది. వెండిపాత్రలో కాచడం మధ్యమం. ఆ కషాయం బలకరం. రాగిపాత్రలో కాచడం మిక్కిలి అధమం. నింద్యం. ఎలాంటి సందర్భంలోనాకూడా రాగిపాత్రలో కాచకూడదు. మట్టిపాత్రలో కాచడం చెడ్డది కాదు.

గమనిక :- ఈ కషాయాలు, ఇష్టానుసారముగా, శ్వాధ లనే సేరుతో కొన్ని కంపెనీల వారు అమ్ముతున్నారు. కషాయాలు నిలవ ఉండేటట్లు మంచి ఉపాయాలు అవలసి వుంటే వా రలా చేస్తున్నారు. అలా చెయ్యడం చెడ్డది కాదు; గానీ ఎప్పటికప్పుడు తయారు చేసుకోవడమే మంచిది.

కౌఠ్య చూర్ణాలు

మరిన్ని, కొన్ని కంపెనీలవారు కపాయద్రవ్యాలు అన్నీ కలిపి గుండకొట్టి ఉంచి అమ్ముతున్నారు. వస్తుసంపాదనకు ఇందువల్ల కష్టం లేకపోవచ్చు గాని, రెండు మాసాలు చాటిలే చూర్ణాలు శక్తిహీనా అయిపోతాయి. ఈ సందర్భంలో అలాటి కౌఠ్యచూర్ణాలు కొని వాడుకోవడం దండుగే కాదు, అపాయకరమున్న కనక, వైద్యులూ, రోగులూ కూడా మూలికలు ఎప్పటికప్పుడే చేర్చి, గుండకొట్టుకుని వాడుకోవడం శ్రేయస్కరం.

౧ ద శ మూ ల క పా య ౦

కాలిపర్ణి, పుష్కపర్ణి, బృహతీద్వయగోక్షురైః
 బిల్వగ్నిమంథస్యనాకకాశ్మరీ పాటలాయుతైః
 దశమూల మితి ఖ్యాతం కృథితం తజ్జలం పిబేత్
 పిప్పలీచూర్ణసంయుక్తం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్
 సన్నిపాతజ్వరహరం సూతికాదోషనాశనమ్
 శోష, శైత్యం, భ్రమ, స్వేదకానశ్వాసవికారనుత్
 వ్యాత్సంఘగ్రహపాఠ్యాన్వితీంద్రామస్తకీహూన్యాన్ ।

కాలిపర్ణి, పుష్కపర్ణి, వాళడు, పెద్దముతక, పల్లెరు, మారెడు, కెల్ల, మండిలం పెగుమ్మడు, కలిగిట్టు—ఇవి దశమూలాలు. వీటిక వాయు, పిప్పలీచూర్ణం కలిపి పుచ్చుకుంటే వాతశ్లేష్మజ్వరాలు తగ్గిస్తుంది. సన్నిపాతజ్వరాలు, సూతికాదోషాలు, శోష, శైత్యం, భ్రమ, చెమట, దగ్గు, ఎగబు, హృద్రోగం, కంఠగ్రహం, పక్కలనొప్పి, తండ్రి, తలనొప్పి తగ్గించేస్తుంది.

౨ మ హా రా స్నా ది క పా య ౦

రాస్నా ద్విగుణభాగా న్యై దేకభాగా స్తతఃపరే
 ధన్వయాన బలైరంగ దేవదారు శటీ వచా
 వాసకో సాగరం పథ్యా చవ్యా ముస్తా పునర్నవా
 గుడూచీ వృద్ధదారు శ్చ శతపుష్పా చ గోక్షురః

అశ్వగంధా ప్రతివిషా శ్మశముల శ్మతావరీ
 శ్మస్తా సహచర శ్మైచిన ధాన్యకం బృహతీద్యయమ్
 వీభీః శ్మతం పిబే త్వాధం శుశీచూర్ణేన సంయుతమ్
 శ్మస్తాచూర్ణేన నా యోగరాజగుగులునాఽఞ్చవా
 అజమోదాదినా వాపి తైలై శ్మైరీందజేన వా
 సగ్వాంగకంపే కుబ్జత్వే పక్షాఘాతేఽపశాహుకే
 గృధ్రస్యా మామవాతే చ స్తీపదే చాపతానకే
 అంత్రవృద్ధౌ తథాధ్మానే జంఘాజానుగ త్పేద్ తే
 శ్మక్రామయే మేధ్రరోగే వ.ధ్యామోన్యామయేషు చ
 మహారాస్నాది రాఖ్యాతో బ్రహ్మణా గర్భకారణమ్॥

సన్న రాస్న రెండుభాగాలు. మాలగొండి వేళ్లు, బిల, అముదపువేళ్లు, దేవదారు, కచ్చు
 రాలు, వస, అడ్డసరపుట్టు, సొంటి, కరకమౌళపు, చవ్వం, తుంగముస్తలు, గలిజేగు,
 తిప్పతీగ, వృద్ధదారు, సదాప, పల్లెరువేళ్లు, పెన్నేరు, అతివస, రేలగుడ్డు, పిల్లిరేగలు,
 పిప్పళ్లు, పచ్చగోరింట, ధనియాలు, వామడు, పెద్దములక, — ఇవి ఒక్కొక్కభాగం
 ఈ మాలిక లన్నీ యెంతయెంతో అంత కనిమిదిరెట్లు నీళ్లు పోసి నాలుగోవంతు మిగి
 లేటట్టు కాచి వడబోసి పుచ్చుకునేది.

ఈ కషాయంతో సొంటిచూర్ణంగాని, పిప్పళ్ళచూర్ణం గాని, అజామోదం
 గాని, అముదంగాని, మహాయోగరాజగుగులుగాని, (రోగప్రకృతి ననుసరించి) కలిపి
 పుచ్చుకుంటే సర్వాంగకంపవాతం, కుబ్జత్వం, పక్షవాతిం, అపశాహుకం, గృధ్రప్రసే,
 అమవాతం, స్తీపదం, అపతానకం, అంత్రవృద్ధి, అధ్మానం, జంఘాజానుపు వీటినాశ్ర
 యించిన వాతం, శుక్రవాతం, మేధ్రరోగం, వంధ్యారోగం, పోగొడుతుంది.

౩ ఖ ధ్మ రా ది క షా యం

ఖర్జూర యష్టి కాశ్మీర మృద్వీకా పద్మకేసరమ్
 ధాత్రీ పరూషం వ్యాగ్రీ చ బలాయుగ్మం చ చందనమ్
 మధూకపుష్ప కాశ్యూర్యం తోయై శ్మైచ చతుర్గుణైః
 పక్వం పర్యుషితం రాత్రౌ స్థితం భాంజే నవే ధృఢే
 లాజాచూర్ణ ప్రతీవాషం శర్కరౌ మధునయుతమ్

తృష్ణాదాహహరం పానే జాతీపుష్పాధివాసితమ్

మూర్ఛాదాహ భ్రమం వాంతి దీప్తం గృహ మివాంబునా ||

భిక్షూరపుపండు, యష్టిమధుకం, కుంకుమపువ్వు, ద్రాక్షపండు, పద్మకేసరాలు, ఉసిరిక పప్పు, చిట్టితపండు, వాకుడు, బల, అతిబల, చందనం, ఇప్పపువ్వు, పెగ్గమ్మడు, — ఇవి సమభాగాలు. కిటికి నాలుగురెట్లు నీళ్ళు చేర్చి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసి పుచ్చుకునేది.

ఇది కొత్తకుండలో నోసి అందులో కొంచెం పేలపిండి, పంచదార, జాపత్రి తేనీ ఒకరాత్రి ఉంచి మర్నాడు పుచ్చుకుంటే దప్పి, తాపం, మూర్ఛ, భ్రమ పోగొడు తుంది.

ఋ బృ హ స్ప ం జి ష్ఠా ది క పా య ం

మంజిష్ఠా ముస్త కుటజ గుడూచీ కవ్వ నాగరైః

భార్గ్వక్షుద్రా వచా నింబ నిశాద్వయ ఫలత్రికైః

పటోల కటుకా మూర్ఛా విడంగానన చిత్రకైః

శతావరీ త్రాయమణా కృష్ణేంద్రయవ వానకైః

భృంగ రాజ మహాదారు పాతా ఖదిర చందనైః

త్రేన్మ ద్వరణ కై రాత వాకచీ కృతమాలకైః

శాఖోలక మహానింబ కిరంజాతివిమా జలైః

ఐంద్రవారుణికానంతా శారిబా వర్షపై స్సమైః

ఏభిః కృతం పిబే త్కృష్ణం కృష్ణా గుగ్గులుసంయుతమ్

అష్టాదశసు కుష్మేషు వాతరక్తార్తితే తథా

ఉవదంశే స్త్రీవదే చ ప్రసుప్తౌ పక్షుఘాత కే

మేదోదోషే నేత్రరోగే మంజిష్ఠాదిః ప్రశస్యతే |

మంజిష్ఠ, తుంగమస్త్రుల, కొడిశపాలపట్ట, తిప్పతీగ, చెంగల్వకొమ్మ, సొంటి, గంటు భారంగి, వాకుడు, వస, వేపపట్ట, పసుపు, మానుపసుపు, కరకమొలుపు, తాడికాయ బెరడు, ఉసిరికపప్పు, చేదుపొట్ట, కటుకరోహిణి, చాగనార, విడంగాలు, వేగిసపట్ట, చిత్రమూర్తి, పిల్లితేగలు, కలుగానుగ, సిప్పళ్లు, పాలకొడిశవిత్తులు, అడ్డనరం, గుంట

కలగర, దేవదారు, పాశ. చంద్రచేన, గత్తచందనం, తెగడ. ఉలిమిరిపట్టు, నేల వేము, బావంచాలు, రేలగట్ట, కేకుపట్టు, పెనువేప, గానుగుచెక్క, అతివన, కరువేరు. చేరు పుచ్చ, సుగంధి, పాలసుగంధి, పర్పాటకం—ఇవి సమభాగాలు.

ఇవన్నీ మెత్తగా చితకగొట్టి ఎనిమిదిరెట్లు నీళ్ళలో కలిపి, ఎనిమిదోపాటు మిగిలే టట్టు కాచి వడబోసుకుని, పిప్పళ్ళచూర్లు మైనా, మహిషాక్షిగుగ్గిలం అయినా కలిపి పుచ్చుకుంటే ౫౦౦ కుష్మరోగాలూ, వాతిరక్తమూ, అర్ధితవాతిరక్తమూ, ఉపదశమూ, క్లిషదమూ. పక్షవాతిమూ, స్పర్శజ్ఞానం లేకపోవడం, కొవ్వు, నేత్రరోగాలూ పోగొడు తుంది.

౨ పథ్యాది కషాయం

పథ్యాక్షధాత్రీభూనింబ నిశాంబామృతాయతైః
కృతః క్వాథః పడంగోయం నగుడ శ్శీర్ష సూలహః
ధ్రువంశికర్ణసూలాని తథార్థశిరసోరుజస్మి
సూర్యావర్తం శంఖకం చ దంతసాతం చ తద్రుజమ్
నక్రాంధ్యం పటలం శుక్రం చక్షుఃసీదాం వ్యవహతి ॥

కరకమొలుపు, తాడికాయబెరడు, ఉసిరికిపప్పు, నేలవేము, పసుపు, వేపనట్లు, తిప్ప తీగ—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి బెల్లం కలిపి పుచ్చుకుంటే తలనొప్పి, కనుబొమ్మలలోనూ, చెవులలోనూ కలిగే పొట్టూ, పెడ నిలనొప్పి, నూర్యావర్తమూ, శంఖకమూ, దంతాలూడిపోడమూ, పళ్ళపోటూ, కేసీటి, కంటి జబ్బులూ పోగొడుతుంది.

౩ అభయాది కషాయం

అభయా ముస్త ధాన్యాక రక్తచందనపద్మకైః
వానశేంద్రయవోశీరా గుడూచీకృతమాలకైః
పాతానాగరతిక్తాభిః పిప్పలీచూర్ణయ కృతమ్
విచేత్రిదోవజ్వరజి త్విపాసా దాహ శానసత్
ప్రలాప శ్వాస తంద్రాఘ్నం దీపనం సాచనం వరప్

విఘ్నాత్రానిలవిష్టాభ వమీ శోమా రుచిచ్ఛిమ్ ।

కరకవోలుపు, తుంగముస్తలు, ధనియాలు, రక్తిచందనం, పద్మకావ్యం, అడ్డసరం, కొడిశపాలవిత్తులు, వట్టివేరు, తిప్పతీగ, రేలగుడ్డా, పాత, సాంటి, కటుకరోహిణి, — ఇవి కమాయం కాచి పిప్పళ్ళచూర్ణం కలిపి పుచ్చుకుంటే త్రివీషజ్వరాలు పోగొడుతుంది. దప్పిక, మంటలు, దగ్గు, ప్రలాపం, శ్వాసలు, తంద్ర, మలమూత్రవాయుబంధం, నాడులు, శోష, అరుచి తగ్గించేస్తుంది. ఆమపచనం చేస్తుంది. ఆకలి పుట్టిస్తుంది.

౭ దే వ దా ర్వా ది క మా యం

దేవదారు సచా కవ్యం పిప్పలీ విశ్వభేషజమ్
కట్టలం ముస్త యానింబ తిక్తా ధ్వ్యా హరితకీ
గజకృష్ణా చ దిస్సర్కా గోక్షుగో ధ్వయానకమ్
బృహ త్యతివిమా చ్ఛిన్నా కర్కటం కృష్ణజీరకమ్
శ్వాథ మస్తావశేషం తు ప్రసూతాం చాయే త్త్రి) కమ్
హాలకానజ్వరశ్వాసమూర్ఛా కంపశిరోర్దిజితమ్ ।

దేవదారు, వస, చెంగల్వకోళ్ళు, పిప్పళ్లు, సాంటి, కాయఫలం, తుంగముస్తలు, వేల వేము, కటుకరోహిణి, ధనియాలు, కరకవోలుపు, గజపిప్పళ్లు, దురదగొండి, పల్లెరు, పెద్దములక, అతివస, తిప్పతీగ, కర్కటకశృంగి, నల్లజీలకర్ర. — ఇవి మెత్తగా చితక గొట్టి, నాలుగురెట్లు నీళ్ళుచేర్చి ఎనిమిదోపంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడపోసి పుచ్చుకునేది.

ఇది ప్రసవించిన స్త్రీలకు చాలా మంచిది. హాల, దగ్గు, జ్వరం, వగర్పు, మూర్ఛ, మమకు, తలనొప్పి పోగొడుతుంది.

౮ త్రి ఫ లా ది క మా యం

త్రిఫలా దేవదారు శ్చ ముస్తా మూషకకర్ణికా
శిగ్రు రేతైః కృతః శ్వాథః పిప్పలీచూర్ణసంయుతః
విదంగచూర్ణయుక్త శ్చ క్రిమిఘ్నః కృమిరోగహః ।

కరక, తాడి, పుసీరికలు, దేవదారు, తుంగముస్తలు, ఎలక చెవియాకు, మునగ చెక్క—
 ఓటి సమభాగాలతో కషాయం కాచి అందులో పిప్పళ్ళిగుల్లం అయినా, వాయు
 విరోగాల చూల్లం అయినా కలిపి పుచ్చుకుంటే కృమలు నశిస్తాయి. కృమిరోగాలన్ను
 తగ్గిపోతాయి.

పు న ర్ని వా ది క షా యం

పునర్నవా దారునిశా నిశా శుంతి హరితకీ

గుడూచీ చిత్రకో భాక్తిదేవదారు చ త్రై శ్శుతః

పాణిపాదోదరమఖ ప్రాప్తం శోఫం వినాశయేత్ ।

గలిజేరు, మానుపసుపు, పసుపు, సొంటి, కరక్కాయ, తిప్పరీగ, చిత్రమాలం, గంటలు
 భారంగి, దేవదారు—ఇవి సమభాగాలుగా కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే చేతులు
 కాళ్లు, కడుపు, మొగం—ఈ స్థలాలలో పుట్టే ఉబ్బు తగ్గిపోతుంది.

ం దా ర్వా ది క షా యం

దార్వీ రసాంజనం ముస్తం భల్లాత శ్రీఘ్నం వృషః

కైరాత శ్చ పిబే దేహం క్వాథం శీతం సమాక్షికమ్

జయే త్సకరాలం ప్రదరం వీతశ్వేతాసితారుణమ్॥

మానుపసుపు, రసాంజనం, తుంగముస్తలు, జీడిగింజలు, మారేడు, అడ్రసరం, నేల
 జేము,—ఇవి సమభాగాలుగా కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే పసుపు, తెలుపు,
 నలుపు, ఎరుపు ప్రదరం కూలతో కూడా పున్నది తగ్గిపోతుంది.

ం మం జి షా ది క షా యం

మంజిషా త్రిఫలా తీక్తా వచా దారునిశా మృతాః

నింబ శైవమాం శృతః క్వాథో వాతరక్తవిनाశనః

పామూ కాపాలికాకుష్ఠ రక్తమండలజన్మతః॥

మంజిష్ఠ, కరక, తాడి, పుసీరికలు, కలుకరోహిణి, వన, మానుపసుపు, తిప్పరీగ,
 వేపపట్ట—ఇవి సమభాగాలుగా క్షుద్రించి కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే వాతరక్తం

పోగొడుతుంది. పాను, కపాలిక, రక్తమండలం—ఇత్యాది కుష్టురోగాలన్నీ నశించి
చేస్తుంది.

౧౨ అ మృ తా ప్త క క షా యం

అమృతాప్తకటుకా ముస్తేంద్రయవనాగరైః
పటోలచందనాభ్యాం చ పిప్పలీచూర్ణము కృత్తమ్
అమృతాప్తక మేత చ్చ పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహమ్
ఛర్ద్యరోచకహృల్లానదాహత్మస్థానివారణమ్॥

తిప్పలీగ, వేపపట్ట, కటుకరోహిణి, తుంగముస్తలు, కొడిశపాలవిత్తులు, సాంటి, చేదు
పొట్ట, రక్తచందనం—ఇది అమృతాప్తకం. ఇది కషాయం కాచి, అందులో పిప్పళ్ళ
చూర్ణం కలిపి పుచ్చుకుంటే పిత్తజ్వరాలూ, శ్లేష్మజ్వరాలూ, పోగొడుతుంది ఛర్ది,
ఆరోచకం, హృల్లాసం, తాపం, దష్టికయి న్నూ, తగ్గించేస్తుంది.

౧౩ వా సా ది క షా యం

వాసా ద్రాక్షా భయా క్వాథః పీత సుత్తాద్రశర్కరః
ః హంతి రక్తపిత్తార్తిం శ్వాసకాసాన్ నుదారుణాన్॥

అడ్డసరం, ద్రాక్షపండు, కరికవొలుపు, ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయంకాచి
అందులో తేనె, చక్కెరా కలిపి పుచ్చుకుంటే రక్తపిత్తం, దగ్గు, వగర్పు పోగొడు
తుంది.

౧౪ భూ నిం బా ద్య స్థా ద శాం గ క షా యం

భూనింబ దారు దశమూల మహాషధాబ్జ
తిక్తేంద్రబీజధనికేభకణా కషాయః
తంద్రావలాప కసనారుచిదాహమోహ
శ్వాసాదియుక్త మఖిలజ్వర మాశు హంతి॥

శేలవేము, మానుపసుపు, దశమాలాలు—అంటే మారేడు, దుండిగం, గుమ్మడి, కలి
గొట్టు, తక్కిల, మయ్యకుపొన్న, కోలపొన్న, వావడు, పెద్దములక, పల్లెర, సాంటి,
తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, కొడిశపాలవిత్తులు, ఛనియాల, గజపిప్పళ్ళు,

ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కమయం కాచి పుచ్చుకుంటే తృద్ర, ప్రలాపం, దిగ్గ, అనుచి, తాపం, మోహం, వగన్న మొదలైన దుర్లక్షజాల గల జ్వరం తగ్గిపోతుంది.

౧౫ వ త్ప రా ది క షా యం

సవత్సక స్సాతివిషః సబిల్కః
సోదీచ్చ ముస్తం చ కృత్తః కమాయః
సామే సకూలే సహ శోణి తే చ
చిరప్రవృత్తేఽపి హితోతిసారే॥

కొడికిచెక్క, అతివస, మారేడు, కురువేరు, తుంగముస్తల—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కమయం కాచి పుచ్చుకుంటే అమశూల, అతిసారం, రక్తాతిసారం—ఎంత కాలంగా వున్నవైనా తగ్గిపోతాయి.

౧౬ కంటకార్యాది క షా యం

కంటకారీయుగద్రాక్షా వానా కర్పూరవాలకైః
నాగరేణ చ పిప్పల్యా శ్వధితం సలిలం పిబేత్
శర్కరామధుసంయుక్తం పిత్తకానహరం పరమ్॥

వాకడు, ములక, ద్రాక్షపండు, అడ్డసరం, కచ్చారాలు, కురువేరు, సొంటి, పిప్పళ్ళు—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కమయం కాచి అందులో చక్కెర, తేనె కలిపి పుచ్చుకుంటే పైత్యంవల్ల వచ్చిన దిగ్గులు హరిస్తాయి.

౧౭ మరీచ్యాది క షా యం

మరిచ భృంగి మహాషధి కంఠలీ
కనసహ వృష వృశ్చిక భార్గభిః
శ్వధిత మంబు కణారజసాన్వితమ్
శ్వసనహృత్క్షయకానవినాశకమ్॥

మిరియాలు, గంటకలగర, సొంటి, నల్లపువ్వి, కిడింత, అడ్డసరం, గలిజేరు, గంటుభో

రంగి—ఇవి సమభాగాలుగా కషాయంపెట్టి పిప్పగృహార్థం కలిపి పుచ్చుకుంటే వగర్లు, త్మయ, దగ్గు పోగొడుతుంది.

౧౮ ధా త్ర్యా ది క పా యం

ధాత్రీ చ మాగధీ శుంతీ క్వాథ శైవం సితాయతః

హిసస్తి హృదయోద్భూతం హిక్మాం ప్రాణాపరోదిసిమ్॥

ఉసిరిపప్పు, పిప్పళ్లు, సుంటి—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి అందులో చక్కెర కలిపి పుచ్చుకుంటే ఎంత ఆసాధ్యపు ఎక్కిళ్ళయినా పోగొడుతుంది.

౧౯ అ శ్ప త్థా ది క పా యం

అశ్వత్థోదుఃఖరస్లక్ష సట వేతనశ్శుభః

ప్రణశోభోపదః శానాం నాశనః క్షాశనా త్స్మృతః॥

రావిపట్ట, వేడి (అత్తి) పట్ట, జువ్విపట్ట, మరిపట్ట, ప్రబల్లి—ఇవి సమభాగాలుగా కషాయంపెట్టి దాలో కడిగితే వ్రణాలు, ఉబ్బు, సవాయిపుండ్లు తగ్గిపోతాయి.

౨౦ గోక్షురా ది క పా యం

సమూలగోక్షురక్వాథస్థితామౌక్తిక సంయతః

నాశయే మూత్రకృచ్ఛాణి తథా చోష్ణసమీరణమ్॥

పల్లెరు సమూలంగా కషాయం కాచి అందులో చక్కెర, తేనె కలిపి పుచ్చుకుంటే మూత్రకృచ్ఛాలు, ఉష్ణవాతమా హరించిపోతాయి.

౨౧ పి ప్ప ల్యా ది క పా యం

పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చవ్యచిత్రకనాగరైః

వచా సాతివిషా జాజీ పాతా వత్సక రేణుకైః

కిరాతతిక్తకం మూర్వా సర్వపా మరిచాని చ

కటుకం పుష్కరం భార్గీ విడంగం కర్కటాహ్వయమ్

అర్క మూలం బృహత్సింహీ శ్రేయసీ సదురాలభా
 దీప్యకం చాజమోదా చ శుకనాసాది హింగుళిః
 ఏతాని సమభాగాని గణోష్ఠావింశతో మతః
 కషాయ ముపభుంజీత వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్
 హంతి వాతం తథా శీతం ఛేదజం ప్రబలం కఫమ్
 ప్రలాపం చాతినిద్రాం చ రోమహర్షారూచీ తథా
 మహావాతే-వతంత్రే చ నర్వగాత్రే చ శూన్యతామ్
 అయం సర్వజ్వరాన్ హంతి సన్నిపాతాం శ్రుయోదశః॥

పిప్పలు, పిప్పలిమూలం, చవ్యం, చిత్రమూలం, సాంటి, వస, అతివస, జీలకర్ర, వాత, కొడిశపాలవిత్తులు, రేణుకలు, నేలవేము, చాగవార, అవాలు, మిరియాలు, కటుక రోహిణి, పుష్కరమూలం, గంటుభారంగి, వాయువిడంగాలు, కటుకరోహిణి, జల్లేడు తేరు, పెద్దములక, కరకవొలుపు, దూలగొండివిత్తులు, వాము, అజామోదం, దుండిలం, ఇంగువ—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే వాత శ్లేష్మజ్వరాలు, వాతం, కైత్వం, కఫం, ప్రలాపం, అతినిద్ర, గగుర్పాటు, అరుచి, మహావాతం, అపతంత్రకం, స్పర్శజ్ఞానశూన్యత, సకలజ్వరాలు హరిస్తుంది. సన్నిపాత జ్వరాలు అమానుంగా తగ్గించేస్తుంది.

౨౨ న్యగ్రోధాదిగణకషాయం

న్యగ్రోధ స్లక్ష కోశామ్ర వేతసో బదరీతుణిః
 మధుయష్టి ప్రియాళు శృ లోధ్రద్వయ ముదుంబరః
 పిప్పల శృ మధూక శృ తథా పారిసపిప్పలః
 నల్లకీ తిందుకీ జంబూద్వయ మామ్రతరు శ్శివా
 కదంబ కకుభా వైవ భల్లాతకఫలాని చ
 న్యగ్రోధాదిగణక్వాథం యథాలాభం చ కారయేత్
 అయం క్వాథో మహాగ్రాహీ ప్రణ్యో భగ్నం చ నాశయేత్
 యోనిదోషహరో దాహ మేదో మేహ విషాసహః॥

మర్రిపట్ట, జువ్విపట్ట, తుమ్మెరమామిడి, ప్రభులి, రేగుపట్ట, నందిపట్ట, యష్టిమధుకం, మొరలిపట్ట, లొద్దుగుచెక్క, మేడిపట్ట, రావిపట్ట, ఇప్పపట్ట, గంగరావిపట్ట, అండుగుచెక్క, తుమికిచెక్క, నేరేడుపట్ట, అల్లనేరేడుపట్ట, మామిడిపట్ట, కరకవొలుపు, కడిమిపట్ట, మద్దిపట్ట, నల్లజీడిగింజలు,—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే మలబంధం పుట్టిస్తుంది. యోసిదోషం, తాపం, మేదోరోగం, మేహరోగం హరిస్తుంది. దీనితో వ్రజాలూ, గాయాలూ కడిగితే త్వరితగా మానిపోతాయి.

౨౩ నా గ రా ది క పా యం

నాగరస్య పిబే దుష్టం కషాయం చాగ్నినధ్వజమ్
కానశ్వాసానిలహరం శూలవృద్ధోగనాశనమ్॥

/సాంటి కషాయంపెట్టి నేడినేడిగా ఉండగా పుచ్చుకుంటే ఆకలి వృద్ధిచేస్తుంది. దగ్గు, పగర్పు, వాతం, కూతి, వృద్ధోగాలు నశింపజేస్తుంది.

౨౪ ప బో లా ది క పా యం

పటోలం త్రిఫలా తిక్తా గుడూచీ చ శతావశీ

ఏషః క్వాథో జయే త్ప్రీతో వాతానం చాహనంయుశమ్॥

చేదుపొల్ల, కరకవలుపు, తాడికాయలెరడు, ఉసిరికపప్పు, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, పిల్లితేగలు,—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే మంటగల వాతరక్తం నశిస్తుంది.

౨౫ మ హా ష థా ది క పా యం

మహాషధామృతాభవః కషాయక శ్చ నేవిత్తః

హింసన్తి చామమారుతం చిరాయ నంధి సంక్రితమ్॥

సాంటి, తిప్పతీగ—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి పుచ్చుకుంటే కీళ్ళవాతం త్వరితగా తగ్గిపోతుంది.

౨౩ బృహద్వాసాదికషాయం

వాసా హరిద్రా ధనికా గుడూచీ

భార్గ్వీ కణా పౌష్కర రిగణీనమ్

క్వాథేన మారీచరజోన్వితేన

కాసః క్షయం యాతి స కస్య పుంసః॥

అజ్ఞానరం, పసుపు, ధనియాలు, తిప్పతీగ, గంజుభారంగి, పిప్పళ్ళు, పుష్కరిమూలం.
వాకుడు—ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి కషాయం కాచి అందులో మిరియాల
చూర్ణం కలిపి పుచ్చుకుంటే ఎలాంటి దగ్గులయినా తగ్గిపోతాయి.

చూర్ణ ప్రకరణం

—0—

చూర్ణ తల్పన

అత్యంతశుష్కం యద్ద్రవ్యం సుపిష్టం వస్త్రగాలితమ్
 తతస్య చూర్ణం రజః క్షోద స్తస్మాత్తా కర్షనమ్మితా
 చూర్ణే గుడ స్సమో దేయ శృగ్గురా ద్విగుణా మతా
 చూర్ణేషు భర్జితం హింగు దేయం నోక్లేదకృ ద్భవేత్
 లిహే చూర్ణం ద్రవై స్సర్వై ర్భృతాద్యై ద్విగుణోన్మితైః
 పిబే చ్చతుర్గుణై రేవ చూర్ణ మాలోడితం ద్రవైః
 చూర్ణావకేహగుటి కాకల్కానా మనుపానకమ్
 పిత్తవాత కఫాతంకే త్రిద్యౌకపల మాహశేత్
 యథా తైలం జలే ప్రాప్తం క్షణే నైవ ప్రసర్పతి
 అనుపానబలా దంగే తథా నర్పతి భేషజమ్
 ద్రవేణ యావతా నమ్య చూర్ణం సర్వపుతం భవేత్
 భావనాయాః ప్రమాణం తు చూర్ణే ప్రోక్తం భిషగ్వైః॥

చూర్ణంలో చేర్చే ద్రవ్యాలు బాగా ఎండినవై ఉండాలి. అవి మెత్తగా దంచాలి. అది వస్త్రగాలితం చెయ్యాలి. చూర్ణం యెప్పుడూ అతిమెత్తగా వుండాలి. అంచేత చిక్కని వస్త్రంతో గాలితం చెయ్యడమే మంచిది, ఎంతవరకూ చూర్ణం రాలతూ వుంటుందో అంతవరకూ మూలికలు దంచాలి, గాని కొంత చేసి మానగూడదు. మాశేస్తే పాళ్లు సరిగా తేలవు.

చూర్ణానికి రజస్సు దమా అని మారుజేర్లు, గుండె అని కూడా నాడకం వుంది.

చూర్ణం మోతాదు దినాని కొక కర్ణం.

చూర్ణంలో బెల్లం కలపుకోవలసివుంటే సమంగానూ, చక్కెర అయితే రెండు రెట్లు చేర్చుకోవాలి,

ఇంగువ చేర్చవలసివుంటే వేయించినది కావాలి. పచ్చిది చేర్చగూడదు. పచ్చిది గాభరా పెడుతుంది.

నెయ్యి మొదలైన స్నేహద్రవ్యాలతో చూర్ణం పుచ్చుకోవలసివుంటే చూర్ణం కంటే రెండురెట్లు కలిపి నాకాలి. పాలూ, నీళ్ళూ, గోమూత్రమూ మొదలైన ద్రవద్రవ్యాలైతే చూర్ణానికి నాలుగురెట్లు చేర్చి బాగా కలిపి తాగాలి.

చూర్ణం—అవలేహం—గుటిక—కల్కం—వీటికి అనుపానద్రవ్యాలు. పిత్త వ్యాధిలో మూడుపలాలు. వాతవ్యాధిలో రెండుపలాలు. కఫవ్యాధిలో ఒక్కపలం. ఇలా పుచ్చుకుంటే తెలిచిండువు నీళ్ళలో వ్యాపించేటట్లు జొవధం శరీరం అంతటా వ్యాపిస్తుంది.

భావన చెయ్యవలసివుంటే నిమ్మరసం మొదలైన భావనారసాలు చెయ్యిమునిగే టట్లు చేర్చుకోవాలి. అది యెండలో యెండబెట్టాలి. గడ్డకట్టి, ఎండి, మళ్ళీ చూర్ణం అయేదాకా ఎండబెట్టాలి. ఎన్ని రసాలతో భావనచేసినా, ఒక్కొక్క రసంతో ఎన్నిమాట్లు చేసినా యిదే విధం. భావనా ప్రమాణం యిది.

౧ తా శీ సా ది చూ ర్ణం

తాశీసం మరిచం శుంఠీ పిప్పలీ హశరోచనా

ఏక ద్వి త్రి చతుః పంచ కర్ణై రాభగాన్ ప్రకల్పయేత్

ఏలాత్వచో స్తు కర్వార్థం ప్రత్యేకం భాగ మాహరేత్

ద్వాత్రింశత్సర్వతులితా ప్రదేయా శర్కరా మతా

తాశీసాద్య మిదం చూర్ణం రోచనం పాచనం స్మృతమ్

కానశ్వాసజ్వరహరం ఛర్ద్యతీసారనాశనమ్

శోషాధ్మానహరం స్లీహగ్రహణీహారుగణితమ్

పక్వా వా శర్కరాం చూర్ణం యి పే తస్య ధృటికా తతః

తానీసపత్రి ఒక భాగం, మిరియాలు రెండు భాగాలు, సాంటి మాడు భాగాలు. పిప్పళ్ళు నాలుగు భాగాలు. తవాక్షీరి ఐదు భాగాలు. ఏలకులు అర్థభాగం. దాల్చిని చెక్క అర్థభాగం. కలకండ్ 32 భాగాలు. ఇవి మెత్తగాదంచి వస్త్రగాలితం చెయ్యాలి. ఇందులో తవాక్షీరి పలుకులుగా వున్నదీ, కలకండ్ మద్రాసుదీ జెయ్యడం మంచిది. ఈ చూర్ణం ప్రత్యేకంగానూ, జ్వరమూ అనుపాన చూర్ణంగానూ వాడుకోవచ్చు. కలకండ్ లేదాకం పట్టి, తక్కిన వస్తువుల చూర్ణం అందులో కలిపి గుటి కలుగా కూడా వాడుకోవచ్చు. వయస్సు—బలం—ఆవస్థ—కీటి ననుసరించి చూర్ణానికి గుటికకూ మోతాదు నిర్ణయించుకునేది.

ఇది మంచి పుట్టిస్తుంది. ఆయవచనం చేస్తుంది. దగ్గు, వగర్నూ, జ్వరమూ తగ్గిస్తుంది. వాంతి, అతిసారమూ కట్టుతుంది. శోష, కడుపుబ్బరూ పోగొట్టుతుంది. ప్లవాన్యాలులా, గ్రహణీ, పాండురూ హరిస్తుంది.

౨ సి తో ప లా ది చూర్ణం

సితోపలా షోడశ స్యా దష్టే స్యా ద్వంశరోచనా
పిప్పలీ స్యా చ్చతుశ్చ స్యా దేలాచ ద్వికార్షికీ
ఏకకిర్ష స్త్యచః కార్ణ్యం చూర్ణయే త్సర్వ మేకతః
సితోపలాదికం చూర్ణం మనునర్పిర్యతం లిహేత్
శ్వాస తాస త్రియహరం హస్తపాదాంగదాహజిత్
మందాగ్నిం సుప్తజిహ్వాత్వం పార్శ్వశూల మరోచకమ్
జ్వర మూర్ఛగతం రక్తం పీత్త మాశు వ్యపోహతి॥

కలకండ్ పదహారు భాగాలు. తవాక్షీరి ఎనిమిది భాగాలు. పిప్పళ్ళు నాలుగు భాగాలు. ఏలకులు రెండు భాగాలు. దాల్చినిచెక్క ఒకభాగం. ఇవన్నీ కలిపి కొట్టి వస్త్రగాలితం చెయ్యాలి. తవాక్షీరి సంచితకమూ. కలకండ్ మద్రాసుదీ వేస్తే చాలా మంచిది. సింధిగులను బట్టి మోతాదు నిర్ణయించుకుని లేసతోనూ నేతితోనూ కలుపుకునేది. పుచ్చుకునేది.

ఇది వగర్నూ, దగ్గు, త్రియా హరిస్తుంది. కాళ్ళమంటలూ, చేతులమంటలూ, శరీరం మంటలూ పోగొట్టుతుంది. అగ్నిహూంధ్యం తగ్గిస్తుంది. నాలుక మొద్దుబారితే తగ్గిస్తుంది. పార్శ్వశూలా, అరుచి, జ్వరమూ, ఊర్ధ్వగతిరక్తపీత్తమూ హరిస్తుంది.

౩ వాస్తవలవణము

నామధిలవణం కార్యమప్తవ్యమితం బుధైః
 విచిత్రవర్ణం గ్రామ్యం బిడం సైంధవధాన్యం
 పశుశ్రీ విస్వరూపం కృష్ణజీరకపత్రకమ్
 నాగకేసరతాప నామధిలవణం తథా
 ద్వికర్షమాత్రా జ్యేతాని ప్రత్యేకం కారయే గృహ్య
 మరీచం జీరకం పిశ్చం ఏకైకం కర్షమాత్రకమ్
 దాడిమం స్యాచ్యుత్యకర్షం త్వగేణ చార్థకార్తికీ
 ఏత చ్చూర్ణితం సర్వం లవణం భాస్కరాభిదమ్
 శాణవమాణం దేయ తు మస్తుత్రక్రసుగానవైః
 వాతక్లేష్కభవం గుల్మం ప్లిహాన ముదరం క్షయమ్
 అర్చాపి గ్రహణీం కుష్ఠం విబంధం చ భగంబరమ్
 శోఫ శూఢం శ్వాసకాస మామసోమ చ హృద్యమ్
 మందాగ్నిం నాశయే దేత దీపనం పాచనం పుష్
 సర్వభోజహితార్థాయ భాస్కరే ణోదితం పురా॥

వేచిన సమద్రలవణం ఎరిమిది భాగాలు. సోవర్ణలవణం ఐదు భాగాలు, కిణింకలవణము, సైంధవలవణము, ధనియాలూ, పిష్పిహూ, మోక్షీ, నల్లజీల కర్రా, అమృతకము, నాగకేసరాలూ, తాళీసపత్రి, అష్టకేతనము—ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండు భాగాలు. మిరియాలూ, జీలకర్రా, సాంకీ—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క భాగం. దానిమృతండు డెరడు నాలుగు భాగాలు. దాల్చిన చెక్క, ఏలకులూ ఒక్కొక్కటి అర్థభాగం. ఇవి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలికం చెయ్యాలి. ఇందులో పడే చిడాలవణం చాలా దుర్వాసనగా వుంటుంది. కొంద రది వెయ్యరు. అది తప్ప. తప్పకుండా వెయ్యాలి.

దీని మోతాదు దినానికి అరతులం. పూట కొకసాపుకులం చొప్పున వాడడం వుంది. ఇది పెరుగుమిది తేటతోగాని, మజ్జిగతోగాని, మద్యంతోగాని, బ్రాండ్ రికారతోగాని, చివరికి మంచివీళ్ళతోగాని కలిపి భోజనం అయిన తరువాత పుచ్చుకునేది. భోజనంలో కూడా వాడవచ్చు.

ఇది వాతంవల్ల కఫంవల్ల పుట్టిన గల్గ్రహాగమూ, క్షీణవాహ్నికీ, శుక్రయా, మాలశంకా, గ్రహణీ, కుంభాగమూ, మలబంధమూ, భగంధరివాహ్నికీ, శుక్రయా, కూటా, వగర్వా, కర్కా, మువోపమూ, హృద్రోగమూ, అగ్నిమాంశ్యమూ పోగొట్టుతుంది. ఇకలె పుట్టిస్తుంది. అమలవనం చేస్తుంది.

౪ వృద్ధగంగాధరచూర్ణం

మూత్రాలకశంభీ ధాతకీలోధ్రవాలకైః
బిల్వమోచనసాభ్యాం చ పాశేంద్రయవత్సకైః
అనుబీజం ప్రతివిదా లక్ష్మణునితి చూర్ణితైః
క్షౌద్రశంకులపానైః, క్షితై ర్యాతి ప్రవాహికా
సర్వాతిసారం గ్రహణీ శ్రమం యాతి వేగతః
వృద్ధగంగాధరం చూర్ణం సరిజ్వేగవిబంధనమ్॥

కుంగచుస్తలూ, దుండిలమూ, సాంకీ, అలెపువ్వు, లొద్దగుచెక్కూ, వట్టివేళ్లూ, మారేమూ, బూరుకజగురూ, విషబాద్ధీ, కొడిశపాలవిత్తులూ, కొడకచెక్కూ, మామిడిపేడి, అతివనా, అత్తపత్తెచకూ- ఇవి సమభాగాలు. ఇవి లేనెతో గాని, కలితో గాని కలిపి పుచ్చుకునేది. ఇది ప్రవాహికా, (కలరా) సర్వాతిసారాలూ, గ్రహణీ తగ్గించేస్తుంది. నడివేగం గల అతిసారాలున్నూ తగ్గించేస్తుంది.

౫ సుదర్శనచూర్ణం

త్రిఫలా రజనీయగ్గం కంటకారీయగం శత్రీ
త్రికటు గ్రంథికం మూర్వా గుడూచీ ధన్వయానకః
కటుకా పర్పటో ముస్తం త్రాయమాణా చ వాలకమ్
నింజః పుష్కరమూలం చ మధుయష్టీ చ వత్సకః
యవానీంద్రయవో భార్గీ శిగ్రుబీజం సురాష్ట్రజాః
వచా త్వ కృద్గోశీరం చందనాతివిషా బలాః
శాలిపర్ణీ పృశ్నిపర్ణీ విడంగం తగరం తథా

ఇది అష్టపితృమూ, మలబంధమూ, మూత్రబంధమూ పోగొడుతుంది అగ్ని బాంధ్యమూ, అకుచీ, అజీర్తీ తగ్గిస్తుంది. వింశతి ప్రమేహాలలోనూ చాలాపనిచేస్తుంది. ప్రమాణికి మంచిది. (

క కు భా ది చూర్ణం

కకుభత్స్వ గ్వచా రాస్నా బలా నాగబలా భయా
శటీ వృష్ణరమూలం చ పిప్పలీ విశ్వభేషజమ్
సర్వా ఔ్యేతాని సంమూర్ణ్య సర్పిషా శాణమాత్రయా
భక్షయే త్ప్రిత రుత్థాయ సర్వహృద్రోగశాంతయే ||

అష్టమద్దిచెక్కా, వసా, సన్నరాస్నా, బలా, నాగబలా, కరకవొలుతూ, కచ్చు చాలా, పుష్కరమూలమూ, పిప్పళ్లూ, సాంటీ—ఇవి సమం.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది. ప్రాతఃకాలం అరతులం చూర్ణం సేవితో కలిపి పుచ్చుకుంటే హృద్రోగాలన్నీ తగ్గిపోతాయి.

౧౦ పుష్పానుగచూర్ణం

పాతా జంక్వానుయో ర్మధ్యం శిలాభేదం రసాంజనమ్
అంబుష్టకో మోచరస స్పరుగో పద్మకేసరమ్
బాస్లే కాతివిషా ముస్తం బిల్వం లోద్రం సగైరికమ్
కట్ఫలం మడిచా శుతీ మృద్వీకా రక్తచందనమ్
కట్వంగవత్సకానంతా భాతకీ మధుకార్జునమ్
పుష్పేణోద్ధృత్య తుల్యాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్
తాని క్షౌద్రేణ సంయోజ్య పామయే త్తంమలాంబుచా
లర్కస్సు చాతిసారేషు రక్తం యచ్ఛోష వేశ్యతే
దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాం చ నాశయేత్
యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సవీరకమ్
స్త్రీణాం శ్యావారుణం యచ్చ తత్ ప్రసహ్య నివర్తయేత్

చూర్ణం పుష్పానుగం వామ హేత మ్మతేయపూజితే

అంబికా దక్షిణే భృతా గృహ్ణం స్యేచ్ఛేను లక్ష్మణాః ॥

[వాతా, శైతనులంబ పూ. ముదిడిజీ, కొండుండిశ్చే, కనాంజనమూ లక్ష్మణవంజీ. చూరగుడగుమా, మంబనా, తామోకేసురాలూ, కుంకుమపుష్పా. అతి వనా, కుంకుమస్తలూ, లూన్దుగుచెక్కా. మారేడుకేయా, గైరికీమూ, కాయఫలమూ, మిరియాలూ, వాంజీ, ద్రాక్షపండు, రక్తచందనమూ, పెరుమానుచెక్కా, కొడిసె చెక్కా, ముగంజీ, అశోకుష్ప. యష్టిదునుకవూ, తెల్లబుద్దెచెక్కా—ఇవన్నీ సమ భాగాలుగా గ్రహించి మెత్తగా కుచి వస్త్రనాళికం చేసిది.

ఇవన్నీ పుష్పానుగం త్రంసాడు సంపాదించా అని ఈయోగం నిర్మించిన ఆశ్రే యుని కాననం. ఇందుకు వ్యోతకంగా వుండా అనే దీనికి పుష్పానుగం అని పేరు. ఇందులో చెప్పుబడ్డ అంబికా పాత కొండరూ, అత్తుణపంజ కొండరూ వాడు తుచ్చారు.

ఇది తేనెతో కలిపి పుచ్చుకుని కడుగు అనుపానం వాడాలి. ఇలా పుచ్చు కుంటే యిది మూలశంక, ఆతి సారం, రక్తపిత్తం, యోనివోషం, రజోవోషం, తెల్ల గానూ, నల్లగానూ, పసుపుపచ్చగానూ, తొగదురంగుగానూ స్త్రీలకు కలిగే స్రావమూ తగ్గిస్తుంది. చంటికిల్లలకు వచ్చే రక్తనిరేచనాలున్నూ కడుగుతుడి.

శ్లోం మ హా ద్రాక్షో ది చూ ర్ణం

[దాక్షా దాడిమ భుజూర చాతుర్దాత కటుత్రయమ్

తవక్షిరీ నారికేళం చందనం మధుకం శివమ్

ప్రియూలుమజ్జా హీదేరం ఉశీరం జాతివత్రకమ్

విదారీ గోక్షురం మోచా నపికచ్చాభవం తథా

జాతీఫలం చ తక్కోలం రుక్మాపా స్త్రీల వంశజమ్

యవమజ్జా లోధ్రపుష్పం ముస్తా నాగబలా శణా

ద్విజుకే వ్యజామాదం మిశ్రా తాళీసవత్రకమ్

సైంధవం ధాన్యకం భార్గీ శృంగీ భృంగీ పునర్నవా

అరువ్క రామబీజం చ వన్ముజ్జాంత ముద్రాకమ్

పిరి త్తేర్వం నమం కృత్వా ద్విగుణాం క్కురాం క్షిపేత్
 అన్య చూర్ణస్య కన్దాంశం ఘృతక్షియతం పిబేత్
 దినపూర్వే తథా ప్నా దృతుకాశే విశేషః
 క్షయం చ రక్తపిత్తం చ పాదదాహ మస్మద్ధుమ్
 వినిహంతి ప్రమేహం చ నోమరోగం చ శర్కురామ్
 మూత్రాఘాతం మూత్రకృచ్ఛం వాతకుండలికాం తథా
 వాం త్యరోచక మత్స్యగ్రం శ్వాసకాశజ్వరభ్రమమ్
 పీనసం చ ప్రతిశ్యాయం క్షేమానం చోదరాసుయమ్
 అస్థిపిత్తాగదాహం చ ఘాతునాశం జరామయమ్
 శ్చర్మం దుర్నామరోగం చ తథా పాండుం చ కామలామ్
 హృద్రోగం చ శిశ్మలం ఆనాహ మతిదారుణమ్
 కండూతిం శీతపిత్తం చ విబంధా ద్వివిధా నపి
 సంగేష్ఠ్యం భేషజం చైవ వృద్ధోపి జనయే త్సుతమ్
 పుత్రం స్వగుహోకేతం శతాయుష మనామయమ్
 మృగిగర్భా చ యా నాశి యా చ గర్భావసారిణీ
 రాపి నూతే సుఖం తద్వన్నారాయణ పరాయణమ్
 పంథ్యాపి లభతే పుత్రం వృద్ధోపి తరుణాయతే
 తురంగ మివ సదృష్టౌ మాతంగబలవిశ్రవాః
 నదా భేషజ్యసేవీ యో భవే న్నారుతి విక్రమః
 మహాద్రాక్షాదిచూర్ణోయం సర్వరోగనికృంతనః ॥

| బ్రాహ్మపంచా, దానిమృజైరదూ, ఖర్జూరపుకాయలూ, దాల్చిసిచెక్కా, విలకులూ, అశుపత్రికచూ, నాగకేసరాలూ, సోటి, పెప్పర్లూ, మిరియాలూ; తవాక్షరీ, కొబ్బరి, కరిడీ, చందనచూ, యష్టిమధుకచూ, కరికవొలుపూ, సారపప్పు, కురువేచూ, పట్టి వేల్లూ, జాషట్రి, నేలగుమ్మదూ, పల్లెరుకాయలూ, బూరుగుజిగురూ, చూలగొండి విత్తులూ, జాజికాయా, తక్కోలాలూ, చెంగల్వకోష్ఠూ, మినుములూ, నువ్వులూ, వెదురుచిమ్మచూ, యవలూ, లొద్దుగుపువ్వు, తుంగముగ్గలూ, నాగబల్లూ, జవప

అనా, జీలకర్రా, కల్లజకర్రా, అజామోడయా, మెంతులూ, తాళినపత్రి, సైం
కలకలయా, భగవాలూ, గంబురొంగి, కర్కాటకశృంగి, గుంటకలగరసమాల
యా, చెల్లగోదేయా, కల్లజజీవప్రూ, మామిడిజీవీ, శతపతకృష్ణాద్రకభస్మయా—ఇవి
సమం. వీటి కన్నీటికే రెండురెట్లు కలకండ.

చీలో సుమాలూ, నువ్వులూ, వేయించవం వృద్ధతైన్యల సంప్రదాయం.
కలకండ మద్రాసుది వాడాలి, ఈయోగం చెప్పినట్లు పరిచెయ్యా లంటే నూగుపు
ల. లూ పడిన కృష్ణాస్థకం వాడాలి.

అన్నీ మెత్తగా దంచి వస్త్రగాత్రం చేసేసి.

ఇది శ్రీలకు ప్రత్యేకానధం. పురుషులున్ను వాడవచ్చు.

వయస్సు, ౭౦యూ, స్థితి చూసి మోతాదు నిర్ణయించుకొనేది. అది నేటితో
కలిపి పుచ్చుకుని వేడిపాం తాగాలి, ఇది పొగున్న సాయంత్రయా కూడా తప్ప
కుండా వాడాలి, బుతుది నాలు మూడూ తప్పకుండా వాడాలి.

ఇది రక్తపీత్తయా, క్రియవ్యాధి, అరికాళ్ళమంటలూ, తెల్లకుసుమ, ప్రమేహ
యా, సోమరోగయా, క్రిమిలలో వుండే శర్కరా, మాత్రాఘాతయా, మాత్రకృ
త్రయా, వాతకుంపి, దాగుణమైన వాంతి, అరుచి, వగర్ప, దగ్ధ, జ్వరయా,
ప్రసూయా, వీనసా, పడిసెయా, స్త్రీహవ్యాధులూ, ఉదరవ్యాధులూ, అష్టపిత్రయా,
రీడింఅంతటా వుండే మంటలూ, ముసలితనంవల్ల వచ్చిన ధాతుక్షీణతా, మాలశం
కలూ, పొండువ్యాధి, కామెయ్య, హృద్రోగాలూ, తలనొప్పి, కడుపుబ్బరయా,
దురదలూ, శీతపీత్తయా, మలబంధయా, మాత్రబంధయా పోగొడుతుంది. ఇది చాలా
కాలం పుచ్చుకుంటే వృద్ధునికైనా పుత్రసంతానం కలుగుతుంది. అకొడుకు ఏరోగాలూ
లేకుండా నూరేళ్లు బతుకుతాడు. గుణవంతుడున్ను అవుతాడు. కడుపులోనే బిడ్డలు
చనిపోయే శ్రీ, గర్భస్రావం కలిగే శ్రీ కూడా సత్సంతానలాభం పొందుతుంది.
గొండ్రాలున్ను సంతానవతి అవుతుంది, వృద్ధుడు పడుచువా డవుతాడు. బలకాలీ
వేగవంతుడున్ను కూడా అవుతాడు.

౧౦ హిం గ్వష్ట క మో ర్ణం.

తికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే
సమధరణధృతానా మష్టమో హింగుభాగః

ప్రథమకబళభక్తం సర్పిషా చూర్ణ మేత
జ్జనయతి జ్వరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హంతి ।

రాంటి, పిప్పళ్లూ, మిరియాలూ, అజామోదమూ, సైంధవలవణమూ, జీలకర్రా, నల్ల జీలకర్రా, ఇంగువా—ఇవి సమభాగాలు. ఇంగువ ఆవునేతితో వేయించాలి, సచ్చిని వాడగూడదు.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసిది.

ఇది అనేకవిధాల వాడవచ్చు, వేడిఅన్నంమీద మూడువేళ్ళకి వచ్చే చూర్ణం వేసి, దానిమీద సలసల కాగుతున్న నెయ్యి పోసుకుని భోజనంలో అది ముందుగా తింటే ఆకలి పెచ్చుచేస్తుంది. గర్భవాతమున్ను హరిస్తుంది.

+ ౧౩ నా ర సి ం హ చూ ర్ణం

శతావరీరజః ప్రస్థం ప్రస్థం గోక్షురకన్య చ
వారాహ్న్య విశజీపలం గుడూచ్యైః పంచ వింశతిః
భల్లాతకానాం ద్వాత్రింశ చ్చిత్రకన్య ద్దైవతు
తీలానాం శోధితానాం చ ప్రస్థం దద్వా త్సుచూర్ణితమ్
త్ర్యూషణన్య పలా న్యస్తౌ శర్కరాయా శ్చ సప్తతిః
మాక్షికం శర్కరాధేన మాక్షికాధేన వై ఘృతమ్
శతావరీనమం దేయం విదారీకందజం రజః
ఏత దేకీకృతం చూర్ణం స్నిగ్ధే భండే సింధాపయేత్
పలాథ ముపయుంజీత యథేష్టం చాపి భోజనమ్
మాసైక ముపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి
వలీపలితఖాలిత్వం మేహసాండ్వాధ్యపీనసాన్
హం త్యస్తాదశకుష్ఠాని తథాస్తా వుదరాణి చ
భగందరం మూత్రకృచ్ఛం గృధ్రసీం చ హలీమకమ్
క్షయం చైవ మహావ్యాధిం పంచ కాసాన్ సుదారుణాన్

ఇది ఏకొన్ని దినాలలో కాక: ఎప్పుడూ నేవిస్తూ వుండడం చాలా మంచిది. అలా పుచ్చుకుంటే శరీరానికి బంగారపు ఛాయవంటి కాంతివస్తుంది. మంచి బలపరా క్రమాలూ వేగమూ కలుగుతాయి. చాలామంది స్త్రీలను సంతోషపెట్టగలుగుతాడు. మంచినంతానం కలుగుతుంది.

౧౪ ఆకారకరభాదిచూర్ణం

ఆకారకరభ శృంగీ కంకోలం కుంకుమం కణా
జాతీఫలం లవంగం చ చండనం చేతి కార్ని కాన్
చూర్ణా నిమాంస్తతః కుర్యా దహి ఘనం పలోన్మితమ్
చర్య మేకీకృతం చూర్ణం మూషైకం మధునా లిపేత్
శుక్ర స్తంభకరం చూర్ణం పుంసా మానందకారకమ్
నారీణాం ప్రీతిజననం సేవేత నిశి కాముకః ॥

అక్కలకర్రా, సొంటీ, కంకోలం, కుంకుమపువ్వు, పిప్పళ్ళూ. జాజికాయా, లవంగాలూ, చండనమూ—ఇవి ఒక్కొక్క కర్ణం, నల్లమందు ఒకపలం.

ఇకన్నీ పెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది. మోతాదు 12 వడ్లగింజలయెత్తు. రాత్రిపూట తేనెతో పుచ్చుకోవాలి.

కొందరు ఇది తేనెతో మర్దించి మాత్రలు చేసివాడడం వుంది.

ఇది వీర్యవృద్ధి కలిగిస్తుంది; కాని వీర్యస్తంభనం వీని ముఖ్యగుణం. ఇది పుచ్చుకున్న రెండుగంటలలో చాలా గుణం యిస్తుంది. లేపనశక్తి సంభోగశక్తి బాగా హెచ్చుచేస్తుంది; కాని ఇది పుచ్చుకున్న నాటి రాత్రి భోజనం తగ్గించాలి. అప్పుడప్పుడు పాలు పుచ్చుకోవచ్చు. రాత్రి నిద్రవుండకపోవచ్చు; కనక, అపాలయినా తక్కువగానే పుచ్చుకోవాలి. ఇది దినదినమూ వాడగూడదు. ఇది తాత్కాలికమైన అనందం కలిగించడంలోనే చేరుపడింది. వారాని కొక్కనాడే వాడడం మంచిది. అంతకంటే తరుచువాడగూడదు.

౧౫ జాతీఫలదిచూర్ణం

జాతీఫలలవంగైలాపత్రత్వజ్ఞాగకేసరైః
కర్పూరచందనతైస్త్వక్షీరీతగరామరైః

తాళిసవిప్పలి పథ్యా స్థూలజీరకచిత్రకైః
 శుంఠిపిండంగమపిపై స్సమభాగవిమూర్ణితైః
 యావం త్యేతాని సర్వాణి కుర్యా ద్భంగాం చ తావతీమ్
 సర్వచూర్ణపమా దేయా శర్కరా చ భిషగ్వైః
 కర్షమాత్రం తతః ఖాదే స్పృధునా స్థావితం సుఖేః
 అస్య ప్రభావా ద్ద్రోహణీ కాసశ్వాసారుచి క్షయాః
 వాతశ్లేష్మప్రతిశ్యాయాః ప్రశమం యాంతి వేగతః ॥

1 బాచికాయ, అవంగాలు, వీలకులు, ఆకుపత్రికం, దాల్చిన చెక్క, నాగకేసరాలు, హాతికమ్మరం, చందనం, శువ్రులు, తవాక్షిరి, సందివర్ధనంవేరు, (ఇది దొరకక బోలే పిప్పలీమూలం) ఉసిరికపప్పు, తాలీసపత్రి, పిప్పళ్లు, కరకవొలుపు, జీలకర్ర, చిత్రమూలం, సాంఠి, వాయువిశంగాలు, మిరియాలు— ఇవి సమభాగాలు, వీటి కన్నీటికీ సమం గుంబాయిఅకు. వీటికన్నీటికీసమం చక్కెర,

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రుగాలితం చేసేది.

స్థితిగతులను పట్టి మోతారు నిర్ణయించుకుని లేనట్లొ భుజ్జుకొనాలి, గ్రహణిక ఇది చాలా శక్తిగల ఔషధం. దగ్గు, వగర్పు, అరుచి, క్షయా, పడి సెమూ పొగొడుతుంది.

౧౬ హిం గ్వాది చూర్ణం

హింగుపారాభయా భాన్యం దాడిమం చిత్రకం శతీ
 అజమోదా త్రికటుకం హపుషా చాష్లువేతనమ్
 అజగంధా తిత్తిడికం జీరకం పౌష్కరం వచా
 చవ్యం క్షౌరవ్యయం పంచలవణా నీతి చూర్ణయేత్
 ప్రాగ్భోజనస్య మధ్యే వా చూర్ణ మేత త్ప్రయోజయేత్
 విభే ద్వా జీర్ణమధ్యేన తక్రేణోష్ణోదకేన వా
 గుల్మే వాతకఫాద్భూతే హృద్ద్రోహేష్టీలికాను చ
 హృద్వృద్ధిపార్శ్వశూలేషు శూలే చ గుడయోనితే

మూత్రకృచ్ఛే తథాధ్మానే పాంశురోగే రుచో తథా
హిక్మామాం చ యశ్చక్షేహ్ని కానే శ్వానే గలగ్రహే
గ్రహణ్యోర్భౌవికాదేషు మార్గ మేత త్ప్రకన్యతే
భావితృ మాతులుంగన్య బహుశ స్వరసేన వా
కన్యా చ్చ గుటికా బహోన్య వాతన్యైవ్యామయాపహః ॥

శరీరమునందునువా. పాతా, కంకణములపూ, ఫణియాలూ, దానిమృదంగమూ, చిత్రములమూ, కమ్మరాలూ, అజామోదమూ, సొంట్టి, కిన్నెరూ, మిరియాలూ, బోజనరమూ, అన్నవేతనమూ, వాచియాలూ, చింతపండ్లూ, జీలకర్రూ, పుష్కరమూలమూ, వనా, చెవ్వుమూ, సరిశూరమూ, యవశూరమూ, సైంధవలవణమూ, సోదర్పలవణమూ, కడాలవణమూ, నేయించిన గముద్రలవణమూ, కాచలవణమూ— ఇవి సమభాగాలు.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది.

ఇది బలానుసారంగా బ్రాందీతోగాని, మజ్జికతోగాని, వేడినీళ్ళతోగాని పుచ్చుకునేది. భోజనానికి ముందుగాని, భోజనంమధ్యగాని పుచ్చుకునేది.

ఇది మాడిఫలరసంతో ఏడెనిమిదిసార్లు బాగా భావనచేసి, చివరిసారి బాగా మర్దనాచేసి మాత్రలు కట్టిన్నీ వాడవచ్చును.

ఇది వాతంవల్ల కఫంవల్ల పుట్టిన గుల్మాలు (బల్లలు) తగ్గిస్తుంది. హృత్రోగమూ, ఆస్థిలి కావాతమూ తగ్గిస్తుంది. హృదయశూలా, వస్త్రీ (పాత్రికడుపు) శూలా, వార్షశూలా, గుదశూలా, యోనిశూలా, మూత్రకృచ్ఛ్రమూ, కడుపుబ్బరమూ, పొండురోగమూ, అరుచి, ఎక్కిళ్లూ, యశ్చక్షింహవ్యాధులూ, దగ్గు, వగర్పూ, గగగ్రహమూ, గ్రహణీ, మూలకంకా పోగొడుతుంది.

౧౭ క పి త్థాస్త క చూ ర్ణం

అష్టా భాగాః కపిత్థస్య షడ్భాగా శర్కరా మతా
దాడిమం తింతిడికం చ శ్రీఫలం ధాతకీ తథా
అజమోదా చ పిప్పల్యః ప్రత్యేకం స్యు స్ప్రిభాగకాః
మరిచం జీరకం ధాన్యం గ్రంధికం వాలకం తథా

సౌవర్చలం యమానీ చ చాతుర్జాతం సచిత్రకమ్
నాగరం చైకభాగా న్యుః ప్రత్యేకం నూత్నచూర్ణితమ్
కపిత్థాప్తకసంజ్ఞ న్నన్య చూర్ణ మేత ద్ధలామయాన్
అతిసారం క్షయం గుల్మం గ్రహణీం చ వ్యసోహతి !

1 శలగపండుగుజ్జా 8 భాగాలు. చక్కెర 6 భాగాలు. దానిమ్మబెరమా, చింత
పంమా, మారేడుపండువరుగూ, అరెపువ్వు, అజామోదమూ, పిప్పళ్లూ— ఇవి
మాడేసి భాగాలు. మిరియాలూ, జీలకర్రా, ధనియాలూ, గ్రంధితగరమూ, కురు
బేరూ, సౌవర్చలవణమూ, వామూ, దాల్చిన చెక్కా, ఏలకులూ, అపసుత్రికమూ,
నాగకేసరాలూ, చిత్రమాలమూ, సొంటీ—ఇవి ఒక్కొక్క భాగం.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి పస్త్రగాలితం చేసేది,

ఇది కంఠరోగాలూ, అతిసారమూ, క్షయ, గుల్మమూ, గ్రహణీ తగ్గించే
స్తుంది. కోవ్రానికి సంబంధించిన బాధలలో ఇది చాలా పనిచేస్తుంది.

ఇలవంగాదిచూర్ణం

లవంగం శుద్ధకర్పూర మేలా త్వ జ్ఞాగకేసరమ్
జాతీఫలముఖీరం చ నాగరం కృష్ణజీరకమ్
కృష్ణాగురు మ్తవాక్షీరీ మాంసనీలోత్పలం కణా
చందనం తగరం వాలం కంకోలం చేతి చూర్ణయేత్
సమభాగాని సర్వాణి సర్వభ్యోర్ధ్వసితా భవేత్
లవంగాద్య మిదం చూర్ణం రాజార్హం వహ్నిదీపనమ్
రోశనం తర్పణం వృష్యం త్రిదోషఘ్నం బలప్రదమ్
హృద్రోగం కంఠరోగం చ కాసం హిక్మాం చ వీనసమ్
యక్ష్మాణం తమకశ్వాస మతిసార మురఃక్షతమ్
ప్రమేహారుచి గుల్మాదీ స్సహజీ మపి నాశయేత్ !

లవంగాలూ, పచ్చకర్పూరమూ, ఏలకులూ, దాల్చిన చెక్కా, నాగకేసరాలూ, జాజి
కాయ, పట్టిబేరూ, సొంటీ, శల్మలీలకర్రా, కృష్ణాగురూ, తవాక్షీరీ, జటామాంసీ,

శల్లకలఃపుష్పా, పిప్పళ్లూ, చందనమూ, గ్రంథితగజచూ, కురుజేరూ, కంకోలమూ ఇవి సమభాగాలు. ఈ మొత్తంలో సగం కలకడ.

ఇవి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది.

ఇది అకలి వృద్ధిచేస్తుంది. రుచిపుట్టిస్తుంది. తృప్తికలిగిస్తుంది. వీర్యవృద్ధి చేస్తుంది. బలంకలిగిస్తుంది. త్రిదోషాలూ సహస్థితికి తెస్తుంది. హృద్రోగమూ, కంఠ రోగమూ, దగ్ధూ, ఎక్కిళ్లూ, పీచనా, త్వియా, తమకశ్యానా, అతిసారమూ, శారక క్షతమూ, ప్రమేహమూ, గుల్మాలూ, గ్రహణీ తగ్గిస్తుంది.

౨౯ పంచసమచూర్ణం

శుంఠి హరీతకీ కృష్ణా త్రివృత్సైవర్పలం తవా
సమభాగాని సర్వాణి నూత్నచూర్ణాని కారయేత్
జ్ఞేయం పంచసమం చూర్ణం ఏత చూర్ణాలహరం పరమ్
అధ్వానజితరాశ్శోఘ్న మౌషవాతహరం స్మృతమ్ ||

సాంటీ, కరకవొలుపూ, పిప్పళ్లూ, తెగడా, సావర్పలవణమూ ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది. ఇది కూలా, కడుపుబ్బరమూ, అగ్నిమాంద్యమూ, మూలశంకా, ఆమవాతమూ పోగొడుతుంది.

౩౦ ముసల్యాదిచూర్ణం

ముసలీకందచూర్ణం తు గుడూచీనత్వసంయుతమ్
వానరీగోక్షురాభ్యాం చ శాల్మలీశర్కరామలైః
ఆలోఢ్య ఘృతదుగ్ధేవ పాయయే త్కామవర్ధనమ్ ||

కాశీలతాడీ, తిప్పనత్తూ, దూలగొండివిత్తులూ, పల్లెరుకాయలూ, బూరుగుజేళ్లూ, చక్కరా, ఉసిరకపప్పు—ఇవి సమభాగాలు. ఇవి కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది.

బలానుసారంగా మోతాదు నిర్ణయించుకుని నేటితో కలిపి పుచ్చుకుని వేడిపాలు పుచ్చుకోవాలి. ఇది వీర్యవృద్ధి చేస్తుంది. కామోదేకమన్నూ కలిగిస్తుంది.

శ్లోక తా వ రీ చూ ర్ణం

శతావరీ గోక్షురం చ బీజం చ కపికచ్చభమ్
 గాంగేరుకీ చాకిబలా ఏజ మిక్షురకోద్భవమ్
 చూర్ణితం సర్వ మేకత్ర గోదుశ్లేర పిబే నిశితే
 చ తృప్తిం యాతి నారీభి ర్నర క్షూర్ణప్రభావతః ।

పల్లితేగలూ, పల్లెరు కాచలూ, దూలగొండి దిత్తులూ, నాగబలా, అతిబలా, నీరుగొ
 డ్డివిత్తులూ—ఇవి సమం. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రుగాలితంచేసేది.

ఇది రాత్రిపూట బోజనంతయినతరువాత బలానుసారంగా పుచ్చుకుని ఆప్రపాలు
 తేడివి తాగేది. ఆపసరం అని తోస్తే చక్కెర చేర్చుకోవచ్చు, ఆప్రపాలలో కలి
 పిస్తే పుచ్చుకోవచ్చు.

ఇది మిక్కుటంగా పీర్చవచ్చు చేస్తుంది. కామోద్రేకం కలిగించి రహవనసుఖా
 నందాలు అనుభవించజేస్తుంది.

పు న ర్న వా ది చూ ర్ణం

పునర్నవా దార్ద్యభయా పాతా బిల్వం శ్వదంష్టికా
 బృహత్యో ద్వే రజన్యా ద్వే పిప్పలీ చిత్రకం వృషః
 సమభాగాని సంచూర్న్య గవాం మూత్రేణ వా-పిబేత్
 బహుప్రకారం శ్వయంభుం సర్వగాత్రవిసారిణమ్
 మాతి శోధోదరా ణ్యస్తే ప్రణాం తైచ వోద్ధతా నపి ।

తెల్లగలిజేరువేరూ, దేవదారూ, కరకవొలుపూ, పాతా, మారేడువేరూ, పల్లెరు
 తేగ్లూ, వాచదూ. నేలములకా, పసుపూ, మాడుపసుపూ, పిప్పళ్ళూ, చిత్రమా
 లిమూ, అడ్డసరపువేరుచెక్కా—ఇవి సమభాగాలు.

ఇవి మెత్తగా దంచి వస్త్రుగాలితం చేసేది.

వయోబలానుసారంగా యిది గోమూత్రంలోకలిపి పుచ్చుకుంటే శరీరం అంతటా
 వ్యాపించిన ఉబ్బుతోగల—సర్వవిధాలదీ తగ్గిపోతుంది. ఉదరవ్యాధులున్నూ ఇది
 భోగోడుతుంది. పిటువంటి కురుపులనూ మాన్పుతుంది.

మహారాజాశ్రమే సర్వహాస్యదీనేన వా
 కీలం జను త్యానువాతం గుల్ఫం హ్యున్మిజాన్ గదాన్
 స్థిరహం గ్రంథిహంబి క్కాం న్యానాహ మేవ చ
 నింధం వాతానో రోగాన్ తప్త చ హస్తసాదజాన్
 వాతానులోమన మిం మాన్యం వై శ్యావరం స్మృతమ్ ॥

తైంధవలూరికి భాగాలు. వాము 2 భాగాలు, అజామోరం 3 భాగాలు, సాంటి
 5 భాగాలు. కరికవొలుపు 12 భాగాలు.

ఇవన్నీ మెత్తగా చూచి వస్త్రనాశితం చేసి.

ఇయో చాపసారంగా వాతాను నిర్ణయించి మజ్జగ తేట, పులికడుగు, మజ్జగ,
 నెయ్యి, కేడినీళ్లు—ఒటిలో జేసిలో నైనా పుచ్చుకు నేది. అనుపానద్రవం తాగడా
 నికి చాలేటట్లు ఉండాలి.

ఇది అనువాతమూ, సుల్తమూ, వస్త్రవ్యాధులూ, స్థిరవ్యాధులూ, గ్రంథులూ,
 రూలలూ, మూలకంకా, కడుపుబ్బరమూ, మలబంధమూ, వాతవ్యాధులూ పోగొడు
 తుంది.

వాతానులోమనం చెయ్యడంలో ఇది సాటిలేసింది.

ఈయోగంలో, కొన్నిచోట్ల “యమాన్యోష్ఠ్యదేవ చ” అన్నచోట “యవ
 ష్ఠారం తక్రైవ చ” అని పాదాంతరం వుంది. అంటే కొన్ని గ్రంథాలలో వాముకి
 ఒమలు యవష్ఠారం చెప్పబడ్డది. అయితే, అంతంపరిమార్చడం చెయ్యడంలో వాముకే
 మంచి శక్తి వుంది. ఏతావతా, వామూ, అజామోరమూ అని రెండుచోట్ల చెప్పడం
 వల్ల వాము 2 భాగాలు వేసుకునేది.

౨౭ వీ పు ల్కా ది చూ డ్డం

సింహా, శ్రీధరా దారు వాగరం సపునర్నవమ్
 భాగై స్సేవకై శేషా తత్సమం వృద్ధదారకిమ్
 కాంజికేన పిబే చూర్ణమ్, కర్షమాత్రవహూణతః
 జీర్ణే చ పరిహారం స్నా ద్భోజనం సర్వకామికమ్
 క్షీవరం వాశరోగం చ హవ్యా త్ప్రీహాన మేవ చ
 అగ్నిం చ కురుతే ఘోరం భస్మకం చ నియచ్ఛతి ॥

పిష్టస్యా, కరకవోలుతూ, తాపివాదువోలుతూ, ఉసిరికపత్నూ, మాశపసుతూ
సాంటి, త్లెన్లకేనునేమా ఇది రెండేని పలాలు. వృద్ధబాచకం 14 పాల్లు.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది.

ఇది పులికడుగుతో పుచ్చుకునేది. బోదలోగం పోగొడుతుంది. వాతవ్యా
ధులూ, క్లిష్టావ్యాధులూ తగ్గించేస్తుంది. ఆలి వృద్ధిచేస్తుంది. ముఖ్యంగా క్లిష్టపద
వ్యాధులలో వాడతగ్గింది.

మూ పి లా ది చూ ర్ణం

పిలా లవంగ X జకేనర కోలమాజ్జ
లాజ ప్రియంగు ఘన చందన పిప్పలీనామ్
చూర్ణాని మూక్షికసితానహితాని త్రిఫ్లా
ఛర్దిం హరంతి కథమారుతపిష్టజాం చ ।

పిలకులూ, లవంగాలూ, నాగకేసరాలూ, కేగుంజిలోని పత్నూ, కేలాలూ, క్రేయ
కాలూ, తుంగమూర్తలూ, చందనమూ, పిప్పసూ—ఇవి సమభాగాలు.

ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసేది.

ఈచూర్ణంలో సమంగా చక్కెర కలిపి మోతాదు నిర్ణయించుకుని తేనెతో
కలిపి పుచ్చుకునేది.

ఇది కఫంవల్లూ, వాతంవల్లూ, పిత్తంవల్లూ పుట్టిన ఛర్ది పోగొడుతుంది.

మూ చ తు స్స మ చూ ర్ణం

దీవ్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుస్సమమ్
చూర్ణం శూలం జయత్యాశు మందస్యాగ్నే శ్చ దీవనమ్ ॥

వామా, సైంధవంపథ్యమూ, కరకవోలుతూ, సాంటి—ఇవి సమభాగాలు. ఇది
మెత్తగా దంచి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

ఇది మోతాదు నిర్ణయించుకుని మంచివీళ్ళతో పుచ్చుకునేది. ఇది సకల
మూలలూ పోగొడుతుంది. ఆలి వృద్ధిచేస్తుంది.

వృక్కా, మిరియాలూ, పొంతి—ఇవి మూడూ సమభాగాలుగా కలిపి చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది. ఇది అగ్నిదీప్తి కలిగిస్తుంది. కఫమూ, కొవ్వు తగ్గిస్తుంది. పిప్పికా, పీచినా, అహోబిళిమూ, మేహాలూ, గుల్మాలూ గర్భరోగాలూ పోగొడుతుంది. ఆమలవనం చేస్తుంది.

+ త్రి ఫ లా ది చూ ర్ణం

కావాతకీ యోజ్యో, ద్వౌచ యోజ్యో విభీతకా
చత్వా ర్యమలకా న్యేన త్రిఫలా నా ప్రకీర్తితా
త్రిఫలా మహాకోశఫేణీ నాశయే ద్విషమజ్వరాన్
దీపనైచ్చపిష్టిఫేణీ కష్టహాత్రీ ర్నామనీ
చర్మబుభ్యో సంయుక్తా సైవ సేత్రామయాన్ జయేత్ ||

ఈకాయ ఒకటి, తాడికాయలురెండు. ఉసిరికాయలు నాలుగు. ఈలెక్క-చొప్పన భాగాలు వేసుకుని మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

కిటి చొలుపులు మామే వాడుకోవాలి, గింజలు తీసెయ్యాలి.

ఇది మేహజబ్బు తగ్గిస్తుంది. విషమజ్వరాలు పోగొడుతుంది. దీపనకారి శస్త్రమూ పిత్తమూ తగ్గిస్తుంది. కఫ్యురోగం హరిస్తుంది. కలమూ పుష్టి చేస్తుంది. నయ్యా తేనె కలిపి పుచ్చికుంటే కంటిజబ్బులున్నూ తగ్గిస్తుంది.

త్రై దా తు ర్ణా త క చూ ర్ణం

త్రిగంధ మేలా త్వక్ష్వత్రై శ్చతుర్జాతం సకేనరైః
త్రిగంధం నచతుర్జాతం యాక్షోష్ణం లఘుపిత్తకృత్
వర్ణ్యం రుచికరంతీక్ష్ణం పిత్తశ్లేష్మామయాన్ జయాన్

ఏలమలూ, దాల్చినచెక్కా, అకుపత్రికమూ—ఇవి మూడూ త్రిగంధం అని పేరు. వీటితో నాగకేసరాలు చేరిస్తే అది చాతుర్జాతం అనిపించుకుంటుంది.

ఈత్రిగంధానికి, చాతుర్జాతానికి గుణాలు ఒకటే.

ఇది చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

ఇది హేతుం. శిష్టశిష్యం, సిద్ధశాఠి. ఇది శరీరానికి తేజస్సు కలిగిస్తుంది, రుచిపుట్టు
స్తుంది. ఉత్తవాధులతోనూ, శ్లేష్మవాధులతోనూ మిక్కిలి ఉపయోగకరమైనది.

౩౬ గు డ పి ప్ప లి !

విదంగం త్రూవణం కుష్మం హింగు ర్ల వణిచకమ్
త్రీహారం కేసకం పహ్ని శ్చేయనీ చోపకుంచికా
తాలవృక్షాపృష్ఠం క్షారం నాడ్యా కూష్మాండకస్య చ
అపామార్గస్య చించాయూ చూర్ణాని చిక్కణాని చ
సర్వచూర్ణసమం దేయం చూర్ణ మత్ర కణోద్భవమ్
ఏతస్మా ద్విగుణా మ్నూర్ణాత్ పురాణో ద్విగుణో గుడః
వర్దయిత్వా దృఢేపాత్రే మోదకా నుపకల్పయేత్
భక్షయే దుష్టతోయేన స్తేహనం హంతి దు న్తరమ్
యకృతం పంచగుల్కం చ ఉదరం సర్వరూపకమ్
జీర్ణజ్వరం క్షోణ శోథం కానం పంచవిధం తేనా
అశ్విఖ్యాం నిర్మితా శ్రేష్ఠా బాలానాం గుడపిప్పలీ ||

*వాయువిడంగాలు, సొంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, చెంగల్యకోష్ఠం, ఇంగువ, సాము
ద్రలవణం, సైంధవలవణం, సోవర్పలవణం, కాచలవణం, బిడాలవణం, సర్జతైరం,
యవతైరం, టంకణతైరం, సమద్ర సేనం, చిత్రమాలం, గజపిప్పళ్లు, నల్లజీలకర్ర,
తాళపుష్పతైరం, కూష్మాండనాడీతైరం, అపామార్గతైరం, చించాతైరం ఇవి నమ
భాగాలు. వీటికి అన్నిటికీ గమానం ఏర్పట్లు ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్ర
గాలితం చేసేది. మొత్తం యీమార్గం యెంతో అంత పాతదైలం, ఇవి కలిపి భక్షిం
చేది.

పయోబలానుసారంగా మోతాదు కల్పించుకని ఇది వేడినీళ్ళ అనుపానంతో
వాడాలి.

ఇది పీహవృద్ధి తగ్గిస్తుంది. యకృద్వృద్ధిన్నీ హరిస్తుంది. పంచగుల్కాలూ,
ఉదరవాధులూ, జీర్ణజ్వరమూ, ఉబ్బూ, దగ్గు పోగొడుకులది.

మఖ్యంగా చంటిపిల్లలకోసం ఇది అశ్వినీదేవతలు కల్పించారు.

నందులో టంకణియేరం అంటే వాంఛించిన వైశిగానం. తక్కిన తాళపుష్ప తాళమూ, కూష్మాండినాదీయేరమూ. ఆవామ్బూయ్యమూ. చించాత్మకమూ తయారు చేసుకోవాలి. యెరాలు చేసుకునే విధం శార్దూలకాండలో ౧౧ వ అధ్యాయం చివరి ప్రశ్నది, చూసుకునేది.

౩౩ స మ ర త్త ర చూ ర్ణం

అంగజాతీశలవిప్పలీవాం

భాగా స్ఫోగల్వాప్యక్షనమాన మేషాన్

పలాథ పేకం చాచిదస్య ిద్యాత్

కూని చత్వాం మహామధస్య

కితానం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య

లోగా నమా నాకు ఒలాన్నిహన్యాత్

కానజ్వరారోచసి మేహగుల్మ

శ్వానాగ్ని మాంద్యగ్రహణీప్రదోమాన్ ॥

అవంగాలు, జాచికాయ. కిష్కంధ—ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి తులాలు. మిరియాలు నాలుగు తులాలు. పొడి నాలుగుతులాలు. ఇవి అన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకున్నాడు. ఈచూర్ణానికి సముదాకాలకండ్ల చూర్ణం కలిపి వాడుకునేది.

ఇది దగ్గులూ, బ్వరాలూ, అరోచకమూ, మేహాలూ, గుల్మాలూ, వగర్నూ అగ్నిమాంద్యమూ, గ్రహణీ తగ్గిస్తుంది.

మూలంలో భాగాలు మరోవిధంగా వుండినా క్షేప్యరత్నావళి నిశోదిసీటీకా కారుడు నిర్ణయించిన ప్రకారం యిక్కడ భాగాలు రాయడ మైనది.

౩౪ పా రా సీ యా ది చూ ర్ణం ✓

పారాసీయయమానిశా ఘనకణా శృంగీ విడంగారుణా

చూర్ణం శ్లేష్మతరం విలీధ మపి తత్ త్వాద్రేణ సంయోజితమ్

కానన్ద నాశయతి జ్వరం చ జమతి ప్రాధాతీసారం జయే

చ్ఛర్దిం హర్షయతి క్రిమీం స్తు నియతం కోష్ఠన్త మున్నూలయేత్

పాపశీయనామ, తుంగముస్తలు, పిప్పళ్లు, కర్కాటకశృంగి, అతివస—ఇవి సమం. ఇవన్నీ కలిపి చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

ఇది తేనెతోపుచ్చుకుంటే దగ్గు, జ్వరం, అతిసారం, చర్ది తగ్గిస్తుంది. కోష్ఠంలా తేనెకుని వుండిన క్రిమిలను నాశనంచేస్తుంది.

౨౯ సైంధవదిచూర్ణం

సింధూత్థపథ్యామగధోద్భవహిన్నాచూర్ణ
ముష్ణాంబునా పిబతియః ఖలు సప్తసహ్మిః
తస్యామిషేణ సమృతేన వగం ననాన్నం
భస్మీభవ త్యశితమాత్ర మిహ క్షణేన ॥

సైంధవలవణం, కరకవోలుపు, పిప్పళ్లు, చిత్రమాలం—ఇవి సమం. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

ఇది వేడినీళ్ళలో కలిపి తాగేది.

ఇది పుచ్చుకుంటే మాంసమూ చెయ్యికడిసిన ఆహారం కూడా అప్పటికి వ్వుడై బిల్లం అయిపోతుంది. ఇది భోజనం అయిన తరువాత వాడాలి.

౩౦ సారస్వతచూర్ణం

కుష్మాశ్వగంధసైంధవపిప్పలిమండిచద్విజీరకం శుఠీ
పాతాజమోదసహితా సమభాగా చూర్ణితా చ వచా
ప్రాతర్బధుసర్పిభ్యాం బిడాలపదచూత్ర మేత దినిహ్య
సప్తహం పథ్యాశీ కిన్నరగుధురస్వరో భవతి మద్భ్యః
ద్విగుణీకృతే చ తస్మి శ్శేధావీ భవతి మృప్తవాక్య శ్చ
త్రిగుణీకృతే చ తస్మిన్ శ్లోకిసహస్రం పత త్యాశు
దుర్యోధనః కిలాయం భిక్షో రాజార్యలోకసేనేన
అప్రాధితేన దత్తో యోగవరో నందనవిహారే ॥

చెంగలవకోష్ఠా, పెన్నెరూ, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, మిరియాలూ, జీలకర్రా, నల్లజీలకర్రా, పొద్దుతి, పోకా, ఆడోడిమీ—ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ యెంతో అంత వసు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

ఇది ఉదయం రెండుతూల చూర్ణం తేనె నెయ్యి—వీటితో కలిపి పుచ్చుకునేది.

(ఈ మోతాదు చాలా పెద్దది. స్థితిగతులను పట్టి బాగా యోచించి నిర్ణయించుకునేది.)

ఇది యీవిధంగా పిండిచములు మూత్రం సేవించి పథ్యంగా వుంటే కిన్నరల కంఠస్వరం వంటి మధురస్వరం పుట్టుతుంది. రెండువారాలు సేవిస్తే మహామేధావీ మధురభాషీ అవుతాడు. మూడు వారాలు సేవిస్తే వెయ్యివైకొలై నా ఏకసంధలో గ్రహించగలుగుతాడు.

నందనవిహారంలో ఆచార్యలోకి సేనభిషేకులు ఈమోగం కోరుకుంటానే ఒక బుద్ధిహీనుని కొన్నాడు.

కంద్ర బృహత్సార స్వత చూర్ణం

కష్టాశ్వగంధే లవణాజమోదే

ద్యౌజీకే త్రిశి కటూని పాతా

మాంగ్యపుష్పీ చ సకూని చూర్ణం

కృత్వా తు చూర్ణేన పచోద్భవేన

తుల్యేన యుక్తం బహుశో రసేన

తస్మాద్భితం బ్రహ్మవినిర్మితాయాః

సర్పిర్మధుభ్యాం చ తతోక్షమాత్రామ్

లిహ్య స్నరః సప్తదినం హితాశీ

సౌస్వర్య మిచ్ఛక్ మనస శ్చ ధైర్యమ్

మేథాం తథేచ్ఛక్ ద్విగుణం చ కాలమ్

పఠే స్నరః శ్లోకసహస్ర మహ్న

తద్వత్ప్రియుక్తం ద్విగుణం చ కాలమ్

సౌస్వత మిదం చూర్ణం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా

జగద్ధితార్థం లోకానాం దుర్మేధసాం విచేతసామ్ ।

చెంగల్వకోష్ఠా, పెన్నేరూ, సైంధవలకణమూ, అజామోదమూ, జీలకర్రా, నల్లజీల కర్రా, సాంఠి, పిప్పళ్ళూ, మిరియాలూ, పాతా, శంఖపుష్పి—ఇవి సమభాగాలు. వీటి అన్నిటితోనూ, సమానం వస. ఇవన్నీ కలిపి చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి, ఆచూర్ణం చాలామాట్లు సరస్వతీఆకురసంతో భావనచెయ్యాలి

తరవాత, అది, కర్షప్రమాణం తేనెతోనూ శేతితోనూ ఏడుదినాలు సేవించేది. అయేడుదినాలూ పథ్యంగా వుండేది ఇలాచేస్తే సుస్వరం వుడుతుంది. మనస్సుక ధైర్యమున్ను కలుగుతుంది. ఇదే 14 దినాలు సేవిస్తే మహామేధావి అవుతాడు. 28 దినాలు సేవిస్తే ఒక్క దినాన జ్యోతికాలు చదవగలడు.

(ఇందులో కూడా మోతాదు జాగ్రత్తగా నిర్ణయించుకోవాలి. కర్షం చాలా హెచ్చు)

౪౨ రా మ రా ది చూ ర్ణం

రామతం రుచకం వహ్ని ర్వచా జీరకనాగరమ్

విడంగం చిత్రకం కుష్ఠం కణా మఃచ నేత్రనమ్

దీప్తకః చేతి సర్వాణి సమభాగాని కార మేత్

చూర్ణ ముష్ణాబునా వీతం వహ్ని వృద్ధికరం పరమ్ ||

ఇంగువ, సోవర్చలవణం, చిత్రమాలం, వస, జీలకర్ర, సాంఠి, వాయువిడంగాలు, చిత్రమాలం, చెంగల్వకోష్ఠ, పిప్పళ్లు, మిరియాల, అప్లవేతనం, నాము—ఇవి సమ భాగాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది. ఇది వేడినీళ్ళతో పుచ్చుకుంటే అకలివృద్ధిచేస్తుంది.

ఇంగువ వేయించాలి. చిత్రమాలం రెండుమాట్లు చెప్పడం రెండుభాగాలు వెయ్యవలెనడం.

౪౩ చం ద నా ది చూ ర్ణం

చండనం నలదం లోధ్రం ఉశీరం వడ్మకేసరమ్

నాగపువ్వుం తథాబిల్వం భద్రముస్తం సశర్కరమ్

ప్రీతీరం వైద పాతా చ కుటజస్య ఫలం త్వచమ్

శృంగభేరం చాతిశయా ధాతకీ చ రసాజనమ్

ఆహ్లాసి జంబూనానం చ తథా మోచరసోద్భవమ్
 నీలోత్పలం సమ.గా చ సూక్ష్మైలా దాడిమత్వచః
 దతుర్వింశతి రేతాని సమభాగాని కారయేత్
 తండులోదకసంయుక్తం క్షౌద్రేణ సహ యోజయేత్
 చలతాం చామగర్భాణాం స్తంభనం పరముచ్యతే
 అశ్వీభ్యాం విహితం పూర్వం రక్తపిత్తవిनाశనమ్
 హితం లోహితపిత్తీణం అర్చ్యున్న లోహికేషు చ
 మూర్ఖాశ్చ మోపస్మప్తానాం తృపార్తానాం చ దాపయేత్ ||

చందనం, జటామాంసి, లొద్దుగుచెక్క, పట్టివేళ్లు, తామరపువ్వుకేసరాలు, నాగకేసరాలు, మారేడువేరూ, భద్రముస్తలు, కురువేరు, పాత, కొడిశపాలవిత్తులు, కొడిశచెక్క, సాంటి, అతివస, ఆరెపువ్వు, రసాంజనం, మామిడిబీడి, నేరేడుగింజలలోని పప్పు, బూరుగుజిగురు, నల్లకలవ, మంజిష్ఠ, ఏలకులు, దానిమ్మబెరడు—ఇవి సమభాగాలు. ఇవి అన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాతీతంచేసుకునేది.

చూర్ణానికి సమం చక్కెర కలపాలి.

ఇది కలితో గాని, తేనెతోగాని పుచ్చుకుంటే రక్తపిత్తం తగ్గిపోతుంది. రక్తం పడే మూలశంక కూడా పోతుంది. మూర్ఖులన్ను తగ్గిపోతాయి.

౪౪ వ్యోషాదిచూర్ణం

వ్యోషం వత్సకబీజం చ నింబ భూనింబ మార్కవమ్
 చిత్రకం రోహిణీ సాతాం దాగ్వీ మతివిషాం సమామ్
 శ్లోక్షచూర్ణీకృతం సర్వం తత్త్వైశ్చ వత్సకత్వచః
 సర్వ మేకత్ర సంయోజ్య పిబే త్తండులవారీణా
 సక్షౌద్రం వా లిహే దేత త్పాచనం గ్రాహి భేషజమ్
 తృప్తాదుచిప్రశమనం జ్వరాతీసారనాశనమ్
 ప్రమేహః గ్రహణీదోషం గుల్మం స్త్రీహాన మేవ చ
 కామలాం పాండురోగం చ శ్వయంఘ్రం చ వినాశయేత్ |

సాంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, కొడిశపాలవిత్తులు, వేపపట్ట, నేలవేము, గుంటకల గర, చిత్రమాలం, కటుకకోహిణి, పాత, మానుపసుపు, అతివస—ఇవి సమభాగాలు. కొడిశపట్ట పీటికన్నిటికీ సమం. ఇవి మెత్తగా కొట్టి వస్త్రగాలితం చేసుకునేది.

దీని కనుపానం బియ్యపుకడుగు, లేక, లేనె.

ఇది అనుపాచనం చేస్తుంది. విరేచనాలు కడుతుంది. దప్పిక, అరుచి తగ్గిస్తుంది. జ్వరాతిసారం పోగొడుతుంది. గ్రహణి తగ్గిస్తుంది. ప్రమేహం, గుల్మం, స్తీమాకృద్ధి, కామెర్లు, పాండురోగం, ఉబ్బు హరిస్తుంది.

౪౫ న వాయుసలోహచూర్ణం

త్రూషణం త్రిఫలా ముస్తం విడంగం చిత్రకం సమమ్

నవాయో రజసో భాగా స్తచ్చూర్ణం సుధుసర్పిషా

భక్షయే త్వాదుష్పాద్రోగకాస్తార్యః కాసులాపహమ్ ॥

సాంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, కరకవొలుపు, తాడి కాయబెరడు, ఉసిరికపప్పు, తుంగముస్తలు, వాయువిడంగాలు, చిత్రమాలం—ఇవి సమభాగాలు. లోహభస్మం పీటికన్నిటికీ సమం—అంటే తొమ్మిది భాగాలు.

ముందు మూలికలన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి తరవాత లోహభస్మం బాగా కలిపేది. ఇది వయోనుసారంగా నేతితో గాని, లేనెతో గాని, వాడితే పాండురోగం, వ్యాద్రోగం, కుష్టు, మూలశంక, కామెర్లు పోగొడుతుంది.

౪౬ లవంగచతుస్సమచూర్ణం

జాతీఫలం త్రిదశపుష్పవచున్మితం చ

జీరం చ టంకణయతం చరకైః ప్రయుక్తమ్

చూర్ణాని మాక్షికసితానహితాని లీఢ్వా

సామాతిసార మఖిలం గురు హంతి శూలమ్ ॥

జాజికాయ, లవంగాలు, జీలకర్ర, పొంగించిన కలిగారం—ఇవి సమభాగాలు. ఇది లేనెతో గాని చక్కెరతో గాని పుచ్చుకుంటే అతిసారమూ, అమాతిసారమూ, శూలా పోగొడుతుంది.

౪౬ సర్వోపశీన్నానచూర్ణం

మురానా నీవచా శిష్టా శైశవం రక్షణివ్యయమ్
శరీరంపకముస్తం చ సర్వాపధిగణ స్మృతః
సర్వావధ్యంబునాన్నానం బాలానాం గదనాశనమ్
గ్రహరక్షిః ప్రశమన మాయుష్యం కాంతివర్ధనమ్ ॥

జటామాంసి, వస, చెంగల్వకోళ్ళు, భద్రముస్తలు, పసుపు, మానుపసుపు, కచ్చురాలు, సంపంగెపువ్వు, తుంగముస్తలు—ఇది సర్వాపధిగణం. ఇవన్నీ సమభాగాలుగా గ్రహించి మత్తగా చూర్ణించి 20 తులాల మార్గం రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో వేసి పొంగులవచ్చే దాకా కొది సుఖోష్ణంగా వున్నప్పుడు ఈజలంతో పిల్లలకు న్నానం (ఆభ్యంగం) చేయిస్తే పిల్లలకు గల సర్వవ్యాధులూ తగ్గిపోతాయి. ఇది ఏ రోగాలూ రానివ్వదు. ఆయుస్సు వృద్ధిచేస్తుంది. శరీరానికి లేజన్ను కలిగిస్తుంది. గ్రహబాధలు పోగొడుతుంది.

ఆయుర్వేదగ్రంథాలలో సర్వాపధిగణాలు మూడు కనపడతాయి. వాటిలో సంప్రదాయం తెలిసిన వృద్ధశైవ్యులు ఈగణమే వాడుతున్నారు.

౪౭ ఏలాదిచూర్ణం

ఏలాశ్మేధేదకశిలాజతు గోక్షురాణా
ముర్వారీబిజలవణోత్తమకుంకుమానాం
చూర్ణాని తండులజలే లులితాని వీత్యా
ప్రత్యక్షమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛీ) ॥

ఏలకులు, కొండ్రిపండివేళ్ళు, గోమూత్రశిలాజతు, పల్లెరు, దోసనిత్తులు, సైంధవలవణం, కుంకుమపువ్వు, ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి చూర్ణించి వస్త్రుగాలితంచేసి బియ్యపు కడుగులా కలిపి పుచ్చుకుంటే వ్రాణాలతినే మూత్రకృచ్ఛం కూడా తగ్గిపోతుంది.

౪౮ లవంగాదిచూర్ణం

లవంగజాతీఫలపిప్పలీవాం భాగా శ్చ కల్పవృక్షసమానపూర్వః
ఫలార్థమానం మారితం ప్రదేయం వలాని చత్వారి మహాషధస్య

సితా సమస్తేన నమాప్య చూర్ణం రోగా నిమా నాశు బలాన్నిహంతి
కాసజ్వరారోచకమేహగుల్మశ్వాసాగ్నిమాంద్యగ్రహణీవికారాన్ ॥

అవంగాలు, జాజికాయ, పిప్పళ్ళు—ఇవి కర్షణ చౌష్ఠన గ్రహించేది మిరియాలు
రెండుకర్షాలు. సాంటి 4 పలాలు. వీటికన్నిటికీ సమం చక్కెర. ఇనన్నీ కలిపి
చూర్ణంచేసి పుచ్చుకుంటే దగ్గు, జ్వరం, ఆరోచకం, మేహం, గుల్మం, శ్వాస, అగ్ని
మాంద్యం, గ్రహణీ నశిస్తాయి.

లే హ్యోలు

లే హ్యో క ల్ప న

క్వాథాదీనాం పునఃపాకా ధ్వనత్వం సా రసక్రియా
సోవలేహ శ్చ లేహ శ్చ ప్రాశ ఇత్యుచ్యతే ఋధైః
సితా చతుర్గుణా కార్యా చూర్ణా చ్చ ద్విగుణో గుడః
ద్రవం చతుర్గుణం దద్యా దితి సర్వత్ర నిశ్చయః
సువర్ణే తంతుమత్సం స్యా దవలేహోఽస్య మజ్జతి
ఘ్రితత్వం నీఃతే ముద్రాం గంధవర్ణరసోద్భవః ॥

కషాయం, హిమం, ఫాంటం—అనే మూడురకాల కషాయమూ, చక్కెరతో పాకం పట్టితే అది అవలేహం, లేహం. ప్రాశం, రసక్రియ—అని పేరు. ఇందులో చక్కెర వేస్తే ప్రక్షేపచూర్ణాదు నాలుగింతలూ, బెల్లం అయితే రెండింతలూ, నీళ్లు, పాలు మొదలైన ద్రవాలు నాలుగింతలూ చేర్చుకోవాలి. అది సరిగా పాకంవస్తే తీగలాగ సాగుతుంది. ఉండచేసి నీళ్ళలో పడేస్తే మునిగిపోతుంది. చేతితో నలిపితే గట్టిగా ఉంటుంది. చక్కని రంగూ, చక్కని పరిమళమూ కూడా ఉంటుంది.

× ౧ చ్య వ న ప్రా శా వ లే హ్యో ౦

బిల్వాగ్నిమంథశ్యోనాక కాశ్మర్యః పాటలా బలా
పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంప్రా బృహతీవ్యయమ్
శృంగీతామలకీ ద్రాక్షా జీవతీ పుష్కరాగురుః
అభయా చామృతా ఋద్ధి జ్ఞివకర్ష భకౌ శటీ
ముస్తం పునర్నవా మేదా సూక్ష్మైలోత్పలచందనే
విదారీ వృషమూలాని కాకోలీ కాకనాళికా
ఏషాం పలోన్మితా భాగాన్ శతా న్యామలకస్య చ

పంచ, దద్యా త్తదై కభ్యం జలద్రోణే విచచయేత్
 జ్ఞాత్వా గతరసా న్యేతా న్యోషధా న్యథ తం రసమ్
 తం చామలక ముద్భృత్య నిష్కలం తైలనర్పిషః
 పలద్వాదశకే భృష్టా దత్వా చార్థతులాం భిషక్
 మత్స్యండికాయాః పూతాయాః లేహవ త్సాధు సాధయేత్
 వట్పులం మధున శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్
 చతుష్పాం తుగాక్షీర్యాః పిప్పల్యా గ్వలం తథా
 పల మేకం విదధ్యా చ్చ త్వగేలా పత్రకేసరమ్
 ఇత్యయం చ్యవనప్రాశః పరమ క్తో రసాయనః
 కానశ్వానహః శైచన విశేషే ణోవక్ష్యతే
 క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలానాం చాంగవర్ధనః
 సర్వక్షయే మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణితమ్
 పిచాసాం మూత్రశుక్రస్థాన్ దోషాం శైచవాపకర్షతి
 అన్య మూత్రాం ప్రయంజీత నోపరుధ్యా చ్చ భోజనమ్
 అన్య ప్రయోగా చ్చ్యవనః సువృద్ధోభూ త్వన ర్యువా
 మేధాం స్మృతిం కాంతి మనామయత్వం
 ఆయుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణామ్
 శ్రీఘ్న ప్రహర్షం పర మగ్నివృద్ధిం
 బలప్రసాదం పవనానులోమ్యమ్ ॥
 రసాయన స్యాస్య సరః ప్రయోగా
 ల్లభేత జీర్ణోపి క్షతీప్రవేశాత్
 జరాకృతం పూర్వ మపాస్య రూపం
 బిభర్తి రూపం నవమృతవనస్య
 సితామత్స్యండికాలాభే ధాత్ర్యా త్వ మృదుభక్తనమ్
 చతుర్భాగజతే ప్రాయో ద్రవ్యం గతరసం భవేత్ ॥

మాచేడు, నెల్లి, దుండెగం, పెగ్గమ్మడు, కలిగొట్టు, బల. మావపల్లి, ముద్దపల్లి, సాలపల్లి, పుల్లిపల్లి, పిప్పల్లు, పల్లెరు, వాకుడు, పెద్దమలక. కర్కాటకశృంగ, నేలకెసిరిక, ద్రాక్షపండు, ముచబాల, పుష్కరమాలం, అగురుచెక్క, కరక వొలుపు, తిప్పతీగ, ఋద్ధి, జీవకం, ఋ: భుకం. కమ్మారాలు, తుంగమస్తలు, గల్లజేరు, మేద, పిన్నయేలకుల, నల్లకలవ, చందనం, నేలగుమ్మడు, అడ్డనరంజెల్లు, కాకోలి, కాకిదొండ—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క చులం 12 హించి మెత్తగా చితకగొట్టి రెండువ్రాజాల నీళ్ళలో కలిపి 500 ఉసిరికాయలన్నూ చేర్చి నాలుగోకంతు మిగిలే ట్టు కాచాలి. తరవాత, ఉసిరికాయలు తీసి కమాయ: వడబోసుకుని ఉంచుకోవాలి. పునీరికాయలు చుల్లబడ్డతరవాత గింజలుతీసి పాచెలి అగుళ్లు, అరుపలాల అవు నెయ్యి, అరుపలాల నువ్వులనూనె కలిపి దాంతో వేయించి ఉంచుకోవాలి.

తరవాత అకమాయంలో నాలుగువందలకులాలు చక్కెర కలిపి లేహపాకం కట్టి, అందులో 48 కులాల లేసె, వేయించిన ఉసిరికగుడ్డా కలపాలి. మురిన్నీ, తిమ్మిరి నాలుగుపలాలు, పిప్పప్పి రెండుపలాలు, దాల్చినీచెక్క, ఏలకులు, అకు పత్రికం, నాగకేసరాలు—అవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి కులాలు—ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్చించి, వస్త్రగాలితంచేసి—ఇదిన్నీ ఆపాకంలో కలపాలి. ఇది చ్యవన ప్రాశం.

కమాయంలో చేర్చి ఉడక బెట్టేటప్పుడు 500 ఉసిరికాయలన్నూ విడిగా కాక ఒకగుడ్డలో మూటగట్టి అందులో వేసుకోవడం మంచిది. అలాచేస్తే ఉసిరికాయలు సులభంగా వేరుపడతాయి. అఉసిరికాయలు చుల్లబడినిచ్చి గింజలు తీసి వేసి గట్టిగుడ్డలో వేసి పినికిలే పైకి పెత్తని గుడ్డ వస్తుంది. ఈశలూ, నారా గుడ్డలో మిగిలిపోతుంది. పిండిజల్లెడలో పాచిన్నీ ఈశలతీసెయ్యవచ్చు. ఎలాగయినా అందులో పీచు లేకుండా చేసుకోవడం అవసరం.

ఇది దగ్గు, వగ్గు పోగొడుతుంది. వృష్టలకు ఇది మిక్కిలీ మంచిది. రక్త మాంసాలు తీణించివారికీ, బాలరకూ కూడా మిక్కిలీ మేలుచేస్తుంది. మరిన్ని స్వరం తీణించడమూ, వ్యాధోగమూ, ఉరితమూ, వాతరక్తమూ, దప్పిక, మూత్రంలోనూ వీర్యంలోనూ ఉండే దోషాలూ పోగొడుతుంది. అతివృద్ధుడైన చ్యవనుడు ఇది నేవించి మల్లీ యువకుడై సకలసుఖాలూ ఆనందించాడు.

మేధ, జ్ఞాపకశక్తి, కాంతి, అరోగ్యం, ఆయువు, బలం, స్త్రీలతో రమించే శక్తి, మిక్కిలీ అకలి, వాతానులోమ్యం కలిగిస్తుంది. వృద్ధుడైన పురుషుడు కూడా

కట్టెఁ పశేనం చేసి వని పుచ్చకుంటే ముగిలినంతవల్ల కలిగే కాచ లన్ని పోయి మిక్కిలీ నుభవనతాను.

౨ వా సా కూ ష్మాం ద లే హ్యం

పంచాశ చ్చ పలం గ్రాహ్యం కూష్మాండా త్వస్థి మాజ్యతః
 గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం నానాక్యాధాథ కీ పచేత్
 ముస్తా ధాత్రీ శుభా భారీ త్రిసుగందై శ్చ కాష్ఠకైః
 ఐలేయవిశ్వధన్యాక మరివై శ్చ పలాంశికైః
 పిప్పలీ కడవం చైవ మధుమాసీం ప్రదాపయేత్
 కానం శ్వానం క్షయం హిక్మాం రక్తపీత్తం హలీమకమ్
 హృద్రోగ మప్లుపీత్తం చ పీనసం చ వ్యసోహతి ॥

బూడిదగుమ్మడికాయ, వైపెచ్చూ లోపలి గురుగుత్తిని వేసిన ముక్క, యాభైపలాలు చిన్న చిన్న ముక్కలు చేసి ఒక్క ప్రళం నేతిలో తేనెరంగు వచ్చేటట్లు వేయించేది. ఒక అధిక పరిమాణంగల అడ్డనరపుకాయలలో నూరుతులాల చక్కెర కలిపి బాగా పాకరిపట్టి, అందులో వేయించిన గుమ్మడిముక్కలూ,—

తుంగముస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తవాక్షీరి, గంటుభారంగి, దాల్చినీచెక్క, ఏల కులు, అకుపత్రికం—ఇవి రెండేసి తులాలు. కూతురుబుడమ, సాంటి, ధనియాలు, మిరియాలు—ఇవి ఒక్కొక్కటి పలం. పిప్పళ్ళు 32 తులాలు. ఇవిన్నీ కలిపి చూర్ణించి వస్త్రగాలితంచేసి యీచూర్ణమూ,

ఎనిమిదిపలాల తేనే కలిపి దించుకుని జాగ్రత్తచేసుకునేది.

ఇది దగ్గు, వగర్పు, క్షయ, ఎక్కిళ్ళు, రక్తపీత్తం, హలీమకం, హృద్రోగం అమపీత్తం, పీనస పోగొడుతుంది.

౩ ల వం గా ద్య వ లే హ్యం

లవంగం పిప్పలీ శుంఠీ మరిచం జీరకద్వయమ్
 కేసరం తగేరం చైవ ఏలా జాతీఫలం తుగా
 కట్ఫలం కేజువ్రతం చ వద్నబీజం సచందనమ్

కొక్కిల మగురుం చైవ ఉజీర మభ్రకం తథా
 కర్పూరం జాతికోమం చ ముస్తం మాంసీ యవ స్తథా
 ధాన్యకం శతపుష్పా చ లవంగం సర్వతుల్యకమ్
 సర్వసార్వద్విగుణితాం శర్కరం వినియోజయేత్
 సర్వరోగం నిహంత్యాశు అష్టపిత్తం సుదారుణమ్
 అగ్నిమాంద్య మజీర్ణం చ కామగ్రాహంశురోగనుత్
 బలరాష్ట్రకరం చైవ విశేషా చ్ఛుక్రవర్ధనమ్
 గ్రహణీం సర్వరూపాం శ్చ అతిసారం సుదుర్జయమ్
 అశ్వీభ్యాం నిర్మితం హంతి లవంగాద్య మిదం శుభమ్ ॥

లవంగాలు, పిప్పళ్ళు, సాంటి, మిరియాలు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, నాగకేసరాలు, గ్రంధితగరం, వీలకులు, జాజికాయ, తవాక్షిరి, కామఫలం, అశుపత్రికం, తామర గింజలు, చందనం, కంకోలాలు, అగురుచెక్క, వట్టికేళ్ళు, అభ్రకభస్మం, పచ్చక ర్పూరం, జాపత్రి, తుంగముస్తలు, జటామాంసీ, యవలు, ధనియాలు, పెద్దసోపు- ఇవి సమభాగాలు. వీటి కన్నీటికీ సమం లవంగాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి రెండురెట్ల చక్కెరతో పాకంపట్టి కావలసినంత లేసె కలిపి పుచ్చుకు నెది.

ఇది సర్వరోగాలూ హరిస్తుంది. ముఖ్యంగా అష్టపిత్తమూ, అజీర్ణమూ, అగ్ని మాంద్యమూ, కామెల్లూ, పాండురోగమూ తగ్గించేస్తుంది. బలమూ పుష్టి కలిగిస్తుంది. వీర్యవృద్ధిచేస్తుంది సర్వవిధాల గ్రహణలూ, అతిసారాలు పోగొడుతుంది.

క ము స్త కా ది మో ద కం

త్రికలు త్రివలా చిత్రం లవంగం జీరకద్వయమ్
 యమాన్యా ద్వే మధురికా నాగవల్లీవళం తథా
 శతపుష్పావరీధాన్యం చాతుర్జాతం తథా తుగా
 మేఘీ జాతీఫలం గ్రాహ్యం ప్రత్యేకం కర్ణసమ్మితమ్
 ముస్తకం వట్పలం దేయం సితా చ ద్విగుణా మత
 గ్రహణీం హంత్యతీసారం మందాగ్నితృ మరోచకమ్,

అజీర్ణ మామదోషం చ విషూచీ మసి వాహణమ్
పుష్టిం దేహస్య జనయే ద్భులచర్ణాగ్నివృద్ధిక్తే
వలీపలితదార్పణ్యం క్షపయే త్కృశతా నిపి ।

శీ సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, శాడి పురికలు, చిత్రమాలం, అనంగాలు, జలకర్ర. నల్లజీలకర్ర, వాము, అజామోదం, సోపు, తమలసానులు, సదాస, పిల్లి శేగలు, ధనియాలు, దాల్చిన చెక్క, ఏలను, అపవత్రికం, నాగ కేసరాలు, తివా క్షీరి, మెంతులు, జాజికాయ—ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి తులారు. తుంగముస్తలు 48 తులారు. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాణితంచేసి రెండురెల్లు చక్కరతో పాకంపట్టి తగినంత తేనె కలిపి పుచ్చుకుంటే గ్రహణి, అతిసారం, అగ్నిమాంద్యం, అశోచకం, అజీర్ణం, అమదోషం, విషూచి (కలరా) పోగొడుతుంది. శరీరపుష్టి కలిగిస్తుంది, బలం, కాంతి వృద్ధిచేస్తుంది అకలి పుట్టిస్తుంది. శరీరం ముడతల పడడం, జుట్టు నెరియడం, నరాల చొర్మల్యం పోగొడుతుంది. చిక్కిపోయినవారికి చాలా మంచిది.

శ్రీ కా మే శ్వ ర మో ద కం

ధాత్రీ సైంధవ కుష్ఠ కట్ఫల కణా శుంఠీ యచూచీద్వయమ్
యస్త్యే జీరయుగం చ ధాన్యక శటీ శృంగీ వచా కేసమ్
తాళీకం త్రిపుగంధికం నమరిచగ పథ్యాక్ష మేభి స్సరుమ్
చూర్ణీకృత్య మనాక్ స్వబీజసహితం భృష్టాతు శత్రాశనమ్
సర్వేషాం ద్విగుణాం సితాం సువిమలాం యత్నా ద్భివక్ నిక్షి ప్తే
క్షౌద్రం చాపి ఘృతం ప్రశస్తైవనే కుర్యా చ్చుభాన్ మోదకాన్
కర్పూరై రవచూర్ణితా సపి హితాన్ దత్వా తిలాన్ భర్జితాన్
గోబ్యోయం క్షితియండలే మితధియాం పాడండినా మగ్రతః
అధిన్యాధిహరః పరం క్షయహరః కుష్ఠాపహో బృంహణః
ప్రీణాం తోషకరో ముఖద్యుతికరః శుక్రాగ్నివృద్ధిప్రదః
కానశ్వాసబలాసకోగనిచయ ప్రధ్వంసనః ప్రాణినామ్
ప్రాణో బ్రహ్మనుతేన సర్వనుఖదః కామేశ్వరోమోదకః

గ్రహగణపరిహీనః సర్వశాస్త్రపవిత్రః
 కలితవిమలకీర్తిః ప్రాప్తకందర్పమూర్తిః
 విగతసకలభీతి గ్రీతవాద్యాంగసీతి
 గృహతి భువి సదేవో యేన భుక్తః పయశ్నాత్
 రహసి యువతిభేలానంపుటాకర్షహర్షాత్
 గమయతి యువతీనాఁ కేళికాతూహలీన
 యది కథ మపి భుక్తో భోజనాదా వథాంతే
 సురతరభస ముచ్చై ర్నప్తకామం ప్రకామమ్
 యస్మా న్నవ్యభుహస్సతి స్తమధియా యస్మా త్పదా వీర్యవాన్
 యస్మా దున్మదదాక్షిణాత్య యువతీ సంభోగకాతూహలీ
 యస్మా త్కావ్యకుతూహలం సుకవితా సంజాయతే లీలయా
 శ్రీమద్భిః ప్రతివాసరం క్షితితలే సంసేవ్యతాం మోదకః ।

ఉసిరికపప్పు, సైంధవలవణం, చెంగల్యకోష్ఠ, కాయఫలం, పిప్పళ్లు, సొంటి, వాము, అజామోదం, యష్టిమధుకం, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, ధరియాలు, కచ్చారాలు, కర్కాటకశృంగి, వస, నాగకేసరాలు, తాళీసపత్రి, దాల్చిన చెక్క, వీలకులు, ఆకు పత్రికం, మిరియాలు, కరకవోలుపు, తాడి కాయచెరడు—ఇవి సమ భాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి యెంతో కొద్దిగా వేయించిన కొడిశపాలవిత్తులు అంత. పచ్చకర్పూరంతో సువాసింపజేసి వేయించిన సువ్వులున్నూ అంత. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితంచేసి కిండురెట్లు చక్కెరతో పాకం పట్టేది. ఆపునెయ్యా, లేనే తిగి నంత చేర్చుకునేది.

ఇది ఆధివ్యాధులను హరిస్తుంది. క్షయ, కుష్టు పోగొడుతుంది. రక్తమాంసాలు పెంచి శరీరానికి పుష్టికలిగిస్తుంది. స్త్రీలను సంతోషపెడుతుంది. ముఖాలకు కాంతికలిగిస్తుంది. వీర్యం, జఠరాగ్ని వృద్ధిచేస్తుంది. కాస, శ్వాస, బలాస మనే కంఠగతముఖరోగం పోగొడుతుంది. ఇది యెప్పుడూ వాడుతూ వుండే పురుషుడు ఎందరు స్త్రీల నైనా సంతోషపెట్టగలడు. నూత్నబుద్ధి, బలశాలీ, కవి, అయి చిరకాలం జీవించగలుగుతాడు.

మే థీ మో ద కం

త్రీకటు త్రిఫలా ముస్త జీరకద్వయ ధాన్యకమ్
 శిల్పలం పొమ్మరం శృంగీ యమాసీ సైంధవం బిడం
 తాళీశం కేసరం వత్రం త్వగేలా చ ఫలం తథా
 జాతీకోషం లవంగం చ మురా కర్పూర చందనమ్
 యావం త్యేతాని చూర్ణాని తావజేవ తు మేధికా
 సంచూర్ణ్య మోదకః కార్యః పురాతనగుడేన తు
 ఘృతేన మధునా కించి త్థాదే దగ్నిజలంప్రతి
 అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం సామే మేదే మహాషధమ్
 బలవర్ణకరోప్యేష సంగ్రహగ్రహణీహరః
 ప్రమేహాన్ విశేతిం హంతి మూత్రాఘాతాం స్తథాశ్శరీమ్
 పాండురోగం తథా కాసం యక్ష్మాణం హంతి కామలామ్
 స్తనా తు పటితౌ గాఢాన్యతా తాళఫలోపమా
 దృష్టిప్రసాదః చైవ నారీణాం చైవ పుత్రదః
 భాషితః కామదేవేన మేధీమోదకసంజ్ఞకః ॥

సోంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, తాడి, వుదీరికలు, తుంగముస్తలు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, ధనియాలు, కొయ్యఫలం, పున్నరమూలం, కర్కటకశృంగి, వాము, సైంధవలవణం, బిడాలవణం, తాళీసపత్రి, నాగకేసరాలు, ఆకుపత్రికం, ధాల్చిని చెక్క, మిఠకులు, జాజికాయ, జాపత్రి, అవంగాలు, మురామాంఘి, పచ్చకర్పూరం చందనం—ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి యెంతో మెత్తులు అంత, ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి రెండురెట్ల పాతబెల్లంతో పాకంపట్టి తగినంత ఆవునెయ్యి, తేనె చేర్చి అగ్నిబలానుసారంగా పుచ్చుకునేది.

ఇది జఠరదీప్తి కలిగిస్తుంది. అమదోషం తగ్గించేస్తుంది. గ్రహణి హరిస్తుంది. బలం, కాంతి వృద్ధిచేస్తుంది. వింశతి ప్రమేహాలూ, మూత్రాఘాతాలూ, ఆశ్మరీ, పాండురోగం, దగ్గ, తుషు, కామెర్లు తగ్గించేస్తుంది. స్త్రీలకు వాలిపోయిన సనాలు తాళఫలాలాగ దృఢపడతాయి. చూపు వృద్ధిచేస్తుంది. స్త్రీలకు సంతాన ఫలం కలిగిస్తుంది.

౭ బృహజ్జీరకాదిమోదకం

జీరకం కృష్ణజీరం చ కృష్ణం శుంఠి చ విప్పలీ
 ముడిచం త్రిఫలా త్వక్ చ పత్ర మేలా చ కేసరమ్
 శుభా లవంగం శైలేయం చందనం శ్వేతచందనమ్
 కాళోలీ క్షీరకాళోలీ జాతీకోషఫలే తథా
 యష్టిమధురికా మాంసీ ముస్తం సచలకం శటీ
 ధన్యాకం దేవతాడం చ మురా ద్రాక్షా నఖః తథా
 శతపుష్పా వన్మకం చ మేఢీ చ సురదారు చ
 సజలం నాలుకా చైవ సైంధవం గజపిప్పలీ
 కర్పూరం పవిత్రా చైవ కందభోటీ సమాంశకమ్
 లోహ మభ్రక పంగానాం ద్విభాగం తత్ర దాపయేత్
 ఏతాని సమభాగాని శ్లష్ణచూర్ణాని కారయేత్
 సర్వచూర్ణసమం దేయం భృష్ణజీరకచూర్ణకమ్
 సితా ద్విగుణితా దేయా మోదకం పరికల్పయేత్
 ప్పుతేన ఘృధునా మిశ్రం మోదకం చ భిషగ్వరః
 భక్షయేత్ప్రత్యుత్థాయ యథాదోషం యథాబలః
 గవ్యం సశర్కరం చైవ చానుపాసం ప్రయోజయేత్
 అశీతిం వాతజాన్ రోగాన్ చత్వారిశ చ్చ పైత్తికాన్
 సర్వాం స్సా న్నాశయ త్యాశు వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా
 నానావర్ణ మతీసారం విశేషా దామనంభవమ్
 శూల మష్టవిధం హంతి చార్శ్విరోగం చిరోద్భవమ్
 జీర్ణజ్వరం చ సతతం విషమజ్వర మేవ చ
 స్త్రీణాం చై వాసవత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహినాః
 పుష్కకృ త్పుత్రకృ యైవ బలవర్ణకరం పరమ్
 సూతికారోగ మత్యుగ్రం నాశయే న్నాత్రసంశయః

ప్రదరం నాశయ త్యాశు నూర్య స్తమ ఇహోదితః
 నాహం నార్వాంగకం చైవ వాకిపిత్తోత్థితం చ యత్
 అనుం నర్వాంగదచ్చేనీ జీరకాద్యో హి మోదకః ॥

గజేలకర, నల్లజీలకర, చెంగల్యకోష్ఠ, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, తాడి, పుసెరికలు, దాల్చిన చెక్క, ఆకుపత్రికం, ఏలకలు, నాగకేసరాలు, తవాక్షిరి, లవంగాలు, తుంగముస్తలు, చందనం, రక్తచందనం, కాకోలి, క్షీర కాకోలి, జాజికాయ, నాపత్రి, యష్టిమధుకం, మధురిక, జటామాంసి, భద్రముస్తలు, గోమూత్రశిలబిత్తు, కచ్చురాలు, ధనియాలు, దేవదళి, ద్రాక్షపండు, ముర, నఖుచిప్పలు, సదాప, పద్మకావ్యం, మెంతులు, దేవదారు, కురువేరు, నళిక, సైంధవలవణం, గజపిప్పళ్ళు, పచ్చికర్పూరం, ప్రేంకణం, కుండభోటి—ఇవి ఒక్కొక్కభాగం. లోహభస్మం, ఆకభస్మం. పంగభస్మం—ఇవి రెండేసిభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి నీళ్లలో లిలించి చేసుకునేది. ఇవన్నీ కలిపి యెంతో దోరవేయించిన జీలకరచూర్ణం అది.

ఈచూర్ణం లన్నీ కలిపి రెండింతల చక్కెరతో పాకంపట్టి తగినంత తేనె, ఆవునెయ్యి కలిపి వడుమున్న ననుసరించి, అనన్ధ ననుసరించి మోతాదు కల్పించుకుని పుచ్చుకునేది దీనికి అనుపానం చక్కెర కలిపిన ఆవుపాలు.

ఇది అశీతివాతరోగాలూ, ఇరవైనాలుగు పిత్రరోగాలూ పోగొడుతుంది. రకగకాల అతిసారం, ముఖ్యంగా ఆహుతిసారం, అప్తవిధశూలలు, జీర్ణించిన మూలశంకలు, జీర్ణజ్వరాలూ, విషమజ్వరాలూ తగ్గించేస్తుంది. రజస్వల కానిస్త్రీలకు రజోదర్శనం కలిగిస్తుంది. సంతానం లేని స్త్రీలకు సంతానం కలిగిస్తుంది. కృశించిన స్త్రీలకు రక్తమాంసాలు పెంచి పుష్టి కలిగిస్తుంది. బలం కాంతి మాడా కలిగిస్తుంది. ఉగ్రమైన నూత్తికారోగమున్నా తగ్గించేస్తుంది. ప్రదరం, సర్వాంగతాపం పోగొడుతుంది.

౮ శి వా మో ద కం

శివా తామలకీ మూర్వ శతపుష్పా నిశాద్వయమ్
 అశ్మగుప్తా బలా బిల్వం దేవపుష్పం శతావరీ
 మురా మధురికా మాంసీ విచారీ విశ్వభేషజమ్
 అనంతామలకీ శ్యామా భార్గీ కరికణా కణా

వారికి ఇది మంచి దౌషధం. మరిస్తే, ఇది, దగ్గు, వగర్లు, జ్వరాలు, ఎక్కిళ్లు, చర్మి, ఆరోచకం కూడా పోగొడుతుంది.

౧౦ కంటకార్యాద్యవలేహ్యం

కంటకారీతులాం వీరద్రోణే పక్త్వా కషాయకమ్
సావకేషం గృహీత్వా చ తస్మిన్ మార్జాని దాపయేత్
పుథక్పలాని వై తాని గుడూచీ చవ్య చిత్రకాః
ముస్తం కర్కటశృంగీ చ త్రూషణః ధన్వ మానకః
భార్గ రాస్నా శటి వైవ శర్కరా వలవించతి
ప్రత్యేకం చ పలా న్యష్టౌ ప్రదద్యా ఘృతతైలయోః
పక్త్వా లేహత్వ మానీయ శీతే మధువలాప్తకమ్
చతుష్పలం తుగాక్షీర్యాః పిప్పలీనాం చతుష్పలమ్
క్షీప్త్వా నిదధ్యా త్సుదృఢే మృణ్మయే భాజనే శుభే
లేహనీయం హంతి హిశ్కార్తిశ్వాసకాసా నశేషతః ।

వాసుడు సమూలం రెండువందల పలాలు రెండు ద్రోణాల నీళ్ళలో నాలుగోవంతు మిగిలేటట్టు కాచి వడబోసుకునేది. ఆకషాయంలో 20 పలాల చక్కెర పాకం పట్టి, ఎనిమిది పలాల ఆవునెయ్యి, ఎనిమిది పలాల నువ్వులనూనె అందులో చేర్చేది.

తిప్పసత్తు, చవ్యం, చిత్రమూలం, తుంగముస్తలు, కర్కాటకశృంగి, సాంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, మాలగొండిబేళ్ళు, గంటుభారంగి, సన్నరాగన్న, కచ్చారాలు-ఇవి ఒక్కొక్క ౪౦౦ చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితంచేసి అది ఆపాకంలో కలిపి దిచుకునేది. చల్లబడ్డ తరవాత అందులో ఎనిమిది పలాల తేనె కలుపుకుని వాడుకునేది. నాలుగుపలాల తవాక్షిరీ, నాలుగుపలాల పిప్పళ్ళూ కూడా చూర్ణించి వస్త్రగాలితంచేసి అందులో కలుపుకునేది.

ఇది ఎక్కిళ్లు, వగర్లు, దగ్గు పూర్తిగా పోగొడుతుంది.

౧౧ అశ్వగంధాలేహ్యం

సజాతీఫలం వ్యోవసిందూరనేవ్యం
విడంగం చ కోష్ఠం లవంగం నుగంధి

ఖగా రాష్ట్రచోరా వరాహీ ద్విజిం +
 శతావ ర్యజామోదకం మాగధీ
 మూలకం కోమలీ వాలుకం స
 త్పనర్న వ్యమూలం సమం సర్వ
 వస్తూని తుల్యాశ్వగంధీ
 సచూర్ణకృతం మాక్షికాశ్లే సీతై
 నూక్మపాకేన మృత్వగ్నినా పాచయే
 లేహ్య మంచ ద్వీకాలం చ సేవ్యం
 మహామేహమూర్చాపురాణజ్వరం
 సర్వవాతాని గుల్మాని కాసాదికం
 శ్వాస ఛర్దిం చ పాండుం
 మహా నెశ్మరీరోగముఖ్యాఖిలాదు
 గ్నినాశం మహాకాంతిదం పుష్టిదం దీపనం చ
 సుధాధామనం కాశయుక్తం సుమంగల్య
 యుక్తం మనస్తైర్యదం బుద్ధిదం
 చాశ్వగంధాఖ్య లేహ్యం పురా
 శంభునా నిర్మితం పథ్య మిచ్ఛా కరోతి ॥

జాజికాయ, సాంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, రససింధూరం, చవ్వం, వాయువిడంగాలు,
 చెంగల్వకోస్తు, లవంగాలు, సుగంధి, వాము, సన్నరాన్న, కచోరాలు, నేలతాడి,
 జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, పిల్లిలేగలు, అజామోదం, పిప్పలికట్టె, కన్నెకోమలి, కురు
 నేకు, తెల్లగలిజేరు—ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిసి యెంతో పెన్నేరు అంత.
 ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్ర గాలితంచేసి రెండురెళ్లు చక్కెరతో పాకం
 పట్టి, తగినంత అత్తనెయ్యి లేనే కలిపి వాడుకునే ఇచ్ఛాసభ్యం చేస్తే చాలు.

ఇది ప్రమేహాలు, మూర్చలు, పురాణజ్వరాలు, సర్వవాతాలు, గుల్మం, దగ్గు,
 మగ్గు, ఛర్ది, పాండువు, మూత్రాశ్మరి మొదలైన రోగాలు హరిస్తుంది, కాంతి,
 పుష్టి, పీర్వకృద్ధీ కలిగిస్తుంది. మనస్తైర్యం, సూక్ష్మబుద్ధి, ప్రసాదిస్తుంది.

౧౨ మ ద న కా మే శ్చ ర లే హ్యుం

లవంగం చ త్వక్ష్వత్ర వలా మరీచం
 కణా కృష్ణ కస్తూరి జాతీఫలం చ
 అహీ ఘనజాపత్రతక్కిలచోరం
 మఘాకం సుతాళీశపత్రం చ సేవ్యం
 ద్విజీరే చ రాస్నా సుకర్కాటశృంగీ
 విళ గం చ దీప్య కరిపిప్పలీనాం
 సుతీక్ష్ణం మృతాగ్రం మృదస్పర్శం గౌ
 ప్రవాళం సుముత్తాగుహ చందనం చ
 విదానే వరీ వాళ వారాహి నూమా
 బలా శాల్మలీ సుకర్కాటీ చాశ్వగంధీ
 క్షీతీశర్కరా త్వక్ష్వ గోమూర రంభా
 ప్రేమాళు శ్చ ద్రాక్షాథ ఖర్జూరగంధీ
 చణా కుంకుమా సింధుగాంధారపత్రం
 ఘృతం శర్కరా క్షౌద్రకం లేహ్యమిశ్రం
 ఇదం మాషమాత్రప్రమాణేన భుక్త్వా
 సితక్షీరపానా ద్రమంతే శతస్త్రీః
 మహాపుష్పికారీ మహాజీర్ణకారీ
 చిరంవీర్యధారీ క్షణాధిక్యహారీ
 బలానశ్వానకాసప్రసేకం సశూలం
 తనుక్షీణహ కాచుదండస్య వృద్ధిం
 శివం నిర్మితం మదనకామేశ్వరాఖ్యః ।

లవంగాలు, దాల్చినీ, అకుపత్రికం, ఏలకులు, మిరియాలు, పిప్పళ్లు, కృష్ణాగరు, కస్తూరి, జాజికాయ, నల్లమందు, జాపత్రి, తక్కిలాలు, కచూర్లు, యష్టిమత్రకం, తాళీపత్రం, శేవ్యం, తెల్లజీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, రాతిపండు, కర్కాటక

శృంగి, నాయుపివంగాలు, వాము, గజపిష్టస్థు, లోహభిస్థం, ఆద్రకభిస్థం, సువర్ణ
భిస్థం, మంగళిస్థ, ప్రవాళభిస్థం, ముత్తిభిస్థం, అగ్రచెక్క, మంచిగంధపు
పాబ్బు, నేలగుమ్మడి, ఓలిలేగలు, అక్షసరపాకు, నేలతాడి, కాయమినుము, బల,
బూరుగుజిగురు, పెద్దమాలగొంజిగింజలు, పెన్నెరు, భూశర్కర, గొప్పపిత్తులు,
పల్లెరుకాయలు, ఆరటిమంప, ఖర్జూరపువేళ్లు, ద్రాక్షపళ్ళు, ఖర్జూరపుకాయలు,
గ్రంధికగరం, కాయసెనగలు. సంకమపూవు, సైంధవలవణం—ఇవి ఒక్కొక్కతూలం
చొప్పున గ్రహించి పెత్తగా చూర్చించి వస్త్రగాలితంచేసి పుండుకునేది. 60 తులాల
వెన్నలో 20 తులాల గంజాయి రెండుదినాలు నాననిచ్చి తరువాత అవెన్న కాచి అ
నెయ్యి లేవపాకంలో చచ్చుకోవాలి. గంజాయి పారేనేది. చూర్ణానికి మూడు
రెట్లు చక్కెరతో పాకంపట్టేది తగినంత ఆవునెయ్యి లేనే చేర్చుకునేది. ఈ
లేహ్యం మోతాదు పావుతులం. రాత్రి భోజనానంతరం నేవించి శెంటనే చక్కెర
కలిపిన వడిపాలు పుచ్చుకోవాలి. ఇది దారుణంగా పులకంధం కలిగిస్తుంది కనక
రాత్రి మాత్రమే యిది పుచ్చుకుని, ఉదయం సునామభీ చేర్చిన ఖండాద్ధం పుచ్చు
కోవాలి.

ఇది రక్తపుష్టి వీర్యవృద్ధి, నరాలకు బింకమూ సంభోగ సౌఖ్యమూ కలిగిస్తుంది.
వీర్యసంధానం చేస్తుంది. జీర్ణకారి. శ్వాసకాసలు, కూల, కార్యం పోగొడుతుంది.
ఇది వైద్యుని సలహాతో వాడడం మంచిది.

౧౩ సు గం ధ్యా ది లే హ్యం

సంగృహ్య శారిబాం ప్రథం జలద్రోణే విపాచయేత్
అష్టభాగావశిష్టం తత్కషాయం వస్త్రగాలితమ్
త్రిప్రథం శర్కరా తస్మిన్ ప్రక్షిపే త్పాకసిద్ధయే
ప్రక్షేపార్థం సుగంధ స్వా దేకప్రథం యచార్ణితం
జీరద్గయం నాగరం చ త్వగేలా నాగకేసరమ్
లవంగం ముస్తకం ధాత్రీ విడంగం చైలవాలుకమ్
ఉశీరం చందనం ధాన్యం విషధారీ తుగా శటి
పలమానం చోపచీనీ ద్రాక్షా ఖర్జూరకా మృథక
పలద్వాదళకం సమ్యక్ సూర్జితం వస్త్రగాలితమ్

౫

మధుప్రస్థం ఘృతప్రస్థం నిక్షిపే త్కుశలో భివక్
భక్షయే త్తైలమానేన శుదిర్భాత్సా దినేదినే
రక్తదోషాః ప్రమేహం శ్చ పైత్తికాః మూత్రకృచ్ఛాకాన్
సర్వప్రణాళం, శ్వేతకష్ఠం హృచ్ఛాలకం శథా
రక్తకాసం చోషదంశ మర్చాసి బహుమూత్రకమ్
వాశయే దవికల్పేన హ్యశ్వభ్యాం నిర్దిశ్య పురా ॥

ఒకప్రస్థం సుగంధి మెత్తగా చూర్ణించి ఒక ద్రోణం నీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిదోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది. అకషాయులలోమూడుప్రస్థాల చక్కెర కలిపి పాకం పట్టాలి. ప్రత్యేకంగా సుగంధి ఒకప్రస్థం, జీలకర్ర, సాంటి, చాల్పినిచెక్క, వీలకులు, నాగకేసరం, అవంగాలు, తుంగముస్తలు, ఉసిరికపప్పు, వాయువిడంగాలు, కూతురుబుడమ, వట్టివేరు, చందనం, ధనియాలు, విషకంటకాలు, తవాక్షిరి, కచ్చురాలు—ఇవి ఒక్కొక్కపలం, ఫిరంగిచెక్క, ద్రాక్షపండు, ఖర్జూరపుకాయలు—ఇవి ఒక్కొక్కటి పన్నెండేసిపలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి అపాకంలో కలిపేది. ఒకప్రస్థం నెయ్యి, ఒకప్రస్థం తేనె కూడా చేర్చి దినాని కొక్క తులంచొప్పున వాడుకునేది.

ఇది రక్తదోషాలు, ప్రమేహాలు, పిత్తవ్యాధులు, మూత్రకృచ్ఛాలు, సర్వప్రణాలు, శ్వేతకష్ఠం, హృచ్ఛాల, రక్తకాస, సహాయి, మూలశంకలు, బహుమూత్రం పోగొడుతుంది.

౧౪ తైలూషాదిరసాయనం

4

తైలూషం మధుకం గ్రాక్షా ప్రస్థం ప్రస్థం పృథక్ పృథక్
ఖండయిత్వా భాండగర్భే జలద్రోణద్వయే పచేత్
అప్టభాగాపశేషం చ కషాయం సుసరిశ్రుతమ్
సర్పిమః ప్రస్థయుగ్మం చ పచేత్తత్పృథగూగ్నినా
చందనద్వితమం ధాన్యం వరాళం నాగకేసరమ్
కచోరం పత్రకం యష్టి ర్జాతీఘృకటుత్రయమ్
ద్రాక్షా ఖర్జూర రాస్నా చ భార్గీ మంజిష్ఠ శారిబా

త్రిశూల మోచ తక్కిన ముఖరద్వితయం తథా
 ఏకైకం పలయుగ్మం చ సూక్ష్మచూర్ణం చ శారయేత్
 ఖండవ్రణ్యస్వయం సక్త్యే మేళయిత్వా శనైశ్శనైః
 ఔద్రస్థం ప్రదాతస్యం శీతే చాపి ప్రయత్నతః
 ప్రాత రుత్థాయ సేవేత కర్ష మాత్రం చినేదిసే
 రక్తమేహం సురామేహం మూత్రమేహం చ శర్కరామ్
 ఇక్షుమేహం మహామేహం వసామేహం హరిద్రకమ్
 లాలామేహం తంతుమేహం మంజిష్ఠాం సికతాం తథా
 శుక్లమేహం శిలామేహం ఖజ్జలీం మేహదాహకమ్
 సర్వా స్వింశతిమేహం శ్చ ప్రదరం రక్తివై త్రికమ్
 ఋతుశూన్యం చర్దుశూలం కరపాదవిదాహకమ్
 వ్రణం చ పిటకాః గ్రంథిం నాతమేహవిదాహకమ్
 పిపాసా కంఠశోమం చ హృత్తాపం పాదశోషకమ్
 కానశ్వాసం కఫోద్రేకం మూర్ఛాం సర్వాం చ విద్రధిమ్
 క్షయా స్వింశతికా వస్త్యా జ్ఞిహ్వవదనశోషణమ్
 ఏతాన్ సర్వాన్నిహం త్యాశు నాత్ర కార్యా విచారణా
 అశ్వీభ్యాం నిర్మితం పూర్వం శైలూషాదిరసాయనమ్ ।

మారేడువేరుపట్ట, యష్టిమధుకం, ద్రాక్షపండు—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క
 ప్రస్థం గ్రహించి మెత్తగా చిత్తికగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిదో వంతు
 మిగిలేట్టు కషాయం కాచి వడబోసి వుంచుకునేది. అందులో రెండుప్రస్థాల
 చక్కెరచేర్చి సన్నమంటమీద పాకం పట్టాలి. పాకం సిద్ధం అయిన తరువాత
 అందులో రెండుప్రస్థాల అవునెయ్యి చేర్చాలి.

చందనం, రక్తచందనం, ధనియాలు, లవంగాలు, నాగకేసరాలు, కచ్చు
 రాలు, అఖపత్రికం, యష్టిమధుకం, జాజికాయ, స్థాంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరిమాలు,
 ద్రాక్షపండు, ఖమ్మరపుకాయలు, సన్నరాన్న, గంటుభారంగి, మంజిష్ఠ, ముగంధి,
 కరక నొలుపు, తాడి కాయచెరడు, ఉసిరికపప్పు, బూరుగజగురు, తక్కినలాలు

వట్టివేడు, కురుకేర — ఇవి లెండేలిపలాలు గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి అప్రసేమి కలిపిన పాకం దించి అందులో కలియబెట్టెడి. తరినాత అందులో ఒక్కప్రస్రం లేన కలిపి వయోపసానుసారం వాడుతు నేది.

ఇది రక్తమేహం, సురామేహం, మొదలైన వింశతిమేహాలు, ప్రదరం, రక్త పీతం, ఋతుమాస్యత, ఋతుకూట, అరచేతులు అరికాళ్ళు మంటు, వ్రణాలు, ఓట కలు, గ్రంథులు, వాతమేహం, విదాహం, దప్పిక, కంఠంబుక్కుపోవడం, హృదయ తాపం, వాడకోష, శ్వాసకాసులు, కఫోద్రేకం, మూఝలు, విద్రధి, ఊయ, నాలుక అబ్బుతుపోవడం. ముఖం అబ్బుకుపోవడం పోగొడుతుంది.

౧౩ మ ఘ స్ను హీ ర సా య నం

ఫలత్రయం కలుత్రయం సుమోషయే ద్భిషగ్వర
ప్రిహతకం యమానియుగ్మవహ్నిజీరకం తథా
రాన్న భర్ణి వహ్ని చవ్య ధాన్యయుగ్మజీరకం
మూసి కుష్ఠ వజ్రకేశ్య శారిబా వకాహకం
అశ్వగంధినంయుతం పృథ క్చ కిర్వసంయుతం
మధుస్నుహీ చ తత్తమా సశర్కరా సమాక్షికమ్
గోఘృతం సుపక్వకం రసాయనం మనోహరమ్
మేహపైత్యవాతకుష్ఠగుల్మశూలహారకమ్
సప్తధాతువర్ధనా సుదీపనం యశస్కరమ్
పూజ్యపాదనిగ్గతం రసాయనం సుపూజితమ్

కరికవోలుపు, తాడికాయబెరుడు, ఉసిరికపప్పు, సొంటి, పిప్పళ్లు, ఖిరియాలు, దాల్చినీచెక్క, ఏలకులు, ఆకుపత్రికం, వాము, కురాసానివాము, చిత్రమాలరి, జీల కర్ర, సన్నరాన్ను, గంటుభాంగి, పిప్పళ్ళు, శవ్వం, ధనియాలు, మెంతులు, నల్ల జీలకర్ర, జటామాంసి, చెంగల్వకోష్ఠ, వట్టివేళ్లు, ముగంధ, నేలతాడి, పెన్నేరు— ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్కర్నం. ఇవన్నీ యంతో అంత ఫిగంగిచెక్క. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి వస్త్రగాలితం చేసి ఉంచుతు నేది.

రెండురెడ్లు చక్కెర వాడకట్టి రోగంతో అవుతేయ్యా. ఈమార్గము అందులో పోని కళి తేవ్వడా చేర్చి వున్నానని.

ఇది మేళము. వాగాలు, కప్పు, నల్లూలు, కూల వాస్తవము. ఇప్తపాతువు లకు పుష్టి కలిగిస్తుంది. అకలి హెచ్చుచేస్తుంది.

౧౬ కూష్మాంధ కాలే హ్యం

నిమ్మలీకృతకూష్మాంధఖండం పలకతం పచేత్
నిక్షిప్త ద్విశుంః సీర మర్థకర్షణ చ గృహ్యతే
తాని కూష్మాంధఖండాని పీడయే ద్దృశవాసనా
ఆతపే శోషయే త్కించి చూలాలైర్నిహుశోష్యథేత్
క్షిప్త్యా తామ్రకటాహే చ దవ్యా దప్తపలం ఘృతమ్
తేన కించి ద్భర్జయిత్వా పూర్వోక్తం తజ్జలం క్షిపేత్
ఖండా త్పలకతం దత్వా నర్వ మేకత్ర చాచయేత్
సుపక్వే పిప్పలీ శుంఠీ జీరాణాం ద్విశలం పృథక్
పృథక్పూర్ణం ధాన్యాకం పత్త్రైలామరిచత్వచమ్
చూర్ణీకృత్య క్షిపే త్తత్ర ఘృతార్థం త్వాగ్ర మాలిహేత్
ఖాదే దగ్నిబలం దృష్ట్వా రక్తపిత్తక్షయాయ జ్వరీ
శోష స్తృష్ణా తమచ్ఛర్దికానశ్వాసక్షతాతురః
కూష్మాంధకావలేహోయం బాలపుద్గేషు యుజ్యతే
ఉరస్సంధానకృ ద్వ్యష్యో బృంహణో బలకృ న్మతః ॥

శ్లీపైలెరదూ, లోపలి గురుగూ తీసిని బూడిదగుమ్మడికాయ నూనెపలాలు గ్రహించి సన్నని ముక్కలుగా కోసి రెండువందల పలాల నీళ్ళలో కలిపి సగంమిగిలేటట్టు కాచి వడపోసుకునేది. బాగా పుడికిన అముక్కలు గట్టిగా పిడిచి కొంచెం ఎండబెట్టి ఎని మిదిపలాల అప్తవేలితో దోరగావేయించి అకమామంలో వేసి, నూనెపలాల చక్కెర కూడా చేర్చి లేహ్యపాకం వచ్చేటట్టు కాచాలి.

పిప్పళ్ళు, సాంటి, జీలకర్ర—ఇవి రెండేసిపలాలు. ధనియాలు, అకుపత్రిక, పీఠకులు, మిరియాలు, దాల్చిన చెక్క—ఇది ఒక్కొక్కటి అరపలం. ఇవి మెత్తగా

చిత్తమున కన్త్రానితించేసి అనాకంఠో కలిపి నాలుగుపలాల లేనెమూడా కలిపి నాడుతున్నది.

జగత్తులం చిత్తించి మోతాదు నిర్ణయించుకోవాలి. రకస్థిత్తం, తుయ, స్వరం, వీణ, బట్ట, కర్పూరగంధం చిత్త, శ్వాసకానలు, తత్త్వజ్ఞానం, పోగొడు తుం. అమృతం గుండెల కెకతన్ని లే అది కంపుతుంది. ఇది పిగ్గవృద్ధి కలిగి స్తుంది. కలివాకి రక్తమాంసాలు పెంచి పుష్టి కలిగిస్తుంది. ఒలంచేస్తుంది.

౧౭ ఓల్పాది లే హ్యుం

క్రొత్తులం బిల్వమూలం అర్థకుంభాంభనా పచేత్
 లష్టభాగావశేషేస్మిన్ కషాయ మనతారయేత్
 త్రిశత్పులం గుడం బత్వా కిందిత్పక్వం చ కారయేత్
 శ్రిశలం శృంగేరస్య మశీచస్య చతుష్పలమ్
 పిప్పల్యః కుడవార్థం చ చవికాయాః ప్రకుంచకమ్
 ముష్టిం తాలీనపత్రస్య ముష్ట్యర్థం కేసరస్య చ
 ద్విశలం పిప్పలీమూలం చిత్రకస్య పలం తథా
 ప్లవః క్రిజాతకం వైవ కర్ణం జీరపలద్వయమ్
 మార్గం తస్మిన్ వినిక్షిప్త్య యుక్త్యా పాష్పరసం క్షిపేత్
 ఏత ద్విల్పాదికం లేహ్యం సర్వధర్మనివారణమ్
 హృద్రోగకాషిలాగుల్మగ్రహణ్యరుచివీరసమ్
 హిక్కా కాస క్రిమి శ్వాస స్తీహనాహగరామయాన్

అర్యాంసి పాండురోగం చ హన్యా త్కాలే నిషేవితః ।

మారేడుకళ్లు 30 పలాలు గ్రహించి మెత్తగా చితకగొట్టి ఒక ద్రోణానీకలో కలిపి ఎనిమిదోభాగం మిగిలేట్లు కషాయం కాచి వడబోసుకునేది. అందులో 30 పలాలు పాతబెల్లం కలిపి పాకంపట్టి—సాంటి 3 పలాలు. మిరియాలు 4 పలాలు. పిప్పళ్లు 2 పలాలు. చువ్వం ఒకపలం. తాలీనపత్రి ఒకపలం. నాగకేసరాలు అరపలం. పిప్పలిమూడి రెండుపలాలు. చిత్రమూలం ఒకపలం. దాల్చిన చెక్క, ఏలకులు, లవణత్రకం, ఓక్కొక్క కర్ణం, జీలకర్ర రెండుపలాలు—ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రానితించేసి అందులోనే కలియబెట్టి తగినంత లేనె కలుపుకుని నాడుతున్నది.

ఇది సర్వభూతలూ క్షయింపబడును. మృదంగం, కామెర్లు, గుల్మములు, గ్రహణి, అనుచి, పీసాచ, ఎక్కిరెండు, కంఠ, కృమములు, వగనప్పు, క్షీణావృత్తి, అనాహం, విషకోషాలు, మూలశంకలు, వాంఛాశ్రు—ఇవన్నీ పోగొడుతుంది.

రా కు ట జా ద్మ వ లే హ్మం

కుటజస్య క్షృణకేతం సతే ద్రోణే విపాచయేత్
 అష్టభాగావశేషం తు కషాయ మవతారయేత్
 వస్తుపూతం పునః క్వాథం పచే ల్లేహత్వ ముగతమ్
 భల్లాతకవిడంగాల త్రికలు త్రిఫలా తథా
 రసాంజనం చిత్రకం చ కుటజస్య ఫలాని చ
 మహా మతివిషా బిల్వం ప్రత్యేకం చ పలంపలమ్
 త్రింశత్పలం గుడం చైవ చూర్ణీకృత్య నిధావయేత్
 ముఘనః కుడమ దద్యాద్ధృతస్య కుడవం తథా
 లేహకోయం శమయ త్యరో యస్య రక్తసముద్భవమ్
 వాతికం పైత్తికం చైవ తైష్ఠిక్వికం సాగ్నిపాతికమ్
 యే చ దుర్నామజా రోగా స్తాన్ సర్వా న్నాశయ త్యపి
 అష్లుపిత్త మతీసారం పాండురోగ మరోచకమ్
 గ్రహణీ మార్దవం కార్యం శ్వయంధు కామలా మపి
 అనుపాసం ఘృతం దద్యాద్ధృత్య తక్రం జలం పయః
 అనేకరోగనాశాయ కాటజో లేహ్య ఉచ్యతే ।

పచ్చికొడికచెక్క నూరుపలాలు గ్రహించి మెత్తగా చిత్తకగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్లలో కలిపి ఎనిమిదో వంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకోవేసి, మద్దిచేసిన జీడి గింజలు, వాయువిశంగాలు, సాంబీ, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరకతాడిపుసిరికలు, రసాంజనం, చిత్రమూలం, కొడికపాలవిత్తులు, వస, ఆభివస, మారేడుగుజ్జా—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క పలం గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి వస్తుగాలితంచేసి వ్రుంచుకునేది.

ఆకాశములో 30 పదాల పాతదెల్లం పాకంపట్టి అందులో యాచార్యమా, నాటకపదాల అప్రశయ్యా, నాటకపదాల తేనే చేర్చి కలియబెట్టి వయోబలావస్థాను నారంగా నాడునోటి

ఇది సకలకాల యాచార్యమా పోగొడుతుంది. అష్టపీఠం, అతిసారం, పాండుర్యం, అహోమయం, శ్రీహరి, శ్రీమద్రామాయాంధంగా వచ్చిన కృతత్వం, తియ్య, రామాయ పోగొడుతుంది.

తైలము

శ్లోకములు

కల్కా చ్చతుర్థ్యచీకృత్స్య ఘృతం వా తైల మేవవా
చతుర్థ్యచే ద్రవే సాధ్యం తస్య మాత్రా పలోష్ఠితా ॥

తైలంబోనా ఘృతంబోనా చేర్చే మాలికలు ముందుగా నూరి చుద్దగా చెయ్యాలి. అనూనికి లవంగము కల్కలు. తైలమో ఘృతమో ఏది చెయ్యవలయునుంటే అది ఆకల్కద్రవ్యాలను నాలుగురెట్లు చేర్చుకోవాలి. నాల్గో చేర్చే కషాయాల మొదలైన ద్రవద్రవ్యాలు అచమురుకి నాలుగురెట్లు చేర్చుకోవాలి.

గిత్తీప్స క్వాథయే క్త్తాయం క్వాథ్యద్రవ్యా చ్చతుర్థణమ్
పాదశిష్టం గృహీత్వా తు స్నేహ స్తే నైవ సాధయేత్ ॥

ఆకషాయం చేసే విధానం - క్వాథ్యం అంటే కషాయంలో చేర్చవలసిన మూడికలు. వాటి మొత్తానికి నీళ్ళు నాలుగురెట్లు చేర్చి నాలుగో భాగం మిగిలేట్టుట కాచాలి. ఆకషాయం వడబోసుకుని తైలాదులలో చేర్చుకోవాలి.

కౌఠ్య మూ — జల మూ

చతుర్థణం మృదుద్రవ్యే కఠినేష్టగుణం జలమ్
తేథా చ మధ్యమద్రవ్యే దద్యా దష్టగుణం పయః
అత్యంతకఠినద్రవ్యే నీరం షోడశికం మతమ్
మృద్వాది క్వాథ్యసంయోగే దద్యాదష్టగుణం పయః ॥

తిప్పతీగ మొదలైనవి మృదుద్రవ్యాలు. వాటికషాయం చెయ్యాలంటే వాటికి నాలుగు రెట్లు జలంపోసి కాచి నాలుగోవంతు మిగల్పాలి. దశమాలాలు మొదలైనవి మధ్యమ ద్రవ్యాలు. వాటికషాయం చెయ్యాలంటే జలం వాటికి యెనిమిదిరెట్లు చేర్చి ఎని మిదోవంతు మిగిలేట్టుట కాచాలి. దేవదార మొదలైనవి కఠినద్రవ్యాలు. వాటితో

కపామం చెయ్యాలంటే జలం వాటికి పదహారురెట్లు చేర్చుకుని పదహారోవంతుమిగిలే బట్టు కాచుకోవాలి. మృదుద్రవ్యాలూ కఠినద్రవ్యాలూ చేర్చి కపామం చెయ్యాలంటే జలం వాటికి ఎనిమిది రెట్లు చేర్చుకుని ఎనిమిదోవంతు మిగిలేట్లు కాచుకోవాలి.

కౌష్ఠ్య ప రి మా ణా లు

కర్మాధిక్య పలం యాన త్త్వి పే త్త్విదళికం జలమ్
తదూర్జ్వలం కుడవం యావత్ త్త్వి పే దప్తగుణం జలమ్
ప్రథాదితః త్త్వి పే స్మీరం భూతి యాన చ్చతుర్థణమ్ ॥

కౌష్ఠ్యద్రవ్యపరిమాణాన్ని పట్టి కూడా యీజలప్రమాణం మారుతుంది. కౌష్ఠ్యం, కర్షం మొదలు పలం దాకా వుంటే పదహారు రెట్లు నీళ్ళు చేర్చుకోవాలి. పలం మొదలు కుడవందాకా వుంటే ఎనిమిదిరెట్లు నీళ్ళు చేర్చుకోవాలి. కుడవం మొదలు భూరిప్రమాణం దాకా వుంటే నీళ్లు నాలుగురెట్లు చేర్చుకోవాలి.

క ల్క ప్ర మా ణం

అంబుక్వాధరి సై ర్యత్ర పృథ క్నేహస్య సాధనమ్
కల్క స్యాంశం తత్ర దద్యా చ్చతుర్థం షష్ఠ మష్టమమ్
దుష్టే దధ్ని రసే తత్రే కల్కా దేయోష్టమాంశకః
కల్కస్య సమ్యక్ క్వాకార్థం తోయ మత్ర చతుర్థణమ్ ॥

కల్కద్రవ్యం గుణం తెలెనికి ఘృతానికి పట్టా అంటే వాటితో పాలు శుద్ధజలమో, కపామమో, రసమో, పాలుమొదలైనవో చేర్చి మరీ కావాలి. ఆకాశవర్షాల్లో శుద్ధజలం మాత్రమే పాయ్యవలసివుంటే కల్కం అజలంలో నాలుగోవంతు ఉండాలి. కపామం పాయ్యవలసివుంటే అందులో కల్కం ఆకోవంతు ఉండాలి. పాలు, పెరుగు, మజ్జిగ, మాంసరసము—ఇవి చేర్చవలసివుంటే వాటిలో కల్కం యెనిమిదో వంతు ఉండాలి. కల్కం చక్కగా పక్వం కావడానికి చమురుకి నాలుగురెట్లు జలం కూడా చేర్చుకోవాలి.

ద్ర వ ద్ర వ్య ప రి మా ణం

ద్రవాశ్చ యత్ర స్నేహేషు వంచాదీని భవంతి హి
తత్ర స్నేహేషానామృతానామృతానాం చతుర్థణమ్ ॥

వైలంగాని, పూరిలో గాని కాచేటప్పుడు ద్రవద్రవ్యాలు అయి వో అయింటికంటే యెక్కువో ఉండినట్లయితే, అవి, ఒక్కొక్కటి అచ్యుతము ఎంతో అత్యంత చేర్చుకోవాలి. అయింటికంటే తక్కువగా వుంటే అన్నీ కలిపి చుమరుకంటే నాలుగు రెట్లు యెక్కువగా వుండాలి.

కల్కాదులు చెప్పకపోతే ?

ద్రవేణ కేవలే నైవ స్నేహపాకో భవే ద్యపి
తత్రాంబుపిప్లవః కల్కా స్వాస్య జ్వలం చాత్ర చతుర్థణమ్
క్వాథేన కేవలే నైవ పాకో యత్రేతితః క్వచిత్
క్వాథద్రవ్యస్య కల్కోపి తత్ర స్నేహే ప్రయుజ్యతే ।

కొన్ని యోగాలలో క్వాథలు (కషాయాలు) మాత్రమే చెప్పి కల్కాద్రవ్యాలు చెప్పక పోవచ్చు. అలాంటప్పుడు ఇక సామ్యద్రవ్యమే నీళ్ళతో గాని కల్కాంచేసుకోవాలి. అలాంటి చుమరువంట చేకేటప్పుడు అందులో నాలుగు రెట్లు నీళ్ళున్నూ చేర్చుకోవాలి.

పుష్పాలే కల్కం అయితే ?

పుష్పకల్కాస్తు యస్నేహ స్తత్ర తోయం చతుర్థణమ్
స్నేహే స్నేహాష్టమాంశ శ్చ పుష్పకల్కః ప్రయుజ్యతే ।

పుష్పాలతోనే కల్కం చెప్పవలెనే అందులో చుమరుకీ నాలుగురెట్లు జలం చేర్చుకోవాలి. పుష్పకల్కం చుమరులో నాలుగోవంతు కేసుకోగూడదు. ఎనిమిదోవంతు కేసుకోవాలి.

జలాదులు చెప్పకపోతే ?

జలస్నేహావధానాం చ ప్రమాణం యత్ర నేరేతమ్
తత్ర స్యా దావధా త్సేహ స్నేహ తోయం చతుర్థణమ్
గంధద్రవ్యాణి చేచ్ఛంతి కల్కాస్యాథ్థాంశకాని చ
స్నేహపాకవిధా యత్ర క్షీర మేకస్తు కథ్యతే
తోయాదీనా మనిర్దేశే క్షీరమేవ చతుర్థణమ్
ద్రవాంతరేణ యోగే తు క్షీరం స్నేహసమం విదుః ।

యోగంలో నైవా కల్పద్రవ్యాలు, చమరూ, జలరూ చెప్పి వాటి సమాజాలు చెప్పకపోతే, కల్పం యంతో కొంత నిర్ణయించుకుని తైలమో ఘృతమో దానికి నాలుగు రెట్లు చేస్తుకోవాలి. అచమురుకంటే నాలుగురెట్లు జలం చేస్తుకోవాలి, కల్పంలో సుగంధద్రవ్యాలు చేస్తుకోవాలిచితే కల్పంలో సుగం చేస్తుకోవాలి. వీరైనా యోగంలో జలములు లేక బిక్కపాలే చెప్పి వాని ప్రమాణం చెప్పకపోతే, నాలుగు రెట్లుకంటే నాలుగురెట్లు చేస్తుకోవాలి. మరకొన్ని ద్రవద్రవ్యాలు కూడా చెప్పితే వాని చమురుతో సమంగా చేస్తుకోవాలి.

స్వరసక్తే రమాంగల్యైః పాకో యత్రేరితః క్వచిత్
జలం చతుర్గుణం తత్ర వీర్యాధానార్థ మావశేత్
సముంచతి రసం ద్రవ్యం క్షీరాదిభి రుపస్కృతమ్
సమ్యక్పాకో నజాయేత తస్మా త్త్రోయం చతుర్గుణమ్ ।

స్వరసము. పాలు, పెరుగు—వీటిలో యేదయినా తైలంలో గాని ఘృతంలో గాని చేప్పవలసివుంటే అందులో నీళ్ళు చమురుకంటే నాలుగురెట్లు చేస్తుకోవాలి. ఇలా చెయ్యడం అచమురుకి మూలికల శక్తి సంక్రమించడానికి, పాలుపెరుగు మొదలైన వాటిలో మునిగివుండిన మూలికాద్రవ్యాలలోవున్న రసం బయటికి రాదు. అంచేతనే నాలుగురెట్లు నీళ్ళు చేస్తుకోవాలి.

కల్కాదుల క్రమం

ఆదా కల్కః ప్రదాతవ్యో గంధద్రవ్యం తతఃపరమ్
తైల ముత్తార్య దాతవ్యం శిష్టకం కుంకుమం నఖమ్
గంధచందనకర్పూర మేలాబీజం లవంగకమ్ ॥

తైలమో ఘృతమో కాచేటప్పుడు ద్రవద్రవ్యంలో ముందు కల్కం చేర్చి కావాలి. తరువాత పరిమళద్రవ్యాలు చేర్చాలి. దించిన వెంటనే శిలారసమూ, కుంకుమపువ్వు, నఖించిప్పలూ, గంధకమూ, చందనమూ, పచ్చకర్పూరమూ, ఏలకులూ, లవంగాలూ చూర్ణించి చేర్చాలి.

గంధద్రవ్యాలు

ఏలా చందనకుంకుమగుగుమురాతక్కోలమాంసీశటి
శ్రీవాన చ్చంద్రాంధివర్ణ శశభృత్ షోణీద్రవశీరకమ్

కస్తూరీ నఖపూతితైలజలముక్ మేఘీలవంగాదిమ్

గంధద్రవ్య మిదం ప్రదేయ మఖిలం శ్రీవిష్ణుతైలాదిషు ॥

శ్రీవిష్ణుతైలం మొదలైనవాటిలో చేర్చుతగ్గ నుగంధద్రవ్యాలు—ఏలకులు, చందనం, కుంకుమపువ్వు, అకురచెక్క, మరువం, తక్కినవాలు, జటామాంసి, కవోరాలు, వడ్డిపాలు, భూర్జపత్రం, పచ్చాకు, పచ్చకర్పూరం, గోమూత్రశిలాజతు, వట్టిజేళ్ళు, కస్తూరీ, నఖించిప్పలు, పుసుగు, తుంగగడ్డలు, పెంతులు, లవంగాలు—ఇత్యాదులు.

ఘృతతైలపాకాలు తెలుసుకోవడం

వర్తివత్సేహకల్కస్యా ద్యదాంగుల్యా వివర్తితః

శ్చద్వహీనోగ్నినిక్షిప్తః స్నేహస్నిగ్ధో భవేత్తదా

యదా వేనోష్ణమస్తైలే ఫేనశాంతి శ్చ సర్విషి

గంధవర్ణరసోత్పత్తిః స్నేహస్నిగ్ధో భవేత్తదా ॥

తైలమూ, ఘృతమూ పక్వం అయినప్పుడు కల్కంతీసినదిపి కే వత్తిలాగ ఆవుతుంది, అచమురు నిప్పుమీద చిరికితే చిలువలుకట్టం లేకుండా మండుతుంది. అప్పుడు అచమురు సిద్ధంఅయినట్టు తెలుసుకోవాలి. మరెన్ని తైలం సరిగా పక్వం అయితే అందులో నురగ పుట్టుతుంది. ఘృతం సరిగా పక్వం అయితే నురగ పోతుంది. దీన్ని బట్టిన్నీ తైలమూ, ఘృతమూ సిద్ధం అయినట్టు తెలుసుకోవచ్చు. మంచి సువాసనా మండిరంగూ, రసమూ కలుగుతాయి. వీటిఃబట్టిన్నీ ఘృతతైలాలు సిద్ధం అయినట్టు తెలుసుకోవచ్చు.

పాకాలు మూడురకాలు

స్నేహపాక స్త్రిథా హోస్తో హృదు ర్మధ్యః ఖర స్తథా

ఈషత్స్వరసకల్క స్తు స్నేహపాకో మృదు ర్భవేత్

మధ్యపాకస్య సిద్ధి శ్చ కల్కే నీరసకోమలే

ఈషత్కఠినకల్క శ్చ స్నేహపాకో భవేత్థరః

తదూర్ధ్వం దగ్ధపాకస్యా ద్వాహకృత్ నిష్ప్రయోజనః

ఆమపక్వ శ్చ నిర్వీర్యో వహ్నిమాంద్యకరో గురుః ॥

మృతపాకమూ, తైలపాకమూ, మృగుపాకమూ మధ్యపాకమూ ఖరపాకమూ అని మూడురకాలు. కల్మషద్రవ్యంలో కొంచెం స్వరసం మిగిలివుంటే అది మృదుపాకం. కల్మషద్రవ్యంలో ద్రవం కొంచెం మైచా లేకుండా అది మృదువుగా వుంటే అది మధ్యపాకం. కల్మషం కొంచెం గట్టిగా వుంటే అది ఖరపాకం. అంతకి ఎక్కువగా వుంటే అది దళపాకం అనిపించుకుంటుంది. అది నిస్పృహజనం. స్వరసం బాగా ఎక్కివుంటే అది అమపాకం. అదిన్నీ చెడ్డలే. అది అన్నిమాంద్యం పుట్టిస్తుంది.

మరో పద్ధతి

క్షేపాశాతో భవే త్కల్మే మృదు రంగుభిశేపిని

నన్మహ్నో త్యంగుభీం మధ్య శీర్షనూజే ఖరః స్మృతః ।

మృతమూ తైలమూ సిద్ధం అయిందో లేదో చూడా లంటే మరో ఉపాయం వుంది. కల్మషం మెత్తగా వుండి జేబ్బకు అంటుకుంటూ వుంటే అది మృదుపాకం. జేబ్బకు అంటుకోకుండా వుంటే అది మధ్యపాకం. నలిపితే పొడి అయిపోతే అది ఖరపాకం.

పాకగుణాలు

సస్యార్థే స్యా న్నైమదుఃపాకః మధ్యమ స్వకర్మసు

అభ్యంగార్థః ఖరః ప్రోక్త యుంజ్యా దేవం యథో దితమ్ ॥

ఉపయోగాల ననుసరించి ఈమూడురకాల పాకాలూ సిద్ధంచేసుకోవాలి, నన్మహ్నం అయితే మృదుపాకం వుంది. లోపలికి పుచ్చుకోడాని కయితే మధ్యమపాకం వుంది. అభ్యంగానికి (తలంటుకూ, మద్దనకూ) ఖరపాకం వుంది,

పా క కా లం

ఘృతతైలగుడాదీం శ్చ సాధయే న్నైకవాసరే

ప్రకుర్వం త్యుషితా స్త్యేతే విశేషా ధ్మణనంచయమ్ ।

ఘృతమూ, తైలమూ మొదలైనవి ఒక్కదినాన వంటచెయ్యగూడదు. కల్మషమూ, చమూరూ, కషాయాలూ, రసాలూ మొదలైనవి ఉన్నవి అన్నీ కలిపి రెండుమూడు దినాలు ఉరగిచ్చి తరువాత సన్నని మంటుమీద రెండుమూడుదినాలకు తక్కువ కాకుండా వంటచెయ్యాలి. ఇలా చేస్తేనే అవి బాగా గుణకరాలవుతాయి.

తైలాలి

నారాయణతైలం

అశ్వగంధా బలా బిల్వం పాటలా బృహతీద్వయమ్
 శ్వదంష్ట్రాతిబలా నింబ స్యానాకం చ వనర్షవా
 ప్రసారిణీ మగ్గిమంథః కర్కా ద్దశపలం పృథక్
 చతుర్దశే జపి పక్త్వా పాదశేషం శృతం నయేత్
 తైలాభ కేన సంయోజ్య శతావర్యా కసాధకమ్
 ఓషే త్తత్ర చ గోక్షీరం తైలా త్తస్మా చ్చతుర్గుణమ్
 శనై ర్విపాచయే దేభిః కల్లైః ద్విపల్లైః పృథక్
 కుష్మేలా చండనం మూర్కా వచా మాంసీ ససైంధవైః

అశ్వగంధా బలా రాన్నా శతపు ష్పేంద్రదారుభిః
 పట్టిచతుష్టయే నైవ తగరే ధైవ సాధయేత్
 తత్తైలం నావనేభ్యంగే పానే వస్తే చ యోజయేత్
 పక్షిభూతం హనుస్తంభం మన్యాస్తంభం గగ్రహమ్
 ఖల్లిత్వం బధిరత్వం చ గతిభంగం కటిగ్రహమ్
 గాత్రశోషేంద్రియభ్యంసా వస్పృక్చక్రే జ్వరక్షయే
 అంత్రవృద్ధాం కురండం చ దంతరోగం శిరోగ్రహమ్
 పార్శ్వశూలం చ పాంగుల్యం బుద్ధిహీనిం చ గృధ్రసీమ్
 అన్యాయం శ్చ విషమాణ్ వాతాన్ జయే త్వర్వాంగసంక్రమణాన్
 అన్య ప్రభావా ద్వంధ్యాపి నారీ పుత్రం ప్రమాయతే
 మర్త్యో గజో నా తురగ స్తైలాభ్యంగా త్సుఖిభవేత్
 యథా నారాయణో దేవో దుష్టదైత్యవిनाశనః
 తదైవ వాతరోగాణాం నాశనం తైల ముత్తమమ్ ॥

పెన్నెరు. బల. మాలేడువేళ్లు, వాడికివేళ్లు, వాకువి, వేలములక, పల్లెరుసమాలం, అతిబల. వేపవేరుపప్పు, మండిలం, గిరిజేరు, ప్రవాడినీ, నెల్లిపట్టు, ఇవి కషాయ ద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి పడేసిపలాలు కలిపి. మెత్తగా చూర్ణించి ఎనిమిది ప్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి చెడు ప్రోణాలు మిగిలేట్లు. దాని చల్లారిన తరువాత మహా బోసుకునేది.

చకషాయంలో 23 అధికం తైలమూ, కిక్కితేగల రసం అదకమూ, నాలుగు అధికాలు (23 ప్రోణా) అవుపాలూ కలపాలి.

చెన్నప్పొకోష్టు. విలకు x, చందనం, చాగనారి, వన. జూమాంసి, సైంధవ లవణం, పెన్నెరు, బల, కన్నరాష్ట్ర, సహజ, దేవదారు, ముయ్యకుపాన్న. కోల పాన్న, కామమినుము, కామసెరర. గ్రంథితగరము—ఇవి కలద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి చెండేసిపలాలు చూర్ణించి, నీళ్ళతో రుద్ది తైలములు కలిపిన పైకషాయంతో కలిపి వలచెయ్యాలి.

పైనిచెప్పిన విధంగా వంట పూర్తిచేసి మహాబోసుకునేది.

ఇది నిశ్చలచెయ్యడానికి, మద్దనకూ, బోపలికి పుచ్చుకోడానికి, వన్తికర్మకూ కూడా మిక్కిలి శ్రేష్ట మైనది.

ఇది పక్షవాతమూ, వాసుక్షందిమూ, మన్వాక్షాభిమూ, గోగ్రహమూ, ఖల్లి వాతమూ, బధిరవాతమూ, గతిభంగమూ. కటిగ్రహమూ, గాత్రకోష, ఇంద్రియ నష్టమూ, రక్తశుక్రవోషాలూ, జ్వరమూ, శ్మయ. అంత్రవృద్ధి, కురండమూ, వంత కోగాలూ, శిశోగ్రహమూ, పార్శ్వశూణ్య, పంగుత్వమూ, బుద్ధినాశమూ, గృభసీ వాతమూ, ఇంకా శరీరం ఆశ్రయించుకుని వుండే అనేక వాతవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. ఈతైలం ప్రభావవల్ల గొండ్రాలు కూడా సంతానవంతురాలు అవుతుంది. ఈతైలం మర్రిస్తే మనుష్యులకూ, గుర్రాలకూ, ఏనుగులకూ సంభవించే బెణుకులూ, కముకు దెబ్బలూ తగ్గిపోతాయి. ఇది గమస్తవాతవ్యాధులూ అమోఘంగా కుదురుస్తుంది.

౨ ఇ రి మే దా దితైలం

ఇరిమేదత్వచం తుణ్ణం పచే చ్చశివలోస్థితామ్
జలద్రోణేన తత్సాధం గృహ్ణీయాత్సాధన శేషితమ్
తైలస్సార్థాథకం తత్సా కర్మైః కర్షమితైః పచేత్

ఇతి మేదలసంగాభ్యాం వైదికాగురుపద్యకైః
 మంజుస్థానోక్తవధుకై స్థానాన్యగ్రోధముస్తకైః
 క్షృణ్వాత్మకల కర్పూరం కంకోలఖదీరైస్తథా
 పశుంగభాతకేపుష్పం నూతై లా నాగకేనరైః
 కట్టలేన చ సంసిద్ధం తైలం ముఖరుజం జయేత్
 ప్రదుష్టమాంసచలేతం శీర్ణదంతం చ పాషిరమ్
 శ్యావదంతం ప్రహర్షం చ విద్రధిం క్షిమదంతకమ్
 దంతస్ఫటం చ చాగ్గంధ్యం జిహ్వాతాలోన్మృశాం జయేత్ ॥

శీర్ణతుమ్మపట్ట పచ్చిది నూసపలాలు పాత్ర గా చితికి గొట్టి రెండు ద్రాణాల నీళ్లలో వేసి నాలుగోవంతు మిగిలేట్టు కాచి వడబోసుకునేది. ఆకషాయంలో నవ్వులనూనె అర్థఅధికంపోసి శీర్ణతుమ్మపట్ట లవంగాలు, కావరాయి, అగరుచెక్క, పద్మ కాష్ఠం, మంజిష్ఠం, లొద్దుసచెక్క, యష్టినుదుకం, లక్క, మర్రిపట్ట, తుంగ ముస్తల, దాల్చినచెక్క, జాబిళాయ, పచ్చికర్పూరం, కంకోలం, చంద్రచెక్క, పతంగచెక్క, ఆత్మపువ్వు, నన్నవీలకులు, నాగకేనరాలు, కాయఫలం—ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్ణంవొప్పన చూర్ణించి గుట్టె ఆకల్మమాన్ను ఆకషాయంలో చేర్చి వంట చేసి వడబోసుకునేది.

ఇది ముఖరోగా లన్నీ పోగొడుతుంది. మాంసంచెడి కదులుతున్న దంతాలు గట్టిపరుస్తుంది. పళ్ళిపోట్లు తగ్గిస్తుంది. శ్యావదంతం, దంతహర్షం, విద్రధి, పుష్పి పళ్ళు, దంతస్ఫటం, దుర్గంధం తగ్గిస్తుంది. నాలుక, తాళపు, పెదవులూ—వీటికి సంబంధించిన నకలరోగాలున్నూ పోగొడుతుంది.

౪౩ భృంగామలకతైలం

భృంగం చామలకం ప్రస్థం తైలం ప్రస్థం చ పాదశః
 రోహిణీ మధుకం కష్టం ఉక్తీరం చందనోత్పలం
 ముస్తా జీరః కుమార్యేకం త్షూళితం మస్తునోద్వయమ్
 తైలం పక్వం శృతం నయ్య శ్శాంగశీతం నముద్ధరేత్
 శిరోభ్యంజన నస్నాభ్యాం శిరోరోగనివారణమ్

అక్షిరోగ మపన్యారం కర్ణకూలం నివారయేత్
ఉన్నాదకఫరోగఘ్నం నర్వరోగనివారణమ్
శేశానాం భృంగనాదృశ్యం దేహకాంతివర్ధనమ్
నర్వరోగవినిర్మూలైస్ నిత్యనాథేన వాషితమ్ ।

గుంటకలఁ ద్వారకం ఒక ప్రస్తం. ఉచితకాయల కనం ఒక ప్రస్తం. నువ్వుల నూ= 25 ప్రస్తం. కలుకరోహిణి, యష్టిమధుకం, చెంగల్వకోష్ఠ, వట్టివేళ్ళు, నం దనం, నల్లకలవమంపులు, తుంగముస్తలు, జీలకర్ర—ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి శులూలు. కలబందరనం ఒక ప్రస్తం మజ్జగతేల రెండుప్రస్తాలు. ఇవన్నీ కలిపి, మూలికలు దంచి మెత్తగా నీళ్ళతో గుచ్చి అందుచేర్చి వండి వహిబోసుకునేది.

దీంతో తల అంటుకున్నా. నన్యంచేసుకున్నా శిరోరోగా లన్నీ పోతాయి కంటిజమ్మలూ, అపస్త్రాగమూ, చెవిబొట్టూ, ఉన్నాదమూ, కఫప్రకోపమూ కూడా తగ్గిపోతాయి. శిరోజాలు తుమ్మెదరెక్కల్లాగ నల్లబడతాయి. దేహకాంతి వృద్ధి అవుతుంది.

N. B. నువ్వులనూనెకు బదులు ఇప్పుడందరూ కొబ్బరినూనె వాడుతున్నారు. నేనూ అలాగే చేస్తున్నాను. నువ్వులనూనెతో చేస్తే చాలామందికి కృత్రికకఫలితాలు కలుగు తున్నాయి. ఇది చాలా అలోచించి చేసుకోవడం మంచిది

క పు స ర్న వా త్రై లం

పునర్నవావలకతం జలద్రోణే విపచయేత్
తేన నాదావశేషేణ తైలస్రస్థం విపచయేత్
త్రికటు త్రిఫలా శృంగీ ధన్యాకం కట్ఫలం తథా
శటీ దారు ప్రియంగు శృ దేవదాసు హరేఃపభిః
కుష్ఠం పునర్నవామూలం యమాసీ కావపీ తథా
ఏలా త్వచం పద్మకం చ పత్రం నాగరకేసరమ్
ఏషాం చ కార్షికం కలైః పేషయిత్వా వినిక్షిపేత్
కామలాం పాండురోగం చ హలీమక మథాపి వా
రక్తపిత్తం ప్రమేహం శృ కానం శ్వాసం భగందామ్

స్వీకారమునకుఁ బైక జ్వరంబీర్చి నన్యహిత
కరుణే చ నరణం కాంతిం దీపయన్ శివసలం ద్రులైమ్
తైలం బొంగుచు నామ మువ్వార్చి నిమగ్నతి ||

అక్షయములందు యగవలలు దిశక నిట్టి రెండు వ్రాతాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగో
వంతు నునలేట్లు కాచి వినియోగింపవలెను. అందులో నువ్వులనూనె రెండు ప్రథాలు
కలిపేది. మిరియి—పొంజు, పిప్పర్లు, మిరియాల, కరికపొలుపు, తాడికాయ
పొలుపు, ఉసిరికపప్పు, కర్కాటకశృంగి, ధనియాల, కాయఫలం, కచ్చారాలు,
మానుపసుపు, క్రేంకరాలు, దేవదారుచెక్క, రోణకల, చెంగల్మొక్కొప్పు, గలిజేరి
తేరు, వాము, నల్లజీలకర్ర, ఏలకులు, చాల్పిరిచెక్క, పచ్చకావ్తం, అపసుత్రికం,
నాగకేసరాలు—ఇవి ఒక్కొక్క కన్నం చొప్పున చూట్లంది నీటితో రుబ్బి అయిద
కహయంలో కలిపి వండివడజోసుకునేది.

ఇది కామెల్లు, పొండుపు, చాలీమకం, రక్తపిత్తం, ప్రమేహాలు, దగ్గు, వగర్పు,
భగంబరం, స్తీహ, ఉదరవ్యాధులు, జీర్ణజ్వరములు, పోగొడుతుంది. దేహకాంతి
వృద్ధిచేస్తుంది. అన్ని దిక్తి కలిగిస్తుంది. మలవ్యాధులను తగ్గిస్తుంది.

౩ వా సా చం ద నా వి త్రై లం

చందనం రేణుకా పూతి ర్హయగంధా ప్రసారణే
త్రిసుగంధి కణామూలం నాగకేసర మేన చ
మేదే ద్వే చ త్రికటుకం రాసా మధుక శైలజమ్
శటీ కుష్ఠం దేవదారు పనితా చ విభీతకమ్
ఏతేషాం పల్లితై ర్భాగైః పచే తైలాశకం భిషక్
వాసాయా శ్చ పలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్
లాక్షారసాశకం చైవ తతైవ దధిమస్తుకమ్
చందనం చామృతా భార్గ్యే దశమూలం నిగ్ధికా
ఏతేషాం వింశతిపలం జలద్రోణే విపాచయేత్
పాదశేషే స్థితే క్వాఢే తైలం తేనైవ సాధయేత్
కాసాన్ జ్వరాన్ రక్తపిత్తం పాండురోగం హలీమకమ్

కానులం చ తుతక్షణం రాజయన్మణి మేన చ
 వ్యాసాన్ మంచవిధాన్ మాంతి బలవర్ణాగ్నిపుష్టికృత్
 తైలం వానాచంకనాది శృన్వాశ్చేయేణ భాషితమ్ ॥

చందనం, కేణుకల, గానుగుచెక్క, పెన్నేరు, బ్రహారినే, దాల్చిన చెక్క, ఏల
 కలు, అకామత్రం, కప్పలెముకలం, నాగకనరం, మేద, మహామేద, పొంటి, పీప్పలి,
 మిరియాల, సన్నరాన్న, యష్టిమనుకిం, కమ్మరాలు, చెంగల్పకోస్తు, చేరదారు,
 శ్రేణికాయ, తాడికాయ—ఇవి కలగ్రదవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కసారి మెత్తగా
 కండి, నీటితో గుచ్చి ఉప్పుకోవాలి. అప్పుడు ప్రక్క నూగుపలాలు చితికగొట్టి
 చెండుద్రాజాల నీళ్లలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కంచినబోసుకునేది. రికరా
 నాల కక్కడియ్యం కండి చెండుద్రాజాల నీళ్లలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు
 కాచి అదిన్నీ కడబోసుకునేది. చందనం 20 పలాలు, తిప్పతిగ 20 పలాలు, గంటు
 ధావంగి 20 పలాలు, కకమాలాలు ఒక్కొక్కటి 20 పలాలు, వాకుడు 20 పలాలు
 ఇదిన్నీ కలిపి మెత్తగా చితికగొట్టి చెండుద్రాజాల నీళ్లలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలే
 టట్లు కాచినబోసుకునేది.

ఈమాడుకసాయాలూ కలిపి, అందులో చెండు అడకాల పెరుగులేట కలిపి,
 ఆద్రవద్రవ్యంలో చెండు అడకాల నువ్వులనూనె, నైచెప్పిన కల్కం ముద్ద కలిపి
 వండి కడబోసుకునేది.

ఇది దగ్గూ, జ్వరాలూ, రక్తపిత్తమూ, పాండురూ, హలీమకమూ, కామెర్లూ,
 తుతక్షణమూ, రాజయన్మణి, వగర్పలూ పోగొడుతుంది. బలమూ, ఆగ్నివీర్తి శరీరా
 నిక కాంతి కలిగిస్తుంది.

౬ వి డ ం గా ద్య తై లం

తులూమానం విడంగస్య సోమవల్క్యః పలం శతమ్
 జలద్రోణే విపక్తన్యం చతుర్థాగావశేషితమ్
 ఏతత్కృతే పచేత్తైలం ద్వాత్రింశత్పలమానకమ్
 విడంగో వారుణీ పహ్ని ధ్లాంగలీ చ ప్రసారిణీ
 దాసీ కురండకం చైవ కట్ఫల స్త్రూషణం వరా

రాన్నా వైచిత్ర్యములం చ స్రవ్యేకం శక్తిసమృద్ధమ్
కల్యాణం శీఘ్రే తత్ర కన్తే నిష్కర్షణానా పశ్యేత్
కోతః తదా జ్వరా నాహ బృహ్మజ్ఞానాదుది పరతాన్
ప్రహణీ చాంతా మూర్ఛాః క్రిమాం శ్చాంతృభూషణాన్
విషంగాన్మృత్యుం చైతం నాశయే న్నాశ్రయశః ||

మారుపలాల వాయుః శిశాలా, మారుపలాల బావంచాలా మెత్తగా చితకగొట్టి
చెండుద్రోణాల స్పృహ కలిపి నాలుగోవంతు పుగిలేటట్లు కాచి మబోసుకునేది.
అందులో నాలుగు ప్రస్థాల పువ్వులమానె చేర్చిది.

వాయువిషంగాలు, నారుణి, చిత్రమాలం, పాత్తిమంప, ప్రసారిణి, పచ్చ
మలగోరింటు, గోరింటు, కాండపలం, సోడి, పిప్పలి, మిరియాల, కరకతాడిఉసిరి
కలు, సన్నరాన్న, ఆముడిపువ్వు—ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి తులాలు. ఇవన్నీ
మెత్తగా దుచి నీళ్ళతోరుచ్చి అదిపిండివ్వంలా చేర్చేది ఇది కల్కం. ఇంతా
సన్నని మంటుమీద వండి మబోసుకునేది.

ఇవి కోతమా. మరదలూ, జ్వరాలూ, అనాహము, హృస్రోగాల, అరుచి,
పీససా, గ్రహణీ, హంతుపూ, మూర్ఛా, కడుపులోపుండే క్రిమిలూ, పైస ఉండే
చేట మొదలైన క్రిమిలూ నాశనంచేస్తుంది.

౭ బృహద్గ్రహ తే మి హి ర తై లం

తైలం శ్రవ్యతం గ్రాహ్యం తక్రం దద్యా చ్చతుర్థణమ్
కుటజం ధాన్యకం వైవ గ్రాహ్యం పలశతిం వృథక్
తయోః క్వాథం పచేద్దోణే అంబుచాదానశేషితమ్
ఏకీకృత్వ పచేద్వైద్యః కల్మం కన్వమితమ్ వృథక్
ధాన్యకం ధాతకీ లోధ్రం సమంగాలిపిషా శివా
లవంగం నాలకం వైవ శృంగాటకరసాంజనమ్
నాగపుష్పం పద్మకం చ గుఱూచీంద్రకుమం తథా
ప్రియంగు కటుకీ పద్మకోశీరం తగరం తథా

ఓః మూలం భృగగణాః కేశరాజః కుచర్మవా
 ఆగుంకంబూకంబూగాం చక్రాలాని చ దాసయేత్
 ప్రహరేం హం తత్ శీఘ్రం నరీపతిసాశకమ్
 హంశి న స్మరేదాకా గ్రహణేం సర్వహానేమ్
 జ్వరః శ్రద్ధాః తథా వ్యాసం కామని హిత్వాః సుఖం ప్రభుమ్
 దాసద్రవం కొఠ్ఠిమణిం చాకయేత్ కద్య ఏకశి
 వశీకరణ మేత్థ్యై పుష్కయోజేన రాచ శేత్
 ప్రాణానీమహిరం తను తైలం గంధ మంగలమ్ ॥

మారుమూల కొడిశిచ్చెక్క, శిల్పిచ్చి, భవియూ, మారుమలూలు—ఇవి మెత్తగా వంచి
 చెండులోజూపి చిక్కబాకర్చి నాలుగో బాగం యిశేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది.

దనియూలు, ఆరెప్పప్పు, లొద్దుగునక్క, మంజుష, ఆతివసు, కరక్కాయ,
 లవంగాలు, కురువేరు, సింగాడిమంపలు, (నాగుమంపలు) రిశాంజనం, నాగకేస
 రాలు, పద్మకావ్యం, తిప్పతీగ, కొడిశపాల, ప్రేంకణం, కటుకరోహిణి, పద్మకేస
 రాలు, గ్రంధితగంధం, దుర్భశిల్లు, గుంటకలగరి, గలిజేక, మామిడిపట్టు, సెరేడుపట్టు,
 తడిసుపట్టు, ఇవికల్కాద్రవ్యాలు. ఇకన్న మెత్తగా వంచి నీటితోరుల్ని ఆకషాయంలో
 కలిపేది.

అందులో చెండు ప్రస్థాల సువ్వలనూనె, ఎఱిమిడి ప్రస్థాల మజ్జిగా కూడా
 కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది సర్వాతిసారాలూ, అన్నివిధాల గ్రహణలూ, జ్వరములూ, తృష్ణ, వగ
 యూ, దగ్గు, ఎక్కిళ్ళూ, వాంతులూ, త్రిప్పటం, ఉదరబాధలూ నశింపజేస్తుంది.

౮ శ్రీ బిల్వ తైలం

బాలబిల్వం పలశతం జులదోణే విశాచయేత్
 పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు తైలప్రస్థం విశాచయేత్
 ధాతీరసంతైలసమం ద్విగుణం ఛాగదుగ్ధమ్
 కల్మీకృత్య పచేద్ధిక్షాత్ ధాతీం లాక్షాం తథాభయామ్
 ముత్తకం చందనోదీచ్యే సరలం దేవదారు చ

మంజుషాం చురచం కృష్ణ మేలాం తగరవాదుకామ్
 మాంఃః శైలై గుకం వ్రతం ప్రియంగుం శాంతికాం వచామ్
 శతావళి మశ్వగృధాం శతశ్చ మ్నాం పునర్నవామ్
 తత్తత్తత్తం స్థాపయే త్కుంభే మానమేకం సురస్రీతే
 బిల్వశైల మిదం శ్రేష్ఠం అమృతే శ్చకులాంతకృతే
 శూల మష్టవిధం హంతి నాథ్యాచాశ్వం చ సుశయః
 సూతిగాలోగశమనం గర్భదం శుశ్రవశ్చనన్
 హస్తినాదశోదాహం దౌర్భ్యం కృశతాం తథా
 గ్రహణీగుల్మ హిక్మాక్తి రక్తపీత్తజ్వరాన్ జయేత్ ॥

శ్రియూపలాల లేతమారేడుఁడెలు చితకగొట్టి చెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కాచి నాలుగో వంతు మిగిల్చి వడబోసుకునేది. అందులో చెండు ప్రక్కల మువ్వులనూనే, నూనెతో సమంగా ఉసిరి కాయలరసనూ, నాలుగుప్రక్కల మేకపాలూ కలపాలి.

ఉసిరికపన్నం, లక్కపిండి, కౌకవొలుపు, తుంగమున్నలు, చందనం, కురు తేరు, సురదారు, దేవదారు, మంజుష, చిక్తచందనం, చెంగల్యకోష్ఠు, ఏలకులు, గ్రంధితగరం, జటామాంసి, కిలాజతు, అకుపత్రికం, ప్రేంకణం, సుగంధి, వస, పిల్లి లేగలు, పెన్నేరు, సదాప, గలిజేరు—ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి నీటితో రుబ్బి ఆద్రవద్రవ్యంలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది మండలో ఒక నెలకొనాలు మాగనిచ్చి అప్పుడువాడుకోవాలి.

ఇది, అమృతం పోగొడుతుంది. అష్టవిధకూలలూ, సూతికాలోగమూ తగ్గి స్తుంది. గంభీర్మత్తకలిగిస్తుంది. పురుషులకు వీర్యవృద్ధిచేస్తుంది. కాళ్ళుచేతులు మంట, దౌర్భల్యం, కృశింపు, గ్రహణీ, గుల్మం, ఎక్కిళ్ళు, రక్తపీత్తం జ్వరాలు పోగొడు తుంది.

కూలగజేంద్రతైలం

ఏరండం దశమూలం చ ప్రత్యేకం పలవంచకమ్
 జలే చాప్తగుణే పక్ష్యా తైలస్యాథాథకః పశేత్
 విశ్వం జీరం యమాసీ చ ధాన్యకం విష్ణులీం వచామ్

ప్రేంభవం బదరీవశ్రుం ప్రశ్నేకం చ వలద్వయమ్
యవక్వాభః పయశ్చైవ త్రైలా ద్వేయం గణద్వయమ్
త్రైల మేత చ్చక్రమ తేజో నామ్నా చూలగ కేంద్రకమ్
నిహం శ్శృష్టవిధం సూలం ఉపద్రవననున్వితమ్
అగ్నిప్రదం నిరూహరం శ్వాసకాసారుచీ ర్జితమ్
జ్వోత్స్నం కృపిత్రీక్షుం స్థిహగుల్మవినిశయమ్
శ్రీమద్గదానవాభేన నిర్మితం విశ్వసంపదే ।

అమృతపుత్రేణ శ్రీ మతాం దశయాశాసన బిక్ష్వాకృతి అగ్రశలం
చోష్ణం మొత్తం రే పలాం. వా సెంచూ మెత్తిగా చితికి పట్టి రెండు ద్రోణాల
సేద్యలోకి పడి నాల పోయి మిగిలేటట్లు కాచి మహబోసుకునేది. అందులో ఒక
అంగం చవులమీద ఉన్నది. సొంటి, జీలిక, నావ, ధనియాలు, పిప్పళ్ళు,
వన, పైంధిలవారి, శేగుతా—ఇవి కల్క ద్రవ్యాలు ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి
పలాలు మెత్తగా దంచి నీటితో దుట్టి అద్రవద్రవ్యంలో ఉన్నది. యవలక పాయము,
అశ్రుపాలూ కూడా ఒక్కొక్కటి రెండేసి అధికాలు ఉన్న వండి మహబోసుకునేది.

ఇది అష్టకూలలూ పోగొడుతుంది. అగ్ని దీప్తి కలిగిస్తుంది. వాంతులు కడు
తుంకి, శ్వాస, కాస, ఆరుచి జయిస్తుంది. జ్వరాలూ, రక్తి క్షతిమూ, స్థిహవృద్ధి,
గుల్మాలూ వారిస్తుంది.

నిం మ హా రు ద్ర త్రై లం

వనర్షవా నిశా నింబా వార్తాకం దాదీమి ఖమ్
బృహత్స్నో పూతికామూలం నాసకం సింధువారకమ్
వటోలవత్రం ధుస్తూర మపానూర్గం జయంతికా
దంతీ వరా పృథిక్ సర్వం క్షద్వయమితం వాసః
విషస్య ద్విపలం దేయం పృథిక్ వ్యోషం పలత్రయమ్
వ్రణం చ సార్షవం త్రైం వ్రణ్ణాంబు వృషవత్రజమ్
గుడూచ్ఛా స్తు చతుష్పత్తి పలక్వాధరనేన చ
వారిప్రస్థేన పక్షవ్యం మహారుద్ర మిదం శుభమ్

వానికై క్షం నింపిండ్లము నా నానోయనమున్నునమ్
అన్యదశశక్తిం తత్వం హింతి వ్యక్తిగ్ననమ్
క్రిమిం హస్తప్రణా. వైక దాహం కమూం నిహంతి చ
అన్యదశం మహాస్వర మధ్యగా వేద నశ్యతి :

అన్యదశం కమూం రెండుపక్షాలు. విష్ణుత్వం 64 పలాలు (బోణంనరశీల్మలో నాలుగు
గోమతు ముగిలేటట్లు కాచి వదిలివేయడం) క్రిమి రెండుపక్షాలు, అవనూన రెండు
పక్షాలు, ఇవన్నీ కలిపేది.

గలిజేరు, జనువు, కేవలపు, వంగ వల్లు, దానిమ్మ బెరడు, వాకుడు, పెద్ద
ములక, కల్పకాని శువేరుపట్టు, అన్యదశంపట్టు, వావిలిపట్టు, చేమపట్టు, ఉమ్మెత్తతెలుక
ఉత్తరేణి, జయంతిక, నేపాళపుకేరు. క్రొవాయిలు—ఇవి రెండేసి కర్మాలు. వనవాళి
రెండుకలాలు. సోటి, కిచ్చుక, మిరియాల—ఇవి ఒక్కొక్కటి మూడేసిపలాలు.
ఇవన్నీ కల్పకానిగా. ఇవి మేల్తగా నంది నీళ్ళతో దుమ్మ అనవద్రవ్యాలలో
కలిపి వండి వదిలివేయడం.

వాన బోవాలక్కా వున్న వారాత్తమూ అన్యదశంపట్టునూ ఇవి ఆమోక్షంగా
బోవట్టుచుండు. కలిపి కలిపి ఎక్కువచేస్తుంది. అన్నిదీక్షి కలిగిస్తుంది. క్రిమిలు,
దప్పిద్రవాయి, పండ్లు, గూదలు వాగొడుతుంది. అనలే చెమటపట్టుకపోవడం, చెమట
ఎక్కువగా పట్టడమన్నా తిగిస్తుంది. అభ్యంగాని కిడి చాలా మంచిది.

౧౦ ట్టు హా త్సో మ రా జీ త్రై లం

సోమరాజీతులాక్కాథే తథా ద్దమహాస్వ చ
గోమూత్రిస్య తథా పాత్రే కల్కం దత్తా విచక్షణః
విపచేత్ కాన్తికై ర్భాగైః ప్రస్థం తైలం తు సాన్విపమ్
చిత్రకం లాంగలాఖ్య చ నాగరం తత్త్వ మేవ చ
హరిద్రా సక్తమాలం చ హంతాశం మనశ్శిలా
ఆస్ఫోతార్కకరవీరం సప్తసర్గం చ గోమయమ్
ఖదిరో నింబపత్రం చ మరిచం కానమృదమ్
ఏతాన్ శత్రుపిష్టాని కల్కం దత్తా విచక్షణః

హంతి సర్వాణి కష్టాని క్రిమిదుష్టవ్రణాని చ
 కీటిభం దద్రువాశిం చ గాత్రివైవిధ్య మేవ చ
 వికీర్ణచర్మియా చాగం ద్విసేవితా ము కమమ్
 వాంఛతోశం కథా కంఠిం న సర్వం హంతి చ రుణమ్
 యే చాక్ష్మ్య త్వతా నోగ న్నా తు శీఘ్రం వ్యవహాశే ।

జ్ఞానవంశం. నామకాండ. చిరక గొట్టి రండుద్రోణాల సిగ్గులో కలిపి నాలుగవంతు
 మిగిలేటట్లు కాచి ముబోసుకునేది. తరితర గింజలన్నా చూడగా— చిరక గొట్టి
 రండుద్రోణాల సిగ్గులో— అంతుకు చుక్కెట్లు కాచి ముబోసుకునేది. ఈ
 రండు కనాకూడా అంతుకు— అంతుకూ చుక్కెట్లు అంతులో రండుద్రోణాల అం
 తుకే కలిపేది.

చిత్రమాలం, పొత్తనుంక, పొంటి, చెగ్గెన్నోర్లు, పసుపు, కల్లుకామగ,
 తాళకం, హుళిల, అడవిపొద్దు, జల్లేడువేగు, కరివీశెరు, సప్తపర్ణి, గోమయం,
 చంద్రచేప, వేపకాయలు, మిరియాలు, కనివింప వేళ్లు— ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవి
 ఒక్కొక్కటి రెండేసి కుటలు మెత్తగా దంచి రుబ్బి, అయిదవ అద్రవద్రవ్యాలలో
 కలిపి పంకి ముబోసుకునేది.

ఇది నానార కాలకృష్ణులగమూ లోగొడుతుంది. క్రిములు, దుష్టవ్రణాలు, కీటిభం,
 దద్దుర్లు, పొండుపు, గుగ్గలు, విదర్శి శిశ్నుంది. ముతతల పద్మచర్మమూ, శిథిల
 మైన మాంసమూ గట్టిపడిన శరీరానికి పొందినా, కాంతి కలిగిస్తుంది. చర్మలో
 గాలు సమస్తమూ పొగొడుతుంది.

౪౧౨ బృహన్నరీచాదిత్రైలం

మరిచం త్రిన్మతా దంతీ క్షీర మార్కం శశ్మద్రవః
 దేవవారు హర్షితో ద్వే మాంసే కుఠం సచందనమ్
 విశాలా కరపీకా చ హరితాలం మనశ్శిలా
 చిత్రకో లాంగలాఖ్యా చ విడంగం చక్రమర్దకమ్
 శిరీషం కుటతో నింబః సప్తపర్ణః స్నుహమ్మతా
 శంపకో సక్తమాలోజ్జం శివీరం పిప్పలీ వచా

జ్యోతిష్మతే చ పలికా విషస్య ద్విదలః భవేత్
 అశకం కలుతైలస్య సోమూతం చ చతుర్థణమ్
 మృత్వాత్రే లోహవాతే వా శస్తై ర్మృత్స్వీనా పచేత్
 పక్ష్యా తైలవరం హ్యేషి స్మృత్యయే త్సుఖకాన్ ప్రణాకా
 వామా విచర్షికా ద్విదు కండూ విహృటకాని చ
 పలయః పలికం ఛామా సీతే వ్యంగం తిక్తైవ చ
 అభ్యంగేణ ప్రణశ్యంతి సౌకుమార్యం చ జాయతే
 ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యాసాం సస్యంతు దీయతే
 ఐరా మపి జరాం ప్రాప్య నస్తనా యాంతి నమ్రతామ్
 బలీవర్త స్తురంగో వా గజోవా వాముషీషః
 ఏభి రభ్యంజనై గ్నాథం భవే న్న్యాయతవిక్రమః ॥

విరియాలు, కేషు, శిపాపురేరు, జల్లేడుపాలు, గోమయరసం, శేవదాగు, పసుపు, మానుపసుపు, జలమాంసి, చెంగలవొట్టు, చందనం, విశాల, కరివీరవేరు, తాళిరి, ముడికిరి, చిత్రమూలం, చాత్తిమంతు, వాయువిహంగాలు, తగిరివిత్తులు, దిరిసెనె పల్లి, కొడికచెక్క, శేషపల్లి, సున్నపర్తి, పాలచెముడు, తిప్పతీగ, రేలగుడ్డ, కలుకొనుగు, తుంగమర్తలు, చంద్రచేవ, పిప్పళ్ళి, పసు, జ్యోతిష్మతి—ఇవి ఒక్కొక్క పలం. నాళి చెండుకలలు, ఇవి కల్కప్రవ్యాలు. ఇవి మెత్తగాదంచి నీళ్ళతో నూరి ఉంచుకునేది. అనూన అధికమూ. దానికి నాలుగు రెట్లు గోమూత్రమూ చేర్చి అందులో పై చెప్పిన కల్కల ముగ్ధ కలిపి సన్నచుటతో వండి వడబోసుకునేది.

ఇది సమస్తకష్టలనూ నాశనంచేస్తుంది. వ్రణాలు, తామర, విచర్షిక, దద్దుర్లు, దురిదలు, విసోఫలం, వ్యంగం, నీలి, బోండుతుంది. శరీరంముడితలు తీరి దృఢం అవుతుంది. తెల్లవెంటుకలు నల్లబడతాయి. సౌకుమార్యం కలుగుతుంది. స్త్రీలకు యౌవనం రాగానే ఇది కొన్నాళ్ళు సస్యంచేస్తే మనలితనం వచ్చినా స్తనాలు చాలి పోవు. ఎడ్లు, గుర్రాలు, ఏనుగులు—వీటికి వాతరోగం వస్తే ఈతైలం మర్దించేది. దాంతో అవి పూర్వవంతు వడిగా పరుగెత్తుతుంటాయి.

౧౩ హి మ సా గ ర తై లం

శతావరీరనప్రస్థే విదార్యా స్వరసే తథా
 కూష్మాండకరన ప్రస్థే ధాత్ర్యా శ్చ స్వరసే తథా

శాల్మల్యా స్వరసప్రస్థే తథా గోక్షురకస్య చ
 నాణేభరసప్రస్థే తిలతైలస్య ప్రస్థతః
 కదల్యా స్వరసప్రస్థే క్షీరప్రస్థచతుష్టయే
 అస్యోషధస్య కల్మష్య ప్రత్యేకం కన్దసమ్మితమ్
 చందనం తగరం వాప్యం మంజిష్ఠా సరశాగరు
 మాంసీ మురా చ శైలేయం యష్టి దాగు సఖ శివా
 వూతికా పీతికాపత్రం కుందురు ర్నలికా తథా
 పరీ లోద్రం తథా ముస్తం త్వగేలా పత్ర కేసరిమ్
 లవంగం జాతికోషం చ తథా మధురికా శటీ
 చందనం గ్రంధివర్ణం చ కర్పూరం లాభతః క్షిపేత్
 అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృణు పిర్య మతఃపరమ్
 ఉచ్చైః ప్రపతితో వాయో ర్గజతో వాజిన స్తథా
 ఉష్ణితో లోష్ఠపాతాచ్చ పంగూనాం పీఠసర్పిణామ్
 ఏకాంగశోషిణాం చైవ తథా సర్వాంగశోషిణామ్
 క్షుతాణాం క్షీణశుక్రాణా మత్యంతక్షయరోగిణామ్
 హనుమన్యాహతానాం చ దుర్బలానాం తచైవ చ
 శోషిణాం లంఙ్ఘిహ్వనాం తథా మిన్ద్రిణభాషిణామ్
 అత్యంతదాహాయుక్తానాం క్షీణానాం వాతరోగిణామ్
 ఏత తైలవరం శ్రేష్ఠం విష్ణునా పరికీర్తితమ్
 హిమసాగర మాఖ్యాతం సర్వనాతవికారణత్
 యే వాతప్రభవా రోగా యే చ సిక్తసముద్భవాః
 శిరోమధ్యగతా యే చ శాఖా మాశ్రిత్య యే స్థితాః
 తే సర్వే ప్రళమం యాంతి తైలస్యాస్య ప్రసాదతః ।

గ పిల్లితేగలకసం రెండుప్రస్థాలు. నేలగుమ్మడురసం రెండుప్రస్థాలు. బూడిద
 గుమ్మడికాయలరసం రెండుప్రస్థాలు. ఉసిరికాయలరసం రెండుప్రస్థాలు. బూరసం

చెక్కెరపం చెండుప్రస్థాలు. సమాలం పల్లెరురసం చెండుప్రస్థాలు. కొబ్బరికాయల
సీరు చెండుప్రస్థాలు. అరటిమనపరసం చెండుప్రస్థాలు. ఆవుపాలు ఎరిమిది ప్రస్థాలు.
ఇవన్నీ కలిపి పిటిలో చెండుప్రస్థాల నువ్వులనూనె చేర్చిది.

చందనం, గ్రంధితగరం, చెంగల్వకోళ్లు, మంజిష్ఠ, సరళాగరు, జటామాంసి,
మర, సదాక, యష్టిమధుకం, దేవదారు, నఖం, కరికివొలుపు, పూతిక, పసుపు,
ఆకుపత్రికం, కుంకురువృక్క, నలిక, పిల్లిలేగలు, లొద్దుగుచెక్క, తుంగమస్తలు,
దాల్చినిచెక్క, ఏలకులు, ఆకుపత్రికం, నాగకేశరాలు, అవంగాలు, జాపత్రి, కచ్చా
రాలు. సోపు, రక్తచందనం, గ్రంధిపల్లం, పచ్చకరూరం—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు.
పిటిలో దొరికిన వన్నీ చేర్చి మెత్తగాదంచి సీటితోరుబ్బి అద్రవద్రవ్యంలో కలిపి వండి
వడబోసుకునేది.

ఇది చాలాగొప్పతైలం. లాటికీట్టమిదినుంచునూ, ఏనుగుమిదినుంచునూ
గుర్రమిదినుంచునూ, ఎత్తయిన ఏనస్తువుమిదినుంచునూ వడికముకుదెబ్బలు
తిన్నవారికి మద్దనా చేస్తే ఇది అబాధలన్నీ పోగొడుతుంది. కుంటితనం పోగొడు
తుంది. పీడనర్పులకూ, ఏకాంగశోష సర్వాంగశోష వచ్చినవారికీ, తుగులకూ,
జీడిగురులకూ, తుయరోగులకూ, పెడమీదా, దవడమీదా చెబ్బలు తగిలినవారికీ,
దుర్బలులకూ ఇది చాలా మేలుచేస్తుంది. నాలుక నేలడుతూవుండేవారికీ, మద్ద
మాటలుగలవారికీ, శరీరం అంతా మంటలతో బాధపడేవారికీ, వాతరోగులకూ చాలా
మంచిది.

౧౪ మ హా బ లా తై లం

బలామూలకషాయస్య దశమూలీకృతస్య చ
యవశోలకులత్థానాం క్వాథస్య పయస స్తథా
అష్టావష్టా శుభాభాగా స్తైలా దేక స్తదేకతః
పచే దారోవ్య మధురంగణం సైంధవసంయుతమ్
తథాగురు స్వరసం సరళం దేవదారు చ
మంజిష్ఠాం చందనం కుష్ఠ మేలాం కాలానుసారకమ్
మాంసీ శైలేయకం పత్రం తగరం శారిఖాం వచామ్
శతావరీ మశ్వగంధాం శతపుష్పాం పునర్న వామ్
తత్సాధుసిద్ధం సోపన్లే రాజితే మృణ్మయేపి హ

ప్రక్షిప్త కలశే సమ్యక్ గాత్మగుస్తం నిధాపయేత్
 బాహ్యైల మిదం వాచ్యా సర్వనాతనికారనత్
 యథా బల సుతో మూలం చూతికాయై ప్రవాపయేత్
 యా చ సర్వాధిపే వాచీ ప్రాశస్త్యేన యోగ్యమాన
 ప్రాశస్త్యా మర్హమ్యుతే భూతే మధితే తతా
 భావే ప్రమాధివర్మే చ సర్వభావోపయోజయేత్
 సర్వే వాక్యేషకాదీం శ్చ వాక్యవాసినో వ్యసోహతి
 హీకాం కాచ మహోదంధం సుల్బం శ్చాసం మదుస్తమ్
 సత్కానా మపయుక్తైశ్చ కంత్తవ్యైశ్చ మసోహతి
 సజ్జనాతు శ్చ పురుషో భవే చ్చ ధీరహాపనః
 శీతస్థి వాక్తా శత్రుస్యం రాజపాత్రా శ్చ యే సరాః
 సుజన స్సుకుమారా శ్చ బలీన శ్చైవ యే సరాః ॥

బాహ్యమాలకసాయం 16 ప్రస్థాలు. దశమాలకసాయం 16 ప్రస్థాలు. యశలు లేగు
 చెక్క కులము—ఇది సమర్థులగుటగా చేసుకొని చేసిన కసాయం 16 ప్రస్థాలు.
 పాలు 16 ప్రస్థాలు. సుశ్వులనూనె చెడుప్రస్థాలు. ఇవి ప్రవిద్రవ్యాలు.

జీవకం, ఋషభకం మేష, సుహమేష, కాకో, క్షీరకాకో, యష్టిమధు
 కం, మాషపర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవంపి, సైంధవలవణం, ఆగురుచెక్క, స్వారసం, సరళ
 దేవదారు, పంజపత్రి, సందనిం చెంగిల్వక్కోష్ఠు, ఏలకులు, మామెన, జటామాంసి,
 శైలేయకం, ఆమపత్రికం, గ్రంథితగరం, సుగంధి, వన, పిల్లివేగిలు, పెన్నేరు, నవాప
 గలితేగు—ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ చితకగొట్టి, నీటితోరుట్టి, అమద్ద అద్రవ
 ద్రవ్యంలో కలిపి వండి వవోసుకునేది.

ఇది బంగారుపాత్రలో గాని, వెండిపాత్రలో గాని, వట్టిపాత్రలో గాని
 జాగ్రత్త పరుచుకుని వాడేది.

ఇది సకలవాతాలూ హరిస్తుంది. బలానుసారంగా మోతాదు ఏర్పరచి నూ
 తికాశ్రీలను ఇస్తే సకలవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. గర్భవతి కానాలనుకునే శ్రీ
 వీర్యవృద్ధి కోరుకునే పురుషునకూ ఇది వరప్రసాదం, అక్షేపకాదిసకలవాతాలూ ఇది
 తగ్గిస్తుంది. ఎక్కిళ్లు, దగ్గులు, పగర్పులు, సుల్బం తగ్గించేస్తుంది, అయిష్టపాత

వాడికే ఇది అంశమృత్తి హరితుండి, ఇది రాజులూ, రాజ్యములూ, సుఖమందులూ, సుఖమందులూ వాడతగ్గది.

అంశ మృహ న్మాష తైలం

ఇదే సప్తప్రస్థమహామాషతైలం

మాషక్వాధే బలాక్వాధే రాన్నాయా దశమాలజే
యవశాలకులుత్థానాం ఛాగమాంసభవే పృథక్
ప్రథే తైలస్య చ ప్రథం క్షీరం దత్వా చతుర్థణమ్
రాన్నాత్మగుప్తా సింధూత్థ శతాహ్వైరండము స్తకైః .
జవనీయబలాహ్వయైః పచే దక్షనమై శ్చివక్
మాస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశోషేవబాహుకే
బాధిర్యే కర్ణశూలే చ కర్ణనాజే చ దారుణే
విషూచ్యా మర్చితే కుష్ణే గృహస్యా మపతానకే
వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్
మాషతైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్రుగదాపహమ్
క్వాధప్రస్థాః షడేవాత్ర విధక్త్యంతేన నూచితాః ॥

మిశ్రముల కషాయం రెండుప్రస్థాలు, బలాకషాయం రెండుప్రస్థాలు, సన్నరాన్న కషాయం రెండుప్రస్థాలు, దశమాలాల కషాయం రెండుప్రస్థాలు, యవలు, రేగు చెక్క, ఉలవలు—ఇవి సమభాగాలుగా వేసుకుని చేసిన కషాయం రెండుప్రస్థాలు, మేకమాంసం కషాయం రెండుప్రస్థాలు, నువ్వులనూనె రెండుప్రస్థాలు.

(ఇలాగ కషాయాలు, నూనెతో సహా ఏదూ, ఒక్కొక్క ప్రస్థంచొప్పున పడడంవల్లనే దీనికి సప్తప్రస్థమహామాషతైలం అని పేరు ద్రవద్రవ్యాలు ద్విగుణం వేసుకోవాలి కనక టీకలో రెండేసి ప్రస్థాలు చెప్పడ మైనది)

ఈయేడు ద్రవద్రవ్యాలలోనూ 16 ప్రస్థాల ఆవుపాలు చేర్చాలి.

సన్నరాన్న, దూలగొండివేళ్ళు, సైంధవలవణం, సదాప, అనుదవుచెట్టువేళ్ళు, తుంగముస్తలు, మనుబాతి, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, మేద, మహామేద, ముద్గపల్లి, మాషపల్లి, జీవకం, ఋషభకం, యష్టిమధుకం, బల, సొంటి, పిప్పలి, మిరియాలు—

ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి కష్టంనొప్పున వేసుకుని మెత్తగా దంచి నీళ్ళలో రుద్ది, అముద్ద అద్రవద్రవ్యాలలో కలుపుకుని వండివడబోసుకునేది.

ఇది బాహుఃపం, కిరకంపం, బాహుశోష, అపబాహుకం, చెవుడు, చెవి పోట్లు, చెవిలోహారు, విహువి, అద్వితీయతం, మజ్జికం, గృధ్రనీ, అపతానకం, ఈ వ్యాధులలో ఇదివరకెక్కడ చెయ్యవచ్చు. వీంతోతలంటువచ్చు. లోపలికివ్వవచ్చు, నశ్యం చెయ్యవచ్చు, ఇది యీవ్యాధుల నన్నిటిని పోగొడుతుంది. ఔర్ధ్వజతువ్యాధులను కూడా అన్నిటిని జముస్తుంది.

౧౬ ని రా మి ష మ హా మా ష లం

దశమూలాశకం పక్త్వా జలద్రోణేః ఘ్రిశోషితే
తద్వన్మాసాశకక్వాశే తైలవస్థం పయస్సమే
కల్తైః శైతై శ్చ మతిమాన్ సాధయే న్మృదు నాగ్నినా
అవ్వగంధా శటీ దారు బలా రాన్నా ప్రసారిణీ
కుష్ఠం పరూషకం భార్గ్యే ద్వే విదార్యా పునర్నవా
మాతులుంగళలాజాశ్చై రామతం శతఘ్నికా
శతావరీ గోక్షురకం పిప్పలీమూల చిత్రకా
చీవనీయగణం సర్వం సంహృత్యైవ న్నసైంధవమ్
తతాస్థుసిద్ధం విజ్ఞాయ మావతైల మిదం మహత్
వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనేషు ప్రళయ్యతే
పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్దితే సావతంత్రకే
అపఞ్చాహుకవిశ్వచ్యోః ఖాంజపాంగుళాయో రపి
శిరామన్యగ్రహే చైవ అధిసుంధే చ వాతీకే
శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణక్షృణ్వే చ దారుణే
కలాయుఖంజశయనే బైషజ్య మిద మాదికేత్ ।

దశమూలాలు అన్నీ కలిపి నాలుగుప్రస్థాలు వేసుకుని మెత్తగా చిత్తగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్టు కాచి వడబోసి వ్రంచుకునేది. మిను

ములు నాలుగు ప్రకారము పెద్ద గా చితికగొట్టి రెండు గ్రోహల నిర్వహణ కలిపి నాలుగో వంతు పిగిలేటట్లు కాచి చువబోలి పిండునునని ఘోరండు కనుమాలూ, రెండు ప్రకారము నశ్వలముక కలిపి వాయుమిద పెట్టెడి. నూనె గమం పాలుచేర్చెడి.

పెన్నేరు, కన్నారాలు, దేవదారు, బల, సన్నారాన్ను, ప్రసారణి, చెంగల్య కోప్పు, ఐహానకం, గంబుభారంగి, నేలగుమ్మడు, గలిజేరు, మాచీఫలం, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర. వేయించినయిండువ, సదాప, పిల్లజేగలు, పల్లెరుజేళ్ళు, మోడి, చిత్ర మూలం, మనుబాల, ముప్పిరుగుకం, మేద, మహామేద, కాకోలి, క్షీర కాకోలి, మాషపర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవకం, ఋషభకం—ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ ఒక్కొక్క కర్ణంచొప్పున చేర్చి మెత్తగా దంచి నీళ్ళతో చుట్టి ఆద్రవద్రవ్యంలో కలుపుకుని పండి చువబోసుకునని.

ఇది వస్త్రీకర్మకు, తలంటుకు, లోపలికి, నన్యకర్మకు వాడవచ్చు.

ఇది పక్షవాతం, నానుస్తంభం, అర్ధితవాతం, అపతంత్రకం, అపబాహుకం కుంటితనం, నరాలు లాగడం, అధిమంధం, మొదలైన సకలనాతన్యాయులూ పోగొడు తుంది. శుక్రక్షయం, కర్ణనాదం మొదలైనవిన్నీ తగ్గిస్తుంది.

గరిమ హోకుక్కుట మాంసతైలం

మాషస్యాస్థాభకం దేయం దశమూల్యాస్తులార్థకమ్
జలమూలం చ తస్యార్థం కేతకీనాం తత్రైవ చ
దక్షమాంసపలత్రింశత్ ఝింటికా పంచవింశతిః
జలద్రోణవ్యయే షక్త్యా పాదశేషే వతారితే
తీలతైలస్య చ ప్రస్థం వయో దత్వా చతుర్థణమ్
జీవనీయాని యా న్యస్తౌ నుంజిస్తా చవ్యశట్కులమ్
వ్యోమం రాన్నా కణామూలం మగుకం పుష్కరం తథా
మామత్కగుప్తే సైరండా శతాహ్వ లవత్రయమ్
కృష్ణాశ్వగంధా హ్యమృతా యమాసింద్ర పరీ శటి
నాగరం మాగధీ ముస్తం వర్షాభూ రజనీద్వయమ్
శతావరీ బృహత్యై చ ఏతై రక్షనమస్వితైః
పక్షాణాతేషు సర్వేషు అర్ధితే చ హనుగహే

మండ్రశ్రోతా చాక్రవణే తిమిలే చ త్రిదోషజే
 హస్తకంపే శిరఃకంపే నాశ్రకంపే తిరోగ్రహే
 శస్త్రం కలాయఖండే చ గృహస్థా మిష నాహుతే
 బాధిత్యై కర్ణవాచే చ స్వస్థాతవికారమౌ
 దండాపతానకే చైవ మన్యాస్తంభే విజేషితః
 హనుస్తంభే ప్రశస్త్యా న్యాతౌ సూశికాతం నాశనమ్
 త్వచస్థం మాంసస్థం చైవ భుక్తాగ్ని బలవర్ధనమ్
 అండపృథ్వీస్తంభాత్ కర్ణం వా నాతకర్తృం చ నాశయేత్ ॥

మనములు చెడి క్షయము. దివిగానాలు అన్న కలిపి యాష్టకములు. బల ఇష్ట
 లునునుకూలు. మూలకీర్ణ్య తాజైకయోగములు. కొడిమాంసం ముప్పు
 లులు. ములుగుంటజేర్లు పాతైకయనుకూలు. ఇవిన్నీ కలిపి మెత్తగా చిరిక
 కొట్టి నాలుగుద్రోణాల స్థిలో కట్టి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసు
 కనేడి.

ఈకషాయంలో కేవలప్రస్థాల నవ్వులనూనె, వినియి ప్రస్థాల నీళ్లున్నూ
 పోడేది.

మనుచాల, యష్టిమధుకం, మేద, కుహమేద, కాశో, క్షీరకాశోలి, మాద
 ప్లి, ముద్గప్లి, జీవకం, ఋషభకం, మంజిష్ఠ, చివ్యం, కాండీ, సాండి,
 కిష్కంధ్య, మిరియాల, సున్నరాన్న, కిష్కంధీ, యష్టిమధుకం, ప్రస్థములం,
 మినుములు, మూలగొండిజేర్లు, ఆముదపుకాట్టుజేర్లు, సరాప, విశాలవణం, సైంధవ
 వణం, సావర్ణికణం, కిష్కంధీ, కెన్నేరు, తిప్పతీగ, కాము, కొడికపాలవిత్తులు,
 పల్లితేగలు, కిచ్చురాలు, సాండి, చిన్నయేలములు, తుంగుస్తలు, గలిజేరు, పసుపు,
 కానుకసుపు, కిల్లితేగలు, వాకుడు, నేలములక, ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్క
 కట్టి కర్షణ చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి నీళ్ళతో దుబ్బి ఆకషాయంలో
 కలిపి వండి వడబోసుకనేడి.

ఇది పక్షవాతం, అర్ధితవాతం, హనుగ్రహం, మాట సరిగా వినబడకపోవడం
 అసలే వినబడకపోవడం, త్రివోపాలవల్ల పుట్టిన రేచీకటి, హస్తకంపం, శిరఃకంపం,
 శరీరంవొణకడం, తిరోగ్రహం, కలాయఖంజవాతాలు, గృహస్థి, ఆపబాహుకం,
 శివిలోహాయ, దండాపతానకం, మన్యాస్తంభం, హనుస్తంభం, సూత కాష్టాగ్ని

పోగొడుతుంది. చచ్చుం దృఢపరుస్తుంది. మాంసంకృత్తిచేస్తుంది. వీర్యవృద్ధి, అగ్ని
పిత్తి, శరీరబలం కలిగిస్తుంది. అండ్లవృద్ధి, అంత్రవృద్ధి, వాతరక్తం పోగొడుతుంది.

౧౮ బృహత్సైంధవదితైలం

సైంధవం శ్రేయసీ రాస్నా శతపుష్పా యమానికా
సజ్జికా మరిచం కుష్ఠం శుంకీ శౌవర్చలం బిడమ్
వచాజమోదా మధుకం, జీరకం శౌమ్భరం కణా
ఏతా న్యర్థపలాంశాని శ్లేష్మపిష్టాని కారయేత్
ద్రవ్య మైరండతైలన్య ద్రవ్యాంబు శతపుష్పజమ్
కాంజికం ద్విగుణం దత్వా తథా మన్తు శనైః పచేత్
సిద్ధ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మామవాతహరం పరమ్
పానాభ్యంజనవస్తా చ కురుతేగ్ని బలం భృశమ్ ||
వాతార్తరక్షణే శస్త్రం కటిజానూరుసంధిణే
శూలే హృత్సర్వృష్టప్రేమ కృచ్ఛేశ్శరసిపీడిణే ||

సదాపకషాయం రెండు ప్రస్థాలు, పులికడుగు నాలుగుప్రస్థాలు, పెరుగుమీడిలేట
నాలుగుప్రస్థాలు, అముదం రెండుప్రస్థాలు ఇవి ద్రవ ద్రవ్యాలు. అన్నీ కలిపి వ్రుంచు
తున్నది.

సైంధవలవణం, గజశివులి, సన్నరాస్న, సదాప, వాము, సర్జకైరం. మిరి
యాలు, చెంగల్లికోష్ఠా, సాంటి, సౌవర్చలవణం, బిడాలవణం, వస, అజామోదం,
యష్టిమధుకం, జీలకర్ర, పుష్కరపూలం, పిప్పళ్ళు,—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు, ఇవి
ఒక్కొక్కటి నాలుగేసితులాల వసుకుని, అన్నీ మెత్తగా దంచి నీళ్ళతో రుబ్బి ఆ
ద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది ఆమవాతవ్యాధిని పోగొడుతుంది. లోపలికి పుచ్చుకోవచ్చు. తల అంటు
కోవచ్చు. వస్త్రీకర్మలో వాడవచ్చు. ఇది అగ్నిదీప్తి కలిగిస్తుంది. నడుము, తొడలు,
మోకాళ్ళు, కీళ్లు,—వీటిలో పుట్టిన వాతసంబంధమైన బాధలన్నీ పోగొడుతుంది
పక్కలు, వీళ్ళు, హృదయం—వీటిలో పుట్టి పోటున్నూ తగ్గిస్తుంది. మూత్రకృచ్ఛం
మూత్రాశ్మరీకూడా జయిస్తుంది.

౧౯ ప్ర మే హ మి హి ర తై లం

శతపుష్పా దేవకాష్టం, ముస్తకం చ నిశాద్వయమ్
 మూర్ధ్వా కుష్ఠం వాణిగఽథా చందనద్వయశేణికమ్
 కటుకీ మధుకం రాన్నా త్వగేలా హ్మాయష్టికా
 చపికా ఘృతం చక్రి, పూశికాగురు, పత్రకమ్
 శ్రీఫలా నలికా బాలా బలా చాతిబలా తథా
 మంజిష్ఠా సరళం పద్మం లో కం మధురికా పచా
 అవాజీ చోశీరజాతీ వాసా తగరచామకా
 ఏతేషాం కాష్ఠికై రాభిగై స్తైలప్రస్థం విపాచ శేత్
 శతావర్యా రసం తుల్యం లాక్షారసం చకుర్గుఃమ్
 మస్తు లాక్షారపై స్త్వయం క్షీం తుల్యం ప్రదాపయేత్
 ద్రవై శ్చైతైః పచే తైలం గంధం దత్వా యథాక్రమమ్
 ఏతత్తైలవరం శ్రేష్ఠ మభ్యుగా న్మారుతాపహమ్
 విషమూఖ్యాన్ జ్వరాన్ మాతి మేదోమజ్జాగతా నపి
 వాతికం వై త్రికం చైవ శైష్ఠికం సాన్నిచాతికమ్
 క్షీణేంద్రియే తథా శస్త్రం భృజభంగే విశేషతః
 దద్యా తైలం విశేషేణ ఫల మన్య చ కథ్యతే
 దాహం పిత్తం పిపాసాం చ ఛర్దిం చ ముఖశోషణమ్
 ప్రమేహ స్వీకృతిం చైవ నాశయే దవికల్పతః
 ప్రమేహమిహిరం నామ్నా రతినాభేన భాషితమ్ ।

సదాప, దేవదారు, తుంగముస్తలు, పశుపు, మానుపశుపు, చాగనార. చెంగల్య
 కోస్తు, పెన్నేరు, చందనం, రక్తచందనం, శేణికలు, కటుకరోహిణి, యష్టిమ
 ధుకం, సన్నరాన్న, దాల్చినీచెక్క, ఏలకులు, గంటుభారంగి, చవ్వం, ధనియ్యలు,
 కొడికపాలవిత్తులు, కానుగుచెక్క, అగరుచెక్క, అకుపత్రికం, కరకవొలుపు, తాడి
 కాయదెరడు, ఉసిరికపప్పు, నల్లకలవ, కురువేరు, బల, అతిబల, మంజిష్ఠ, సరళ

హరు, పద్మిని, లాడుగుచెక్కి, సాలాపిళి, వరు, జీలకర్ర, వట్టివేరు, జాజికాయ, అక్షరంపట్ట, గ్రంథితిగరం—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి తులాలచొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చితకకొట్టి నీటితో రుబ్బి తయారుచేయవలసింది.

సువృలమానె రెండు ప్రస్తాలు. పిల్లిలేగలరసం రెండు ప్రస్తాలు. లక్కబియ్యపుకషాయం ఎనిమిది ప్రస్తాలు. పెరుగుమిడితేట ఎనిమిది ప్రస్తాలు. ఆవుపాలు ఎనిమిది ప్రస్తాలు.

ఈద్రవద్రవ్యా లన్నీ కలిపి, ఇందులో అకల్కం ముద్ద కలిపి వండివడబోసు తునేది.

ఈతైలంతో తలఅంటుకంటే వాతవ్యాధులు తొలగిపోతాయి. మేదోగతాలూ, మజ్జాగతాలూ అయిన విషమజ్జరాలు తగ్గిపోతాయి. శుక్రనష్టం, ద్వజభంగం పోతాయి. శరీరం మృదువు, దప్పిక, చర్మి, ముఖంబోషించడం, వింశతిప్రమేహాలు, తగ్గిపోతాయి.

అం చం ద నా ది తై లం

ద్రవ్యాణి చందనాదే స్తు చందనం రక్తచందనమ్
పత్రంగ మథ కాలీయాగురు కృష్ణాగురాణి చ
దేవద్రుమ స్ససరళః పద్మకం తూణికోపి చ
సిహ్వకః కుంకుమం నవ్యః జాతీఫలక మత్ర చ
జాతీపత్రం లనంగం చ సూక్ష్మైలా మహతీ చ సా
కంకోలఫలకం త్వక్చ పత్రకం నాగ కేసరమ్
వాలకం చ తథోశీరం మాంసీ దారు సితాపి వా
మురా కర్పూరకం చాపి శైలేయం భద్రనూస్తకమ్
రేణుకా చ ప్రియంగు శృ శ్రీవాసో గుగ్గులు స్తథా
లాక్షా నఖం చ రాలం చ ధాతకీకుసుమం తథా
ఏతాని శాణమావాని కల్పిక్పత్య శనైః పచేత్
తైలం ప్రస్థమితం నమ్య గేత త్పత్రే శుభే క్షిపేత్
అనేనాభ్యక్తగాత్ర స్తు వృద్ధో శీతినమోపి యః

శుభ్రో భవతి శుక్రాశ్శ్యః శ్రీనా మశ్యంతమర్గభః
 వంధ్యాపి లభతే గర్భం వంజోపి తరుణాయతే
 అపుత్రః పుత్ర మాహోతి జీవే చ్చ శుదా కతమ్
 చందనాదిమహాతైలం రక్తపిత్తం క్షయం జ్వరమ్
 దాహం స్వేదం చ దార్ద్రధ్యం కుష్మం కంఠాం వినాశయేత్ ॥

గ్రహంసం, రక్తచందనం, పతంగిచెక్క, అగురు, క్విష్ణుచగు, దేవదారు, సరళదారు, పద్మకార్కం, నందివర్ధనంజీరు, నేలములక, మంతుమిచ్చప్ప, జాజికాయ, జాపత్రి, లవంగం, దాల్చినీచెక్క, ఆకుపత్రికం, నాగకేసరాయి, కుసుమే, వట్టికీరు, జటామాంబి, మాచుపచుపు, చక్కెర, పచ్చకర్పూరం, శిలాజిప్తు, తుంగముస్తలు, రేణుకలు, ప్రేంకణాలు, సరళనిర్యాసం, మహిషాక్షిగుర్గు, లక్కబియ్యం నఖం చిప్పలు, అందుగుబంక, ఆరెపువ్వు—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి అర తులంచొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి నీళ్లతో గుబ్బి ఒకప్రస్థం నువ్వులనూనెలో కలిపి నాలుగుప్రస్థాల మంచినీళ్లున్నూ చేర్చి మడి వడబోసకు నేది.

దీంతో తలఁపటమంటే వృద్ధుడైనా యువకు డవుతాడు. వీర్యవృద్ధి పొంది అనేకమంది శ్రీలతో రమించగలుగుతాడు. గొడ్రానికి సంతానం కలుగుతుంది. మరెన్ని ఇది రక్తపిత్తం, క్షయ, జ్వరం, మంటలు, ఎక్కువచెమట, శరీరదుర్వాసన, కుష్మ, దుగ్ధలు పోగొడుతుంది.

అం కై ర తై లం

బాలమూలకశుంఠీనాం త్సూరః త్సూరయుగం తథా
 లవణాని చ పంచై వ హింగుళిగుమహాషధమ్
 దేవదారు వచా కుష్మం శితపుష్పా రసాంజనమ్
 గ్రంధికం భద్రముస్తం చ కల్కైః కర్ణమితైః పృథక్
 తైలప్రస్థం చ విపచే త్కడలిబీజహరయోః
 రసాభ్యాం మధుచూక్తేన చాతుర్గుణ్యమితేన చ
 పూయస్రావం కర్ణనాదం శూలం బధిరతాం కృమీన్
 అన్యాయం శ్చ కర్ణజాన్ రోగాన్ ముఖరోగాం శ్చ నాశయేత్ ॥

శ్రేతముల్లంగి మఱి, సాంటిచుం, నువ్వుచుం, యవమఱుం, సైంధవలవణం, సావర్పు
లవణం, పిదాలవణం, నముదలవణం, కాచలవణం, ఇంగువ, మునగపట్ట, సాంటి,
జేవహరు, వరు, చెంగల్యకోస్తు, నదాప, గసాంజనం, గ్రంధిశిగరిం, తుంగముస్తలు,
ఇవి ఒక్కొక్కక్కడ చొప్పున గ్రహించి మెత్తిగాదంది, అది రెండుప్రస్థాల నువ్వుల
నూనెలో కలిపి, అందులో, అరటిమంపరసం యెనిమిదిప్రస్థాలు, మా దీపాలరసం
యెనిమిదిప్రస్థాలు, మధునూక్తం యెనిమిది ప్రస్థాలు చేర్చి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది దినమూ నాలుగవీడుక్కులు చెవుల్లో వేసుకుంటూ పుంజే చెవులనుంచి
చీముకారడం, చెవిలో చూపు, చెవిపోటు, చెముడు, చెవిలో కృమలు, ఇంకా
అనేక కష్టవ్యాధులూ తగ్గిపోతాయి. ముఖకోగాలున్నా నశిస్తాయి.

౨౨ కా సీ సా ది తై లం

కాసీనం లాంగలీ కువ్వం శుంతీ కృష్ణా చ సైంధవమ్
మనశ్చిలాశ్వమార శ్చ విడంగం చిత్రకో వృషః
దంతీ కోశాతకీబీజం హేమాహ్వ హరితాశకమ్
కల్కైః కర్షమితై రేతైః తైలప్రస్థం విశాచయేత్
సుధార్కపయసీ దద్యా త్పుథ ద్ద్విపలనమ్మితే
చతుర్గుణం గవాం మూత్రం దత్వా సమ్యక్ప్రసాదయేత్
కథితం ఖరనాథేన తైల మర్యోవినాశనమ్
క్షారవ త్పాతము త్యేత దర్శ్యాం స్యభ్యంగితో భృశమ్
వలిం న దూషయ త్యేత త్క్షారకర్మకరం స్మృతమ్ ।

అన్న కేది, పాత్రిమంప, చెంగల్యకోస్తు, సాంటి, పిప్పళ్ళు, సైంధవలవణం, మణిశిల,
వాడగ న్నేరువేళ్లు, వాయునిశంగాలు, చిత్రమాలం, అడ్డసరపుట్ట, నెపాళపువేళ్లు,
చేమవీరగింజలు, ఉమ్మెత్తవేళ్ళు, అరిదళం—ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్షం చొప్పున
గ్రహించి మెత్తిగా కొట్టి, నువ్వులనూనె రెండుప్రస్థాలలో కలిపేది. మరెన్నీ, ఆ
నూనెలోచెముడుపాలు రెండుపలాలు, జిల్లేడుపాలు రెండుపలాలు, ఎనిమిదిప్రస్థాలు
గోమూత్రము కలిపి వండివడబోసుకునేది.

ఇది మూలశంక పోగొడుతుంది. ఈతైలం మొలకలకు పూసేది. అవి రాలి
పోతాయి. ఇది క్షారకర్మకాగ్ పోషకమైతే, కాని గుడస్థానంలోని వరులకు ఏమా

త్రమా అపాయకం కాదు. మఱిన్ని ఇది చంటిపిల్లల అహింసాత్మక మొదలైనవ్యాధులను కూడా పోగొడుతుంది,

చెమడుపాలు తియ్యడం మాత్రం చాలా కష్టం, చాలా జాగ్రత్తగా తియ్యాలి.

౨౩ మ హా భృంగ రాజ తైలిం

ఆనూపదేశసంభూతం గృహీత్వా మార్కవం శుభమ్
 సుధాత్మం జుష్టకృత్య స్వరసం తస్య చామా రేత్
 చతుర్గుణేన తే నైవ తైలప్రస్థం విపాచయేత్
 క్షీరపిష్టై రిమై ద్ద్రవ్యై స్సంయోజ్య మతిమాన్ భిషక్
 మంజిష్ఠా పద్మకం లోధ్రం చందనం గైరికం బలా
 రజశ్వా కేశరం చైవ ప్రియంగు ర్మధుయష్టికా
 ప్రపాండరీకం గోపీ చ పలికా న్యత్రదాపయేత్
 సహ్య కృక్వం తిత్తో జ్ఞాత్వా శుభ భాండే నిధాపయేత్
 కేశవాతే శిరోదుష్టే మన్యాస్తంభే గలగ్రహే
 శిరఃకర్ణాక్షిరోగేషు సస్యేభ్యంకే చ యోజయేత్
 కుందితాగ్రా సతిస్నిగ్ధాన్ కచాన్ కుగ్మా ద్భూమాం స్తథా
 భాలిత్య మింద్రులు త్తం చ తైల మేత ద్వ్యపోవాతి ॥

గ్రహిణిప్రదేశంలో మొదలైన గుంటకర్ణి తెచ్చి చక్కగా కడిగి మెత్తగా దంచి స్వరసం తీసుకోవాలి, అది యెనిమిది ప్రస్థాలు. సువ్యులనూనె రెండుప్రస్థాలు. ఇవి ద్రవ ప్రవ్యాలు.

మంజిష్ఠ, పద్మకాష్ఠం, లొద్దుగుచెక్క, చందనం, వంటకేగురు, బల, పసుపు, మానుపసుపు, నాగకేశర, క్రేంకణాలు, యష్టికాధుకం, తెల్లతామరపువ్వు, ముగంధి—ఇవి ఒక్కొక్క పలం చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి పాలతో రుద్ది తెలిచెప్పిన ద్రవప్రవ్యాల్లో చేర్చి వండి వడబోసుకునే.

బాట్టుకాలడం, మన్యాస్తంభం, గలగ్రహం, శిరోరోగాలు, కర్ణరోగాలు, కేశరోగాలు— ఇవన్నీ పోగొడుతుంది. బాట్టు నల్లబడుతుంది. బాట్టు పెరిచు తుంది. పేనుకోరుకుడం పోగొడుతుంది.

ఈవైలంతో నన్నం చేసుకుంటా. తల అంటుకోవాటి. నన్నం దివయూ
రెండుముక్కల్లోనూ నాలుకకి మిక్కిలి వేసుకుంటూ వుంటే చాలు అంద్రదేశంలో
చిట్టామలక: కాగ వంగదేశంలో దీనివాడికిం యెక్కువ.

అళ కుం కు మా ది తై లం

కుంకుమం చందనం లాక్షా సుంజిష్ఠా మధుయష్టికా
కాలీయక ముఖీం చ పద్మకం సీలముత్పలమ్
న్యోగ్రోధపాదాః, స్వక్షన్య మూలం, పద్మన్య శేనరవః
ద్విపంచమూలసహితైః కసూయైః పల్లికైః పృథక్
జూఞకం విపక్తవ్యం పాదశేష మభోద్ధరేత్
మంజిష్ఠా మధుకం లాక్షా పత్తంగమధుయష్టికే
కర్ణప్రమాణై రేతైస్తు తైలన్య కుడవం పచేత్
లజాక్షీరం ద్విగుణితం శనై ర్భ్రున్యగ్ని నా పచేత్
నమ్యక్సవ్యం ఐరం హ్యేత స్మృఖన్యప్రసాదనమ్
సీలికా విడకా వ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్
నస్తరాత్రప్రయోగేణ భవేత్కాంచననన్నిభమ్
కుంకుమాద్య మిదం తైల మశ్వేభ్యాం నిర్మితం పురా ।

కుంకుమపువ్వు, రక్తచందనం, లక్కబియ్యం, మంజిష్ఠ. యష్టిమధుకం, మానుష
సుపు, వట్టివేళ్లు, పద్మకాంతం, నల్లకలువ, మర్రిపూదలు, జావ్వి కలుపట్టు, తామర
పువ్వుకేసరాలు, దళమూలాలు—అంటే, మారేడువేళ్లు, నెల్లివేళ్లు, పెగుమ్మడు,
కలిగొట్టు, కాలిపల్లి, పుళ్ళిపల్లి, ముద్దపల్లి, మాషపల్లి, వాకుడు, నేలములక—ఇవి
ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క- పలం గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి అర్థద్రోణం నీళ్ళలో
కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేట్టు కాచి వడబోసివుంచుకునేది.

సుంజిష్ఠ, యష్టిమధుకం, లక్కబియ్యం, రక్తచందనం, యష్టిమధుకం, ఇవి కల్క
రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్ణం చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి
నీళ్ళతో రుద్ది పైచి చెప్పిన కషాయంలో కలిపేది. మరిస్తే అకషాయంలో అర్థ
ప్రస్థం నువ్వులమానె, ఒకప్రస్థం మేకపాలున్నా కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

దీతో తల అంబుకుంటే నికేక, పుక, వ్యంగములూ నశించిపోతాయి. పిమ్మట బిక్క వారిందినాలు వాడి తేనె ఇలాంటి ఫలం కలుగుతుంది.

కల్పద్రవ్యాలలో యష్టవస్తుకం లెగుమాట్లు చెప్పడానికి కారణం అది రెండు కన్నా లని చెప్పడానికి. వృద్ధవైమ్యులు ఈయోగంలో దశమూఖాలు మానేసి దానికి బదులుగా పద్మకింజల్కాలు వాడుతున్నారు. ఎరిగి. ఇందులో కషాయ ద్రవ్యాలలో వున్న కుంభమపువ్వు కషాయసాధనలో మానేసి, వృద్ధవైమ్యులు తైలం సిద్ధం అయిన తరువాత అందులోనేని ఉంచుతున్నారు.

౨౩ వి ఏ ం గా ది తై లం

విడంగుచిచాక్ష్మేషు నాగశ్చ చిక్ష్ణశ్చ తథా

భద్రదా శ్వేలకాశ్చేచ సశ్వేషు లవణేషు చ

తైలం పక్వం పిబేద్వాపి స్తేషదానాం నివృత్తయే ||

నాయుపివంగాలు, మిరియాలు, జల్లేకువేరుచెక్క, సాంటి, చిత్రమాలం, దేవదారు, పిలకలు, సైంధవలవణం, సముద్రతవణం, సోవర్చలవణం, బిడాలవణం, కాచలవణం ఇవన్నీ సమభాగాలు. వీటి మొత్తానికి నాలుగురెట్లు నవ్వులనూనె, నూనెకు నాలుగు రెట్లు జలం, మూలికలన్నీ మెత్తగా దంచి ద్రవద్రవ్యంలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది లోపలికి వాడవచ్చు. పైకిరాసి మదనాచెయ్యవచ్చు. ఇది బోద కాలు వ్యాధి తగ్గించేస్తుంది.

౨౪ హి ం గ్వా ది తై లం

హింగుకాసీనసింధూతై శ్శుంఠీవత్రకచిత్రకై :

సహాసారాబ్ధిఫేనేందుక్షారత్రయనిశాయుగై :

విపక్వం సార్షపం తైలం పుష్పనంజననం పరం

రజఃకృచ్ఛహరం చాపి యోనిశూలనిషూదనమ్ ||

ఇంగువ, కాసీసభస్మం, సైంధవలవణం, సాంటి, అశువత్రకం, చిత్రమాలం, ముసాం బరం, సముద్రపుసురుగు, పచ్చకర్పూరం, సర్జక్షరం, యవక్షరం, వెలిగారం, పసుపు, మానుపసుపు, —ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి వీటితో రుబ్బి మద్దచేసి, తటమాలి కలకు నాలుగురెట్లు అవనూనె, నూనెకు నాలుగురెట్లు నీట్లూకలిపి వండివడబోసుకునేది.

ఇది వయోబాధనకు అనుగుణించి పాలలో కలిపి లోపలికినే బురుగుత్తం సరిగా జారే కాని స్త్రీలకు అనుభవోత్తము. కన్యలు రజస్వలలు అవుతాయి. యోని కూల కూడా పోవోతుంది.

౨౭ క న క తై లం

మధుకన్య క సాయేణ తైలన్య కుడవం పచేత్
కలైః ప్రియంగుమంజిష్ఠాచందనోత్పలాకేనైః
కనకం నామ తతైలం ముఖ కాంతికరం పుష్ప
అభీరుసీలికావ్యంగశోధనం పరమార్చితమ్ :

యష్టిమధుకం 64 తులాలు మెత్తిగా చితికగొట్టి ఎనిమిది ప్రస్థాలనీళ్ళలో కలిపి రెండు ప్రస్థాలు మిగిలేట్టు కాచి వదిబోసేది. అకషాయంలో 64 తులాలు నువ్వులనూనె చేర్చేది.

ప్రేంకణం, మంఃస్థ, రక్తచందనం, నల్లకలవదుంప, నాగకేసరాలు—ఇవి నాలుగేసి తులాల చొప్పున గ్రహించి చూర్ణించి నీళ్లతో రుద్ది చేర్చి వండివదిబోసు కునేది.

ఇది అభీరు, నీలకన్యంగం మొదలైన చర్మదోషాలు అన్నీ పోగొట్టి ముఖానికి కాంతి, వర్చున్నా కలిగిస్తుంది.

౨౮ శ్రీ గో పా ల తై లం

రసాధకం శతావర్యాః కూష్మాంతాడామలయో స్తథా
వాజీగంధా సహచర బలానాం చ శతం పృథక్
పరిపచ్చ్యాంభసాం ద్రోణే పాదశేషేవతారయేత్
పంచమూలం మహ ద్వాష్ట్రీ మూర్వ్యా కేతకపూతికాః
పారిభద్రం చ సర్వేషాం గ్రాహ్యం దశవలం శుభమ్
క్వాథయిత్వా జలద్రోణే తత్పాద మవశేషయేత్
అథకం తిలతైలన్య కలైః శేతై శ్చ సంపచేత్
అశ్వగంధా చోరపుష్పీ పద్మకం కంటకారికా

బలాగురు ఘనం పూతిశివ్యాకాగురు చందనమ్
 చందనం త్రిఫలా మూర్ధ్వా దేవవీర్యకటుత్రయమ్
 పూతికుంకుమకస్తూర్యః చాశుర్జాతం చ తైలజమ్
 శక్తిముక్ష హృదాలాసి నీలోత్పల ముకీరకమ్
 మాంఠీ మురా సురతరు వచా దాడిమ తుంబురు
 బుద్ధిస్థితి దమరకం ముద్ద్రేభార్థవలం వృథక్
 పత్ర తైలవం వాతి వాతపితృకఫాస్సచాన్
 వ్యాధీన శేనాన్, జనరే త్స్మృతిం మేధాం ధృతిం ధియన్
 వాతరోగా స్వశేషేణ పృషేహాన్ హంతి వింశతిమ్
 గర్భం సంస్థాపయేత్ స్త్రీణాం సర్వం శూలం వ్యపోహతి
 మూత్రకృచ్చిమపస్మార మున్మాదాన్ నిఖిలా నపి
 స్థవిరోపి జరాజర్ణ తైల స్యాన్య నిషేవణాత్
 లీలయా ప్రమదానాం చ ఉన్మదానాం శతం జయేత్
 తిష్ఠే ద్యన్య గృహే తైలం శ్రీగోపాలాభిదం శుభమ్
 న తత్ర భూతా స్సర్వంతి న పిశాచా న రాక్షసాః
 న దారిద్ర్యం భవేత్తన్య విఘ్నః కశ్చిన్న జాయతే
 అశ్వభ్యాం నిర్మితం హ్యేత ద్విశ్వకల్యాణహేతవే ॥

పిల్లితేగలరసం రి ప్రస్థాలు. బూడిదగుమ్మడికాయలరసం రి ప్రస్థాలు. ఉసిరికా
 యలరసం రి ప్రస్థాలు. అశ్వగంధ, ములుగోరింట, బల,—ఇవి ఒక్కొక్కటి
 నూరేసి పలాలు రెండేసి ద్రోణాలలో వేసి ఎనిమిదేసి ప్రస్థాలు మిగిలేటట్లు కాచేది.
 మారేడు, దుండిగం, గుమ్మడి, కలిగొట్టు, తక్కెల—ఇవి ఒక్కొక్కటి పదేసి
 పలాలు. వాకుడు, చాగనారి, మొగలిచెన్నులు, గానుగుచెక్క, నావిలిచెక్క,
 ఇవి ఒక్కొక్కటి. పదేసిపలాలు. ఈనూరుపలాలు మొత్తంగా చిరకకొట్టి రెండు
 ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిది ప్రస్థాలు మిగిలేటట్లు కాచాలి. మొత్తం ఈయేడు
 రకాల కషాయాలూ రసాలూ కలిపి వాటిలో రి ప్రస్థాల సువృష్ట నూనె చేర్చేది.
 ఇవి ద్రవద్రవ్యాలు.

పెన్నేరు, చోరపుష్పి, పద్మకాన్ఠం, నానుడు, బల, అగురుచెక్క, తుంగ
ముస్తలు, గానుగుచెక్క, కిలారసం, అగురుచెక్క, (తెంజోమాటు) చందనం, చిత్త
చందనం, కరికతాడిపుసిరికలు, చాగ, మనుబాల, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, మేద,
మహామేద, ముద్గపల్లి, మాషపల్లి, జీవకం, ఋషభకిం, యష్టిచుఘికం, సాంటి,
పిప్పళ్లు, మిరియాలు, కుంకమపువ్వు, కస్తూరి, దాల్చిన చెక్క, ఏలమలు, అనుపత్రికం
నాగకేసరాలు, గోమూత్రశిశిజత్తు, నఖంచిప్పలు, తుంగముస్తలు, తామరతూడు,
నల్లకలవదుంపలు, పట్టికేళ్లు, జబామూసి, దేవదారు, వస, దానిమ్మబెరడు, తుం
బుల్లి, ఋషి, వృద్ధి, దమనం, చిన్న ఏలమలు, — ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసితులాలు
ఇవి కలక్కడ్రవ్యాలు. ఇవిన్నీ పెత్తగా చూర్ణించి నీళ్ళతో రుబ్బి తద్రవద్రవ్యంతో
కలిపి కండివడబోసుకునేది.

ఈతైలం వాతంవల్ల పిత్తంవల్ల కఫంవల్ల పుట్టిన సహస్రవ్యాధులూ తగ్గించే
స్తుంది. బుద్ధిబలమూ, జ్ఞాపకశక్తి, శైలిమూ కలిగిస్తుంది. వాతకోగలూ, ముఖ్యంగా
ప్రమేహాల తగ్గించేస్తుంది. స్త్రీలు గర్భం నిలుపుకోంది. శూల, మూత్రకృచ్ఛము,
ఆపస్మారం, ఉన్మాదం లాగొడుతుంది. తరుచుగా ఈతైలంతో తల అంటుకుంటూ
వుంటే వృద్ధుడు కూడా పడుచువాడవుతాడు.

౨౯ రా స్నాన పూతి క తైలం

ఒకముల బలా దారు హ్యశ్యగంధా శతావరీ
వర్షణైరండ యగ్గంఠీ తర్కారీ శిగ్రు మోరటమ్
సహచరం చిత్రమూలం కరంజాకోలమూలకమ్
పునర్నవం చ ధూవీలు వ్యూర్కపుష్పీ దురాలభా
జీవంతీ విషతిందు శ్చ వాతారే హింసశిగ్రుకమ్
ఆలర్కయనకోలం చ కుభుత్థానాం కషాయకమ్
ఏశేషం చ నమం రాస్నాన పూతికం చ తయో స్సమమ్
అష్టభాగావశేషం తు కషాయ మవతారయేత్
తత్సాదం తిలతైలం చ హ్యజాక్షీరం చ తత్సమమ్
గుగ్గులం తగరం మాంసీ త్రికటుత్రిఫలాని చ
చాతుర్జాతం కచోరం చ విడంగామరదారు చ

హింగు రాన్నా నచా కిచ్చా పతా ఉష్టిక చిత్రమ్
 (మియం. ౧౬౬౬) మూం చంపనం చవ్యదీప్యకమ్
 వరాళిం చంపకం కృష్ణం నుజ్జిష్టా మిశి న్నపాః
 జాతీఫలం సుగంధం చ పాకొశీరం సమాంశకమ్
 ఏతః కైలస్య సప్తాశం కల్కద్రవ్యాణి దాపయేత్
 సువికూర్తే సుగంధే సవస్తేణ పీడయేత్
 పాదోపసన్యాద్యై శ్శిరోవస్త్రీషు యోజితమ్
 ధనుర్వాతే తరాయామే శ్రుద్రవ్యా నపబాహుకే
 అక్షేపకే ప్రణామామే విశ్వాచ్యా మపవత్రకే
 అశ్వవాతే హనుస్తంభే శిరోవాతే పతానకే
 భూశిఖి కర్ణనాసాక్షి జహ్వస్తంభే చ దారుణే
 కలాయఃఖంజితాపంగునర్వాంగై కాంగమారుతే
 అర్దితే పాదహర్షే చ పక్షాభూతే ప్రశస్యతే
 ఊరుస్తంభం సుప్తవాతం నాశయేన్నాత్రసంశయః
 రాన్నాపూతికనా మైత కైల మాత్రేయనిర్మితమ్ ॥

దశమూలాలు, బలి, మానుపసుపు, పెన్నేరు, పిల్లిలేగలు, ఉలమిడిపట్ట, అమువపు
 వేళ్ళు, వావిలిచెక్క, తక్కెల, మునగవేరుపట్ట, చాగనార, పచ్చగోరింట, చిత్ర
 మూలం, కానుగువేరుపట్ట, ఉడుగువేరుపట్ట, గలిజేరు, నేలగోగు, అర్కపుష్పి,
 జూలగొండివేళ్ళు, మనుబాల, విషమష్టి, అముదపుచెట్టువేళ్ళు, జటామాంసి, మునగ
 పట్ట, యెర్రపత్తిపట్ట, యవలు, రేగుపట్ట, ఉలవలు—ఇవి సమభాగాలు. వీటికన్ని
 టికీ సమం సన్నరాస్త్రు. వీటికన్ని టికీ సమం కానుగుపట్ట. ఇవన్నీ మెత్తగా చితక
 గొట్టి అరుచెట్ల నీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిదోభాగం మిగిలేట్టు కషాయం కాచుకని పడ
 బోసుకునేది. అకషాయంలో నాలుగోవంతు నువ్వులనూనె. పోకపాలు కషాయ
 ముతో సమానం. ఇవి ద్రవద్రవ్యాలు.

మహిషాక్షిగుగ్గులు, గ్రంధితగరము, జటామాంసి, సాంబి, పిష్టళ్ళు,
 మిరియాలు, కరకవొలుపు, తాడికాయతెరడు, ఉసిరికపప్పు, చాల్మినికెళ్ళు.

ఏలకులు, అకుపత్రకం, నాగకేశరాలు, కచ్చురాలు, వాయువిడంగాలు. జేవవాన, ఇంకువ, సన్నరాన్ను, వన, కటుకరోహిణి, పాత, యష్టిమధుకం, చిత్రమూలం, ప్రేంకణం, పిప్పలిహేడి, రిక్తచందనం, చివ్వం, వామ, లవంగాలు, సంపంగే ఘృవులు, చెంగల్యోమ్మ. మంజిష్ఠ, పెద్దసోపు, అవాల, జాజికాయ, సుగంధి, పాత, వట్టివేళ్ళు, — ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. వీటిమొత్తం నూనెలో ఆరోవంతు అయేటట్లు సమభాగాలుగా గ్రహించి చూర్ణించి నీళ్ళతో రుద్ది ద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండివడ బోసుకునేది.

ఇది లోపలి కివ్వవచ్చు, పైని పూయవచ్చు, నన్యానికివాడవచ్చు, శిశోవస్తిగా వాడవచ్చు.

ఇదిధనుర్వాతం, అంతరాయామం, గృధ్రసి, అపబాహుకం, అక్షేపకం, విశ్వాచీవాతం, అపతంత్రకం, అఘ్రవాతం, మానుస్తంభం, శిరోవాతం, అపతానకం, భూకంఠకర్ణవాసాక్షిజిహ్వాలను బాధించే వాతం, కలాయఖంజపంగువాతాలు, పక్షి వాతం, సర్వాంగవాతం, అద్దితవాతం, పాదహత్తం, ఊరుస్తంభం, సుప్తవాతం, ఇవన్నీ బాగొడుతుంది.

౩౦ అశ్వ గంధా బలా లాక్షణై తైలం

అశ్వగంధా బలా లాక్షా ప్రస్తం ప్రస్తం పృథక్పృథక్
జలద్రోణే విపక్తవ్యం చతుర్భాగావశేషితమ్
తైలం త్రిమాసకం దద్యాత్తైలా స్సస్తు చతుర్ధణమ్
అశ్వగంధా బలారాన్నా కాంతి కుప్తా బ్దచందనమ్
నిశా తిక్తా శతాహ్వ చ లాక్షామూర్వా సమూలితా
మరధాతు స్సుచుంజిస్తా మధుకోశీరశారిబా
భార్గీపుష్కరమూలం చ సరళా గ్రంథికం తథా
సమభాగాని సర్వాణి కల్పీకృత్య వ్రదాపయేత్
సర్వజ్వరహరం, హఃతి. శోఢం చ పరిబృంహితమ్
కాసశ్వాసహరం చైవ సర్వధాతువివర్ధనమ్
పక్షిఘాతహరం చైవ గ్రహవస్పారదాహనుత్

ఏత దధ్యంజనే శ్రేష్ఠం క్షయవాధిహరం పరమ్

అశ్వగంధాబలాలాక్షా తైలం విశ్వహితాయ చ ॥

పెన్నేరు, బల, అక్కపియ్యల—ఇవి ఒక్కొక్క ప్రకరం. ఇవి మూడూ మెత్తగా చితకనొట్టి రెండు ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి, నాలుగు భాగం మిగిలేట్టుట కాచి వడ పోయినేది. అందులో అరుమానికల నువ్వులచూసె, ఇరవైనాలుగు మానికల పెరుగుదాది తేటా చేర్చెను. ఇదిద్రవద్రవ్యం.

పెన్నేరు, బల, సన్నరాన్న, రేణుకలు, చెంగల్యకోష్ఠు, తుంగముస్తలు, చందనం, పసుపు, కలుకరోహిణి, సవాప, అక్కపియ్యం, చాగ, జీవవారు, ఉసిరిక పచ్చ, మంజిష్ఠ, యష్టిమఘికం వట్టివేరు, సుగంధి, గంటుభారంగి, పుష్కరమాలం, సోళదారు, గ్రంథితగరం—ఇవన్నీ కలకద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి కూాలు గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి, నీళ్ళతో రుద్ది అద్రవద్రవ్యాలతో కలిపినండి వడపోసుకునేది.

ఇదిశరీరానికి మదనా చేసుకుంటే సర్వజ్వరాలూ మరిస్తుంది. ఉబ్బు, దగ్గు, వగన్ను, పక్షవాతం, గ్రహదోషాలు, అపస్మారం, క్షయ పోగొడుతుంది. సర్వ ధాతవులనూ వృద్ధిచేస్తుంది.

ఘృతాలు

౧ క ల్యాణ ఘృతం

త్రీఫలా ద్వే నిశే కౌంతీ సానిబే ద్వే వ్రియంగుకా
 తాలిషణ్ణీ పృశ్నిపణ్ణీ దేవదా శ్వేలవాళిమ్
 సతం విశాలా దంతీ చ దాశీమం నాగ కేసరమ్
 నీలోత్పలైలా మంజిష్ఠా విడంగం కుష్ఠపద్మకమ్
 జాలీవుష్పం చందనం చ తాలీసం బృహతీ తథా
 వృత్తైః కర్ణసమైః శిల్కైర్జలం దత్వా చతుర్థణమ్
 ఘృతప్రస్థం వచే ద్ధీమా నవహారే జ్వరే క్షయే
 ఉన్మాదే వాతరక్తే చ కాసే మందాసలే తథా
 ప్రతిశ్యాయే కషే శూలే తృతీయక చతుర్థకే
 మూత్రకృచ్ఛే విసర్పే చ కంఠాపాండ్వామయే తథా
 విషద్వయే ప్రమేహేషు సర్వదై వోషయుజ్యతే
 వంధ్యానాం పుత్రదం భూతయక్షరక్షోహరం స్మృతమ్ ॥

X కరకవాలుపు, తాడికాయవాలుపు, ఉసిరికపప్పు, పసుపు, మానుపసుపు, రేణుకలు, పాలసుగంధి, నల్లసుగంధి, ప్రేంకణం, మయ్యకుపాన్ను, నక్కతోకపాన్ను, కేవలం, మాతురుబడను, గ్రంధితగరం, విశాల, నేపాలపునేళ్ళు, దానిమ్మబెరడు, నాగకేసరాలు, నల్లకలువ, విలకులు, మంజిష్ఠ, వాయువిడంగాలు, చెంగల్వకోష్ఠ, పద్మకాస్తం, జాజికాయ, చందనం, తాలీసం, పెద్దములక, —ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండు నీతులు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా నలగకొట్టి, నీటితో రుద్ది అముద్ద రెండుపళ్లాల అవునేటితో కలిపేది. మరిన్నీ, అనేతిలో ఎనిమిది పళ్లాల నీళ్ళు కలిపి వండి పదబోసుకునేది.

ఇది, ఉన్మాదం, వాతరక్తం, దగ్గులు, అగ్నిమాంద్యం, శూంప, అపస్మారం, జ్వరం, క్షయ, కటికూల, తృతీయకచాతుర్థకజ్వరాలు, మూత్రకృచ్ఛం, విసర్పం,

మరకలు. పాపములలోగల, పాపకలగమువిహలు, ప్రమేహులపోగొడుతుంది. వంధ్యా శ్రీలకు పుత్రసంతానం కలిగిస్తుంది. సమర్థులహతాధలున్నా సరింపచేస్తుంది.

౨ ఫలఘృతం

త్రిఫలా మధుకం శుక్తం ద్వే నిశే కలుహోహాశే
విశంగం పిప్పలీ ముస్తం విశాలా కల్బలం వచా
ద్వే మేదే ద్వే చ కాళోశ్య నాభే ద్వే ప్రియంగుకా
శతపూషు హింశురాన్నా చందనం రక్తచందనమ్
జాతీపుష్పం తులసీరే కమలం శర్కరా తథా
అజమోదా చ చంతి చ కల్తై శ్చైతైశ్చ క్షాంతైః
జీవద్వైతైశ్చ వర్ణాయా ఘృతప్రస్థం చ గోక్షిపేత్
చతుర్గుణేన పయసా పచే దారణ్యగోమయైః
సుతిథౌ పువ్యనక్షత్రే మృద్భాజే శాగ్రాజే తథా
తతః పిబే చుభభదిచే నారీ వాపురి షోధవా
ఏత త్సర్పి ర్నరః పీత్వా శ్రీఘ్న సత్యం పృషాయతే
పుత్రా సుత్నాదయే క్షీమాన్ వంధ్యాపి లభతే సుతమ్
అనాయుషం యా జనయే ద్యా చ సూతా ఫరస్థితా
పుత్రం ప్రాప్నోతి సా నారీ బుద్ధిమంతం శతాయుషమ్
ఏత త్ఫలఘృతం నామ భాద్రాక్షణి శాపితమ్
అనుక్తం లక్షణానుసారం క్షిపం త్యత చికిత్సకాః ।

కరకతాడికసిరికలు, యష్టివధుకం, చెంగల్యోష్ఠ, పసుపు, మానుపసుపు, కటుక రోహిణి, వాయువిడంగాలు, పిప్పళ్ళు, తుంగముస్తలు, పెద్దపాపరనేళ్ళు, కాయ ఫలం, వస, మేద, మహామేద, కాళోలి, క్షీరకాళోలి, పాపసుగంధి, నల్లసుగంధి, ప్రేంకణం, సదాప, ఇంగువ, (వేయించింది) సన్నరాన్న, చందనం, రక్తచందనం, జాపత్రి, తవాక్షిరి, తావరపువ్వు, చక్కెర. అజామోదం, వేపాళపు కళ్ళు ఇవికల్ల ద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క కర్షణ చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా కొట్టి నీళ్ళతో బుద్ధిశుంచుతున్నది.

శరీరం అంతా ఒక్కటే గంగూ, దూడలు బట్టే ఉండిన అవుపాలలోనుంచి తీసిన నెయ్యి రెండున్నాలు. అనేతికి నాలుగురెట్లు అవుపాలు. వీటిలో ఆకల్మం ముద్ద కలిపి అడవియేరుపీడకలతో వండి వడబోసుకునేది.

ఇది పురుషులకు మిక్కిలీ వీర్వల్లది కలిగించి ఎంతోమంది స్త్రీలతో రమించే శక్తి యిస్తుంది. పంథ్యాస్త్రీలకు పుత్రసంతానసాప్తి కలిగిస్తుంది. బిడ్డలు బతికని స్త్రీలకు ఇది వరప్రసాదం. వారి బిడ్డలు దీర్ఘాయుష్యంతా అవుతారు.

ఇందులో చెప్పకపోయినా అవధిపడకుండా వృద్ధతైమ్యలు లక్ష్యజామాలం కూడా కల్కద్రవ్యాలలో చేర్చుకోవడం సంప్రదాయంగా వుంది.

౩ కు మారకల్యాణ ఘృతం

శంఖపుష్పీ వచా బ్రహ్మీ కువ్దం త్రిఫలయా సహ
ద్రాక్షా సశర్కరా శుంఠి జీవంతీ జీవకం బలా
శతీ దురాలభా బిల్వం దాడిమం సురసాస్థిరా
ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మైలా గజపిప్పలీ
ఏషాం కర్షనమై ర్భాగైర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్
కషాయే కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మింశ్చతుర్గుణే
ఏతత్కుమారకల్యాణం ఘృతరత్నం సుఖద్రవమ్
బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ట్యాయు రతివర్ధనమ్
ఛాయాసర్వగ్రహాలక్ష్యే క్రిమిదంతగదాపహమ్
సర్వబాలామయం హంతి దంతోద్భేదం విశేషతః ।

శంఖపుష్పీ, వచ, సుగంధితాకు, చెంగల్వకోష్ఠా, కరక తాడిఉసిరికలు, ద్రాక్ష పండు, చక్కెర, సొంఠి, నునుబాల, జీలకర్ర, బిల, కచ్చురాలు, దూలగొండి వేళ్ళు, మారేడువేళ్ళు, దానిమ్మ బెరడు, తులసి, కాలిపర్ణి, తుంగముస్తలు, పుష్కరమూలం, చిన్న ఏలకులు, గజపిప్పళ్ళు, — ఇవి కల్కద్రవ్యాలు.

ఇందులో రెండో బంతిలో జీరకం అనేదానికి ఒడలుగా కొండరు జీడినీయ గణం వాడుతున్నారు. జీవనీయగణం అంటే నునుబాల, యష్టిమధుకం, మేద, మహామేద, కాళోలి, క్షీరకాళోలి, మాషపర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవకం, ఋషభకం, అని జీలకర్రకు బదులుగా ఇవి వేసుకుంటే చాలా యోక్కువ పనిచేస్తుంది.

ఈ లక్ష్మద్రవ్యాలన్నీ ఒక్కొక్కటి కన్నచొప్పున తీసుకుని, కలిపి, మెత్తగా దంచి నీళ్ళతో మిక్కిలి తుడిచుకునేది.

ఆవునెయ్యి రెండుప్రక్కాలు. వాళడు స్వరసం ఎనిమిదిప్రక్కాలు. ఆవుపాలు ఎనిమిదిప్రక్కాలు.

ఈ మంత్రవ్యాజ్యం కల. పువ్వు. పీటిలో ఆ లక్ష్మద్రవ్యం చేర్చి వండి వడబోసు కునేది.

ఇది పీటికల్లలకు చాలా మేలు చేస్తుంది, బలం కలిగిస్తుంది, శరీరకాంతి వృద్ధి చేస్తుంది, పుష్టిచేసి దీర్ఘాయుదాయం సమకూరుస్తుంది, సర్వగ్రహబాధలూ తగ్గిస్తుంది, క్రిములు నాశనంచేస్తుంది, దుష్టవ్యాధులన్నీ పోగొడుతుంది, సమస్తబాలవ్యాధులూ తగ్గించేస్తుంది, ముఖ్యంగా ఎంతానూ వచ్చేటప్పుడు కలిగే వ్యాధులన్నీ ఇది పోగొడు తుంది.

ఆ వ ర్ణ క మృ తం

మధుకం చందనం కంగు సర్పపం పద్మకం తథా
కాలీయకం హరిద్రా చ లోధ్ర మేభి శ్చ కల్కితైః
విపచే ద్ధి ఘృతం వైద్య నైపుకం వస్త్రుగాలితమ్
పాదాంశం కుంకుమం సింధు ష్టిప్త్య మందానలే పచేత్
తత్ప్రధం శిశిశే నీశే ప్రక్షిప్త్యాకర్షయే తతః
తదేత ద్వర్ణకం నామ ఘృతం వక్త్రప్రసాదనమ్
అశేనాభ్యావలిప్తం హి వలీభూత మపి క్రమాత్
నిష్కలంకేందుబింతాభం స్యా ద్విలాసవతీముఖమ్ ।

శయిమధుకం, చందనం, ప్రేంకణం, అవాలు, పద్మకేసరాలు, ముగంధి, పసుపు, లాద్దుగుచ్చెక్క—ఇవి కల్మద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి పలచొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి, నీళ్ళతోదుబ్బి రెండుప్రక్కాల ఆవునెయ్యిలో కలిపి, అందులో ఎనిమిది ప్రక్కాల నీళ్ళున్నూ చేర్చి దింపబోయేటప్పుడు రెండుపలాల మైనం తేసి, కలిపించి ఒక తులం కుంకుమపువ్వున్నూ కలిపి వేడిగా వుండగానే వడబోసుకునేది.

చల్లబడినో ఇది గట్టిపడి, వెన్నలా వుంటుంది, కనక. వేడికొంచెం తగ్గాక
సిఫాలలో గాని, చల్లాలలో గాని పోసి ఉంచుకునేది.

ఇది ప్రేమ మొగంమెరుగుగా వాడుకునేది. దినదినమూ మొగాని కిది రాసి
బాగా మద్దాన చేసుకుని కడిగేసుకు. బూర్జు లే సుపితలు పద్ద మొగం కూడా నునుపు
జేరి చంద్రదేవలూ వుంటుంది.

౨ బృహదశ్వుగంధాఘృతం

అశ్వగంధా పలశతం శుభదేశసముద్భవమ్
పుణ్యేహని సమాహృత్య సాధయేత్ శ్లష్ణశుట్టతమ్
ద్రోణేభసి పచేత్తావ ద్యావత్పదావశేషితమ్
నర్మిఃప్రస్థం పచేత్తేన గవ్యక్షీరం చతుర్గుణమ్
కషాయం ఛాగమాంసస్య దద్యా చ్చుతద్వియస్య చ
కల్కాని శ్లష్ణపిష్టాని తదామూని ప్రదాపయేత్
కాశోలీయుగ మృద్ధీ శ్వే మేదే ద్వే చాథ జీరకమ్
స్వయంగుప్తా మృషభక మేలా మధుక మేవ చ
మృద్వీకాం శూర్పపల్ల్యా చ జీవంతీం చపలాం బలామ్
నారాయణీం విదారీం చ సత్వా సమ్య గ్నిపాచయేత్
సితా మాక్షికయో శ్శీతే గృష్ణీయా త్కుడవో పృథక్
లీడ్వా పాణిశం భుంజ్యాత్ పరిహారవివర్జితమ్
క్షీణేంద్రియాః క్షీణశక్రా వృద్ధా బాలా స్రభాబలాః
హీనమానా శ్చ యే కేచిత్ ప్రాశ్యేదం మాత్రయా ఘృతమ్
ఓజః స్వాస్థ్యం చ తేజ శ్చ ప్రసాద మింద్రియస్య చ
లభతే సూర్యసంకాశో రాజతే విగతజ్వరః
పృథో పృషాయతే స్త్రీషు నిత్యం షోడశవర్షవత్
నారీణాం చ శతం గచ్ఛేత్ ప చ శుక్రక్షయో భవేత్
వంధ్యా చ లభతే వైత్రం బుద్ధిమేధాసమన్వితమ్

మాసమాత్రప్రయోగేణ వలీపలితినాశశమ్

ఖాలిత్వం తిమిరం వ్యాధీన్ వాతికాన్ కఫపిత్తజాన్

పంచకాసాన్ శ్మయం శ్వాసం హిక్మాం చ విషమజ్వరమ్

మాంతి సర్వాన్ గదాన్ కేన్రు మర్చిభ్యాం నిర్మలం పురా ।

పంచమలాల పెన్నెలు పెత్తగా చితకగొట్టి రెండువ్రోజాల నిల్వలో కలిపి నాలుగో పాలు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది. శేకమాంగం రెండువందల పలాలు పెత్తగా నడికించి నాలుగువ్రోజాల నిల్వలో కలిపి నాలుగో వంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది. ఈరెండుకూయాలూ కలిపి అందులో రెండుప్రసాల ఆవునెయ్యి, ఎసిమిరి ప్రసాల ఆవుపాలూ కూడా చేర్చేది.

కాకోళి, తీరకాకోళి, యుద్ధి, వృద్ధి, మేద, మహామేద, తలకర్ర, పల్లెరు గింజలు, ముంపుకకం, వీలకులు, యష్టిమధుకం, ద్రాక్షపండు, మాషపల్లి, ముద్గపల్లి, తీవంతి, పిచ్చుళ్ళు, బల, పిల్లిలేగలు, నేలగుమ్మడు, ఇవి కల్కలద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తిగా వంచి నిల్వతో రుద్ది యీమధ్య వైసి చెప్పిన ద్రవ్యాలలో చేర్చి వండివడబోసుకునేది.

ఇది చల్లబడిన తరువాత ఒకకుడివం చెక్కెర, ఒకకుడివం తేనె కూడా కలుపు కునేది. అయితే, వృద్ధవైద్యులు ఈరెండుకస్తులూ ఘృతం అంతిలోనూ కలిపివుంచక ప్రతి మోతాదులోనూ కొంతకొంత కలుపుకోమని చెప్పడం వుంది.

ఇంద్రియాలు పట్టుతప్పినవారూ, శుక్రక్షీణం పొందినవారూ, వృద్ధులూ, బాల కులూ, బలహీనులూ, రక్తమాంసాలు తీజించినవారూ ఇది జలానుసారంగా సేవిస్తే ఓజస్సు, స్వాస్థ్యమూ, తేజస్సు, ఇంద్రియబలమూ కలిగి సూర్యబింబంలా వెలిగి వాతూవుంటారు. వృద్ధుడు కూడా పెదహారేళ్ల యువకుడులాగ ఆనేశమంది స్త్రీలతో రమించిగలుగుతాడు. వంధ్యాస్త్రీలకు సత్సంతానం కలుగుతుంది. ఒక్కమాసం సేవించినంతమాత్రానే యాగుణాలు కలుగుతాయి. శరీరంమిడిమిడతలు తగ్గిపోతాయి. వెంట్రుకలు నల్లబడతాయి. దృష్టిమాంద్యం కూడా తగ్గిపోతుంది. వాతవ్యాధులూ కఫవ్యాధులూ వారిస్తాయి. పంచకాసలూ, శ్మయ, శ్వాసలు, ఎక్కిళ్లు, విషమ జ్వరం తగ్గిపోతాయి.

ఓ ఛా గ లా ది ష్ట తం

ఆజం ఛర్మవినిర్ముక్తం త్యక్తశృంగఖురాడిశమ్

పంచమూలీద్వయం చైవ జలద్రోణే విపాచయేత్

తేన పాదాబశేషేణ ఘృతక్షృం నిశచయేత్
 జేషోయై స్యయష్టావ్యైః క్షీరం వైచ శతానః
 ఛాళాద్య మిదం నామ్నా నర్వవాతవికారణుత్
 అద్విజే కర్ణకూలే చ జాఢ్యే మూకఙ్గి నీ
 జడగద్గదపంచూనం ఖంజే గృధ్రపికుబ్జయోః
 అపతానేపతంత్రే చ నర్చి రేత త్ప్రసృతే
 పృథగర్థతుల్యం పంచమూలశ్చంద్వాజమాంసయోః
 నిశ్వాధ్య సలిలద్రోణే క్వాధే పాదావశేషితే ।

చర్మమూ, కొమ్మలూ, గిట్టలూ మొదలైనవి తీసివేసిక మేకమాంసం 50 పలాలు
 రెండుద్రోణాల నీళ్లలో నాలుగోవంతు మిగిలేటట్టు కాచి మహోసుకుని ఉంచుకునేది.
 దశమూలాలు అన్నీ కలిపి యాభైపలాలు రెండు ద్రోణాల నీళ్లలో నాలుగోవంతు
 మిగిలేటట్టు కాచి మహోసి ఉంచుకునేది. ఈరెండు కషాయాలూ కలిపి అందులో
 రెండుప్రస్థాల అవునెయ్యి చేర్చి పోయిమీద ఉంచుకునేది.

మనబాల, యష్టిమధుకం, మేద, మహామేద, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, మాష
 పర్ణి, ముద్గపర్ణి, జీవకం, ఋషభకం, మల్లీ యష్టిమధుకం-ఇవికల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ
 కలిపి 66 తులాలు. ఇవి మెత్తగా దంచి నీళ్లతో రుబ్బి అనుద్ద అద్రవద్రవ్యాలలో
 కలుపుకునేది. మరన్నీ అద్రవద్రవ్యాలలో నాలుగుప్రస్థాల అవుపాలు, నాలుగు
 ప్రస్థాల, పిల్లిలేగల రసమూ కూడా చేర్చుకోవాలి.

ఇవన్నీ కలిపి వండి మహోసుకునేది.

ఇది అద్వితనాతం, కర్ణకూల, బధిరత్వం, ముద్గమాటలు, గద్గదవచనాలు, చురుకు
 తనంలేకపోవడం. కంటిటిసం, ఖంజవాతం, గృధ్రాసి, కుబ్జకం, అపతానం, అప
 తంత్రం ఇవన్నీ పోగొడుతుంది.

2 బృహచ్చగలాద్యమృతం

ఛాగమాంసతుల్యం గృహ్య దశమూల్యైః పలం శతమ్
 అశ్వగంధాపలశతం వాత్సాలకశతం తథా
 మృతాధకం పక్షిన్ద్రయై శ్చతుర్థాగావశేషితైః

క్షీరం స్నేహనమం జద్యా త్మతావర్యా రసం తథా
 తామ్రవాతే దృఢే చైచ శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్
 అస్యోషధన్య కల్కస్య ప్రత్యేకిం శుక్తినిమ్మితిమ్
 జివంతీ మధుకం ద్రాక్షా కాకోళ్యా నిల ముత్పలమ్
 ముస్తా సచందనం రాన్నా ప్లవీష్యయశాచబే
 మేదే ద్వే చ తథా కుష్ఠం జువకర్షభకా శతే
 దాద్వీ ప్రియంగు త్రిఫలా సతం తాలినపద్మకా
 ఏలా పత్రం పరీ నాగం జాతీకుసుమధాన్యకమ్
 మంజిష్ఠా దాడినుం దారు కేణుకం నైలవాలకమ్
 విషంకం దురకం చైచ కేషుయత్వా వివిక్షి పేత్
 పస్త్రపూతే చ కితే చ శర్కరాప్రస్థసంయుతమ్
 సింధుయేత్ స్నిగ్ధభాండే మూర్దే వా భాజనే శుభే
 అస్యోషధన్య సిద్ధన్య శృణువీర్య మతఃపరమ్
 దేవదేవం నమస్కృత్య సంగ్రాజ్య గణనాయకమ్
 పిబే త్సాణితలం తస్య వ్యాధిం వీక్ష్యానువాసతః
 సర్వవాతవికారేషు అపన్నాశే విశేషతః
 పక్షాఘాతే తథోన్మాదే ఉద్ధానే శోష్మసిగ్రహే
 క్లబ్ధరోగే శిరోరోగే కాధర్యే చావతంత్రకే
 భూతోన్మాదే చ గృహస్థ్యాం యదశే చాక్షిపతతే
 చార్కుసూతే చ వ్యాఘ్రాల్లే బాహ్యయామూర్ధితే తథా
 వాతకంఠకృష్ణా దోగమూత్రకృచ్ఛే సపంగుకే
 త్రోమృశీర్షే తథా ఖంజే శుబ్దే చాఘ్నవి విన్యసే
 అవతానేతరాయామి రక్షపిత్రే తథోర్ధ్వగే
 అనాహేరోవికారేషు చాతుర్థకజ్వరే పిచ
 వానుగ్రహే తథా శోషే క్షీణే చైవ వాపబాహుకే

దండావతాసకే భగ్నే నాహే చాక్షేపకే తథా
 జీర్ణజ్వలే విశ్వే కుశ్వే శేఫస్తంభే మదాత్యయే
 అశ్వవాతేగ్నిమాంశ్యే చ వాతరక్తగదేమ చ
 ఏకాంగరోగిణే చైవ తథా సర్వాంగరోగిణే
 మాస్తకంపే శిరఃకంపే జిహ్వస్తంభే జడే భ్రమే
 క్షీణేంద్రియే నష్టశుక్రే శుక్రవిస్ఫురణే తథా
 స్త్రీణాం వాతాననాతే చ పటలే చాక్షిస్పందనే
 ఏకాంగస్పందనే చైవ సర్వాంగస్పందనే తథా
 నాగాదిపతితే వాతే స్త్రీణా మప్రాప్తిహేతుకే
 అభిచారికదోషే చ ధనసంతాపసంభవే
 యే వాతస్థవా రోగా యే చ పిత్తసముద్భవాః
 శిరోమధ్యగతా యే చ జఙ్ఘాపార్శ్వాదనంధితాః
 మాత్మగ్రహభిఘాత శ్చ శిశు ర్యచ్ఛ విశుష్యతి
 ప్రక్షీణబలమాంస శ్చ స వర్త్యగమనక్షమాః
 ఘృతే నానేన సిద్ధ్యంతి వజ్రముక్తి రివానురాన్
 హంతి సకలాన్ రోగాన్ ఘృతం పరమదుర్లభమ్
 రసాయనం వహ్నిబలప్రదం చ
 వపుఃప్రక్షం విగఢాతి రూపమ్
 దత్తాబలేంద్రేణ సమానజేజా
 దీర్ఘాయుషం పుత్రశతం కరోతి
 స్త్రీణాం శతం గచ్ఛతి చాతిరేకం
 స యాతి తృప్తిం సరసం సమాంగః
 అపుత్రిణీ పుత్రశతం కరోతి
 శతాయుషం కామసమం బలిష్ఠమ్
 మహద్భుతం నామ తు ఛాగలాద్యం

వినిర్మితం వాతః పూర్వం చ

శివం శుభం రోగధర్మాహం చ

చక్కా హరితముని ర్ద్వసిష్ఠః ॥

నపురకం పేకమాంసం మారుపలాలు మెత్తగా నరికించి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకుని వ్రుండుతున్నది. దశమాలాలున్న అన్నీ కలిపి మారుపలాలు మెత్తగా చితికగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకుని వ్రుండుతున్నది. పెన్నేరున్న మారుపలాలు మెత్తగా చితికగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకుని వ్రుండుతున్నది. ఒల మారుపలాలు మెత్తగా చితికగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసివుండుతున్నది.

ఈనాలుగు కషాయాలున్నూ, రెండు అధికాల అవునెయ్యిన్నీ, రెండు అధికాల అవుపాలున్నూ, రెండు అధికాల పిల్లితేగల రసమున్నూ కలిపి పాత్రలో పోసి పొయ్యిపూద వ్రుంచేది.

మమబాల, యష్టిమధుకం, బ్రాహ్మపండు, కాకోలి, తీర కాకోలి, నల్లగలవ, శుంకముష్టలు, చందనం, సన్నరాస్తి, మాషపర్ణి, ముద్గపర్ణి, పాలశుగంధి, నల్లశుగంధి, మేద, మహామేద, చెంగలవ్వికోష్ఠ, జీవకం, ఋషభకం, కిచ్చూరాలు, మానుపశువు, ప్రేంకణాలు, కరక, తాడికాయ, ఉసిరికపప్పు, గ్రంథితగరం, తాళిసపత్రకం, పద్మకావ్యం, ఏలమలు, అశుపత్రకం, పిల్లితేగలు, నాగకేసరాలు, బాపత్రి, ధనియాలు, మంజిష్ఠ, దానిమ్మచెరడు, దేవిదారు, రేణుకలు, మాతురుబుడమ, వాయువిడుగాలు, జీలకర్ర—ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ ఒక్కొక్కటి నాలుగేసితులాల చొప్పున వేసుకుని మెత్తిగా దంచి నీళ్ళతో రుద్ది, అముద్గ పొయ్యిపూద పెట్టివుంచిన ద్రవద్రవ్యాలూ కలిపి వండి వడబోసుకున్నది. వడబోసిన తరువాత అందులో ఒక ప్రస్థం చక్కెర కలిపి జాగ్రత్త నేపి వాడుతున్నది.

వయస్సునూ, ఒలమనూ, స్థితినిపట్టి యిది అరితులందాకా మోతాదు ఏర్పరుచుకోవచ్చును.

వాతవ్యాధులు, అపస్మాదం, పక్షవాతం, ఉన్మాదం, అథ్మానం, మలబంధం, క్లిష్ణోగం, శిరోరోగం, బద్ధిరత్వం, అపతంత్రకం, ధూతోన్మాదం, గృధ్రపి, ఉదరవ్యాధులు, పార్శ్వకూల, హృచ్చూల, బాహ్యాయామం, అర్థికవాతం, వాతకింఠకం, హృద్రోగం, మూత్రకృచ్ఛం, కుండీరసం, క్రొవ్వుకషేర్షం, ఖంజవాతం,

వజ్రకవాతం, మద్దమాటలు, అపతానం, అంతిరాయామం, రక్తపిత్తం, మఖ్యంగా ఊర్ధ్వగతరక్తపిత్తం, అచాహం, మూలశంకల, చాతుర్థిజ్వరం, హనుస్తంభం, శోష, అపబాహుకం, దండాపతానకం. వంటలు, ఎముకలు విగడం, అక్షేపకం, జీర్ణజ్వరాలు, విషదోషాలు, కష్టం, కేఫస్తంభం, మదాత్మయం, అధ్యవాతం, అగ్నిమాంద్యం, వాతరక్తం, ఏకాంగవాతం, సర్వాంగవాతం, బాహుకంపం, శిరఃకంపం, జిహ్వస్తంభం, భ్రమ, జడత్వం, ఇండియక్షిణత, శక్రనవ్తం, ఋతుదోషాలు, పటలం, కళ్ళు అదరడం, ఏకాంగస్పందనం, సర్వాంగస్పందనం. గుర్రంపనుగు మొదలైన వాహనాల మీదనుంచి పడ్డప్పుడు సంభవించే వాతప్రకోపం, శోరిత శ్రీ లభించనందున కలిగే శారీరక మానసిక బాధలు. అభిచారికదోషాలు, ధనవస్తువల్ల కలిగే సంతాపం, సమస్త వాతవ్యాధులు, సకలపిత్తవ్యాధులు, గ్రహబాధలు, ఇది అమోఘంగా పోగొడుతుంది చిక్కిపోయిన కిల్లలకు, రక్తమాంసాలు జీణించినవారికి, నడవకత్తలేనివారికి ఈఘృతం మిక్కిలీ మేలుచేస్తుంది.

ఇది గొప్పరహస్యం. మిక్కిలీ అగ్నిదీప్తి కలిగించి, శరీరపుష్టి, సౌందర్యమూ, వీర్యవృద్ధి అధికంచేస్తుంది. ఇది చాలాకాలం పుచ్చుకున్న పురుషుడు అనేకమంది శ్రీలతో రమించగలుగుతాడు. వంధ్యా శ్రీలు సంతానఫలం పొందుతారు.

గమనిక:—శ్రీ సంతానవంతురాలు కాకపోతే. మనలో దోషం అంతా శ్రీదే అనే భావం వుంది. అనేకులు శ్రీకి మాత్రమే చికిత్సచేయిస్తారు. అనేకమంది శ్రీలకు భూతచికిత్సా, తీర్థయాత్రలూ కూడా చేయించే అచారం కూడా మనలో వుంది. అయితే చాలాచోట్ల సంతానం కలగని లోపం పురుషులవల్ల కూడా సంభవిస్తూవుంటుంది. ఇది గుర్తించినవారూ, చికిత్సకు అంగీకరించే పురుషులూ కూడా చాలా అరుదుగా వుంటారు. నాఅనుభవం చెబుతాను. నేను అయిదారు పలాలలో శ్రీలకై కాక పురుషులకునూ చికిత్స చేశాను. అంతకుపూర్వం శ్రీలకెన్ని చికిత్సలు చేసినా కలగని సంతానం పురుషులకు కూడా చికిత్స చేశాక కలిగింది. తరుచు సంతానం కలిగి నష్టపోయే సందర్భాల్లో కూడా నేను ఉభయులకూ చికిత్స చేశాను. తన్ములంగా కలిగిన సంతానం నిలిచివుంది. నేను వాడిన ఔషధాలు ముఖ్యంగా శ్రీలకు కుమారకల్పద్రుమఘృతమూ, పురుషులకు ఈబ్బవాచ్చాగలాది ఘృతమూనూ, పురుషులకు ఇది చెయ్యగల మేలు, నాఅనుభవంలో, సిద్ధమకరధ్వజం కూడా చెయ్యలేదు. వైద్యసోదరులు ఇది పరిశీలించి చూస్తూ రసి నమ్ముతున్నాను.

రా పు న ర్న వా మృ తం

పునర్న వాతులాం గృహ్య జలదోషే విపాచయేత్
చతుర్భాగావశేషేణ ఘృతీత్రస్థం విపాచయేత్

భూనింబవిజ యాశుంశోధఘ్నామరదారుభిః

కాసం శ్వాసం జ్వరం వాంతి శోధం చాపి సుదారుణమ్ ||

గలిజేరు మారుపలాలు మెత్తగా చితిక గొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్లలో కలిపి నాలుగో
దంశు మిగిలేటట్టు కాచి వడబోసుకునేది. అందులో రెండుప్రస్థాల అపునెయ్యి
చేర్చేసి.

సెల శేము, గంజాయి, సొండి, తెల్లగలిజేరు, దేవదారు—ఇవి కల్కవవ్యాలు
ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి తులాల చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి నీటితో
రుద్ది. అక పాచులో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది దగ్గులు, కగళ్లు, ఉబ్బు, జ్వరం పోగొడుతుంది.

ఛా గా ది ఘృ తం

అజామాంసం శులూమాసం వాసకన్య పలం శతమ్

అశ్వగంధాపలశతం కటాహే నమధిక్షి పేల్

జలద్రోణే పృథక్పక్వ్యా చతుర్భాగావశేషితైః

కషాయై ద్విపచే ద్దవ్యం ప్రస్థద్వయమితం ఘృతమ్

ఛాగక్షీరం ఘృతనమం దద్యాత్కల్కాని యాని చ

అప్తవర్గః పంచమూలీ చాతుర్జాత శ్శతావరీ

త్రికటుత్రిఫలా యష్టి విదారీ శాల్మలీ వచా

శంఖపుష్పీ సుధామూలీ ముషలీ చవికా తథా

కపికచ్చుకబీజం చ దీప్యా ఖదిరజీరకా

నూత్నైలా మేధికా భల్లరీ ప్రత్యేకం శుక్తిమానతః

సంగృహ్య సాధయే త్సర్పిః శనై ర్మృద్వగ్నినా భిషక్

రాజమత్స్యేణి దుస్సాధ్యే సర్వకాసగదేషు చ

స్వరభేదే ఓయే కాసే ధ్వజభంగే జ్వరే తథా

ప్రమేహే మూత్రశుష్కే చ రక్తపిత్తే త్వరోచకే

ఛాగలాద్యఘృతం శస్త్రం సర్వరోగవినాశనమ్ ||

మేకమాండలం నూరుపలాలు రెండుద్రోణాల నీళ్ళలోకలిపి కాచి వడబోసుకుని వ్రుంచుకునేది. అష్టగజపట్ట నూరుపలాలు చితకగొట్టి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి కాచి వడబోసి వ్రుంచుకునేది. పెన్నేరు నూరుపలాలు మెత్తగా దంచి రెండుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి కాచి వడబోసివ్రుంచుకునేది. ఇవి మూడూ చేర్చి అందులో నాలుగుప్రస్థాల అవునెయ్యి, మేకపాలు నాలుగుప్రస్థాలూ కలిపేది.

మేద, మహామేద, జీవకం, ఋషభకం, ఋద్ధి, వృద్ధి, కాకోళి, క్షీర కాకోళి, మారేడు, దుండిగం, పెగుమ్మడి, కలిగొట్టు, తక్కుల, చాల్పినిచెక్క, ఏలకులు, ఆకు పత్రికం, నాగకేసరాలు, కిల్లితేగలు, సాంటి, పిప్పళ్ళి, మిరియాలు. కరకతాడిఉసిరికలు, యష్టిమధుకం, నేలగుమ్మడు, బూరుగుపట్ట, వస, శంఖపుష్పి, సాలామిశ్రి, నేలతాడి, చివ్వం, దూలగొండివిత్తులు, వాము, చండ్రచేన, జీలకర్ర ఏలకులు, మెంతులు, గంటు భారంగి,—ఇవి కల్క దవ్యాల. ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి తులాల చొప్పున చేర్చుకుని మెత్తగా దంచి నీటితో కలిపి—యీముద్ద ఆద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది రాజయశ్శ్రు, దస్థులు, స్వరభేదం, త్వయ,ధ్వజభంగం, జ్వరం, ప్రమేహం, మూత్రకృచ్ఛం, రక్తపిత్రం, ఆరోచకం ఇవి పోగొడుతుంది.

౧౦ కు ౦ కు మా ది ఘృ త ౦

మధుకం క్షీరకాకోళి దున్నర్పా దశమూలికా
తులామానాని సర్వాణి జలద్రోణే వచే తృథక్
పాదావశేషితైః క్వాధై ర్ఘృతం కంకుమమూర్ఛితమ్
ఘృతా చ్చతుర్థణం చాజం క్షీరం దత్వా విపాచయేత్
ద్రవ్యాణి యాని వేష్యాణి తాని వత్స్యా వ్యతఃపరమ్
జీవనీయగణో ముస్తం లవంగం కుంకుమం వచా
నీలోత్పలం బలా వ్యోషం పృశ్ని వర్ణీ హరేణుకా
చక్రకాగాలుక శ్చిన్నా ప్రియంగు శ్చైలవాలుకమ్
ఏలాద్వయం తుగా ధాత్రీ ప్రసూనం మూలతీభవమ్
హవుషా చవికా పత్రం తాలీసం నాగకేసరః
మరదా తీరకో దీప్యా వ్రత్యేకం కరసమితః

స్వాస్థ్యే శాని సంహృత్య శనై ర్మృద్యగ్నినా పచేత్
హంతి యత్కృణ మత్యుగ్రం కాసం శ్వాసం క్షయం జ్వరమ్
రక్తపిత్తం ప్రమేహం చ కుంకుమూదిఘృతం శుభమ్ ।

యష్టిపథకం, క్షీరకాకోళి, వామడు, దశమాలాలు—ఇవి నాలుగూ ఒక్కొక్కటి
నూరేసి పలాలు పెత్తిగా దంచి రెండేసి ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి వేరువేరుగా
నాలుగోవంతు మిగిలేట్లు కాచి వడబోసుకునేది.

మనుచాల జీవకం, ఋషభకం, మేద, మహామేద, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, యష్టి
మధుకం, మాషపత్తి, మద్దపత్తి, కుంగముస్తలు, లవంగాలు, కుంకమపూవు, వస, నల్ల
కలువ, జల, సొంట్టి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, పుళ్ళిపల్లి, రేణుకలు, నెలగుమ్మడు, తిప్ప
తీగ, ప్రేకచాల, మాతురుబుడిమ, చిన్నవీలకులు, పెద్దయేలకులు, తవాక్షిరి, ఉసిరిక
పప్పు, మాలతిపువ్వులు, బోడతరం, చవ్వం, అకుషత్రికం, తాళిసపత్రి, నాగకేసరాలు,
పెన్నెరు, జీలకర్ర, నాము,—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు—ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్షం
చొప్పున చేర్చుకుని మెత్తగా దంచి నీటితో రుబ్బి వుంచుకోవాలి.

ఇలాగ పైని చెప్పిన నాలుగు కషాయాలూ, ఈకల్కముద్దూ, కుంకమపూవు
తో మార్చితే అయిన ఆవునెయ్యి నాలుగుప్రస్థాలూ, నేతికి నాలుగురెట్లు మేక
పాలూ—ఇవన్నీ కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది క్షయ, కాస, శ్వాస, రాజయత్మ, జ్వరం, రక్తపిత్తం, ప్రమేహాలు
పోగొడుతుంది.

౧౧ సారస్వత ఘృతం

సమూలం పత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రత్యాశ్య వాణిణా
ఉలూఖలే ఖోదయత్త్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్
రసే చతుర్గుణే తస్మిన్ ఘృతపథం విపాచయేత్
బౌషధాని తు వేష్యాణి తా నీమాని ప్రదాయేత్
హరిద్రా మాలతీ కన్ఠం త్రివృతా సహితకీ
వతేషాం పలికాన్ భాగాన్ శేషాణి కార్షి కాని చ
విశ్పల్వోద్ధ విడంగాని సైంధవం శర్కరా వచా

సర్వ మేత త్వమాలోఽద్య శనై ర్కృద్వర్షి నా పచేత్
 ఏత త్ప్రకృతమాత్రేణ వాగ్విత్తుద్ధిః ప్రజాయతే
 సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరైః సహగీయతే
 అర్థమాసప్రయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్
 మాసమాత్రప్రయోగేణ శ్రుతమాత్రం తు ధారయేత్
 హం త్యస్తాదశకుష్టాని అర్చ్యాని వివిధాని చ
 పంచ గుల్మార్క ప్రమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం తథా
 వాధ్యానా మపి నారీణాం సరాణా మల్పరేతసామ్
 ఘృతం నారస్వతం నామ ఒలవర్ణాగ్ని వర్ధనమ్ ॥

శివరస్వతీ తీగ పచ్చిది సమాలంగా తెచ్చి కడిగి రోటిలో వేసివంచి స్వరసం తియ్యాలి. అది యెనిమిది ప్రసాద. ఆపునెయ్యి రెండుప్రసాద.

పసుపు, మాలతీపుష్పం, చెంగల్వకోష్ఠ, తెగడ, కరకవోలుపు—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్కపలం. పిప్పళ్లు, వాయువిశంగాలు, సైంధవలకణం, చక్కెర, వస—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క కర్షం. ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇలాగ యీపది వస్తువులూ మెత్తగా దంచి సైంధవం తప్పించి మెత్తగా నీళ్ళతో నూరి ఆముద్ద పైనిచెప్పిన ద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది పుచ్చుకుంటే వాక్కుద్ధి కలుగుతుంది. ఏడురాత్రులు పుచ్చుకున్నంతమాత్రాన కిన్నరలతో సమంగా పాడగలడు. రెండువారాలు పుచ్చుకున్నంతమాత్రాన శరీరానికి చంద్రకాంతివంటి వర్షస్సు కలుగుతుంది. ఒక్కనెలదినాలు పుచ్చుకున్నంతమాత్రాన ఏమయినా ఒక్కమాటు వింటే మళ్ళీ చదవగలడు. అంటే ఏకసంధా గ్రాహీ కాగలడు.

మరిస్తీ, యిది, అష్టాదశకుష్టాకోగాలు, రకరకాల మూలకంజలు, అయిదు గుల్మలు, ప్రమేహం, దగ్గులు పోగొడుతుంది. పురుషులకు వీర్యవృద్ధి కలిగిస్తుంది స్త్రీలకు సంతానలాభం కలిగిస్తుంది. జలమా, శరీరకాంతి, అగ్నిదీప్తి కలిగిస్తుంది.

ఇప్పటివారు దీన్ని త్రాహ్నిఘృతం అని వాడుతున్నారు.

౧౨ వ్యా ధ్రీ మృ తం

వ్యాధ్రీస్వరసవిపక్షిం రాన్నావాట్యాలగోక్షురవ్యోమైః
సర్పి స్వరోషఘాతం హన్యా త్కానం చ పంచవిధమ్
తేషుద్రవ్య ముపదాయ స్వరసానా మనంభవే
వారణ్యప్రగుణే సాధ్యం గ్రాహ్యం వాచావశేషితమ్ ॥

సన్నరాన్న, ౨౦, పల్లెరుణేళ్ళు, సాఁటి, కిప్పిళ్ళ, మిరియాలు—ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇదిన్నీ సమభాగాలుగా గ్రహించుకోవాలి. ఇవిన్నీ కలిపి యెంతో అంతకు నాలుగు రెట్లు అవునెయ్యి. అప్పుడేటికి నాలుగురెట్లు వాకుడు స్వరసం. కల్పద్రవ్యాలు యథాప్రకారంగా మెత్తగా దంచి నీళ్ళతో నూరి ద్రవద్రవ్యాలలో కలపాలి. వాకుడు పచ్చిది దొరకకపోతే ఎండుది తెచ్చి మెత్తగా చిత్తకగొట్టి, దాని కనిమిదిరెట్లు నీళ్ళ చేర్చి నాలుగోపంతుమిగిలేట్లు కాచి వడబోసుకునేది. అకపాయమే అప్పుడేటికి నాలుగురెట్లు చేర్చుకునేది.

ఈపుత్రం స్వరోషఘాతం పోగొడుతుంది. అంటే ఇది పుచ్చుకుంటే బొంగురుపోయిన కంఠం బాగుపడుతుంది. స్వరానికి మాధుర్యమున్నూ కలుగుతుంది. మదిన్నీ యిది పంచ కాసలని నన్నూ పోగొడుతుంది.

౧౩ పంచతిక్త మృ తం

వృషగంబామృతావ్యాధ్రీపటోలానాం కృతేన చ
కిల్కేన పశ్యం సర్పస్త్ర సిహన్యా ద్విషమశ్వరాన్
పాండు త్వం విసర్పం చ క్రిమీ నర్కాసి నాశయేత్ ॥

అడ్డసరం (పచ్చిది), శేపపట్ట, తిప్పతీగ, వాకుడు, చేదుపొట్ట—ఇవి పంచతిక్తాలు. ఇవి అయిదూ సమభాగాలుగా గ్రహించాలి. వీటికి నాలుగురెట్లు అవునెయ్యి. నేటికి నాలుగురెట్లు మంచినీళ్లు. కల్పద్రవ్యాలు మెత్తగా దంచి చూర్ణంచేసి. నీళ్ళతో దుచ్చి ద్రవద్రవ్యాలలో చేర్చుకుని వండి వడబోసుకునేది. ఇది విషమశ్వరాలు, పాండువు, కష్టాలు, విసర్పం, క్రిములు, మూలకంకలు పోగొడుతుంది. (రక్తశుద్ధికి వాడేవాటిలో ఇదొకటి)

౧౪ పంచ తిక్తగుగులు ఘృతం

సింభామృతా పృషపటోలనిద్ధిగానాం
 భాగాన్ పృథగ్గళపలాన్ విపచే ప్థటేపామ్
 అష్టాశశేషితరసేన సునిశ్చితేన
 క్షుధ్రం ఘృతస్య విపచే త్పిచుభాగకలైః
 చ తా విడంగ మరదారు గజోపకుల్యా
 ద్విక్షార నాగర నిశా విషి చవ్య కృష్ణైః
 తేజోవతీ మఠిచ వశ్శిక దీప్య కాగ్ని
 రోహిణ్యుక్తమృత వచా కణమూలయైః
 మఃశిష్ట యాతివిషయా వరయా యనూన్యా
 సశుద్ధగుగులైః పతైః పంచసంఖ్యైః
 త త్సేవితం విధి న త్ప్రబలం సమీరం
 సంధ్యస్థిచుజ్జగత మవ్యథ కృష్ణ మీదృక్
 నాడీవ్రణార్బుదభగదరగండమా లా
 జత్రూర్ధ్వనర్వగదగుల్మగుదోత్థ పేహాన్
 యక్ష్మారుశ్వసనపీచనకానశోష
 హృత్సండురోగగలవిదిధివాతర క్షన్ ॥

మందుగా అయిదుపలాలు మహిషాక్షిగుల గుడ్డను మూటగట్టి త్రిఫలక సాయంతో
 డోలాయంతిపథిగా స్వీన్నంచెయ్యాలి. తరువాతి వేపపట్ట 10 పలాలు, తిప్పతిగ
 10 పలాలు, అడ్డసరపుపట్ట 10 పలాలు, చేదుపొట్ట సమూలం పదిపలాలు, వాకుడు
 సమూలం 10 పలాలు మెత్తగా చితకగొట్టి రెండుద్రోణాలనీళ్ళలో కలిపి ఎనిమిదో
 వంతు మిగిలేట్టు కాచి వడతోనుకోవాలి. స్వీన్నం అయిన గుగులుమూట అగుడ్డ
 తోట యాక సాయం కాగేటప్పుడు అందులో వేస్తే కరిగిపోతుంది. క సాయం వేడిగా
 వ్రుండగానే వడతోనుకునేది. గుగులు పూర్తిగా కరిగివుండకపోతే క సాయంలో
 మూటమూటగానే వ్రుండగా వీనికిలే కలిసిపోతుంది.

పాక, వాయువిహంగాలు, దేవివారు, గజకప్పలి, స్వర్ణక్షారం, యవక్షారం, సాంటి, పసుపు, సదాశ, చెక్కెర, చెంగల్పకోష్ఠ, జ్యోతిష్కృతి, మిరియాల, కొడిశపాల విత్తలు, జీలకర్ర, చిర్రమాలం, కలుకరోహిణి, జీడిగింజలు, వన, పిప్పలిమోడి, మంజు, అలివన, కరక. తాడి, ఉసిరికలు, వాము.—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి నీళ్ళతోగూర్చి, యాముద్దా, రెండుప్రస్థాల అప్రనెయ్యి అకషాయంలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది వాతరక్తం, కుష్టు, పోగొడుతుంది. కష్టుపు, సంధిగతం అయినా, అస్థిగతం, అయినా, మజ్జాగతం అయినా ఇది నశింపజేస్తుంది. మరన్నీ, నారికరపు, అర్జునం, భగవదరం, గుండవాల, ఊర్జ్వజక్షుకోగాలు. గుల్మం, మూలశంకలు, మేహం, రాజయత్న, ఆరుచి, వారిం, పిచన, కాస, శోష, హృత్కోగం, పాండువ్యాధి, గళవిద్రుధి—వీటినిన్నీ జయిస్తుంది.

౧౫ భూనింబాదిఘృతం

భూనింబ నింబ త్రిఫలా వటోల

కరంజ జాతీ ఖదిరాశనానామ్

సతోయ కల్కైర్ఘృత మాశు పక్వం

సర్వోపదంశాపహరం ద్రదిష్టమ్ ||

నేలజేము, జేపపట్ట, కరకనొలుపు, తాడికాయబెరడు, ఉసిరికపప్పు, చేదుపొట్ట, గానుగువిత్తలు, జాపత్రి, చంద్రచేప, నల్లమద్దిపట్ట—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఎనిమిదేసిపలాలు జేసుకుని మెత్తగా దంచి రెండుప్రస్థాల నీళ్ళలో కలిపి నాలుగోపంతు మిగిలేట్టు కాచి వడబోసుకునేది.

అందులో రెండుప్రస్థాలు అప్రనెయ్యి చేర్చేది.

నేలజేము, జేపపట్ట, కరకనొలుపు, తాడికాయబెరడు, ఉసిరికపప్పు, చేదుపొట్ట, గానుగువిత్తలు, జాపత్రి, చంద్రచేప, నల్లమద్దిపట్ట—ఇవి కల్కద్రవ్యాలు. (కషాయద్రవ్యాలున్నా ఇవే. పరిమాణం మాత్రమే భేదం) ఈకల్కద్రవ్యాలు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క పంతు చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి నీటితో రుద్ది ఈమద్దగూడా కషాయంలోకలుపుకుని వండి వడబోసునేది.

సకలవిధాల సవాయివ్యాధులూ దీంతో నశించి పోతాయి.

౧౬ బృహత్పంచగవ్య ఘృతం

ద్వేపంచమూలే శ్రీఫలాం రజస్వా కుటజశ్వచమ్
 సత్తపన్థ మపామార్గం నీలినిం కటుకోహిణీమ్
 శంకరం ఫల్లుమూలం చ పౌష్కరం సమకాలభమ్
 ద్విపలాని జలద్రోణే పక్వా పాదావశేషితే
 భార్గ్వే పాతా త్రికటుకం త్రిపుతా నిచులాం చ
 శ్రేయసీ చాథకీ మూర్ధ్వా దంతీ భూసింబచిత్రకా
 ద్వే శారిజే రోహిణిః భూతికాం మదయంతికామ్
 షీ కేష్విప్ర్యాక్ష మాత్రాణి త్రైః ప్రస్థం సర్పిషః పచేత్
 గోశకృద్రసదధ్యక్షీరమూత్రైశ్చ తత్సమైః
 పంచగవ్య మిదం భాగ్యభాగ మహా త్తక్షణ్యోపమమ్
 అవస్థానే జ్వరే కాసే శ్వయథా పునరేతథా
 గుల్ఫార్కఃపార్కరోగేషు కామలాయాం వాలీమకే
 అలక్ష్మీగ్రహరక్షోఘ్నం చాతుర్థకవిరాశనమ్ ॥

మారేడువేరుపట్ట, దుండిగం, పెద్దమ్మడు, కలిగొట్టు, తిక్కల, శాలిపర్ణి, పుళ్ళి
 పర్ణి, వాకుడు, నేలయలక, పల్లెరు, కరక తాడి ఉసికలు, పసుపు, నానుసుపు,
 కొడికచెక్క, సప్తపర్ణి, ఉత్తరేణివేళ్ళు, నీలిచెట్టువేళ్ళు, కటుకోహిణి, కేలచెక్క,
 కాకోదుంబరికవేళ్ళు, పుష్కరమూలం, దూలగొండివేళ్ళు, —ఇవి ఒక్కొక్కటి రెం
 దేసిపలాలు చేర్చుకుని, మెత్తగా దంచి రెండువ్రోణాలనిస్సోలో కలిపి నాలుగోవంతు
 మిగిలేట్టుట కాచి వడపోసుకునేది. ఇందులో రెండుప్రస్థాలు అవునెయ్యి, రెండు
 ప్రస్థాలు గోమయరసం, రెండుప్రస్థాలు అవుపెగుమిడితేలి, రెండుప్రస్థాలు అవు
 పాలు, రెండుప్రస్థాలు గోమాత్రం కలిపేది.

గంటుభారంగి, పాత, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, తెగడ, ప్రబ్బలి, గజ
 పిప్పలి, చిరికందులు, చాగవార, నేపాళపువేళ్ళు, నేలవేము, చిత్రమూలం, పాల
 సుగంధి, నల్లసుగంధి, ములుమొడుగుపట్ట, వాను, అడవిమల్లె—ఇవి కల్కాద్రవ్యా
 లు. ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క కర్ణం చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా దంచి
 నీళ్ళతో యెచ్చి అద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండివడపోసుకునేది.

ఇది ఇంద్రుని మేహాలూ, నానారకాలూ హానికరుండు. శరీరానికి పుష్టి కలిగి
స్తుంది.

౧౮ అ మృత పా శ ఘృతం

ఛాగమాంసతులాం చైన వాజగంధాం తదైవ చ
జలద్రోణే విపక్తవ్యం కుగ్యా త్పదావశేషితమ్
ఘృతప్రస్థం పచే తైన ఛాగీక్షీరం చతుర్థమ్
మూర్ఛనాథే ప్రదాతవ్యం కుంకుమం చ ద్వికాన్నికమ్
ఒలామూలం చ గోధూమం చాశ్వగంధా తథామృతా
గోక్షురం చ త్రికటుకం కశేరుం చ సభస్మకమ్
తాలాంకురం త్రైఫలం చ కస్తూరీ బీజవాసరీ
మేదే ద్వే చ తథా కుష్ఠం జీవకర్షభకా శటీ
దార్ద్రీ ప్రియంగు మంజిష్ఠా నతం తాలీసవత్రకమ్
ఏలా పత్రం త్వచం నాగం జాతీకుసుమరేణుకమ్
సరళం జాతికోషం చ నూత్నైశ్చోత్పలశాలిఖా
మూలం బింబన్య జీవంతీ ఋద్ధి వృద్ధీ ఉనుంబరమ్
వ్రత్యేకం కర్ణమాత్రాణి పేషయిత్వా వినిక్షి పేత్
వస్త్రపూతే సుశీతే చ సితాం దద్యా చ్చగావకమ్
కర్ణమాత్రం తతః భాదే దుష్టశుద్ధానుసానతః
బృహహణీయం విశేషేణ బలపుష్టికరం సదా
ప్రమేహాః ధ్వజభంగాం శ్చ నాశయే దవిశ్యుతః
ఏత ద్వృష్కరం సర్పిః కాశీరాజేన నిర్మితమ్
దృష్టం సిద్ధఫలం హేయత ద్వాజీకరణ ముత్తమమ్
అమృతప్రాశనామేదం సర్వామయసిషూదనమ్
శిరోరోగే నష్టశుక్రే స్త్రీషు నష్టార్తవాను చ
స చ శుక్రం క్షయం యాతి బలం హానం న చ వ్రతేత్

కానార్క ఆనుకూలము, కొవ్వొత్తహారం వరమే

సిద్ధిఘృత మోగేగా స్థిరం భవతి సహవనమ్ ।

మేకమాంసం నూరపలాలు రెండు : నోకాల్ సిద్ధిలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేట్టు కాచి వడబోసివుంచుకునేది. అలాగే నూరపలాలు పెన్నేనున్న మెత్తగా చితకగొట్టి రెండు నోకాల్ సిద్ధిలో కలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేట్టు కాచి వడబోసివుంచుకునేది. ఈరెండుక పాయలూ చేర్చి అందులో రెండు పళ్ళాల అవునెయ్యి, ఎనిమిది పళ్ళాల మేకపాలు కలిపి వుంచుకునేది. ఘృతమూర్ఛనకోసం అందులో నాలుగుతులాల కుంకమ పువ్వు కలిపివుంచుకోవాలి.

బల, గోధుమలు, పెన్నేరు, తిప్పతీగ, పల్లెరుకాయలు, సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాల, తుంగమస్తలు, ధనియాలు, మణిశిల, కరికిమొలపు, తాడికాయచెరడు, ఉసిరికపప్పు, కత్తూరి, మూలగొంపిగింజలు, మేద, మహామేద, చెంగల్వకోష్టు, జీవకం, ఋషిమేకం, కచ్చూరాలు, మానువసుపు, ప్రేంకి జాలు, మంజిష్ఠ, గ్రంధికగరం, తాళీసపత్రి, ఏలకులు, అకుషత్రికం చాల్చినచెక్క, నాగకేసరాలు, జాపత్రి, లేనుకలు, సరళకాష్టల, జాజికాయ, చిన్నఏలకులు, నల్లకలువమంప, సుగంధి, దొండవేరు, మనుచాలబుద్ధి, వృద్ధి, మేడిపట్ట, —ఇవి కల్పద్రవ్యాలు.

ఇవన్నీ మెత్తగా దలచి, నీటితో రుబ్బి అద్రవద్రవ్యాలలో కలుపుకుని వండి వడబోసుకునేది. దానిలో అర్ధప్రసం చిక్కెరకూడా కలిపేది.

ఇది బృంహణం. అనగా చిక్కిపోయిన శరీరం రక్తమాంసాలు పెట్టి పుష్టి కలిగిస్తుంది. ప్రమేహాలు, భృషభంగం పోగొడుతుంది. వీర్యపుష్టి కలిగిస్తుంది. వాటికరాషధాలలోఇది చాలా గొప్పది. శిశోశోగం, శుక్రవస్తం, స్త్రీల అర్ధవదోహాలు, తగిస్తుంది, ఇది శుమ్మకున్న పురుషులకు ధాతుక్షీణత, బలహాని యెప్పుడూ కలగవు. దగ్గుమూలశంకలు, ఆమశూల, మలబంధం, కూడా పోగొడుతుంది.

౧౯ మ హా త్రి ఫ లా ది ఘృ తం

త్రిఫలాయా రసప్రస్థం ప్రస్థం భృంగరజన్య చ
వృషన్య చ రస ప్రస్థం శతావర్యా శ్చ తత్సయమ్
అబాక్షీరం, గుడూచ్యా శ్చ ఆమలక్యా రసం తథా
ప్రస్థం ప్రస్థం నమావృత్య నర్వై రేధి ఝృతం పచేత్

కల్పః కణా సితా గ్రాహా త్రిఫలా కిల ముత్తమ్
 మఘకం క్షీరకాళోశ్చ మఘవన్తి నిర్భక్తా
 తత్సామస్థం నిజ్జాయతి తే భావే నిభావయేత్
 ఊర్ధ్వపాన మహాచానం మధ్యేచానం చ కన్యతే
 యావంతో నేత్రరోగాంత్రానా వానా జేవావకన్తి
 రక్తజే రక్తదుష్టే చ రక్తే చాతిస్రుతే పిచ
 సక్తాంధ్యే తిమిశే కాచే కలికావలూకృదే
 లభిన్యందే ధిమంధే చ పక్షుకోపే చ దామనే
 నేత్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తకఫేషు చ
 అద్భుష్టి మందస్థిం చ కఫవాతప్రమాషితామ్
 సర్వతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్నదూరదృక్
 శృద్రదృష్టికరం సర్వో లవణ్యాగ్ని వర్ధనమ్

స్వనేత్రామయం హన్యాత్ త్రిఫలాశ్యం మహా ధ్వజమ్ ।

త్రిఫలాల కషాయం ఒక ప్రస్థం, గుంటకర్ణిఅమరసం ఒక ప్రస్థం, అద్దసరంరసం ఒక ప్రస్థం, పిల్లలేగలరసం ఒక ప్రస్థం, మేకపాలు ఒక ప్రస్థం, తిప్పతిగకషాయం ఒక ప్రస్థం, ఉసిరి కాయలరసం ఒక ప్రస్థం, అవునెయ్యి ఒక ప్రస్థం. ఈద్రవద్రవ్యా లన్నీ కలిపి ఉంచుకునేది.

పిప్పళ్లు, చక్కెర, ద్రాక్షపండు, కరకతాడిఉసిరికలు, నల్లకలువ, యష్టిమధుకం, క్షీరకాళోరి, తిప్పతిగ, వామను—ఇవి కల్ప వ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి తులాల చొప్పున గ్రహించి చూర్ణించి నీళ్ళతో దుబ్బి ఆద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది సర్వనేత్రవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. వాతపిత్తకఫాలవల్లపుట్టిన నేత్రవ్యాధులనున్న పోగొడుతుంది. తీక్షణమైన దృష్టికలిగిస్తుంది. ఒలం, కాంతి, అగ్ని దీప్తి కలిగిస్తుంది.

అం కుం కు మా ది ఘృ తం

శంకుమేన సిశాభ్యాం చ కణయా వహ్నివాణి
 ఘృతం వక్త్యో నిరాకుర్యా న్నిలికాం ముఖదూషికామ్

సిద్ధాంతే తద్గదాన్ సర్వాన్ వ్యక్తి కథనముద్భవాత్
శిరోస్త్రిం నాశయే చ్చాక్షుః బాహ్యో జలయే స్పృష్ఠమ్
జగతా ముపకారాయ ద్ద్రాహ్మ్యం కీరీతం త్విదమ్
వాచేభ్యం గే తథా నశ్యే యత్క్యై ర్మోక్ష్యం విచక్షణైః ।

శ్రుతమప్రప్త్య, పనుప్త, మానసమప్త, స్పృష్ట— ఇతి చాంతేన రూపం గ్రహించి
పెత్తగా చూడించి అది అక్షరభంజనములో కలిపే. మున్నె అనేములో చిత్రముల
కమయం రెండింటిలోనున్న కలిపి వండి వదిలించుచున్నది.

ఇదిలోపలికి వచ్చుకోవచ్చు. పై. పూసుకోవచ్చు. దీంతో నన్యం కూడా
చేసుకోవచ్చు. ఇలా చేస్తే ఇది నిరీక మొదలై ముఖ్యోగాలన్నీ తగ్గించేస్తుంది. చర్మ
వ్యాధులు వాగించును. కథం అనేచి కేస్తుంది, తలనొప్పి తగ్గిస్తుంది. శరీరానికి
ముద్దుగా చుట్టాటి బాహ్యం కలిగిస్తుంది. స్వేదనైవా ప్రాపంచికం అశవదటం
కంటే ఇది ముఖానికి మద్దనాచేసుకుంటూ వుంటే చాలా ఎక్కువ బాహ్యం కలుగు
తుంది.

అం ప మ ర క ల్ప ద్రు మ ఘృ తం

పంచాశచ్ఛాగమాంసస్య దశమూర్త్యా నైశ్చైవ చ
జల మప్తగుణం దత్వా క్వాథయే న్బ్రుహన్నానా
చతుర్థ్యాగావశేషం చ క్వాథం దిద్వా త్ప్రియత్నతః
గవ్యం దన్తద్వయం స్య ర్షష్ఠీయా త్సుతలో భిషక్
క్షీరం ఘృతసయం దిద్వా న్నారాయణ్యారనం తథా
తామ్రే వా వృక్కాయే పాతే తదేత్ర పచే చ్చనైః
కప్తం శటీ చ మేదే ద్దే జీవకర్షభకౌ తథా
ప్రియంగు త్రిఫలా దారు పత్ర మేలా శతావరీ
కాశ్మరీ మధుకం క్షీరకాళోలీ ముస్త ముత్పలమ్
జీవరీ చందనం చైవ కాళోలీ శారిబాయుగమ్
శ్వేతన త్యాలజం మూలం మూలం చ శరపుంఖజమ్

వివాహిన్ద్రుమంజుష్టా వృక్షిన్ద్వియ మేన చ
 తథా నృపం తథా దారుణాన్ద్రా కేణుకం తథా
 జ్యోతిస్సత్యేన మూలం శంఖసి నీలిసీ వచా
 అగురుత్సర్వవంగం చ కురుమం నిక్షిపే త్రతః
 ఏతేషాం కాష్ఠికం కల్కం దత్వా శుభదినే సుఫీః
 శుభనక్షత్రయోగే చ సంపూజ్య గణనాయకమ్
 శంకరం చ మృడాసీం చ నమస్కృత్యాతిభక్తితః
 పాశం కుర్యాత్ప్రియశ్శేన విజాన స్మృత పూర్వకమ్
 సిద్ధశీలే ప్రపేత్తత్ర వారచం పరిఃకర్మమ్
 మజీర్ణం శోధితం చాభ్రం గంధకం కాష్ఠికం స్యసేత్
 తతః పుష్పరసం తత్ర ప్రస్థార్థం చ వినిక్షిపేత్
 కాచనంపుటకే వాన్యపాత్రే వా స్థాపయే త్సుఫీః
 పరాశరమునిః ప్రీతికరుణావారిధి ర్మదా
 వంధ్యానుయవినాశాయ శిశుకల్పద్రుమం ఘృతమ్
 చ కాగాన్య ప్రసాదేన జన్మనంధ్యా లభే త్సుతమ్
 ఖాదే త్కర్షద్వయం నర్పి ర్దత్వా విప్రాయ సాదరమ్
 అనుపానం ప్రకుర్వీత పయ శ్చాగం విశేషతః
 గవ్యం వాపి పిబే త్తీరం కీతం పలయుగం తథా
 ఘృతస్యాన్య సుశిద్ధస్య గుణాన్ శుణు సమాహితః
 అన్య ప్రసాదాత్ పండోపి వంధ్యాయాం జనయే త్సుతమ్
 రజోదోషేణ యా దృష్టా శుక్రదోషేణ యోఽపి చ
 స్త్రీ గర్భస్థగదే నైవ పీడితా యా చ నర్వదా
 యా చ పుష్పం నవిందేత ఋతునా పీడితా చ యా
 భూత్వా భూత్వా చ నశ్యంతి సుతా యాసాం ముహుర్ముహూః
 అనేకావధయోగేన మంత్రయోగేన వా పునః

అనేకవ్రతయోగేన యానాం పుత్రో న జాయతే
తానాం కామసమాః పుత్రా జాయంతే చిరజీవిన్ః
ఏతత్ ఘృతం గృహే యన్యత తస్య కలిశా ద్భయమ్
న రాక్షసైః పిశాచైః క్షృగృహ్మాతే తస్య కాలకః
నోనస్యతి చహ్నోపి న రాక్షతస్య గృహంతః హే ।

మేకమాంగం యాక్షపణాలూ, దశమాణాలు యాక్షపణాలూ ఎనిమిది రెట్లు నీళ్ళలో
తేసి నాలుగోవంతు ముగిశేట్లుగా కషాయం వాచి చల్లారిన తరువాత మహామేకమే
నది. అందులో నాలుగుప్రసాదం అప్రసేయ్యి చేర్చి, ఆప్రసాదం నాలుగుప్రసాదాలూ,
పిల్లికేగల రసం నాలుగుప్రసాదాలూ దూతా అంబులలో చేర్చేది. ఇది ప్రవక్తర్యం.

చెంగిల్వకోష్ఠం, పద్మగాలు, మేక, మహామేక, శీశకం, ఋషభిక, ప్రేతక
ణాం, కంఠకలప, తాడి గూడెరమి, ఉసిరికి పప్పు, కేవదాని, అకుషభికం, ఏలకులు,
పిల్లికేగలు, చెన్నముడు, ముష్టిమధురం, క్షీరకాకోలి, కుంగుమాస్తలు, నల్లకలువ
మంప, ముతతాల, చింగనం, కాకోలి, నల్లనుగంధి, తెల్లనుగంధి, బలమూలం,
బెరపలికేళ్లు, నేలగుమ్మడి, మంజిష్ఠ, కాలిపర్తి, పృత్తిపర్తి, నాగకేసరాలు, మామ
పసుపు, కేమకలు, జ్యోతిష్కృతికేళ్లు, చోరపుష్టి, నీలికేళ్లు, వన, అగురుచెక్క,
లవంగాలు, కంఠమపుష్పం. — ఇవి కర్మద్రవ్యాలు, ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్మం చొప్పున
గ్రహించి మేత్రగా దండి నీటితో రుట్టి ప్రతి దవ్యంలో కలిపి వండి చల్లారిన
తరువాత రెండుతులాలూ పాదరసమూ, రెండుతులాలూ గంధకమూ కలిపి చేసిన కజ్జలి
రెండుతులాల కృష్ణాధికశస్త్రమూ, ఒకప్రగం తేనే కలిపేది.

కషాయంలో తేసి మేకమాంసం నపుంగమేక మాంసంగా వుండాలి. అదే
మేకదీ మొగమేకదీ కూడా పనికిరాదు.

ఇది గొడాలినం పోగొట్టే గొప్ప ఔషధం.

ఇది పూటకు పావులాయెత్తు చొప్పున మేకపాతలోగాని, అవి దొరకనియెడల
అవుపాలలో గాని కలిపి పుచ్చుననీది లేక పంచదారితో కలిపి నాకి, తరువాత
నైనా పాలుపుచ్చుకునేది. ముందు మేకపాలు చూచుకునేది. అవి దొరకనియెడలనే
అవుపాలు.

ఇది స్త్రీలూ పురుషులూ కూడా పుచ్చుకోవచ్చు. స్త్రీలకు మాత్రం ప్రథానం
కొన్ని సందర్భాలలో పురుషులకు బృహచ్చాగలాది ఘృతం మంచిది.

ఇది నేటిస్త్రీ నపుంగమేకమాంసం సంభోగశక్తి కాదు సంతానమున్నూ కలుగు.

తుంది. గోద్రాలు విస్తరించు కంటింది. బ్రహ్మాండం వాగ్విభజించింది. గర్భం నిలవని స్త్రీలకూ, పిల్లలు పెరిగి స్త్రీలకూ ఇది చాలా మంచిది. గర్భం నిలవని స్త్రీలకూ, సంతానం నిలవని స్త్రీలకూ అశక్తియింకే శక్తిని కాదాదు. భావనల ఇంకా చూడవలెచేసారు పృథుచ్చాగలా ఘృణయోగంలో గమనిక చూసేది.

౨౨ అ శ్లో గం ఛా మృ తం

వాదకశ్చైశ్వర్యం ఛాయా శ్రీ శ్రీ నిశ్శబ్దే వచేత్

మృతం వేయ కుమారాణాం పుష్టిశ్చక్షులవద్ధకమ్ ॥

పెన్నేరుమంపకు చాటుకెట్లు ఆపునెయ్యి. ఆపునేతికి పదికెట్లు ఆపునాలు. నాలతో సమం జలం. పెన్నేరు పెద్దగా దంచి నీటితోరుబ్బి. అది ద్రవద్రవ్యంలోకలిపి పండివడబోసుకునేది.

చిక్కిపోతున్న పిల్లలకు ఇది చాలామంచిది. జలమా పుష్టి, తేజస్సు కలిగించి ఇది వారిని దీర్ఘాయుష్కులను చేస్తుంది.

నాఅనధవంలో ఇది ఆనందము చాలా మేలుచేసింది. ఇది ఎంత తేలికగా కనపడుతుందో అంత ఘనమైనది. పిల్లలకు రకరకాల రసపీఠ్యవిపాకాలు గల అనేకమూలికలు కలిసిన మందులకంటే ఇది చాలా ఉత్తమం.

కొందరు పెన్నేరు చతుర్భాగావళిష్టంగా కషాయం తయారుచేసుకుని ఆకషాయం (కొలత) ఎంతో అంత కలకండపాడి కలిపి పాకం పట్టిన్నీ వాడతారు. సరియైన పాకం తయారైతే అయిదారుమాసాలు నిలుస్తుంది. నిరభ్యంతరంగానూ వాడుకోవచ్చు. అయితే, నెయ్యి అయితే పాకంకంటే ఎక్కువ పనిచేస్తుంది. రుచికోసం నేతిలో కూడా కలకండ కలుపుకోవచ్చు. ఇది బజారుబాలామృతాల కంటే చాలా శ్రేష్ఠం.

౨౩ బా ల చాం గే రీ మృ తం

చాంగేరీస్వరసే సర్పి శ్చాగక్షీరసమం వచేత్

కపిథ వ్యోష సింధూత్త సమంగోత్పలవాలకై :

సబిల్వధాతీకీమోచైః సిద్ధం సర్వాశీసారసుత్

గ్రహణీం ముత్తరాం హంతి బాలానాం తు విశేషతః ॥

తెలగగజ్జ, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, సైంధవలచణం, వంజిష్ట, నల్లకలువదుంప, కురువేరు, మాచేడుపండు, ఆరెపప్పు, బూదగుండక-శబరి కల్క-ద్రవ్యాలు. ఇవి నమః భాగాలుగా గ్రహించి, నీటిమొత్తం ఏ తో వానికివాలునెట్లు అవునెయ్యి. అవు నేకి రెండురెట్లు పురిచింతాకురన, పురిచింతాకురనలోనమంగా మేకపాలు.

కల్క-ద్రవ్యాలు మెత్తగావంచి వీళ్ళతోనుట్టి ద్రవద్రవ్యాలలో కలిపి వండి వడపోసుదుశే.

ఇది గ్రహణీ, అతిసారమూ కడుతుంది. ఇది ముఖ్యంగా చంటిపిల్లలకోసం ఉద్దేశించబడ్డది.

౨౪ అష్టదుంగళఘృతం

వచా కృష్ణం తథా శ్రాష్మీ సిద్ధార్థక మథాపి చ
శారిబా సైంధవం చైవ పిప్పలీ ఘృత మష్టదుమ్
మేఘం ఘృత మిదం సిద్ధం సాతవ్యం చ దినేదినే
దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధిమూఢ భవేత్
న పితాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాతరః
ప్రభవంతి కుమారాణాం పితౄణా మష్టదుంగళమ్ ||

వచన, చెంగల్వకోష్ఠ, సరస్వతీచకు, తెల్లకవాలు, ముగంకి, సైంధవలచణం, పిప్పళ్ళు— ఇవి కల్క-ద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ నమఃభాగాలుగా రీతిరాలు మొత్తం చేర్చుకునేది. ఈమొత్తం మెత్తగాచూర్ణించి నీటితో రుబ్బి రెండుప్రస్థాల అవునెట్లోకలిపి అందులో నాలుగుప్రస్థాల జలమును కలిపి వండి వడ బోసుకునేది.

దినమూ, ఇది చంటిపిల్లలకూ బాలబాలికలకూ ఇచ్చేది. దీనివల్ల మేధాశక్తి వృద్ధి చెందుతుంది. జ్ఞాపకశక్తి దృఢపడుతుంది. నూత్నబుద్ధిన్నీ ఏర్పడుతుంది. గ్రహబాధలన్నీ తొలగిపోతాయి.

౨౫ ఫలకల్యాణఘృతం

మఃజిష్ఠా మధుకం కృష్ణం త్రిఫలా శర్కరా బలా
మేదే పయస్యా కాశోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజమ్

అజమోదా హరిత్రే ద్వే హింః, కటుకోహిణీ
 ఉత్పిబం కుంభం ద్రాక్షా కాకోర్వా చందనమ్
 ఏతేనాం హరిత్రే హ్యైర్వైర్భుత్రస్త్రం విశాచమేతే
 కటాక్షీరసక్షీరం ఘృతాద్దేయం చతుర్థణమ్
 సర్వితేన స్వఃపీత్యా నిత్యం స్త్రీషు వృషాయతే
 ఐత్రా స్సంజయే న్నారీ మేధాఘ్నాన్ ప్రేక్షదక్షనాన్
 యా చైర్వాగ్ధిగగ్ధాన్ స్యాన్య చ చా జయే స్ఫుకమ్
 అల్పాయుషం వా జనయే ద్వా చ కన్యాం ప్రసూయతే
 యోనివోషే రజోదోషే పరిశ్రానే చ శస్యతే
 ప్రజాదర్శన మాయుష్యం సర్వగ్రహనివారణమ్
 వాహ్నీ ఫలఘృతం హ్యేత దశ్వీభ్యాం పరినిర్మితమ్
 అనుక్షం లక్ష్మణామూలం క్షిపం త్యక్త చికిత్సకాః ।

శ్శమంజస్త, యష్టిమధుకం, చెంగల్వకోస్తు, కరకవాలపు, తాడికాయబెరడు, ఉసిరిక
 పప్పు, చక్కెర, జల, మేద, మహామేద, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, పెన్నేరు, అజ
 మోదం, పసుపు, మానుపసుపు, ఇంగువ, కటుకోహిణి, నల్లకలవదుంప, తెల్లకలవ
 దుంప, ద్రాక్షపండు, చందనం, రక్తచందనం, - ఇవి కల్పద్రవ్యాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా
 చితకగొట్టి నీళ్ళతో రుబ్బి ఉంచుతునేది.

ఆపునెయ్యి రెండుప్రస్థాలు. పిల్లితేగలరసం ఎనిమిది ప్రస్థాలు. ఆపుపాలు ఎనిమిది
 ప్రస్థాలు. ఇవి మామూకలిపి అకల్పంముద్ద యిండులో చేర్చి వండి వడబోసుకునేది

ఇది స్త్రీలకు సంతానసౌభాగ్యం కలిగిస్తుంది. గొడారోగు తప్పకుండా
 సంతాన ప్రాప్తి కలిగిస్తుంది. గర్భం నిలవని స్త్రీలకు, మృతకేశపులను కనే స్త్రీలకూ,
 శిశువును తరచు చనిపోయే స్త్రీలకూ యిది చాలా మేలు చేస్తుంది. తరుచు అడకెల్లలనే
 కనే స్త్రీల కిది పురుషసంతతి కలిగిస్తుంది. యోనివోషాలూ, రజోదోషాలూ, పరి
 శ్రావమూ పోగొడుతుంది. ఆరోగ్యకరం.

౨౬ సోమ ఘృతం

సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ పునర్నవా
 పయస్యామయయష్ట్యాహ్వారి కటుకా చ ఫలత్రయమ్

గోబేరిచివీ పాతా భృగ దారు మువ్వలూః
 ముంజిష్టా త్రిఫలా శ్యామూ వృషభుః పుండ్రికమ్
 ఖిరగాన్ పక్వా ఘృతీర్థం సుద్యు బ్జిత్రాభిమంజరిమ్
 ద్విమాసగర్భిణి వాతీ షణ్మాసా నోషయోజయేత్
 సర్వక్షం జనయే శ్చత్రం సర్వానియమకర్తయే
 ఆస్య ప్రయోగా తుక్తిష్ఠం స్ఫులపంధ్యా హరత్యః
 యోనిదుష్టా శ్చ యా నార్యో కేతోదుష్టా శ్చ యే నరాః
 శ్రీణాం వుంహం దోషహం భృత మేత ననుత్తమమ్
 వంధ్యాపి లభతే శ్చత్రం కౌరం సంకతమానినమ్
 జరిగర్హణమూర్త్యం వానా దేవావక్షతి
 సప్తరాత్రప్రయోగేన సర శ్చక్రిధనో భవేత్
 నాగ్ని ద్దహతి తద్వేశ్య స వజ్ర ముపహంతి చ
 స తత్ర మ్రియతే బాలో యత్రాస్తే సోమనంజితమ్ ।

తెల్లెలవారు, వస, సరస్వతీదేవి, శంఖపక్షి, తెల్లగలిజేరు, కీరకాకోలి, చెంగల్వ
 గోమే, యష్టిచుఘంక, కలుకరోహిణి, ద్రాక్షపండు, పెగ్గమ్మడు, చిట్టేలపప్పు,
 నల్లసుగంధి, తెల్లసుగంధి, వసువు, పాక, గుంటకాగర, దేవదారు సోమపిలవణం
 మంజిష్ఠ, కరికతాడిపుసిడిలు, ప్రేంకణం, అడ్డసుపుపువ్వులు, వంటకేసురు—ఇవి
 కలగద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి కన్నం చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చితకగొట్టి
 నీళ్ళతో రుబ్బి ఉంచువలెనది.

రెండుప్రస్థాల అవునీటిలో ఈమద్య, ఎనిమిది ప్రస్థాల నీళ్ళూ కలిపి వండి
 తువబోసువలెనది.

ఇది శ్రీలక్ష్మి సంతానఫలం కలిగిస్తుంది. గర్భవతులు రెండోమాసం వచ్చింది
 మొదలు ఎనిమిదోమాసం నిండేవరకు ఇది పుష్కళికోడం మంచిది. దీంతో శ్రీల
 యోనిదోషాలూ, పురుషుల శుక్రదోషాలూపోతాయి, దేహదార్ద్రమూ, నూళ్ళు
 బుద్ధి, వర్చస్సు గల సంతానం కలిగించడంలో ఇది ప్రత్యేకకర్త కలది. మఱి
 ఇది జడత్యూమా, మాగతినమూ, ముద్దమాటలూ మాడా పోగొడుతుం. ఇది యేడు
 రాత్రులు కాడినంతమాత్రాన శ్రీపురుషులు ఏకలంభాగ్రాహం లభిస్తారు.

౨౭ గో ధూ మా ది ఘృ తం

గోధూమా త్తు పలకతం నిఃక్వాధ్య సలిలాథకే
 పాదశేషే చ పూతే చ ద్రవ్యాణిమాసి దాపయేత్
 గోధూమం యుంజాతఫలం మాషం ద్రాక్షా పరూషకమ్
 కాకోలి క్షీరకాకోళి జీవతీ సకతావతీ

అశ్వగంధా సఖహారా మధుకం త్రూషణం సితా
 భల్లాతక మాత్మగుప్తా సమభాగాని కారయేత్
 ఘృతప్రస్థం పచే దేవం క్షీరం దత్వా చతుర్థణమ్
 మృద్వగ్నినా చ సిద్ధే తు ద్రవ్యాణ్యేతాని నిక్షిపేత్
 త్వగేలా పిప్పలీ ధాన్యం కర్పూరం నాగకేసరమ్
 యథాలాభం వినిక్షిప్య సితా క్షాద్రం పలాష్టకమ్
 దత్వేక్షునంజే నాలోడ్య విధిస ద్విచయోజయేత్
 శాల్యోదనేన భుంజీత పిబే న్మాంసరసేన వా
 కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రం ప్రమాణతః
 నచాస్య లింగవైధిర్యం న చ శుక్రక్షయో భవేత్
 బల్యం పరం వాతహరః శుక్రసంజననం పుష్ప
 మూత్రకృచ్ఛప్రశమనం వృద్ధానాః చాపి శస్యతే ।

గోధూమలు నూరుపలాలు, - ఆవి మెత్తగాచూర్ణించి ఒకద్రోణంనీళ్లలో కలిపి
 క్షీరప్రస్థాలు మిగిలేటట్లు కాచి వడబోసుకునేది. అందులో రెండుప్రస్థాల అవునెయ్యాది,
 అవుపాలు ఎనిమిది ప్రస్థాలూ చేర్చికలిపేది. ఇది ద్రవద్రవ్యం.

గోధూమలు, తాటిమొవ్వ, మినుములు, ద్రాక్షపండు, ముద్దఖర్జూరం, కాకోళి,
 క్షీరకాకోళి, మనుబాల, పిల్లిలేగలు, పెన్నేరు, ఖర్జూరకాయలు, యష్టిమధుకం
 సొంటి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు, చక్కెర, నల్లజీడిగింజలు, (పిటికి బదులు రక్తచందనం,
 శకుతోవచ్చు) దూలగొండిగింజలు, — ఇవి కల్కద్రవ్యాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి
 నాలుగేసి తులాలు గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి నీళ్లతో రుబ్బి అది అద్రవద్రవ్యంలో
 తేల్చి నంది వడబోసుకునేది.

తరవాత, దాల్చిన చెక్క, పిల్లలు, పిప్పళ్లు, భరియాలు, పచ్చకమ్మరం, వాగ శనరాలు—ఇవి ప్రత్యేక వృక్షాలు. ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒకటి తులాలచొప్పున గ్రహించి మార్చించి వస్త్రాంతితంచేసి, ఆహారము, రిపాలా వక్కారా, రిపలా తేనె కలిపి వాడుతున్నారు.

ఇవి కాల్యక్షంకో నుభంనువచ్చు, లేక ఇవి వచ్చుచింది, మింగి మాంసరసం పుచ్చుకోవచ్చు ప్రత్యేకంగానూ వున్నవోవచ్చు. ఇది నిత్యమూ నేనిస్తూవుండే పురుషునికు లింగి లైఫ్ లుం సంభవించును. పిచ్చమున్నూ క్షీణించిపోవు. ఇది మిక్కిలి బలకరం, చాతుర్యం. పిచ్చవృద్ధికరం. మిక్కిలి, ఇది మూత్రకృచ్ఛం పోగొడుతుంది. వృద్ధులకు చాలామంచిది.

౨౨ రో హీ త క మృ తం

రోహితకత్వచ శ్శృష్టాత్ పలానాం పంచవింశతిం
కోలస్వప్రస్థసంయుక్తం కిషాయ ముపకల్పయేత్
పల్కికైః పంచకోలై శ్చ తై సుర్వై శ్చాపి తుల్యయా
రోహితకత్వచా పిష్టై స్థుతప్రస్థం విసాచయేత్
స్త్రీహాభివృద్ధిం కిమయే దేతదాశు ప్రయోజితమ్
తథాగుల్మజ్వరశ్వాసక్రిమిపాండుత్వకామలాః ।

ములుమొదుగుపట్టు, కిరీపలాలు, కిరీపట్టు కిరీపాళులు. ఇవి పచ్చివి మెత్తగా చితకగొట్టి నాలుగురెట్లు నీళ్లు పోసి, నాలుగోభాగం మిగిలేట్లు కాచి వడబోసుకునేది.

ఆకామయంలో అపు నెయ్యి రెండు పస్సాలు చేర్చింది. పిప్పళ్లు, పిప్పలిమొడి, చవ్వం, చిత్రమాలం. సాంటి—ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క పలం. ములుమొదుగుపట్టు అయిదుపలాలు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా నీళ్లతో రుబ్బి అందులో కలిపి వండివడబోసుకునేది.

ఇది స్త్రీహాభివృద్ధి లింగించేస్తుంది. గుల్మం, జ్వరం, శ్వాసలు, క్రిమి, పాండు, కామెర్లు, వారిం చేస్తుంది.

౨౩ మ హా రో హీ త క మృ తం

రోహితకా త్వలశతం ఊదయే ద్భదరాధకమ్
సాధయిత్వా జలద్రోణే చతుర్భాగావశేషితమ్

ఘృతం పుష్పం సమావాన్య ఛాగిస్తీరం చతుర్థణమ్
 తస్మై దివ్య దిహితా కిల్బాన్ సర్వాన తా సత్సమ్మతాన్
 వ్యాధం కల్మషకం హింసం ర్యకూసం తుంబురుం బిడమ్
 అజాతం శ్మశ్శలవణం నాదీను దేవదాసు చ
 పునర్నవా విచాలం చ శునిదూరం సహస్కరమ్
 విడంగం చిర్రకః పైప హస్తానాం చలకాం దహమ్
 వీధి వ్యతం కిషక్వం తు స్థాపయే ద్భాషకే భుభే
 పాయయే త్రిపదాం మాత్రాం వ్యాధిం బల మవేక్ష్య చ
 రస కే నాథ యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్
 ఉపయక్తప్రలే శ్వస్తీన్ వ్యాధీన్ హన్యా నిమాన్ బహూన్
 యశ్మస్తీహారం చైవ స్తీహకూలం యశ్చ త్రణా
 కుక్షీకూలం చ హృద్యాచ్చలం పార్శ్వకూల మరోచకమ్
 విజఙ్గకూలా శిమయే త్పూడరోగం సకామలామ్
 ఛర్ద్యస్తీసారకూలఘ్నం తుచా జ్వరవివాశనమ్
 మహరోహితకం నామ స్తీహానం హంతి దారుణమ్ ।

ములుమెదుగుపట్ట మారుపలాలు, రేకుపట్ట కురపలాలు, ఇవిరెంమా మెత్త గాచితకగొట్టి
 రెండుద్రోణాల నీళ్ళలోకలిపి నాలుగోవంతు మిగిలేట్లట్లు కాచి వడబోసుకునేది. ఆ
 క మెయంలో రెండుద్రోణాల ఉప్పునెయ్యి, అప్రనేటి నాలుగు కెల్లలు మేక పాలు చేర్చేది.
 సొంటి, పిచ్చుళ్ళు, మిరియాలు, కరకతాడిప్రసేకలు, ఇంకువ, వాము, తుంబురు, బిడా
 లవణం, కురాసానివాము, సోవర్పులవణం, దారిప్పుపంతుదెరడు, దేవదారు, గలిజేరు,
 నవ్వుపల్లి, యవతూరం, పుగ్గురకూలం, నాయుపిశంగాలు, చిత్రమాలం, చవ్వం,
 బోడతెరం, వన, — ఇవి రెక్కొక్కటి ఒక్కొక్కరవం గ్రహించి మెత్త గా
 చూర్ణించి, నీళ్ళతోరదిల్చి అందులో చేర్చి వండి వడబోసుకునేది.

ఇది యశ్మస్తీహవృద్ధి, స్తీహకూల, కుక్షీకూల, హృద్యాచ్చల, పార్శ్వకూల,
 అరోచకం, మలబద్ధం, పొండుపు, కామెర్లు, ఛర్ది, అతిసారం, తలద్ర, జ్వరం
 లోగొడుతుంది.

క జ్జలీ ఔషధాలు

౧ శ్రీ జయమంగళరసం

హింసాలసంభవం సూత్రం గంధకం టంకణం తథా
తామ్రం వంగం మాక్షికం చ సైంధవం మరీచం తథా
నమం సర్వం సమాహృత్య స్వీడుణం స్వచ్ఛభస్మమ్
తత్కం కాంశలోహం చ సూర్యభస్మా పితృభస్మమ్
ఏతత్సర్వం నిచూర్ణ్యాక భావయేత్ సుశ్రవైః
శేఫాలీదలదై శ్వాపి దశమూలరసేన చ
కిరాతతీక్షకత్వాదై స్త్రివారం సాధయేత్సుశీః
భావయిత్వా తతః కార్యా గుంజాద్వయమితా పటే
లన సానం ప్రసౌక్త్యం జీరకం మధుసంయుతమ్
జీర్ణజ్వరం మహా ఘోరం చిరకాలసముద్భవమ్
జ్వర మప్సరిధం హంతి సాధ్యారాధ్య చుధాపి వా
పృథ గ్దోషాం శ్చ వివిధాన్ సమస్తాన్ విషమజ్వరాన్
మేదోగతం చూంసగత మస్థిమజ్జగతం తథా
అతర్లతం మహా ఘోరం జహీష్ఠః చ ఏశేషః
నానాదోషోద్భవం చైవ జ్వరం కుగ్రగతం తథా
నిఖిలం జ్వరనామానం హంతి క్రీశేవనిర్మలః
బలపుష్టికరం చైవ సర్వరోగ నిబర్హణః ।

ఇంగిలీకంలోనుంచి తీసి శుద్ధిచేసిన రసం 1 భాగం. గంధకం, పొంగించిన వెలిగారం, తామ్రభస్మం, వంగభస్మం, హేమమాక్షికభస్మం, సైంధవలవణం, మిరియాలు— ఇవన్నీ ఒక్కొక్కభాగం. స్వర్ణభస్మం, శంకుభాగాలు. కాంతభస్మం, రజతభస్మం— ఇవిన్నీ ఒక్కొక్కభాగం చొప్పున గ్రహించి ముందు నల్లపుమ్మి త్రాళ్ళ రసంతోనూ,

తరవాత క్రమంగా వానిని అవగతం చేస్తూ, వశమాలక సాయంత్రోనూ, శేల సేమ క సాయంత్రోనూ ఎలా జేసి పూజలు ముద్దనాచేస్తే, వయో బాల సారంగా మోతామ నిర్ణయించుకొని జీవకర్తక సాయంత్రో తేనెకలిపి అది ఆహారంగా వాడేది.

ఇది ఎంత కాలంగా వుండిన జీర్ణజ్వరం అయినా తగ్గించివేస్తుంది. అష్టదిగజ్వరాలూ, సమస్తవిషమజ్వరాలూ తగ్గిస్తుంది. మేదోగతమూ, మాంసగతమూ, అస్థిగతమూ, అంతర్గతమూ, బాహిరమూ, నానాదోషాలవల్ల వుట్టినవి, శుక్రగతమూ— ఇవే క్షా జ్వరం అనే పేరుగల దేన్నయినా పోగొడుతుంది. బలమూ, పుష్టి కలిగిస్తుంది. తన్మూలంగా సర్వకో గాలనూ కూడా తగ్గించేస్తుంది. క్షయకు సంబంధించిన జ్వరాని కిది చాలా మంచిది.

౨ బృ హత్క స్తూ రీ భై ర వ ర స ం

మృగమదశశి సూర్యాధాతకీ హూకకీచీ
రజత కసకముక్తా విద్రుమం లోహపాతాః
క్రిమిరిపు ఘనవిశ్వాచారి తాలాభ్రధాత్రీ
రవివళరసవిష్ణం కస్తూరీభై రవోయమ్
కస్తూరీభై రవః ఖ్యాత స్సర్వజ్వరవినాశనః
అర్ద్రాకన్య రసైః పేయో విషమజ్వరనాశనః
ద్వంద్వజాన్ భౌతికాన్ వాపి జ్వరాన్ కామాదినంభవాన్
అభిచారకృతాం శైవ తథా శత్రుకృతాన్ పునః
నిహన్యా ద్భక్షణా దేవ డాకిన్యాదియ తాం స్తథా
బిల్వచూర్ణసీరకాభ్యాం మధునా సహ పానతః
ఆమాతీసారం గ్రహణీం జ్వరాతీసార మేవ చ
అగ్నిదీప్తికర శ్శాంతః కాసరోగసిక్యతనః
క్షవయే ద్భక్షణా దేవ మేహరోగం హలీమకమ్
జీర్ణజ్వరం నూతనం వా ద్వైకాలీనం చ సంతతమ్
ప్రక్షిప్తం భౌతికం వాపి హంతి సర్వాన్విశేషః
ఏకాహికం ద్వాహికం వా త్ర్యాహికం చాతురాహికమ్

పాంచాహికం పవనసఖ్యం పాక్షికం మాసికం పురః

సర్వాన్ జ్వరాన్ నిహం త్యాశు భక్షణా ద్దాగ్రిరద్రవైః ।

కన్నాది, పచ్చకమ్మరం. తామభిష్కం, జలైపుష్పం, దూలగొండిశేషు, రజతభిష్కం, స్వస్థభిష్కం, మాత్రికభిష్కం, ప్రసాదభిష్కం, బోహవభిష్కం, పాత, వాయువికంగాలు, తుంగముష్కలు, సాంజీ, శుభ శేరు తాగకం, అర్చకం. ఉపేషకపక్ష— ఇది సమభాగాలు. ఇకన్నీ కలిపి మెత్తగాచూర్చించి జల్లేడు అయల రసంతో మర్చించి చిన్న పెరగని జలవలె మాత్రలకట్టి వాడుతున్నది.

అల్లపుఃపం దీనికి చాలామంది అనుపాదం. మారేడువేళ్ళకషాయంలో తేనె కలిపిపొదా పుచ్చుకోవచ్చు. స్థిరమునున్నట్టి ఇంకా అనేక అనుపానాలతోనూ వాడుకోవచ్చు.

ఇది మేఃశేరుగా త్రివీచస్వరాలూ, ద్వంద్వస్వరాలూ, సన్నిపాతస్వరాలూ, కామస్వరమూ, అశ్విచాఃస్వరమూ, శస్త్రస్పృశస్వరమూ, భూత్వరాలూ పొగొడు తుంది. మారేడువేరుచూర్ణంతో కలిపి మారేడువేరుకషాయంలో తేనెచ్చ దానితో పుచ్చుకుంటే అమాతిపారమూ, గ్రహణీ, జ్వరాతిపారమూ పొగొట్టి అగ్నిదీప్త కరిగించి దగ్గులు తగ్గిస్తుంది. ముఁప్పీ, ఇది మేహమూ, హరీమకమూ, జీర్ణస్వరాలూ, సవ జ్వరాలూ, సంతత, సతత, ఏకాహిక, ద్వాహిక, త్రాహిక, చాతుర్థిక, పాంచా హిక, షష్ఠాహిక, పాక్షిక, మాసస్వరాలన్నూ తగ్గించేస్తుంది.

అనుభవంలో: ఇది ప్రలాపం బాగా కడుతుంది.

౩ వ స ం త కు సు మా క రం - ౧

పృథ క్త్వా హాటకం చంద్రం త్రయో వంగాహికాతపమ్

చత్వార సూత షాభం చ ప్రవాళం మాత్రికం తథా

భావనా గవ్యశుగ్ధేక్షువానా క్షీర్విజలై ర్నిశా

మోచకందరసై సుప్త క్రమా ద్భాష్యం పృథకృథక

శతపత్రసే నైవ మాలత్యాః కుసుమై స్తథా

వశాన్ స్రుగమదై ర్భాష్యం సునిధ్ధో రసరా ద్భవేత్

కుసుమాకరవిఖ్యాతో వసంతపదపూర్వకః

వల్లద్వయమిత శేష్య స్సితాజ్యమధుసంయతః

వలీవలితహృన్నేక్ష్యః కామద స్సుఖద స్సుఖా
 కేహఘ్నః పుష్టిర శ్చేష్ట్యః సరం వృష్యో వసాహనః
 ఆయుర్వృద్ధిః పుంసాం ప్రహజరణ ముత్తమమ్
 క్షయశాసత్మహోర్మూకశ్వాసర క్త విమోక్షితే
 హంతి పాఞ్డ్యచూయాన్ శూలాన్ మూతాఘాతాశ్శరీరే హరేత్
 యోగవాహి త్స్యం సేవ్యం శారీరశ్రీలవర్ధనమ్
 మదనం మదయ న్నన ముఖ్యం కుక
 ప్రమదానివహం నతినిహ్వామిన్
 సురతై స్సుఖై ర్గతినివృచయే
 ర్భవసారజవా మయ మేవ సుహృత్ ।

శుభ్రభస్మం, రజతభస్మం, రెండేసి భాగాలు. మగభస్మం, నాగభస్మం, కాంతభస్మం
 మూడేసిభాగాలు. రససింధూరం, అర్ధభస్మం, ప్రవాళభస్మం, మాత్రికభస్మం,
 శాలుగేసిభాగాలు. ఇన్నీ చేర్చి, అప్రపాలు. చెరుకువేళ్ళరసం, అష్టసరపుపువ్వుల
 రసం, చందనకషాయం, వట్టికేసు కురువేళ్ళ కషాయాలు, పసుపుకషాయం, అరటి
 దుంపరసం, తామరపువ్వులరసం, జాజిపువ్వులరసం— ఓటితో ఏడేసిమాట్లు
 (మర్దనా కాదు) భావనచెయ్యాలి. చిర కస్తూరితో భావనచేసేది. అంటే ఒక కులం
 కస్తూరి పదహారుకులాలు పన్నీటితో నూరి ఒకడినం ఉంచి దానితో భావనచేసేది.

ఇందులో నూతం అన్నచోట రససింధూరమే కాని రసభస్మం చెయ్యగూడదు.
 మకరధ్వజం, వర్షణబలిహారితమకరధ్వజం, సిద్ధనకరధ్వజం— రససింధూరానికి
 బదులు బంగారం తీసివేసి ఇది చేసుకోవడం మరీ మంచిది. మత్స్యభస్మం చెయ్య
 గూడదు. మంచిమత్స్యాలు యథాశాస్త్రంగా శుద్ధిచేసి కల్వంలో వేసి పన్నీటితో నూరి
 అమద్దయిండనిచ్చి అది చేసుకోవాలి. మరన్నీ ఇది ఆయారసాలతో ఏడేసి మాట్లు
 భావనచెయ్యాలి కాని మర్దనా చెయ్యగూడదు. కస్తూరిభావన ఆయిన తరవాత
 దానితోనే మర్దించి కుప్పలు కట్టుకునేది.

ఒక కులం 80 మోతాదులు చేసుకోవచ్చు. ఇది నీతిగతులను బట్టి అనేక అను
 పానాలతో వాడుకునేది.

ఇది వలీవలితాలు పోగొడుతుంది. కేధ వృద్ధిచేస్తుంది. కామోద్రేకం శుభం
 కలిగిస్తుంది, ప్రమోదాలు మరిపుండ్రి, పుష్టి, బుద్ధి, కల్పిస్తుంది, వీర్యవృద్ధి చేస్తుంది.

గొప్పరసాయనం. ఆయుర్వృద్ధికరం. సంతానమున్నుకలిగిస్తుంది. క్షయ, కాన్స, దక్షిణ, శిశ్నాదం, క్యాస, రక్తవోషులూ వాగొడుతుంది. వాంఛవు, కూత, మూత్రాఘాతం, మూత్రాశ్మశి హస్తుంది. కాంతి, తప్పపు కృద్ధిస్తుంది. ఇది నేవించిన పురుషుడు అనేకమంది స్త్రీలతో సుఖించగలడు.

౪ యోగేంద్ర రసం

విశుద్ధం రససింహారం తిద్ధం శుద్ధహరికమ్
తత్త్వం కాంతిలోహం చ తిత్సనుం చాద్ర మేవ చ
పిశుద్ధం మాక్తికం చైవ వంగం చ తిత్సనుం మతమ్
కుమారకారపై ధ్యాయం ధాన్యరాశౌ దినత్రయమ్
తిత్తో రక్తివ్యయమితం వటిం కుర్యా ద్విచక్షణః
యోగవాహి రసో హేమ్యం స్వస్వగోగలూతకః
వాశిపిత్తిధవా రోగాన్ ప్రమేహాః బహుమూత్రామ్
మూత్రాఘాత మపస్మాగం భగందరగుదామయమ్
మూర్ఛోన్మాదం చ యక్షాణం పక్షాఘాతం హలేంద్రియమ్
శూలాఘ్నపిత్తికం హంతి భాస్కర స్తిమిరం యథా
త్రిఫలారసయోగేన శుభయా సికియాపి వా
భక్షయిత్వా భవే ద్రోగీ కామహాపీ నువర్చనః
రాత్రౌ నేవ్యం గవాం క్షీరం కృశానాం చ విశేషతః
యోగేంద్రాభ్యో రసో నామ్నా కృష్ణాత్రేయవినిర్మితః ।

రససింహారం రెండుభాగాలు. స్వస్థభస్మం, కాంతిభస్మం, అగ్రభస్మం, మాక్తిక భస్మం, ప్రవాళభస్మం— ఇవి ఒక్కొక్క భాగాలు. ఇవిన్నీ కలిపి కలబంధంపాన ముద్దించి ఆమిద్ద మూడునాలు ధాన్యరాశిలో ఉంచి తరవాత రెండుగురివిందగింపు యిత్తున వాడుకునేది.

ఇది గొప్పరసాయనం. యోగవాహి. వాశిపిత్తిరోగాలూ, ప్రమేహాలూ, బహు మూత్రవ్యాధి, మూత్రాఘాతమూ, అపస్మారమూ, భగందరమూ, మూలశంకా, మూర్ఛలూ, ఉన్మాదమూ, యక్ష్మ, పక్షవాతిమూ, శుక్రవృద్ధిమూ, శూలా, భిష్మ

పిత్తమా పోగొడుతుంది. త్రిఫలకమాయంలో చక్కర కలిపి అది అనుపానంగా పుచ్చుకుంటే చక్కని వచ్చును కలుగుతుంది. రాత్రి అవుపాలు పుచ్చుకుంటే ఈమందు కృశించిపోయినవానికి రక్తమాంసాలు పెంచి జననత్యాలు వృద్ధిచేస్తుంది.

శబ్ద హ ద్వా త చింతామణి

భాగత్రయం స్వర్ణభస్మ ద్విభాగం రూప్య మభ్రకమ్
లోహ త్పంచ ప్రవాళం చ మూక్తికం త్రయసమ్మితమ్
భస్మసూతం సప్తకం చ కన్యారసవిషద్వితమ్
వల్లమాత్రా వటి కార్యా భిషగ్భిః పరియత్నతః
యథావ్యాప్యచపానేన నాశయే ద్రోగసంకలమ్
వాతరోగం పిత్తకృతం నిహంతి నాత్ర ఓంతసమ్
వృద్ధోపి తరుణస్ఫర్థీ కండర్పసమవిక్రమః
దృష్ట స్థిరఫల శ్చాయం వాతచింతామణి స్త్వీహా ।

స్వర్ణభస్మం 3 భాగాలు, రజతభస్మం, అక్షరభస్మం రెండేసిభాగాలు. లోహభస్మం 5 భాగాలు. ప్రవాళభస్మం, మూక్తికభస్మం మూడేసిభాగాలు. రససింధూరం 7 భాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి కలబందరసాన మర్దించి ఒక్క గురివిండగింజయేత్తున మాత్రలు చేసుకుని వాడవచ్చును.

తగిన అనుపానం వాడితే యిది సమస్తవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. వృద్ధుడైనా యువకుడై మన్మథుణ్ణి మించిత్రుటాడు.

౧౬ ర స రా జ ర సం

చక్రైకం శుద్ధసూతస్య వ్యోమసత్త్వం చ శార్వకమ్
తదర్థం కాంచనం దేయం కన్యారసవిషద్వితమ్
లోహం రూప్యం మృతం మంగం వాశిగంధాం లవంగకమ్
బాతీకోవం తథా క్షీరకాకోభీ చ తదర్థకః
కాకమాచీరస్తైః పిష్ట్యా పంచగుంజామితా వటి
క్షీరం చ శర్కరాభ్యాయం అనుపానం ప్రకల్పయేత్

పక్షాఘాతే ర్దితే వాతే మానునః భే పతంత్రకే
 ధనుస్తంభే పతానే చ శాధిశ్యే సుస్తకభ్రమే
 సర్వవాతవికారేషు రసరాజః ప్రకీర్తితః
 బల్యో వృష్య శ్చ భోగ్య శ్చ వాచకరణ ఉత్తమః ।

రససింహాసనం రి కులాలు, అధికభవ్యం రెండుకులాలు, స్వర్ణభవ్యం ఒకకులం.
 ఇవి మూడూ కామంచితము రసాన బాగా మర్దించి ఉంచేది. లోహం, రజతం,
 తంగం, పెన్నేరు, లవంగాలు, జాపత్రి, క్షీరకాకోళి— ఇవి ఒక్కొక్కటి ఆర
 కులం చొప్పున చేర్చి మెత్తగా దంచి పై ముద్దతో కలిపి మళ్ళీ కామంచితము రసాన
 బాగా మర్దించి కంఠిగింజలంతేసి మాత్రలు చేసుకుని వాడేది

దీని కనుపానం చక్కరకలిపిన పాలు.

ఇది పక్షవాతం, అర్ధితవాతం, హనుస్తంభం, అపతంత్రకం, ధనుస్తంభం, అపతా
 నకం, చెవుడు, తలతిన్దు, సర్వవాతవికారాలున్నా పోగొడుతుంది. బలం చేస్తుంది.
 వీర్యవృద్ధి, విహీనుభాలు కలిగిస్తుంది.

౭ భా గ వృ ద్ధి మ హా ల క్షీ వి లా స ర స ం

హేమధన్యం చ భాగైకం రావ్యధన్యం ద్విభాగిమ్
 కుల్బధన్యం త్రయోభాగం కాంతిధన్యం చతుర్థిమ్
 పంచమం తీర్థధన్యం చ షష్ఠం మూహూధన్యమ్
 నిశ్చంద్రం వ్యోమకం చైవ ధన్యం సప్తా చ భాగిమ్
 అష్టమం పంగధన్యం చ నవమం నాగధన్యమ్
 దశమం మాత్రికం చైవ ఏకాదశం ప్రవాళిమ్
 సర్వై స్సుయం హింశుభోత్థతససింధూర మేవచ
 ముద్దయే ద్భావయే ద్ద్రవ్యం భావరా జాతిపత్రమ్
 త్రికలుత్రిఫలా చైవ చాతుర్జాతం చ కుంకుమమ్
 మృగనాభిరసం భావ్యం సప్తాహం చ భిషగ్వైః
 మాషమాత్రప్రయోగేణ సితాజ్యమధుపంయృతమ్
 భావోగం నహం త్యాగు క్షయం వాంఛు విస్తృతయేత్

ద్వంద్వజం మూర్ఖరోగం చ శ్వానం కానం చ కామలామ్
 దీప్తతాపం చ గుల్మం చ సర్వశూలాని నాశయేత్
 ఉన్మాదం చ మతిభ్రంశం అప్టుచరమహాచాన్
 ప్రమేహన్ వికేతిం వైవ పండక్యం చ జ్వరం జయేత్
 చంచలా నుప్తిరోగం చ గ్రహణీరోగ మేవ చ
 ముదాగ్నిం కుష్ఠరోగం చ మూలరోగం భగదరమ్
 వాతశూలవారం వృష్యం అశ్యంతీ మతిసిపనమ్
 తుష్టిపుష్టికరం బల్యం కఫసాతవిनाశనమ్ ॥

స్వర్ణభస్మం 1 భాగం, రజతభస్మం 2 భాగాలు, తామ్రభస్మం 3 భాగాలు, కాంతభస్మం 4 భాగాలు, లోహభస్మం 5 భాగాలు, మాంధూరభస్మం 6 భాగాలు, నిశ్చంద్రక మైన ఆభ్రభస్మం 7 భాగాలు, వగభస్మం 8 భాగాలు, నాగభస్మం 9 భాగాలు, మాక్తికభస్మం 10 భాగాలు, ప్రవాళభస్మం 11 భాగాలు, ఇండ్లి ఎంతో అంత ఇంగిళికరససిందూరం. ఈవస్తువు లన్ని కలిపి జాపత్రీః సాయం, త్రికటుక సాయం, త్రిఫలక సాయం, చాతుర్దాతక సాయం, కుంకుమపువ్వు క సాయం, కస్తూరిక సాయం— ఏడవోమర్దనా చేసి మాషమాత్రం నెయ్యి చక్కెరలతో వాడేది.

ఇది రాజయశ్మ, త్వయ, పాండురోగం, మూర్ఖుఁ, ఉబ్బురం, కామెర్లు, గుల్మం, తాపం, కూలలు, ఉన్మాదర, ఉదరరోగాలు, వింశతిప్రమేహాలు, పండక్విం, జ్వరాలూ, నుప్తిరోగం, గ్రహణి, దగ్గులు, వగర్పులు, ప్లీహవ్యాధులు, ఛర్ది, అగ్ని మాండ్యం, కుష్ఠరోగం, మూలశంకలు, భగందరం, వాతశూల పోగొడుతుంది. అకలి వృద్ధిచేస్తుంది. పిత్తవృద్ధి, తుష్టి, పుష్టి, కలిగిస్తుంది. బలకరం. కఫవ్యాధులకు విరుగులని ఔషధం.

రా బా ల సూ ర్యో ద యం

సూతం త్రైగుణ్యగంధం పరిమిత మమృతం భానుతీక్ష్ణం చ నేత్రమ్
 ఆరూఢం తచ్ఛతుర్థం గగనశరయుతం కాంతతాపేచ తుల్యే
 మారీచం వైకయుక్తం త్రిచతురసహితం నాగవంగం క్రమేణ
 తేరమ్యం స్పృశ్యమృద్ధ్యం మునిరసమర్థితం చాటూషేష్యురాభ్యామ్

ఏత ద్దద్యాన్నిహంతి జ్వరకులగహనం శ్వాసకానం చ ఛద్విమ్
హంతుం శూద్రప్రమేహా వ్యయతి గురవజాః స్థిహగుల్మా నశేషాన్
వాతవ్యాధేః కుతారః క్షయజః ఘృతో రాజయత్కూడినోగా
నామ్నాయం బాలసూక్ష్మేనయ ఇతి కిధితో విప్రపేయం ప్రసిద్ధః ।

పాదరసం 1 భాగం, గంధకం 3 భాగాలు, నాకే 3 భాగాలు, తామ్రభస్మం, లోహ
భస్మం రెండేసిభాగాలు. గర్వలభస్మం 4 భాగాలు. ఆద్రకభస్మం, కాంతభస్మం,
రజతిభస్మం అయిదేసిభాగాలు. మిరియాలు ఒకభాగం, నాగభస్మం 3 భాగాలు,
తుంగభస్మం 4 భాగాలు. ఇరవీ కిలిపి అవినీతరసం, ఆక్షరంరసం, పల్లెయరసం
పీటితో తిన్నగావర్దించేది.

ఇది సమస్తస్వరాలూ తగ్గించేస్తుంది. శ్వాస, కాస, ఛర్ది, హిండువు, కూత,
ప్రమేహాలు, మూలశుక, స్థిహవ్యాధులు, గుల్మం, నకలదుర్లక్షణాలతో కూడిన
క్షయ, వాతవ్యాధులు, సమస్తకఫవ్యాధులు, రాజయత్క మొదలైన నకలరోగాలూ
జరింపజేస్తుంది.

కా బృ హ త్సే మ నా థ ర సం

హింగూలసంభవ సూతం పాలిధారసమద్దితమ్
రండాశోధితగంధం చ శేనైవ కజ్జలీకృతమ్
తద్వయోర్ద్విగుణం లోహం కన్యారసవిమద్దితమ్
అద్రకం వంగకం రావ్యం ఖర్చరం ముక్షికం తథా
సువర్ణం చ సమం నర్వం ప్రత్యేకం చ రసార్థకమ్
తత్సర్వం కన్యకాద్రావై ర్గర్గయే ద్భావయే త్తథా
భేకపట్టిరసే నైవ గుణజద్వయవటీ హితామ్
మధునా భక్షయే చ్ఛాపి సోమరోగనివృత్తయే
ప్రమేహాన్ విశతీం హంతి బహుమూత్రం చ సోమకమ్
మూత్రాతిసార మత్యుగ్రం మూత్రాఘాతం మదారుణమ్
మూత్రదోషం బహువిధం ప్రమేహం మధుసంజ్ఞకమ్
హస్తీమేహ మిత్థుమేహం నానామేహాన్ విహాళయేత్

వాతీకం చైత్తికం చైవ తైస్త్వికం సోమసంజ్ఞకమ్
నాశయే ద్భవముమాత్రం చ స్రమేహ మవిల్పకః

సోమనాథరసశ్చాయం చ కేణ వినిస్సితః

వృష్యా ద్వృష్యత మో హ్యేష మూత్రదోషకులాంతకృత్ ।

ఇంగిరీకరగం తీసి వానిలి అపరసంతోనూ, గంధకం ఎలకచెవిఅపరసంతోనూ శుద్ధి చేసి ఉంచుకునేది. అవిరెంచూ ఒక్కొక్కభాగం గ్రహించి కజ్జలిచేసుకునేది. అందులో 4 భాగాల లోహభస్మం చేర్చి కలబంధరసాన మర్దించేది. అందులో అధికభస్మం, వంశభస్మం, రజతభస్మం, కఫరి, హేమమాక్షికభస్మం, స్వర్ణ భస్మం— ఇవి అర్థభాగం చొప్పున చేర్చి మళ్ళీ కలబంధరసాన మర్దించేది. తరువాత సరస్వతీఅపరసంతో ముందుభావనా తరవాతమర్దనా చేసి రెండేసిగురింజల యెత్తున మూత్రలు చేసి తేనెతో వాడేది.

ఇది సోమరోగం హరిస్తుంది. వింశతిప్రమేహాలు, బహుమూత్రవ్యాధి, సోమరోగం, అత్యుగ్రమైన మూత్రాతిసారం, మూత్రాఘాతం, బహువిధా లైన మూత్రదోషాలు, శుధుమేహం, హస్తీమేహం, ఇక్షుమేహం, నానామేహాలూ, త్రిదోషాలవల్లా పుట్టిన సోమరోగం పోగొడుతుంది. ఇది వృష్యయోగాలన్నిటిలోనూ మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది.

గం సు వ ర్ణ క్ర వ్యా ద ర స ం

మృతం స్వర్ణం మృతం కాంతం మృతం కుల్బం చ తీక్ష్ణకమ్
మృతం రౌవ్యం మృతం వంగం మృతం నాగం మృతాధ్రకమ్
మృతం సూశం తథాగంధం విద్రుమం శంఖ మేవ చ
మూరితం పుష్పకాసీసం పరాటం మాక్తికం తథా
భ్రష్టం టంకణచూర్ణం చ మృతం మాండుర మేవ చ
నాగరం వేల్లజం చైవ కణా లవణమశచకమ్
రసేంద్రం చేవతాపుష్పం సమభాగాని కారయేత్
ఖ్యాచుభ్యే వినిక్షిప్య మర్దయే ల్లుంగవారిణా
అద్రికస్య రసే నైవ రక్తబీజరసే చ
చణకాష్లేప తుతథా ధృంగశేవ రసేన చ

మృత్యుఁ దృత్యుఁ దౌత్యవ ద్విగుణాఫలమాకశః
భూమివాంఠే చోష్ణవాః మృత్యుతో మహారథైః
క్షీప్రం త్వష్టర్థతే భక్తిం సేవం చాచరం పరమ్
సర్వాజ్ఞేష్టా స్పృహం త్యాజ్యం గుల్మశ్చేహాపినాశకమ్
కూల ముష్టవిభం చైవ గ్రహణీః శిరసా మః
అన్యోమారం చామనాతే నునదిం చ జయే త్పునః
స్వస్థ క్షవ్యావరామాయం ఘోర్వారోగం చ కాశయేత్ ॥

స్వస్థవస్థం, కాంతవస్థం, తామసవస్థం, లోకాభస్థం, విజితభస్థం, మంగవస్థం, నాగభస్థం, అభితభస్థం, రసం, నిరసం, ప్రవాళభస్థం, శంఖభస్థం, కాశీస
వస్థం, వశాలభస్థం, ముత్యభస్థం, పొంగించి పలిగారం, మాంసారభస్థం,
కొంటి, పిప్పిళ్ళ, మిరియాలు, వైంధవలవణం, సామద్రులవణం, కాచలవణం,
దిశాలవణం, సోవర్చలవణం, రవసిందూరం, లవంగాలు— ఇవి సమభాగాలు.
ఇవన్నీ యథాతాస్త్రంగా కలిపి మాచీఫలరసంతోనూ, అల్లపురసంతోనూ, పుల్ల
వానిమృపండురసంతోనూ, పెవగపులుసుతోనూ, గుంటకలగరరసంతోనూ మర్దించి
రెండుగురిగింజలయెత్తుక మాత్రలు చేసి వాడుకగేది.

అనుపానాలు వేడినీళ్ళు, మజ్జిగ లేట, పెరుగు, మజ్జిగ, సుర, ఆననం. భోజనం
చేసి ఇది వాడేది.

ఇది అకలి పుట్టిస్తుంది. తీర్ణశక్తి కలిగిస్తుంది. సకలాజీర్ణాలూ హరిస్తుంది.
గుల్మం, క్షీనవా్యాధులు, కూలలు, గ్రహణి, మూలశంకలు, అమవాతం, అరుచి,
ఘోర్వారోగమున్ను తగ్గించేస్తుంది.

౧౧ ఆ భ్ర క వ ం చా మృ త ర స ం

భుజంగం త్రపుకం వైలం కాంత మభ్రకభన్దకమ్
ఏకద్విత్రిచతుఃపంచ భాగ మేత ద్యథాక్రమమ్
కాశ్మీరం ఘనసారం చ టంకణం పేమచూక్షికమ్
సిందూరం పూర్వవ త్సర్వం ఖల్వమధ్యే వినిషి చేత్
ధత్తూరతులసీ భృంగీముండిమర్కటిగోక్షురైః

కుమారీశాల్మలీరంభాగుడూచీభి శ్చ మర్గయేత్
 గుంజాద్వయప్రమాణేన హ్యనుచానవిశేషతః
 వింశతిం మేహజాన్ రోగాన్ వింశతిక్షయోగకాన్
 వింశతిశ్లేష్మజాన్ రోగాన్ చతుర్వింశతిష్టై త్రిశాన్
 చతుర్వింశ త్యతీసారాన్ గ్రహణీం శూలకం తథా
 మూత్రకృచ్ఛాణి సర్వాణి నాశయే న్నాత్ర సంశయః
 స్త్రీణాం ప్రదరరోగం చ యోనిదోషం చ నాశయేత్
 గర్భవృద్ధిం వపుఃపుష్టిం, కీతపీర్వం చ కారయేత్
 అంతర్బాహ్యం తథా తాపం హిక్మాం ఛర్దిం చ నాశయేత్
 అంతర్గతం జ్వరం జీర్ణం సర్వాజీర్ణ మతఃపరమ్
 అభ్రపంచామృతాభిఖ్యో సీతానాథేన భాషితః ॥

నాగభస్మం 1 భాగం, వంగభస్మం 2 భాగాలు, కర్పూరకలజిత్తు 3 భాగాలు,
 శాంతభస్మం 4 భాగాలు, ఆభ్రకభస్మం 5 భాగాలు. ఇది పూర్వార్థం. ఇలాగే
 కంఠమపువ్వు 1 భాగం, పచ్చకర్పూరం 2 భాగాలు, పొంగించినవెలిగారం 3 భాగాలు,
 హేనుమాక్షీభస్మం 4 భాగాలు, రససింహురం 5 భాగాలు. ఇది ఉత్తరార్థం.
 ఈరెండు ప్రతులూ కలిపి ఉమ్మెత్తామరసం, కులసి ఆమరసం, గుంటకలగరరసం,
 బోడవరరసం, దూలగొండిక నాయం, పల్లెరురసం, కలబందరసం, బూరుగుచెక్క-
 రసం, అరటిమంపరసం, తిప్పతీగరసం— ఈపదిరసాలతో చక్కగా మర్దింది
 రెండేసి గురింజలయెత్తుచొప్పున వాడుకునేది.

ఇది విశంతిప్రమేహాలూ, విశంతిక్షయరోగాలూ, వింశతికఫవ్యాధులూ, చతుర్విం
 శతిశీత్రవ్యాధులూ, చతుర్వింశతి అతిసారాలూ, గ్రహణి, శూల, మూత్రకృచ్ఛాలు,
 స్త్రీల ప్రదరరోగమూ, యోనిదోషం పోగొడుతుంది. గర్భవృద్ధిచేస్తుంది. శరీరానికి
 పుష్టి కలిగిస్తుంది. చలువచేస్తుంది. అంతస్తాపం, బహిస్తాపం, ఎక్కిళ్ళు, వాంతులు,
 అంతర్గతజ్వరం, జీర్ణజ్వరం, సర్వాజీర్ణాలూ మరిస్తుంది.

౧౦౨ పూర్ణ చంద్ర రసం

ద్వితీయం శుద్ధసూతం చ గంధకం చ ద్వితీయకమ్
 లోహభస్మ పలం చైకం జారితాభ్రం పలాంశకమ్

ద్విభోలం రజతం చైవ సంగభస్మ ద్వికార్షికమ్
 సువర్ణం తోలకం చైవ తామ్రం కాంశ్యం చ తత్సమమ్
 జాతీఫలం చేద్రపుష్ప మేలాం భృంగం చ శరకమ్
 కర్పూరం సనితాం ముస్తం కర్ణం వజ్రా శ్వేతపృథక్
 సర్వం ఖల్లతతే శ్రీహస్తా కన్యారసవిచక్షితమ్
 భావయత్వా పరాశోయై రుపుకానాం పసే స్తతా
 ఏరండవత్రై స్తుం నేప్య్య భాన్యరాకౌ ద్విత్రయమ్
 ఉద్ధృత్య మర్దయిత్వా తు వటికాం చణకప్రభామ్
 భాదే చ్చ నటికా సేకాం పల్లఖంజేన సంయుతామ్
 పర్వన్యాభివిగాళాయ కాశీరాజేన నిర్మితా
 బల్యా రసానునీ వృష్యా వాజీకరణ ముత్తమమ్
 అగ్నిమాంద్య మజీర్ణం చ గ్రహణీం ఓరహ మపి
 ఆమవాత మప్లుపిత్తం జీర్ణజ్వర మరోచకమ్
 ఆమశూలం కటిశూలం హృచ్ఛూలం ప క్తిశూలకప్
 కామశోకోద్భవం రోగం ప్రమేహం ఒహుమూత్రకమ్
 వాయుం బహువిధం హంతి ధ్వజభంగం విశేషతః
 మేధాం చ లభతే రాజ్ఞ తుష్టిపుష్టినమన్వితామ్
 వృద్ధోపి తరుణస్పర్థీ శ్రీహా చాపి వృషాయతే
 దృష్ట స్థిథభలో హ్యేష రసాయనవర స్మృతః ॥

పావరసం 4 కులాలు, గంధకం 4 కులాలు, లోహభస్మం 8 కులాలు, కృష్ణాగ్రక
 భస్మం 8 కులాలు, రజతభస్మం చెడుకులాలు, వంగభస్మం 4 కులాలు, స్వర్ణభస్మం,
 తామ్రభస్మం, కాంశ్యభస్మం, ఒక్కొక్కకులం, జాజికాయ, లవంగాలు, ఏలకులు,
 దేవదారు, జీలకర్ర, పచ్చకర్పూరం, శ్రీంకణం, తుంగముస్తలు, ఇవి ఒక్కొక్కకర్ణం.

ఇవన్నీ చేర్చి కలబందరసంతోనూ, త్రిఫలకషాయంతోనూ, అముదపాకుల రసం
 తోనూ, మద్దించి అముద్దఅముదపాకులతో చుట్టి అది మూడుదినాలు భాన్యరాకెలో
 వుంచి తీసి సేనగిరిజలంతోనీ మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్క మాత్ర తాంబూలంతో
 వాడుకునేది.

ఇది బలం కలిగిస్తుంది. బిష్టవృద్ధి చేస్తుంది. శిష్టవాజీకరిం. అగ్నిమాంధ్యహా, అశీర్షహా, గ్రహహ, తరుణానిమా, అగ్నిమాంధ్యహా, అశీర్షహా, అశోచకమా, అనుమానా, కటికానా, హృదయకానా, పరిణామకానా, కానావర్ణా, శోకం వర్ణా పుష్టిని న్యామలూ, ప్రమేహమా, భహుమాత్రమా, వాతవికారాలూ, భృజభంగమా పోగొడుతుంది. యిదిబలం ఎక్కువచేస్తుంది. తుష్టి పుష్టి కలిగిస్తుంది. వృద్ధుడుకూడా యువకుడై ఆనందాన్ని ప్రేమతో రమించగలుగుతాడు. ఇది గొప్ప రసాయనం.

౧౩ బృ హ ద్విం గే శ్వ ర ర సం

సూతం గంధం మృతం లోహం మృత మభ్రం సమాంశఃమ్
 హేమ పంగం చ ముక్తా చ తాప్య మేవం సమం సమమ్
 సర్వేషాం చూర్ణితం కృత్వా కన్యారసవిమర్దితమ్
 గుంజాద్వయప్రమాణేన వటికాం కురుయత్నతః
 బృహద్వింగేశ్వరో హ్యేష రక్తమూత్రే ప్రశస్యతే
 శ్వేతమూత్రం బృహన్మూత్రం కృచ్ఛ్రమూత్రం తథైవ చ
 సర్వప్రకారమేహం స్తు నాశయే దవికల్పతః
 అగ్నివృద్ధిం వసూవృద్ధిం కాంతివృద్ధిం కరోతి చ
 క్షయరోగం నిహం త్యాశు కాసం పంచవిధం తథా
 కుష్ట మస్తాదశవిధం పాండురోగం హలీమకమ్
 శూలం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్
 క్రమేణ శీలితో హంతి వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా ।

రసం, గంధకం, లోహభస్మం, అభ్రకభస్మం, స్వర్ణభస్మం, వంగభస్మం, మాక్షికభస్మం, రజతభస్మం, — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి కలబందరసాన మర్దించి రెండు గురిగింజల యెత్తన మాత్రం కట్టుకుని వాడుకునేది.

ఇది రక్తమూత్రం, శ్వేతమూత్రం, అతిమూత్రం, మూత్రకృచ్ఛ్రం, సకలమేహాలూ, పోగొడుతుంది. అగ్నివృద్ధి, వసూవృద్ధి, కాంతివృద్ధి కలిగిస్తుంది. క్షయ తగ్గిస్తుంది. కాసలు, కుష్ట, పాండువు, హలీమకం, శూల, శ్వాసలు, జ్వరం, హిక్క, ఆరోచకం— ఇవిన్నీ పోగొడుతుంది.

౧౪ మ మా ర క ల్యాణ ర స ౦

సిందూరం పితృకం హేమ వ్యోమాయో హేమమాక్షికమ్
 కన్యాతోయో సంసర్జ్య సిన్ధ్యా స్మృక్షమితా విటీ
 వట్టికాం వట్టికార్థం నా నామో వట్టాం వివిష్ణు చ
 ప్రితేణ సితయా నాథం బాతేషు వివియోజయేత్
 కుమారాణాం ప్లిరం శ్వాసం వసునం పారిగర్భకమ్
 గ్రహదోషం శ్చ ఫిలూన్ ప్రస్థస్థాగ్రహణం తథా
 కామలా మతినారం చ క్షితౌతాం వహ్నితై కృతమ్
 రసః పిమాంకల్యాణో నాశియే న్నాత్ర సంశయః ॥

‘ససిందూరం, చూక్తికఫస్మం, స్వప్నఫస్మం, అప్రకఫస్మం, లోహఫస్మం, హేమ
 మాక్షికఫస్మం— ఇవి సమభాగాలు. ఎవర్ని కలిపి కలబందరసాన మర్చించి పెసర
 గింజలంతేసి మాత్రలు కట్టుకునేది.

ఇది వయస్సునూ, బలమునూ, అవస్థనూ గుర్తించి చంటిపిల్లలకు దిశానికి ఒక
 మాత్రగాని మాత్రలో సగం గాని చాడేది. అనుపానం కలకంఠవాడికలిపిన
 వేడిపాలు.

ఇది పిల్లల జ్వరం, వగర్లు, వసునం, గర్భవతులైవుండేన శ్రీల స్రవ్యం తాగడం
 వల్ల పిల్లలకు కలిగే రోగాలు, గ్రహదోషాలు, నాబుతాగకపోవడం, కామెర్లు,
 నీటివిరేచనాలు, చిక్కిపోవడం, అకలిలేకపోవడం మొదలైన వన్నీ పోగొడుతుంది.

౧౫ మ హా యో గ రా జ గు గ్గు లు

నాగరం పిప్పలీ చవ్యం పిప్పలీమూలచిత్రకైః
 భ్రష్టం హింగ్వజమోదం చ సర్వ వా జీరకద్వయమ్
 రేణుకేంద్రయవాః పాతా విడంగం గజపిప్పలీ
 కటుకాతివిషా భార్గ్యో వచా మూర్వేతిభాగతః
 ప్రత్యేకం శాణికాని న్యుర్ధ్వేన్మణిమాని వింశతిః
 ద్రవ్యేభ్యః సుకలేభ్య శ్చ త్రిఫలా ద్విగుణా ధవేత్

ఏభి ర్హృస్తికృతై స్సర్వై స్సుతూ జేమిన్తు గుగ్గులః
 వంగం కాశం చ నాగం చ లోహసారం తథాధ్రకమ్
 మాంజూర్యం రసశింఘానం ప్రత్యేకం వలసమ్మితమ్
 గుడిచానమ్లం కృత్వా ఇమం దవాన్య న్యథోపితమ్
 ఏకపింఘం తతః స్మత్వా భారయే ఘృతభాజితే
 గుడిచా శ్శాణూమాత్రాన్తు కృత్వా గ్రాహ్యం యథోచితాః
 గుగ్గులం ర్యోగి రాజోఽపి ప్రదోషఘ్నో రసాయనః
 మైథునానాం చానానాం త్యాగోనైవాత్ర విష్యతే
 సర్వాన్ బాతయమాన్ కుప్తాసర్వాంశి గ్రహణీగదమ్
 ప్రమేహం చాతరత్నం చ నాభిశూలం భగదరమ్
 కివాపిత్తం క్షయం గుల్మం అపస్మార మురోగహమ్
 మందాగ్నిశ్వాసకాశం క్షృణాశయే దమచింతథా
 శేఖో దోషహరః శ్శంపాం రజోదోషహరః ప్రీమః
 పుంసా మపత్యజనకో వంధ్యానాం నిర్భద స్తథా
 రాస్నాదిక్వాథసంయుక్తో వివిధః హంతి మారుతమ్
 కాశోల్కాదశ్శృఙ్ఖలా త్పిత్తం కఫ మారగ్వధాదినా
 దాద్వీశ్రుతేన మేహం శ్చ గోమూత్రే జైవ పాండుతామ్
 మేదోవృద్ధిః చ ఋఘనా కుష్ఠో నింబశ్రుతేన చ
 ఛిన్నా క్వాథేన వాతాన్రం శోథం శూలం కణాశ్రుతాత్
 పాటలాక్వాథసహితో విషం మూషకజం జయేత్
 త్రిఫలాక్వాథసహితో నేత్రార్తిం హంతి దారుణామ్
 పునర్నవాదేః క్వాథేన హన్యా స్సర్వోదరాణ్యపి ।

సాంటి, పిప్పళ్ళు, చవ్వం, పిప్పలిపూడి, చిత్రమూలం, జేయించిన ఇంగువ, అజా
 మోవం, అపాలు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, రేణుకలు, కొడికపాలవిత్తులు, పాత,
 వాఝునిపెంగాలు, గజపిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, అతివన, గంటుభారంగి, వన,
 చాగనార— ఇవి ఒక్కొక్కటి అరతులంచొప్పున గ్రహితచేసి, కరకతాదిత్రునెరకల

శూన్యం 20 కులాలు, మహిషాక్షిగర్జితం 20 కులాలు, వంగభస్మం, రజతభస్మం, నాగభస్మం, లోహభస్మం, ఆంధ్రభస్మం, మాంధాతభస్మం, రవసింహారం— ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క చలం. ముందుగా మహిషాక్షిగర్జితం బెల్లంలాగ పాకంపట్టి తక్కినమాన్యం అంతా అందులో పోసి కలిపి నేర్పాత్రతో ఉంచు కోవాలి. మాత్రలు పెళగనింబలకంటే కొంచెం పెద్దవిగా చెయ్యాలి. వెంటనే మాత్రలు చెయ్యాలి లేకపోతే అమృత గట్టిపడిపోతుంది.

ఇది త్రివోషాలా సామ్యపరిచే రసాయనం. ఆహారపానమైదు సామలవిషయమై నిషేధం లేకుండా యిది పుచ్చుకోవచ్చు. ఇది గమస్త వాతవ్యాధులూ, కుష్టులూ, మూలకంకలూ, గ్రహణీ, ప్రమేహాలూ, వాతరక్తమూ, నాభీకూలూ, భగంజరిమూ, ఉదావర్తమూ, క్షయా, గల్మసమూ, అపస్మాదమూ, ఉరోగ్రహమూ, మందాగ్ని, శ్వాసకాశలూ, ఆరుచి, పురుషుల పిర్వదోషాలూ, స్త్రీల రజోదోషాలూ హరిస్తుంది. పురుషులకు సంతానవలం కలిగిస్తుంది. స్త్రీలకు గర్భం నిలుపుతుంది. సన్నరాస్త్ర కషాయంతో పుచ్చుకుంటే వాతవ్యాధులూ, కాకోశికషాయంతో పుచ్చుకుంటే పిత్తవ్యాధులూ, శేలచెక్కకషాయంతో పుచ్చుకుంటే కఫవ్యాధులూ, మానుపసుపు కషాయంతో ప్రమేహాలూ, గోమూత్రంతో పాండురోగమూ, తేనెతో పుచ్చుకుంటే కొవ్వు, వేపపట్లకషాయంతో పుచ్చుకుంటే కుష్టురోగమూ, తిప్పతిగకషాయంతో పుచ్చుకుంటే వాతరక్తమూ, పిప్పల్వకషాయంతో పుచ్చుకుంటే ఉబ్బూ, శూలా, పాటలకషాయంతో పుచ్చుకుంటే నిలకలవిషమూ, త్రిఫలకషాయంతో పుచ్చుకుంటే నేత్రవ్యాధులూ, గలిజేరుకషాయంతో పుచ్చుకుంటే ఉదరరోగాలూ తగ్గిపోతాయి.

౧౬ బృహత్సర్వ జ్యరహరలోహం

పారదం గంధకం శుద్ధం తామ్ర ముద్రం చ మాక్షికమ్
హిరణ్యం తారం తాళం చ కర్ణ మేకం వృథకృష్ణక
మృతం కాంతం పలం దేయం సర్వ మేకీకృతం శుభమ్
కన్యమాణిష్యై ర్భావ్యం ప్రత్యేకం దినపక్షమ్
కారవేల్లరసేనాపి దశమూలరసేన చ
సర్పటస్య కషాయేణ క్వాథేన త్రైఫలేన చ
గుడూచ్ఛా స్వరసేనాపి నాగవల్లీరసేన చ
కాకమాచీరసేనైవ నిర్గుండ్యా స్వరసేన చ

పునర్నవాప్తికాంభోభి న్భావనాం పరిశిల్ప్య చ
 రక్షితాన్తమే త్తై సమీకాం కానయే భృషక్
 నిష్పలీ గుడసంయుక్తా పటికా ప్రిష్టవర్ధనః
 జ్వర మష్టవిధం హంతి చిరకాలసముద్భవమ్
 వివిధం వారిదోషోష్ఠం నానాదోషోద్భవం తథా
 సతతాదిజ్వరం హంతి సాధ్యానాథ్య మథాపి నా
 త్మయోద్భవం చ ధాతుస్థం కామశోభనం తథా
 భూతావేశజ్వరం చైవ ఋక్షదోషభవం తథా
 అభిఘాతజ్వరం చైవ మభిచారసమద్భవమ్
 అభిన్యాసం మహాఘోరం విషమంచ త్రిదోషజమ్
 కీతపూర్వం దాహపూర్వం విషమం కీతలం జ్వరమ్
 ప్రజీవకజ్వరం ఘోర మర్థనారీశ్వరం తథా
 స్త్రీహజ్వరం తథా కాసం చాతుర్థికవిపర్యయమ్
 పాండూగగణాన్ సర్వాన్ అగ్ని మాంద్యం మహాగదమ్
 ఏతాన్ సర్వా నిహం త్యాశు పక్షాద్ధే నాత్ర సంశయః
 శాల్యన్నం తక్రసహితం భోజయేత్ పక్షిమాంసకమ్
 కకారపూర్వకం సర్వం వర్జనీయం విశేషతః
 మైథునం వర్జయే త్తావ ద్యావ న్న బలవాన్ భవేత్
 సర్వజ్వరహరం శ్రేష్ఠ మనుచానం ప్రకల్పయేత్ ।

రసం, గంధకం, తామ్రభస్మం, అద్్రకభస్మం, హేమమాక్షికభస్మం, స్వర్ణభస్మం, రజతభస్మం, తాళకం, — ఇవి ఒక్కొక్కరూ. కాంతభస్మం ఒకపలం. ఇవన్నీ కలిపి, కాకరాకురసం, దశమూలకషాయం, పర్వాటకకషాయం, త్రిఫలకషాయం, తిప్పతీగవ్వరసం, తమలపాకులరసం, కామంచాకురసం, వావిలిరసం, గలితేయరసం, అల్లశురసం, — ఏటితో ఒక్కొక్కదానితో. ఏడేసి దినాలు మర్దించెడి. మాత్ర పడగించయ్యెత్తు. అనుపాసం పిష్పశ్శచూర్ణమూ పాతబెల్లమూను.

ఇది జీర్ణజ్వరాలు, నీళ్ళపల్లడితో వచ్చిన జ్వరాలు, త్రిదోషజ్వరాలూ, సన్నిపాత జ్వరాలూ, సతతసంతతాజ్వరాలూ, త్మయక్ష సంబంధించిన జ్వరాలూ, ధాతుగత

జ్వరాలూ, కామజ్వరాలూ, భూతజ్వరాలూ, అభిభూతజ్వరాలూ, అభిచారజ్వరాలూ, అభివ్యాధజ్వరాలూ, విషమజ్వరాలూ, కీటజ్వరాలూ, బాహుజ్వరాలూ, స్త్రీహ జ్వరాలూ, దగ్ధా, మగ్ధా, బాంధవ ప్రా, అగ్నిమాంధ్యమూ— మొదలైన అనేక వ్యాధులను పోగొడుతుంది. ఇది వాడినప్పుడు మట్టిలో అక్షుంపెట్ట మని శాస్త్రం. పైధునిమానుషు కర్మించాలి.

ఇది కంఠదేశంలో ఎక్కువగా వాడతారు.

౧౬ హే మా మ్మ త ర నం

భాగ సేకం వాచదన్య బలే భాగదన్యమం తథా
హేమ్మః పాదమితం భాగం ఏకైకం తారవంగమూ;
అర్హదన్య కషాయేణ సంమర్ద్య రక్తికోస్మతామ్
పటే కృత్వా దాపయే చ్చ సితాజ్యమభుసంయుతామ్
శామ్యం త్యనేన హృద్రోగాః సర్వసేవ ససంశయః
శ్రీమద్దహననాథేన సిద్ధితోయం రసోత్తమః ।

రసం ఒకభాగం, గంధకం రెండుభాగాలు, స్వర్ణధస్మం రసంలో నాలుగోవంతు. రజతధస్మమూ, మగధస్మమూ ఒక్కొక్కభాగం. ఇవన్నీ కలిపి తెల్లమద్దికషాయంతో నూరి గురింజయెత్తున మాతలు చేసుకుని వాడేది. అది హాసం చక్కెర, నెయ్యి, శేనె. దీంతో సకల హృద్రోగాలూ తగ్గిపోతాయి.

౧౭ స్వ ర్ణ వ ర్ప టి

రసోత్తమం పటం శుద్ధం హేమతోలకసంయుతమ్
శిలాయాం మర్దయే త్తావ ద్యావ దేశత్వ మాగతమ్
గంధకన్య పటం చైక మయఃపాత్రే తతో దృఢే
మర్దయే ద్దృఢ పాణిభ్యాం యావత్కుజ్జలతాం వ్రజేత్
తతఃపరం విధానజ్ఞః పర్పటేం కారయే త్సుధీః
రక్తికాదిక్రమే త్తావ యోజయే దనుపానతః

గ్రహణీం వివిధాం హంతి శూల మష్టవిధం తథా
సర్వజ్వరహరో వృష్యా నా మ్నీయం స్వర్ణపర్పటీ ।

శుద్ధపాదరసం ఒకపలం, బంగారం ఒక తులం. ఇవి రెండూ బాగా కలిసేటట్లు నూరాలి. తరువాత గంధకం ఒకపలం చేర్చి గట్టిగా— చక్కగా కజ్జలి అయేటట్లు మర్దించాలి. అకజ్జలి పర్పటీవిధానంగావండి రతి ప్రమాణం మొదలు వయోవస్థానుసారం వాడుకునేది.

ఇది వివిధగ్రహబులు, అష్టవిధశూలలు, సర్వజ్వరాలూ హరిస్తుంది. బలమూ, పీర్వశృణ్ధీ కూడా కలిగిస్తుంది.

గ ా వ న ం త మాలతీ ర స ం

స్వర్ణం ముక్తా దరద మరిచం భాగవృద్ధ్యా ప్రదిప్తమ్
ఖర్పరాష్ట్రే ప్రథమ మఖిలం మర్దయేత్ మృంక్షణేన
యావ త్స్నేహో వ్రజతి విలయం నింబనీరేణ తావత్
గుంజాద్వంద్వం మధుచపలయా మాలతీప్రాగ్యసంతః
సేవితోయం హరే త్పూర్ణం జీర్ణం చ విషమజ్వరమ్
వ్యాధీ నన్యాం శ్చ కాసాదీన్ ప్రదీప్తం కురుతే నలమ్ ।

స్వర్ణభస్మం 1 భాగం, హక్తికభస్మం 2 భాగాలు, ఇంగిలీకం 3 భాగాలు, మిరియాలు 4 భాగాలు, కఫరి 5 భాగాలు. ఇవి నిమ్మకాయరసంతో బాగా మర్దించి వయోబలానుసారం వాడుకునేది.

ఇది జీర్ణజ్వరాలూ, విషమజ్వరాలూ, క్వాసకాసలూ, అగ్నిమాంద్యమూ పోగొడుతుంది.

౨౦ ఇ చ్చా భే దీ ర స ం

సూతం గంధం చ మరిచం టంకణం నాగ రాభయా
జైపాలబీజసంయుక్తం క్రమోత్తరగుణం భవేత్
సర్వతుల్యో గుడో దేయ ఇచ్ఛాభేదీ త్వయం రసః
ద్విత్రిగుంజాపరిమితా వటీ కార్యా విచక్షణైః ।

రసం 1 భాగం, గంధకం 2 భాగాలు, మిరియాలు 3 భాగాలు, పొంగించిన వెలిగారం 4 భాగాలు, సొంటి 5 భాగాలు, కరకవొలుపు 6 భాగాలు, నేపాళాలు 7 భాగాలు. ఇవి మెత్తగానూరి ఇవన్నీ యెంతో అంతకి రెండింతలు పాతబెల్లం కలుపుమని రెండు మూడు గురిగింజలయెత్తుగా మోతాదు వాడుకునేది. చక్కగా విరోచనం చేస్తుంది.

గమనిక: — నాఅనుభవం. బెల్లం మానెయ్యడం. తక్కినవన్నీ వామకపాచుతో మర్దించి కందిగింజ లం తేసి మాత్రలు చెయ్యడం. మంచినీళ్ళు అనుపానం. ఒక్కమాత్ర వేసుకుంటే మూడో నాలుగో విరోచనాలవుతాయి. రెండు వేసుకుంటే అయిదారు విరోచనాలవుతాయి. అంతకంటే యెక్కువగా నే నెప్పుడూ వాడలేదు.

౨౦ శ్వాస చింతామణి

ద్వికర్షం లోహ మార్ణస్య తదర్థం గంధ మధ్రకమ్
తదర్థం పారదం తాప్యం పారదార్థేన మాక్తికమ్
శాణమాను హేమచూర్ణం నర్వం సంమర్ద్య యత్నతః
కంటకారీరసై శ్వాపి శృంగ బేరరసై స్తథా
ఛాగ్రీక్షీరేణ మధుకైః క్రమేణ మతిమాన్ భిషక్
గుంజాచతుష్టయం చాన్య విభీతకనమన్విత్వమ్
భక్షయే శ్వాసకాసారో రాజయక్షునివీడితః ॥

లోహభస్మం రెండుకర్ణాలు, గంధకం అభ్రకం ఒక్కొక్క కర్ణం. పాదరసం, హేమమాక్షికం ఒక్కొక్కకులం. ముత్యాలభస్మం స్వర్ణభస్మం ఒక్కొక్కటి అరకులం. ఇవన్నీ కలిపి, వాళుడురసంతోనూ, అల్లపురసంతోనూ, మేకపాలతోనూ, తేనెతోనూ చక్కగా మర్దించి వయోబలానుసారంగా తాడికాయకపాచుతో పుచ్చుకునేది.

ఇది దగ్గు, కగర్పు, క్షయ పోగొడుతుంది.

౨౧ బృహత్కాంచనాభ్రరసం

కాంచనం రససింధూరం మాక్తికం లోహ మధ్రకమ్
విద్రుము మృతవైక్రాంతం తాగం తామ్రం చ వంగకమ్

కస్తూరికా లవంగం చ జాతీకేషు సామలకమ్
 ప్రత్యేకిం బిందుజూత్రం చ సర్వం సర్వం ప్రత్యేకతః
 కన్యాపీఠేన సమర్థ్య కేశకాశరసేన చ
 అజాతీయేన సభావ్యం ప్రత్యేకం చివస్వత్రేణుమ్
 చతుర్ధ్వంజాప్రమాణేన వహ్నిం కామ్యే ధృవక్
 అనుపాసం ప్రదాతవ్యం యథాదోషానుసారతః
 నానారోగప్రశమనం సర్వోష్ణప్రసహనకేం
 క్షయం హంతి తథా కౌసం యత్యైశాం శ్వాస మేవ చ
 ప్రమేహన్ వింశతిం చైవ దోషత్రయనముత్థితామ్
 సర్వాన్ రోగాన్ నిహం త్యాశు భాస్కర స్తమిరం యథా॥

స్వర్ణభస్మం, రససింహారం, మాక్షికభస్మం, తామ్రభస్మం, అభ్రకభస్మం, ప్రవార
 భస్మం, శైత్రాంతభస్మం, రజశిభస్మం, తామ్రభస్మం, వంగభస్మం, కస్తూరి, అవంగం,
 జాపత్రి, మాతుగుణుషమ — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి కలబందరసంతోనూ,
 గుంటకలగరసంతోనూ, మేకపాలతోనూ మూడేసిదానిల మర్దించేది.

మోతాదు, అనుపాసము వయోబలదోషానుసారపంగా యేర్పరచుకునేది.

ఇది అనేకరోగాలు పోగొడుతుంది. ముఖ్యంగా క్షయ, దగ్గు, వగర్పు, వింశతి
 ప్రమేహాలూ తగ్గిస్తుంది.

౨౩ అ గ్ని తుం డీ వ టి

శుద్ధనూతం విషం గంధ మజమోదా ఫలత్రయమ్
 సర్జితారం యవత్తారం, ఐహ్ని సైంధవజీరకమ్
 సౌవర్చలం విడంగం చ సాముద్రం టంకణం సమమ్
 విషముష్టిం సర్వతుల్యం జంబీరాష్లేన మర్దయేత్
 మరిచాభాం వటిం ఖాదే దగ్నిహంవ్యప్రశాంతయే ॥

శుద్ధపాదరసం, గంధకం, నాళి, అజామాడం, కరకవౌళువు, తాడికాయ పెరడు,
 ఉసిరికపప్పు, సర్జితారం, యవత్తారం, చిత్రమూలం, సైంధవలవణం, జీలకర్ర,
 సౌవర్చలవణం, వాయువిరోగాలు, సముద్రవణం, పొంగించిన వెలిగారం, — ఇవి
 సమభాగాలు. ఇవన్నీ యెంతో, అంత విషముష్టిపప్పు, ఇవన్నీ కలిపి నిమ్మకాయ

రహా: వర్ధించి మియూలం తేసి మాత్రలు చేసుకునేది.

ఇది అగ్నిమాంధ్యం పోగొడుతుంది.

౨౪ హం రా ర న ర సం

గంభీరతలకైతైతై విషమత్ర ప్రభావం
అష్టభాగతు మిరిచం బుభాంభోమద్వితీ దినవే
తద్వితీ ముక్తమాచేన కృత్వా శ్రేణ ప్రయోజయేత్
శూలాలోచన గుల్ఫేషు విషూచ్యామన్నమాంధ్యకే
అజ్జల్లే నన్నిసాతాదా కైత్యై హజ్యే శిరోగతే ।

గంభీరం, బాంగిరిన వెలిగారం, బిక్కుక్కుబాంగిరి. శుద్ధనాభి మాడుభాగాలు. మిరియా తెనమిరి భాగాలు. ఇవి నిప్పు కామురసాన చిక్కగా మర్చించి పెనరగింజ లం తేసి మాత్రలుచేసి వాడుకునేది. అనుపానం అల్లపురసం. స్థితిగతులను బట్టి ఇతరఅనుపానాలున్నూ వాడుకోవచ్చు.

ఇది శూల, అశోచకం, గుల్మం, విషూచి, (కఱరా), అగ్నిమాంధ్యం, అజ్జర్లం, నన్నిసాతాదులు, తలనొప్పి, కైత్యము తగ్గించేస్తుంది.

౨౫ క ర్పూ ర ర సం

హింగులం ఫణిఫేనం చ ముస్తకేంద్రయవం తథా
జాతీఫలం చ కర్పూరం సర్వం సంమర్ద్య యత్నతః
జలేన వటికా కార్యా ద్విగుంజాపరిమాణతః
జ్వరాతీసారిణే చైవ తథాతీసారరోగిణే
(గ్రహణీ షట్ప్ర)కారే చ రక్తాతీసార ఉల్బణే ।

ఇంగిలీకం, నల్లంబంబు, తుంగముస్తలు; కొడికపాలవిత్తులు, బాబికాను, హారతి కర్పూరం, ఇవి నీళ్ళతో మర్చించి రెండుగురిగింజలయొత్తున మాత్రలుచేసి తగిన అను పానంతో వాడేది.

ఇది జ్వరాతీసారమూ, అతిసారమూ, గ్రహణీ, రక్తాతిసారమూ పోగొడుతుంది.

౨౨ అభయనరసింహరసం

దశమం చ మధ్యమం త్ర్యోమం వరకం టంకణం సమమ్
 గంధకం చాభకం చైవ భాగైకం శుద్ధనూతకమ్
 మంజూకం సర్వతుల్యం స్యాన్మృదయేన్నింబుకద్రవైః
 ఏకైకం భక్షయేచ్ఛాసు జరకం మధునా సహ
 త్రిదోషోత్థం మతీనారం సజ్వరం వాథ విజ్వరమ్
 సర్వరూప మతీనారం సంగ్రహాహణీం జయేత్
 రసోభయస్మసింహోయం అతీసారే నువ్రూజితః ।

ఇంగిలీకం, నాళి, సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, జీలకర్ర, పొంగించిన వెలిగారం, గంధకం, అభకం, పాచరసం— ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి యెంతో అంత నల్లమండు. ఇవన్నీ కలిపి వేపచక్కరలతో మర్దించి వయోజలానుసారంగా తేనె కలిపిన జీలకర్రకషాయంతో వాడుకునేది. సుదర్భం అనుసరించి ఇంకా అనేక అనుసానాలు వాడుకోవచ్చు.

ఇది త్రిదోషాలన్నింటా పుట్టిన అతిసారమూ, తక్కిన సకల అతిసారాలూ, గ్రహణీ పోగొడుతుంది. జ్వరంతోపున్న అతిసారం కూడా తగ్గించేస్తుంది.

౨౩ అమృతాగుగ్గులు

అమృతాయూః పలకతం దశమూల్యో నైఖా శతమ్
 పాతా మూర్వా బలా తక్తా దార్ద్రీ గంధర్వహస్తకాః
 ఏషాం దశఫలాన్ భాగాన్ విభీతక్యాః శతం హరేత్
 ద్వే శతే చ హాతక్యా ఆనులక్యా నైఖా శతమ్
 జలద్రోణత్రయే పక్త్వా చాష్టభాగావశేషితమ్
 వ్రణం గుగ్గులు మూవృత్త్య వ్రణార్థం చ ఘృతం వచేత్
 పాకసిద్ధౌ వ్రదాతవ్యం గుహచ్ఛ్యా సుత్వ మేవ చ
 పలద్వయం తథా శుంఠ్యాః పిప్పల్యా శ్చ పలద్వయమ్
 తతో మాత్రాం వ్రయంజిత జ్ఞాత్వా దోషబలాబలమ్

అస్థాదశరు కుశ్యేషు వాతఃక్షగజేషు చ
కామలా మామచాతః చ చక్రిః శూన్యం భగంధరమ్
పీనసం చ ప్రతిశ్శ్యాదం ప్లేహం ముక్తా శ్చ
ఏతాన్ దోషాన్ నిహం త్యాగే భానుః క్షయః యథా ।

తిప్పతీగ నూరుపలాలు. దశమాలాలు నూరుపలాలు. పాక చాగార, ఇల. శేట
జేము, మానుపసుపు, అనుకపుచ్చెలు శేర్మ — ఇవి దుర్బొక్కచి నడకలలాలు.
ఇవన్నీ మెత్తగా చితకగొట్టి ఆరుద్రోహల పిళ్ళలో పెంపాడి. మున్నీ పూల తాపి
కాయలూ, రెండువందల కుకకాయలూ, తిరికికాయలూ నూమా పూడ చిచకొట్టి
అందులో కలిపేది. ఉసిరికాయలూ చచ్చివిశేస్తే చిచకొట్టినక్కరలేదు. ఈవలం
ఎనిమిదోవంతు మాత్రమే మిగిలింట్టు. కషాయంక చిది చిచ్చొన్న నీరూరు వడ
బోసుకునేది.

ఆకషాయంలో ఒక ప్రస్థం మహిషక్షిగుగ్గిలం, అశ్మపస్థం చతుశ్చెయ్యి శేరి మళ్ళీ
వంటచెయ్యాలి. అది గట్టిపడేటప్పుడు రెండుపలాల తిప్పనత్తూ, రెండుపలాల
సొంటిచూర్లమూ, రెండుపలాల పిప్పళ్ళచూర్లమూ కలిపి దించుకుని మాత్రలు
కట్టుకునేది.

ఇది అస్థాదశకవులూ తగ్గించేస్తుంది. వాతరక్తం, కామెద్ల, ఇమవాతం, పీనస,
అగ్నిమాంద్యం, భగంధరం, ప్రతిశ్శ్యామం, ప్లేహవృద్ధి, శుష్కాశులు దోషోపశాంతి.

౨౦ బృహచ్చం ద్ర ప్రభావ టి

క్రిమిరిపుదహనవ్యోమ త్రిఫలామరణారు చవ్యభూనింబమ్
మాగధీమూలముస్తం సశటీవచాధాతునూక్షికం చైవ
లవణక్షారనిశాయుగ కున్దుబురు గజకణాతినిషా
కర్ణాంశకా న్యేవ సమాని కుర్మాత్
పలావృకం చాశ్మజితో ద్విదధ్యాత్
నిమ్బత్రశుద్ధస్య పురస్య ధీమాన్
పలద్వయం లోహరజ స్తదైవ
సిశాచతుష్కం పల మత్ర వంశ్యా

నికుంభకుంభత్రిసుగంధిగుక్తమ్
 చంద్రప్రభేయం గుటికా ప్రయోజ్యా
 అర్చాంసి నిర్వాశయతే వడేవ
 భగవదం పాండుక కామలాం చ
 నిర్వప్తవహ్నేః కురుతే చ దీప్తిమ్
 హంత్యామయాన్ పితృకఫానిలోఽథా
 నాడిగతే మర్మగతే ప్రణే చ
 గ్రంధ్యర్బదే విద్రధిరాజయత్కు
 మేహే భగాభ్యే ప్రబలే చ యోజ్యా
 చక్షుఃక్షయే చాశ్మరి మూత్రకృచ్ఛే
 శుక్రప్రవాహే వ్యూదరామయే చ
 తక్రాశపాసం త్వథ మస్తుపాసమ్
 ఆజో రసో జాంగలజో రసో వా
 పయో ధవా శీతజలానుపాసం
 బలేన నాగ స్తురగో జవేన
 దృష్ట్యా సువర్ణ శ్శ్రవణై ర్వరాహః
 కాంత్యా రతీశో ధిషణ శ్చ బుద్ధ్యా
 సపాసభోజ్యే పరిహార్య మస్తి
 సశీతవాతాతపమైఘసేషు
 శంభుం సమభ్యర్చ్య కృతప్రణామం
 ప్రాప్తా గుటి చంద్రమనః ప్రసాదాత్
 శుక్రదోషాన్నిహం త్వష్టా ప్రమేహః సపి వింశతిమ్
 వలీవలితనిర్మూక్తో వృద్ధోపి తరుణాయతే
 శృద్ధవై ద్యోపదేశేన పలార్థం రసగంధకమ్
 కేవలం మూర్ఛితం వాపి పలం వా దాపయే ద్రసమ్

అభకం చ శ్చి నే త్కూడిత్ పలకానం భిషగ్గృహః
సంకుర్వ్య మభుసద్విత్వా మాచా రక్తి చతుష్టయమ్
భక్ష్యంవృథ్యా యథా క్తి మావహ్యమచతుష్టయమ్
తిష్ఠన్తత్రీహితానాం క్షణానం చృశకృష్ణకః !

నాయువిదంగాలు, చిత్రమూలం, సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరకవోలుపు, రాడి నాయుబెరకం, ఉసిరికపళ్ళ, జేవనాదు, చవ్వం, నేలవేము, పిప్పలీమూలం, తుంగముస్తలు, కచ్చారాలు, కరక పేనుమాక్షికం, సైంధవలవణం, యవతైరం, సర్జితైరం, పసుపు, మానుపసుపు, ఘరియాలు, గజపిప్పళ్ళు, అతివస— ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క-కర్ణం. గోమూత్రశిలాజుత్తు ఎనిమిదిపలాలు. శుద్ధమహిషాక్షి గుగ్గిలం రెండుపలాలు. లోహభస్మం రెండుపలాలు. కలకంఠ నాలుగుపలాలు. తవాక్షిరి, దంతివేగ్న, తెగవ, దాద్విలిచెక్క, వీలమల, ఆషుపత్రిక— ఇవి ఒక్కొక్క-పలం. ఇవన్నీ కలిపి నీళ్ళలో చూచి చిన్నకుంకుమగింజలంలేసి మాత్రలు కట్టి వాడేది.

ఈయోగంతో వృద్ధవైద్యులు కొందరు ఒకపలం పాదరసమూ, ఒకపలం గంధకమూ, మాచా చేర్చడం కద్దు. అభకమున్నూ ఒకపలం కొందరుచేరుస్తారు.

ఇది నానావిధాల మూలకంకవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. మరీస్త్రీ భగవదరం, పాండువు, కామెల్లు, అగ్నిమాంధ్యం, నాడీగత్రవణాలు, మర్మగత్రవణాలు, గ్రంధులూ, అర్బుదాలూ, విద్రధులూ, రాజమత్సై, మూత్రాశ్మరీ, మూత్ర కృచ్ఛ్రమూ, శుక్రనష్టమూ, ఉదరవ్యాధులూ తగ్గిస్తుంది.

దీనికి మజ్జిక, పెరుగుమీది లేట, మేకపాలు, చల్లనిమంచినీళ్ళు — ఇవి అనుపానాలు.

ఇది సమస్తశుక్రదోషాలూ, విశత్రిప్రమేహాలూ, వలీపలితాలూ పోగొడుతుంది. ఇది నేవీస్త్రీ వృద్ధుడైనా యువకు డవుతాడు.

ఇది వాడేటప్పుడు పథ్యం లేకమూ చెయ్యనక్కరలేదు.

౨౯ ని త్యా నం ద ర సం

హింగూలసంభవం సూతం గంధకం మృతతామ్రకమ్
కాంస్యం వంగం హరీతాలం తుత్థం శంఖం వరాటికా
త్రికటు త్రిఫలాలోహం విడంగం పటువంచకమ్
చవికా పిప్పలీమూలం హావుషా చ వతా తథా

శరీరేణా దేవదారు ఏలా చ వృద్ధదారకమ్
 త్రివృతాం చిత్రకం దంతీం గృహీత్యా తు వృథావృథా
 ఏతాని సమభాగాని సంచూర్ణ్య గుడకీకృతమ్
 హరీతకీరసం దత్వా దశగుంజోన్మితం శుభమ్
 ఏకైకం భక్షయేన్నిత్యం శీతంచాను పిబే జ్వలమ్
 స్త్రీపదం కఫవాతోత్థం రక్తమాంసాశ్రితం చ యత్
 మేదోగతం ధాతుగతం నిహంతి నాశన సశయః
 అర్బుదం గండమాలాం చ వాతరక్తం సుదారణమ్
 కఫవాతోద్భవం రోగం అంత్రవృద్ధిం చిరంతనీమ్
 వాతరక్తే వాతకఫే గుదరోగే కృమా తథా
 అగ్నివృద్ధిం కరో త్యేష బలం వర్ణం చ సుస్థతామ్
 శ్రీమద్గవాననాథేన నిర్మితో విశ్వసంపదే
 నిత్యానందరస శ్చాయం మహాశ్లేషదనాశనః
 రక్తజే పిత్తజే చాపి శ్లేషదే యోజయే దముమ్
 నాతఃవరతరం కించి ద్విద్యతే శ్లేషదామయే ॥

ఇంగిరీకరసం, గంధకం, తామ్రభస్మం, కంచుభస్మం, వంగభస్మం, తాళకం, మైల
 తుత్థం, శంఖభస్మం, గవ్వలభస్మం, సాంజీ, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరకవోలుపు,
 తాడికాయబెరడు, ఉసిరికపప్పు, లోహభస్మం, వాయువిధంగాలు, సైంధవలవణం,
 సమాద్రలవణం, సోవర్పలవణం, కాచలవణం, బిడాలవణం, చెవ్వం, బోడతరం,
 పిప్పరీమూలం, కన, కచ్చురాలు, పాత, దేవదారు, ఏలకులు, వృద్ధదారకం, తెగడ,
 చిత్రమూలం, నేపాళపువేళ్ళు, ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ మెత్తగాదంచి కరక్కాయ
 కషాయంతో నూరి సెవగగింజలంలేసి మాత్రలు చేసి వాడేది. దీనికి మంచినీళ్ళే
 అనుపానం.

ఇది బోడవ్యాధికి తిరుగులేనిది. కఫంవల్లా, వాతంవల్లా పుట్టినదీ, రక్తగతమూ,
 మాంసగతమూ, మేదోగతమూ, ధాతుగతమూ అయిన బోడవ్యాధి నిది పోగొడు
 తుంది. అర్బుదం, గండమాల, వాతరక్తం, అంత్రవృద్ధి, మూలకం, కృమిరోగం,
 తగ్గిస్తుంది. అగ్ని దీప్తి, బలము, పుష్టి, విర్బువృద్ధి కలిగిస్తుంది.

టంకణం మాక్తికం వైవ గీర్వాణకుసుమం తథా
 హింకులం సర్వశుల్కం న్యాజ్జలీనామైవ మర్దయేత్
 ద్రాక్షాక్షృకంపై శ్యాపి భూషణ త్వప్తవాగకన్
 గుంజానాత్రనమాజేః హ్యసా శామశేషతిః
 సర్వచిత్తావధ్యంసీ వాతపిత్తగదావహః
 ఛర్దిహిక్వా విరాశ శ్చ మోహాకోషకః జయేత్
 మందాగ్ని మస్సుపిత్తం చ కానం శ్యాస మదోషామ్
 సూర్యావర్తిరసో నామ హ్యశ్శ్వినీదేవర్కితః ।

అధికభస్మం. హేనుమాక్షికభస్మం, వైడిపత్తిగింజలపప్పు, కాకిదొండగింజల పప్పు, తిప్పపత్తు. పొంగించిన తెలిగారం, ముత్యాలభస్మం. అవంగాలు — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ యెంతో అంత ఇంగిలీకం.

యోగంతో ముత్యాలభస్మం చెప్పివుండినా అనుభవంబో వైద్యులందరూ దానికి బదులు ముత్యపుచిప్పల భస్మమే వాడుతున్నారు.

ఇవన్నీ కలిపి, నిమ్మకాయరసంతోనూ, ద్రాక్షపళ్ళకమాయంతోనూ, అల్లపురసం తోనూ ఏడేసిమాట్లు పుద్దనాచేసి స్థిరగుతులకు తగిన అనుహనాలతో గురిగింజయెత్తు చొప్పున వాడేది.

ఇది సమస్తపిత్తవికారాలూ తగ్గించేస్తుంది. వాతపిత్తవ్యాధులున్నూ మరిస్తుంది. వాంతి. ఎక్కిళ్ళు, గ్రహణి, ఆగ్నిమాంద్యం, అమిపిత్తం దగ్గు, వగర్పు, ఆశోచకం— ఇవన్నీ పోగొడుతుంది.

౩౭ ర జ : ప్ర వ ర్త క ర స ం

టంకణం హింగు కాసీసం కన్యాసారం సమాంశకమ్
 కుమారీస్వరసే మర్ద్యం చణకప్రమితా వటీ
 రజోరోధం కష్టరజో వేదనా శ్చ తదుద్భవాః
 రజఃప్రవర్తినీనామ వటీ తూర్ణం వినాశయేత్
 భాషితా నీలకంఠేన వహ్నిః కాష్టచయం యథా ॥

పొంగించిన వెలిగారం, పచ్చిఇంసర, కానీసనింజూరం, ముసాంబరం — ఇవి సమ భాగాలు. కల్వంలో కలబందనంపొసి దానిలో పచ్చిఇంసర వేసి ఒకరాత్రి నాననిచ్చి తరూత తక్కిన వస్తువులు కలిపి చక్కగా మర్చించి నెనగింజూ ఇంటేసి మాత్రలు చేసి కాడుకునేది. మగడు మాత్రకట్టుకు రాగానే ఏకదిగిరి మాత్రలు చేసి య్యాళి. ఒక్క గంట పూరుకున్నా గట్టిపడి నుం మార్త కాదు. మళ్ళీ కలబంద కసాన మర్చించవలసివుంటుంది.

ఇది రజోరోధమా, కష్టరజస్సు పొగొడుతుంది. ఋతుసంబంధమైన పూలలు మొదలైనవి హరిస్తుంది. ఇది గర్భవిచ్ఛేదకం. కఠిన్మూత్రాన్ని దానినే గర్భస్థానం నరుగుతుంది.

౩౮ వా త వి ధ్వం స ర సం

రసం గంధకం నాగమగౌ చ లోహం
తథా తామ్రం చ వ్యోమ నిశ్చండకం చ
కణా టకణం నాగరం చోషణం వై
పుథ గ్భాగ మేకం క్షిప్తే త్థ్యుభధ్యే
శ్శో ఎత్తనాథం చక్షుషా ధృణాగం
దృఢం మర్దయే దోష్టమజై శ్చ త్రివరమ్
వరాచిత్రకై ర్మూర్త్యైః కుష్ఠజాస్థిః
పుథ గ్భాగయే త్పింధువారద్ధివాస్తేః
తథా మోహినీజంభనీరైః పుథగ్వై
మహాన్ వాతవిధ్వంసకోటిం రస శ్చ
నమీరే చ శూలే తథా శ్లేష్మరోగే
గ్రహణ్యం తథా సన్నిపాతే చ మూకే
అపస్పారమాంద్యే చ శీతే చ పిత్రే
స్త్రీహోదరే కుష్ఠరోగే చ దద్ధాత్
స్త్రీయ సునతికావాతరోగే త్తైవ
ద్విగుంజం వ్రదద్ధ్యా దిమం సూతరాజం ।

పాదరసం, గంధకం, నాగభస్మం, లోహభస్మం, తామ్రభస్మం, ఆత్మకభస్మం, పిప్పళ్ళు, పొంగించిన వెలిగారం, సొంటి, మిరియాలు — ఇవి ఒక్కొక్కక్కాగం నాళి నాలుగున్నరభాగాలు, ఇవన్నీ మెత్తగా చూట్టించి, త్రోవల మాయం, శ్రీఫల కమాయం, చిత్రమాలరసం, గుంటకలగరరసం, జి.ఎల్.కొమ్మల మాయం, వాల్మీకిరసం, ఆల్లపురసం, అడ్డపరపురసం, గంజాయికమాయం, అమ్మకాయం — ఏటితో మూడేసిమర్దనాలు చేసి వయోబలావస్థల ననుసరించి వాడుకునేది.

ఇది వాతవ్యాధులన్నీ పోగొడుతుంది. నూతికావాతానికీడి చెప్పినమందు, కూల, శ్లేష్మరోగాలు, గ్రహణి, సన్నీపాతజ్వరం. మూకత్వం, ఉపస్కారం. మడ్డతనం, కీటం, పిత్తం, ప్లేహవ్యాధులు, ఉదరవ్యాధులు, ఉష్ణ, పోగొడుతుంది.

ఇది ఒక్కొక్కరసంతో కొందరు ఒక్కొక్కమాటే మర్దనా చెయ్యడం వుంది. అది తప్పు. మూడేసిమాట్లు చెయ్యాలి.

౩౯ వా త గ జాం కు శం

అష్టభాగా రస స్యాపి విషతింగో, స్తద్దైవచ
గంధకన్య, త్రిభాగం స్యా త్కటుత్రయఫలక్రియమ్
గుంజామూత్రం షటిం ఖాదే డశతీవాతనాశనమ్
వాతగజాంకుశో నామ్నా హ్యాయస్తంభం నిహంతి చ ॥

పాదరసం 8 భాగాలు, విషముష్టిగింజలపప్పు 8 భాగాలు, గంధకం 8 భాగాలు, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, తాడి, ఇసిరికలు — ఇవి మూడేసిభాగాలు.

శృద్ధవైద్యుల సంప్రదాయం ప్రకారం నిమ్మకాయరసాన మర్దనా. మాత్ర గురి గింజయెత్తు.

ఇది 80 వాతాలూ హరిస్తుంది. ఊరుస్తంభవాతాని కీడి ప్రత్యేకాషధం. అనుపాన భేదాలతో అనేకవ్యాధులమీద పనిచేస్తుంది.

ఈయోగంలో గంధకం మూడుభాగాలు అని చెప్పిన టీక లున్నాయి. అది తప్పు. సమానంగా అయినా గంధకం లేకపోతే రసం జీర్ణం కాదు. కట్టకరియోగం, ఫలక్రియమూ మొత్తాన మూడేసి భాగాలు వేసి సంప్రదాయం కూడా వుంది.

ళం అజీర్ణ బలకాలానలరసం

శ్మశ్నాశ్చ శ్మశ్నానూతః చ గంధః చ నినుం మతమ్
 లోకం తామ్రం హారితాళం విషం తుష్ణం సవంశమ్
 వలప్రమాణం చ పృథక్ జ్వలంగం టంకణం తథా
 దంతియూలం త్రివృహ్నిర్జం, ఏకైకపలసమ్మితమ్
 లజమోగా యచూసి చ స్వత్వాం లవణాని చ
 పృథక్ గర్భపలా గ్రాహ్య మేకిశ్మశ్చ చ భావయేత్
 ఆర్ద్రాకస్వరినే నైవ విశతిః పంచకోలజైః
 దశభా భావయే త్రోమై, ర్లుడూచీనాం రసై ర్దశ
 సర్వార్థం మరిచం దత్వా కాచకూప్యం చ భారయేత్
 చణసూత్రం వటిం కృత్వా ఛాయాయాం పరిశోషయేత్
 రసోజ్జ్వలకాలానల ఏషః ప్రకీర్తితః
 ఆనువాతకలధ్వంసీ స్త్రీహపాడుగదాపహః
 ప్రమేహనాహవిష్టంభసూతికాగ్రహణీహరః
 శ్వానకాసప్రతిశ్వాన్యాయాక్షుక్షయవిహాశనః
 అన్లుపిత్తం చ శూలం చ భగ దరగుదోద్భవౌ
 అష్టోదరాణి స్త్రీహా చ యుక్తతం హంతి దారుణమ్
 ఆఽఽఽఽఽ భోజయిత్వాతు ఖాదయే చ్చ రసోత్తమమ్
 అర్థయామేన తత్సర్వం భస్మీభవతి సిద్ధితమ్
 చతుర్ద్వధరసోపేతం మహాభోజన మిచ్ఛతః
 భోజన్య నృపతేః కాంతౌ భోజకే కృషయా కృతః
 గహనా నందనాథేన సర్వలోకహితైషిణా ॥

పాదరసమూ, గంధకమూ రెండేసిపలాలు. లోహభస్మం, తామ్రభస్మం, తాళకం, నాభి, మైలకుళ్ళం, మంగళిస్మం, అవంగాలు, పొంగించిన వెలిగారం, నేపాళపువేళ్ళు, తెగడ— ఇవి ఒక్కొక్కపలం, అజామోదం, వామ, సర్జిత్వరం, యవత్వరం,

సామద్రవణం, సౌవర్చలవణం, సైంధవలవణం, బిడాలవణం, కాచలవణం — ఇవి ఒక్కొక్కటి ఆరవల. ఇవన్నీ మెత్తగా మార్చించి గట్టి పింగాణీ బేసినులో పోసి, వసనగా, అల్లపురసంతో యిచ్చెనైఘానలూ, పంచకోలక సాయంతో పదిభావలూ, తిప్పవీగరసంతో పదిభావలూ చేయ్యాలి. ఆప్పుడు 74 తులాల మిరియాలు మార్చించి అందులో కలిపి వట్టి తిప్పవీగరసంతో బాగా మర్చించి పెనగగింజలంతేసి మాత్రలుచేసి వాడుకునేది.

ఇది ఆమవాతం నిర్మాణం చెయ్యడంలో చాలా శక్తికలది. మరెన్నీ ప్రమేహాలు, అనాహూతా, విష్ణుభూతా, నూతికావ్యాధులూ, గ్రహణీ, దగ్ధా, వగన్నూ, ప్రతిశ్యామనూ, రాజయక్షే, త్రియా, అస్థుపిత్తనూ, కూలూ, భగదరనూ, మూలశలకలూ, అప్టోదరాలూ, క్లిష్టావ్యాధులూ, యకృద్వ్యాధులూ పోగుడుతుంది. కంతండాకా భోజనంచేసి ఈసుండు వేసుకుంటే అర్థజాములూ అదంతా జీర్ణం అయిపోతుంది.

కం క్ర వ్యా ద ర స ం

పారదా ద్విగుణం గంధ మర్ధాశం మృతలోహకమ్
పిప్పలీ పిప్పలీమూల మన్న శుంఠీ లవంగకమ్
లోహసామ్యం పృథక్కుర్యా ద్రససామ్యం సువర్కమ్
టంకణం మరిచుచాసి గంధతుల్యం ప్రదాపయేత్
ఏత ద్విచూర్ణ్య యత్నేన భావయేత్ సప్తసామ్యకైః
ఏత ద్రసాయనం శ్రేష్ఠం మాషమాత్రం ప్రదాపయేత్
తక్రేణ కేవలం వాపి కద్యో ద్భోజనపాచనే
క్షీప్రం తజ్జీర్ణతే భుక్తం దీపనం భవతి ధ్రువమ్
సర్వాజీర్ణప్రశమనం లఘుక్రవ్యాదసంజ్ఞితమ్ ॥

పాదరసం 1 భాగం. గంధకం 2 భాగాలు. లోహభస్మం, పిప్పళ్ళు, పిప్పలిమోడి, చిత్రమూలం, సొంఠి, లవంగాలు — ఇవి ఒక్కొక్క ఆరభాగం. సౌవర్చలవణం 1 భాగం. పొంగించిన కెలిగారం, మిరియాలు — ఇవి రెండేసిభాగాలు. ఇవి మెత్తగా మార్చించి, అష్టవేదిసక సాయం, నిమ్మకాయలరసం, మాడిఫలరసం, పుష్టిదబ్బుపళ్ళరసం, దానిమ్మపళ్ళరసం, పెనగపులుసు, వారింజపళ్ళరసం — ఏటితో మర్చించి మాషంయెత్తు తూతాదు వాడుకునేది. అనుపానం మజ్జగ.

ఇది సకలాజ్ఞిరాలూ పోగొడుతుంది. తిన్నది పె.టనే జీర్ణింపజేస్తుంది. అకలి పొచ్చుచేస్తుంది.

౪౨ సింధూరభూషణం

వ్యోమధాతురగంధకట. కణాన్
 ఉద్గ్రహంనవదశాంచ ఉద్గ్రాజైః
 స్నిగ్ధమర్దీశింధూరభూషణమ్
 గర్భిణీదన్త్యైకవే ముతమ్ ॥

అభ్రకభస్మం, గవసంహారం, గంధకం, పొంగించిన వెలిగారం — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ చేచి అల్లభ్రంసంతోనూ, హంసహదిఅమరసంతోనూ, నల్లఉమ్మెత్తాకురసం తోనూ, పచ్చిపసుపుపంపలరిసంతోనూ మర్దించి వాడుకునేది.

ఇది గర్భవతులకు కలిగే ఓకిరికొత్త, అశుచి, అగ్నిమాంద్యం, కలనొప్పి మొదలైన సమస్తవికారాలూ తగ్గించేస్తుంది. పురుషులకున్నా ఈవ్యాధులలో వాడవచ్చు.

౪౩ ఆమకుతారం

జాతీఫలం త్రికటుకం టంకణం రసగంధకా
 నిర్యాసం వత్సనాథం చ ముస్తా గుటజచిత్రకా
 వరాచాతివిషాలోచా నిర్యాసత్తూర రానుశమ్
 సర్వం సంమర్ద్య విజయాస్కరనేన దినత్రయమ్
 వల్లప్రమాణవటికాం శుంఠీద్రావానుపానతః
 ఆమకుల మతీసారగ గ్రహణీ చ చిరంజీవమ్
 ఏష ఆమకుతారాభ్యో రస స్తైలోక్యపూజితః ॥

జాజికాయ, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, పొంగించిన వెలిగారం, రసం, గంధకం, నల్లమంఘ, నాభి, తుంగముస్తలు, కొడిక పాలవిత్తులు, చిత్రమాలం, కరకమొలుపు, శాడి కాయలెరడు, ఉసిరికపప్పు. అతివస, సౌవర్ణలవణం. బూరుగుజగురు, సర్జిత్రారం, యవత్తారం, ఇంగువ — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి గంజాయ రసాన మాడు దినాలు మర్దించి వల్లప్రమాణంగా సొంటి కషాయంతో వాడేది.

ఇది ఆమకుల, అతిసారం, గ్రహణి పోగొడుతుంది.

౪౪ చి త్ర కా ది గు టి క లు

చిత్రకం పిష్పలీమూలం ద్వా యైరా లవణాని చ
వ్యోషం హిం గ్వజమోషం చ చక్షు శాస్త్ర చూర్ణయేత్
గుటికా మాతులుంగస్య గాడిమస్య రసేన వా
కృరా విసాచయ త్యజుః దివియ త్యాశు చానలమ్ ॥

చిత్రమూలం, పిష్పలిమోడి, వర్జియైరం, యవయైరం, సావర్పలవణం, వైంధవలవణం, బిడాలవణం, కాచలవణం, సముద్రలవణం, సాంటి, పిష్పశ్శు, మిరియాలు, వేయించిన ఇంగువ, అజామోదా, చక్షు — ఇది సముద్రాగాదు. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి మాడిఫలరసంతోగాని, వాల్మీశురసంతోగాని, మర్దించి కందిగింజలం లేని మాత్రలు చేసి వాడుతున్నది.

నాలమధనంలో, ఇది, నిమ్మకాయరసంతోనూ, పుల్లవజ్జరరసంతోనూ, మాడిఫల రసంతోనూ, పుల్లధానిమర్దించింతోనూ, చివర నారింజపళ్ళరసంతోనూ మర్దించి వాడుతున్నాను.

ఇది అనుపాచనం చేస్తుంది. ఆకలి వృద్ధిచేస్తుంది. శూల, విరేచనాలు కడుతుంది.

౪౫ ము స్త కా ది వ టి

అద్వై త్వలద్యయం త్కుణ్ణం కణాకస్సూరహింశుతః
పలం పలం గృహీత్వా తు మర్దియిత్వా వటిం చ కేత్
వల్లద్యయమితాం ఖాదే త్కర్పూరాంబునువాకీతామ్
అతీసార మజీర్ణం చ విషూచీం ఘోరరూపిణీమ్
అరోచకం వహ్నిమాంద్యం గ్రహణీ మపి దారుణామ్
కాసు పంచవిధం చైవ నాశయే దవికల్పతః ॥

తుంగముస్తలు రెండుపలాలు, పిష్పశ్శు, పచ్చకర్పూరం, వేయించిన ఇంగువ — ఇది ఒక్కొక్కసారి — ఇవన్నీ కలిపి నీటితో మర్దించి కందిగింజలం లేని మాత్రలు చేసి అనుపానవిశేషాలతో వాడుతున్నది.

ఇది అతిసారం, అజీర్ణం, విషూచి (కలరా) అరోచకం, అగ్నిమాంద్యం, గ్రహణీ, పంచకాసలు చికిత్సావుతుంది.

౪౬ స్వయమగ్నిరసం

మరిచాబ్బ వచా కష్టం సమాశం విష మేవ చ
 అర్చ్యః స్వ ర్చయైః పిష్టా మున్నమాత్రం తు యేత్
 న్యాయమగ్న రసో నామ సర్వాజ్జీర్ణప్రశాంతయే ॥

మిరియాలు, తుంగవస్త్రలు, కన, చెంగల్వకోళ్లు, వాళి — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి అల్లపురసంతో మర్చించి పెసరిగింబలం లేని మాత్రలు చేసి అనుపాన విశేషాలతో వాడుటచేది.

ఇది అజీర్ణవ్యాధులన్నీ పోగొడుతుంది.

౪౭ శంఖచూడరసం

రసాభ్రహేమభస్మాని తైక్రాంశం సర్వతుల్యకమ్
 నర్వపంచగుణం శంఖచూర్ణం శుష్కం విమర్దయేత్
 లేహయే న్యధునా మూషచతుష్కం సాశుచాకమ్
 హిక్మాం పంచవిధాం హంతి ముమూర్షో రపి తత్తక్షణాత్ ॥

రససిందూరం, అభ్రకభస్మం, స్వర్ణభస్మం — ఇవి సమభాగాలు. తైక్రాంతభస్మం 3 భాగాలు, శంఖభస్మం 30 భాగాలు. ఇవన్నీ పొడిగానే బాగా కలిపేటట్లు, మర్చించేది. ఇది తేనెతో వాడేది.

ఇది అయిదువిధాలైన ఎక్కిళ్ళూ పోగొడుతుంది. మృత్యువు తప్ప దనుకున్న పుడు వచ్చే ఎక్కిళ్ళున్నా తగ్గించేస్తుంది.

౪౮ అగ్నికుమారరసం

రసేంద్రగంధానహ టంకణేన సమం విషం యోజ్య మిహ త్రిభాగమ్
 కవర్దశంఖా విహ నేత్రభాగా నురీచ సుత్రాష్టగుణం ప్రదేయమ్
 నువక్యజంబీరగనేన ఘృష్ట స్నిగ్ధో భవే దగ్నికుమార ఏషః
 విషావికాజీర్ణసయోగతై ర్దద్యా ద్వివల్లం గ్రహణీగడే చ ॥

పాదరసం, గంధకం, పొంగించిన తెలిగారం — ఇవి ఒక్కొక్కభాగం, నాభి
రి భాగాలు, గవ్వలభస్మం, శంఖభస్మం — ఇవి రెండేసిభాగాలు. మిరియాలు
రి భాగాలు. ఇట్లన్నీ కలిపి నమ్మకా మిరసిన మిర్చిని మినపగించి అంతేసి మాత్రలు
చేసి అప్పటికి తగిన ఆచారాంతో వాడుతున్నది.

ఇది అశీర్వాదం, విషూచి (కలరా) గ్రహణి, నాలాలూ పొగొడుతుంది. అతిసారం
కడుతుంది.

౪౯ ఆదిత్యరసం

దరదం చ విషం గంధం త్రికటు త్రిఫలా సుశుమ్
జాతీఫలం లవంగం చ లవణాని చ చంద్ర
నర్వ మేకీకృతం నూర్ణం అస్తుయోగేన సప్తధా
భావయిత్వా షటీ కాయా గుండాభ్రమితా బుధైః
రసో హ్యేదిత్యసంజ్ఞోయం అశీర్వాక్షయకారకః
భుక్తమాత్రం పాచయతి జఠరానలదీపకః ॥

ఇంగిరీకం, నాభి, గంధకం, సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కడకవొలుపు, తాడికాయ
తెరడు, ఉసిరికపప్పు, జాజికాయ. లవంగం, సముద్రలవణం, సోపన్నలవణం, సైంధవ
లవణం, బిడాలవణం, కాచలవణం — ఇవి సమభాగాలు. ఇకన్నీ కలిపి అమృతంతో
ఏడుభావనలు చేసి మినపగించి అంతేసి మాత్రలు కట్టి వాడుతున్నది.

ఇది అశీర్వాదం పొగొడుతుంది. ఆకలి వృద్ధిచేస్తుంది. భోజన మైన పెంటనే ఇది
పుచ్చుకుంటే ఒక్కజాములో జీర్ణంచేసి మళ్ళీ ఆకలి అనిపిస్తుంది.

౫౦ సన్నిపాతభైరవిరసం

తాళకం గంధకం సూతం వత్సవాభి స్త్రీభి సుమమ్
శిలా చ టంకణం చైవ సర్వత్ర సమహింసాశమ్
మర్దయే చ్చిత్రజంబీరై రార్ద్రా కేణ దినత్రయమ్
అనుపానవిశేషేణ సన్నిపాతకభైరవమ్
త్రిదోషం చాతిసారం చ కఫపాండు మరోచకమ్
కుక్షిశూల ముదావర్తంసన్నిపాతనికృంతనమ్ ॥

తాళకం, గంధకం, పాదరసం—ఇవి ఒక్కొక్క భాగం. నాభి, మణికిల, పొంగించిన వెలిగారం—ఇవి మూడేసి భాగాలు. ఇంగిరీస సవ్యసమం—అనగా 12 భాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి చిత్తమూర్త్యంతోనూ, నిమ్మకాయరసంతోనూ, అల్లపురసంతోనూ మూడేసి దినాలు వుద్దించి ఆ పానపత్రేషంతో వాడుకునేది.

ఇది త్రివోషలవల్లనూ పుట్టిన అతిపారం, కఫం, పాంశువు, అశోచకం, కుక్షి కూల, ఉదారద్రం, సన్నిపాతజ్వరం తగ్గించేస్తుంది.

గమనిక :—ఈయోగంలో, కొందరు, మణికిల, పొంగించిన వెలిగారం—ఒక్కొక్కభాగమే వేస్తారు. అందుకల్ల అన్నీ ఎసిమిడిభాగాలే అవుతాయి. కనక ఇంగిరీకమున్నా ఎసిమిడి భాగాలే వేస్తారు. కాని యిది మంచి సంప్రదాయం కాదు. యోగంలో చెప్పినట్లు అంటే, మైరి శుభ చెప్పినట్లు చేసుకోవడమే మంచిది.

మరిన్ని కొందరు దీల్లో ఒకభాగం నేహళాలు వెయ్యడమున్నా ఉంది. అది మరీ అతాశ్రీయం. ఈసన్నిపాతజ్వరవి ముఖ్యంగా జ్వరాతిపారం కట్టడానికి వుట్టింది. దీల్లో విరేచనం చేసే గుణం కల్పించుకోవడం అసంభావ్యం.

౫౧ శీతాంశురసం

కుసటీ శుద్ధతాళం చ తమ్యక్కుం వ్యోమకం భవేత్
మర్దయే స్నింబసీరేణ గుంజాయుగ్మృతం సేవయేత్
అనుపానం మధుపథ్యా పృష్ఠవా తథార్ధ్రామ్
శీతజ్వరం సన్నిపాతం కామలాం మంచగుల్మకే
సర్వం శ్వాసం చ కాసం చ హృదయరే పూర్వరోగజితే
సన్నిపాత తథా ఛర్ది మశీతే హితైత్తికే
కూలం కూకాజీర్ణకూలం నాభా కుక్షా చ విద్రధిమ్
ఆధ్మానానాహవిష్టంభం తాపం సర్వాంగదాహామ్
జంగమస్థావరవిషం హిక్మా దీప్తే శ్చ కారణమ్
శోఘం చ భ్రమ మూర్ఛాం చ తిమిరం చానువిఘ్నతి
మర్దితం నింబతోయేన తేజితం గజచర్మకమ్
విసర్పి మండలే వైవ తుషాచర్మ వ్యభోహతి
నేవితం లేపితం కుర్వాణ్ శ్శీధితం గ్రంథిమర్బుదమ్

లేచితం దంతరోగాం శ్చ జిహ్వవేత్తరుః స్వధా
 జః పత్రత్రయైః కణ్ఠే కణ్ఠేరోగస్య నాశనమ్
 సిద్ధంఽన్యుశితం సశ్శ్చ మనస్సానం తిరోదుజామ్
 అజనం నన్నమాత్రం చ వేత్తరోఽపూకనమ్
 మాషం చ నన్న తాతానాం కామూజ్యోకీతకే
 ధనుర్వాతం శథాభూతం శేషరోగే చ కాకదా
 థాపితం లేవనే నైవ రసం కీతానునామకమ్ ।

మణికిల, తాళకం ఒక్కొక్కభాగం, త్రికటుకాలు రెండుభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి
 వేపపట్టరసంతోనూరి రెండుసుగంజల యొక్కైన మాత్రల కట్టుతుని వాడేది. ఇది
 అనేకఅనుపానాలతో వాడవచ్చు. ముఖ్యంగా లేనెతో గాని, కరక్కాయకషా
 యంతో గాని, వేడిసిక్కితో గాని, ఆల్లపురసంతో గాని వాడితే కీలజ్వరం, నన్నపాత
 జ్వరం, కామెర్లు, పంచగుల్మాల, క్వాసకాసలు, ఉదరవ్యాధులు, ఛర్ది, ఆకీతి
 వాతాలు, వికీకపిత్రాలు, కూల, కూకరోగం, అజీర్ణం, బొడ్డుదగ్గరపోటు, ఉదర
 కూల, విద్రధి, అధ్మానం, దినాహం, విస్తంభం, తాపం, సర్వాంగదాహం, జంగమ
 స్థావరవిషాలు, ఎక్కిళ్ళు, అగ్నిమాంద్యము, ఉబ్బు, భ్రమ, మూర్ఛలు, తిమిరరోగం,
 పోగొడుతుంది. ఇది మిల్లీ వేపపట్టరసంతోనూరి పూస్తే గజచర్మం వాడెస్తుంది. విసర్పి,
 మండలకష్టు, తుషాచర్మవ్యాధిన్నీ కూడా తగ్గించేస్తుంది. వైవ లేపనం చేస్తూ లోపలి
 కిన్నీ పుచ్చుకుంటే గ్రంధులు, అర్బుదమున్ను తగ్గిస్తుంది. వైవి పూస్తే దంతరోగాలు,
 జిహ్వరోగాలు, శేత్రవ్యాధులు పోగొడుతుంది. జిల్లేడాకులరసంతో చెవిలోపూస్తే
 చెవిలో పుట్టే రోగాలన్నీ మారిస్తాయి. వావిలిఅమరసంతో నశ్యంచేస్తే అపస్మారం,
 తలనొప్పి పోగొడుతుంది. అంగంజంత తీసి కలికంచేస్తే శేత్రరోగం తగ్గించేస్తుంది.
 మినపగి.జంత తీసి కలికంచేస్తే సకలనన్నిపాతాలూ, కామెర్లు, కీలజ్వరాలూ,
 ధనుర్వాతమూ, భూతజ్వరాలూ పోతాయి. తక్కినవి యిక చెప్పే దేమిటి ?

గమనిక :—ఈయోగంలో, వ్యోషం అన్నచోట సంప్రదాయప్రచారైన వైద్యులలో
 అక్లిప్రాయభేదాలున్నాయి. వ్యోషం అంటే త్రికటుకాలు గదా ? అయితే, సాంటి
 పిప్పలిమిరియాలు మూడూ కలిపి రెండుభాగాలూ, లేక సాంటి 2 భాగాలూ, పిప్పళ్లు
 2 భాగాలూ, మిరియాలు 2 భాగాలూనా ? నేను ఈరెండువిధాలుగానూ చేశాను.
 ఈమూడూ దేనికవి ప్రత్యేకంగా రెండేసిభాగాలు వేస్తే పనిచెయ్యకపోలేదు ; గాని
 అన్నీ కలిపి రెండుభాగాలు వేస్తే యెక్కువపనిచేసింది.

మరిస్తీ, యిసి, యోగంలో, శేషచెక్కరసంతో వర్ధించ గుని వుంది. ఆచరణలో నిమ్మకాయ సానమర్చించడం బాహ్యంగా వుంది. నేను చెండు విధాలా చేశాను ; అయితే, శేషచెక్కరసంతో చేసింది ఎక్కువ ౧౯ చేసింది. అకేపచెక్క-మాత్రం ముగ్ధశేషచెట్టు వేసుది బీడుబాండు పుందిది ; కాని వృద్ధవైష్యులు శేషచెక్కరసాన మర్దనా చేసింది, కలికానికి వాడడు నేనెరిగినంతలో యొక్కదాలేను. నిమ్మకాయ రసాన మర్చించిందే వాడుతున్నాను.

ఇంకొకటి :—ఏరసంతో నూరినా వణికిలా తాళకనూ బాగా నలిగి తన్నులాగ అయితే కాని త్రికటకమార్గం కలిపి నూరనూడను. అది కలిపిన తరవాత తాళకం బాగా నలగడానికి చాలాకాలం పడుతుంది.

మొత్తానికి, అతిపరిచయంవల్ల దేశంలో చిన్నమాపు ఉంది గాని, జ్వరహారావ ధాలలో ఇది చాలా మంచిది.

౫౨ వం గే శ్వ ర ర సం

వంగం కాంతం చ గగనం హేమపుష్పం నయం నమమ్
కుమారీరసతో భావ్యం సప్తవారం భిషగ్వరైః
ఏష వంగేశ్వరో నామ ప్రమేహాన్ వింశతీం జయేత్
మూత్రకృచ్ఛం సోమరోగం పాండురోగం మహాశ్మరీమ్
రసాయనవర శ్రేష్ఠో నాగార్జునవినిర్మితః ॥

కుగభస్మం, కాంతభస్మం, అత్రోకభస్మం, తంగేమపువ్వు — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి కలబందరసంతో ఏడుమాట్లు భావనచేసి వయోబలావస్థల ననుసరించి పుష్ప మంటే వింశతిప్రమేహాలూ తగ్గిస్తుంది. మూత్రకృచ్ఛం, సోమరోగం, పాండురోగం, ఆశ్మరీ పోగొడుతుంది.

౫౩ వం చ లో హ ర సా య నం

మృతాధం కాంతలోహాచ నాగమగ్నా విశోధితా
యథోత్తరం భాగవద్ధ్యా ఖల్వమధ్యే విశక్తిచేత్
తలపోతేన్ వారాహ్యో శతవర్యా హిమాంబునా
భావనాత్ర ప్రకర్తవ్యా తమామల యామల పృథక్పృథక్

చణమాత్రాం వటిం కృత్వా నవసితేన సేవయేత్
 ప్రాతరుత్థాయ విధిసా సర్వమేహకలాతకః
 శాల్యస్థం చ పటోలు చ తండులీ సకవాస్తుకమ్
 మత్స్యక్షీ ముగ్ధయాచా చా వ్యూక్త్యం కదలీఫలమ్
 అర్చాసి గ్రహణీభోష మూత్రకృచ్ఛా శ్రీరీషణాత్
 కామిలాం పా ముశోఘ చా వ్యవస్థారః త్తతక్షుచాన్
 రక్తకాసం గిహం త్యాశు వచనోహరసాయనమ్ ॥

అధికభస్మం ఒకభాగము. కాంతభస్మం రెండుభాగాలు. లోహభస్మం మూడు
 భాగాలు. వాగభస్మం నాలుగుభాగాలు. కంఠభస్మం అయిదుభాగాలు. ఇవి
 కల్వంలో కలిపి తంగేరురసం, పిల్లిలేగలరసం, నేలతాడగడ్డలకమాయం, రక్తచందన
 కమాయం—ఓటితో ఒక్కొక్క నాము మర్దించి సెనగగింజ లంతేసి మాత్రలు చేసి
 తన్నతో పుచ్చుకునేది.

ఇవి పుచ్చుకునేటప్పుడు శాల్యస్థమూ, పొట్ట కాయమారా, చిక్రిమారా, చక్రవర్తి
 కూరా, పొన్నగంటిమారా, పెసరికట్టూ, అరటికాయమారా—ఇవి కథ్యవస్తువులు.

ఇది మూలకంకలు, గ్రహణీ, మూత్రకృచ్ఛం, మూత్రాశ్మరి, కామెర్లు, పొండువు,
 ఉబ్బు, అపస్మారం, త్తతక్షుయ, రక్త కాస పొగొడుతుంది.

౫౪ చం ద్రో ద య ర సం

అధ్రకం గంధకం నూతం వంగభస్మ సమాశకమ్
 వీలా శిలాజతుం చైవ రంభాసారేణ మర్దయేత్
 ప్రమేహాన్ వింశతింహన్యా త్కామిలాపిత్రనాశనః ॥

అధ్రకభస్మం, గంధకం, పాదరసం, వంగభస్మం, వీలకులు, కర్పూరశిలాజతు—ఇవి
 సుమభాగాలు. ఇవి అరటిదుంపరసాన మర్దించి వాడుకునేది.

ఇది వింశతిప్రమేహాలూ, కామెర్లు, చైత్యమూ తగ్గించేస్తుంది.

౫౫ క న క నుం ద ర ర సం

హింగుళం మరిచం గంధం పిప్పలీ టంకణం విషమ్
 కనకస్య బీజాని సమాశకం విజయాద్రద్రైః

మద్దయే ద్యాచుశ్శుశ్రుం తు చణమాత్రా వటీకృతా
 భక్షణాన్దోహణీం హంతి రసః కనకసుంధరః
 అగ్నిమాంద్యం జ్వరం తీవ్ర మతిసారం చ నాశయీత
 దధ్యన్నం దాపయేత్సధ్యం తథా తక్నోదనం చరేత్ ॥

ఇంగిలీకం, మిరియాలు, గంధకం, పిప్పళ్ళు, పొంగించిన వెలిగారం, నాళి, (శుద్ధ) నల్లఉమ్మెత్తగింజలు — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీకలిపి గంజాయికషాయంతో మర్చించి సెనగింజల ౨ శీటి మాత్రలుచేసి పుచ్చుకుకొని.

ఇది గ్రహణి, అగ్నిమాంద్యం, జ్వరం, అతిసారం హరిస్తుంది. ఇది పుచ్చుకునే అప్పుడు పెరుగుఅన్నం అయినా, వజ్జిగ అన్నం అయినా—(ఇవి మాత్రమే— పుచ్చుకోవాలి.

† ౫౬ లోహ ప ర్ప టి

సమా గంధరిసా కృత్వా శజ్జలీకృత్య యత్నతః
 శుద్ధలోహస్య చూర్ణం తు రసతుల్యం ప్రదాపితే
 ఏకీకృత్య తతో యత్నా ల్లోహపాత్రే ప్రమర్దితమ్
 ఘృతప్రలిప్తదిర్భావం తు స్యేదయే స్మృమనాగ్నినా
 ద్రవీభూతం సమాహృత్య దాలయే త్కిదలీవశే
 చూర్ణీకృత్య సుఖార్థాయ పథ్యభృః ప్రసేవ్యతే
 శీతోదకానుసానం వా క్వాథం వా ధాన్యజీరయోః
 లోహేన పర్పటి హ్యేషా భక్ష్యా లోకస్య సిద్ధిదా
 రక్తికై కాం సహారభ్య ఎర్థయే ద్రక్తికాం క్రమాత్
 సప్తహైకం ద్వయం వాపి యావ దారోగ్యసర్వమ్
 నూతికాం శ్చ జ్వరాం శ్చైవ గ్రహణీ మతిదుస్తరామ్
 ఆమశూలాతిసారాం శ్చ పాండురోగం సకామలమ్
 స్తీహాన మగ్నిమాంద్యం చ భస్మకం చ తృణైవ చ
 ఆమవాత మూదావర్తం కుష్ఠా న్యస్తాదశైవతు.

ఏవ మూదీం స్తథా రోగాన్ గరాణి వివిధాని చ
మా త్యనేన ప్రయోగేణ పశుష్మాక్ నిర్మల స్పృశీ
జీవే ద్దర్శితం పూర్వం కలిషతిబద్ధితః
భోజనం రిక్తజాలేహం శ్చక్వా శాశం వివాహి చ
అనువాతప్రకోపం చ చిత్తం మైథునం తథా
గ్రాత రుత్థాను స. నేర్వా విధి నాయుః ప్రవర్ధనీ ।

పాదరసమూ, గంధకమూ పశుభాగాలుగా గ్రహించి మెత్తగా కజ్జలి చేసుకుని
లోహభస్మం రసంతో సమానంగా గ్రహించి చక్కగా కలిపిపోయేట్లు మద్దించేది.
తరవాత, అది, నెయ్యిచూనిన మూలకలో కలిపి కలగేట్లు సన్నమంటపెట్టాలి.
చక్కగా కలిగిన తరువాత అది అరటూని దొప్పలో గాని, వెనుగుట్టంలో గాని
పోనేది. చల్లబెట్టిన తరువాత మెత్తగా చూర్చించి వయోబలావసానసారంగా వాడుకునేది.
అనుపానం చల్లని నీళ్ళు, లేక భరితూల కషాయం. అదీ కాకపోతే జీలకర్ర కషా
యం. ఇది ఒక రతిప్రమాణం మొదలు క్రమంగా వృద్ధిచేసి పుచ్చుకోవాలి. ఇది ఒక
వారంగాని, రెండువారాలుగాని పుచ్చుకోవాలి. అంతలో ఆరోగ్యం కలుగుతుంది.

ఇది సూతికలు, జ్వరాలు, గ్రహణి, అమశూతి, అతిసారం, పాండురోగం,
కామెద్దు, స్త్రీవాచ్ఛి, అగ్నిమాంద్యం, భస్మకం, అనువాతం, ఉదావర్తం, కష్టలు,
వివిధవిషబాధలు పోగొడుతుంది. శరీరానికి మంచి కాంతి కలుగుతుంది. శరీరం
ముడతలు పడవందా, జాబ్బునెయ్యకుండా నూగునంతన్నరాలుబతుకుతాడు. వివాహి
కరాలైన కూరలు తిరకూడను. అనువాతం పెంచే వస్తువులున్నూ పుచ్చుకోగూడను.
చింత, మైథునం పనికిరావు.

౫౭ పంచామృతపర్వటి

అష్టో గంధకతోలకా రసదలం లోహం తదర్థం కుభవే
లోహార్థం చ పరాధ్రకం సువిమలం తామ్రం తథాభ్రాథ్థకమ్
పాత్రే లోహమయే చ మర్దనవిధౌ చూర్ణీకృతం చైకతో
దర్వ్యా వా దరవహ్నినాతిక్రమనా పాకం విదిత్వా దశే
రంభాయా లఘు దాలయే త్పటురియం పంచామృతా పర్వటి
శ్చాతా త్తాద్రఘృతాన్వితా త్రిదిసం గుణాద్యయం వృద్ధితే

లోహే వర్ణవయోగతః సువిమలం భక్తక్రియా లోహవల్
 గంజాష్ట్రా వర్ణనా త్రికుం త్రివిధతం సప్తాహ మేకం భక్తే
 నానావర్ణగ్రహణ్యా మహాచిసమువసే దుష్టదుర్నామకాదా
 ఛర్ద్యాం దీర్ఘాతిసారే జ్వరభవకలితే రక్తపిత్తే శ్మయే
 వృష్యాశం కృష్ణవాణీ పలిషలిగహా నేత్రరోగైకహృతీ
 తు దం కీప్తం స్థిరాస్థిం పూరసి సమకు రోగి దేహం కరోతి ॥

గంభకం ఎనిమిదికులాలు. పావరసం నాలుగుకులాలు. లోహాశయం రెండుకులాలు. ఆహారభయం ఒకకులం. తామ్రాశయం అంతులం. ముంస రసగంభకాలు కజ్జలిచేసి తరవాత భస్మాలు కలిపి లోహాసాత్రలో బాగా కలిపేట్లు గట్టిగా నూరాలి. ఈమాన్యం పన్నెనిభాగంగా వరుసులు రెండురతుల ప్రమాణం మోతాదు చొప్పున వాడుతున్నది. అనుపానం లేని, లేక నెయ్యి.

ఇది గకలగ్రహణులు, అదిది, మూలశంకలు, ఛర్ది, చిరకాలంగా వున్న అది సారం, జ్వరాతిసారం, రక్తపిత్తం, శ్మయ సోగొసుకుంది. ముది కృష్ణయోగం. వలీపలితాలు హస్తంబది. నేత్రలో గాలు లగ్నిస్తుంది. అన్నిటిని చాలా యెక్కువగా కలిగిస్తుంది.

౫౮ దాలకుటజావలేహం

మూలశ్వుచం వత్సకీస్య పలమేకం సుకుట్టితమ్
 అష్టభాగం జలం దత్వా చతుర్భాగావశేషితమ్
 అతివిష్టా చ పాతా జీరకం బిల్వమేవ చ
 అమ్రాశ్ఠి శతపుష్పా చ ధాతకీ మస్తకం తథా
 జాతీఫలం చ సంచూర్ణ్య నిక్షిపే త్తత్ర యత్నతః
 బాలానా మామకూలఘ్నం రక్తప్రావం సుదారుణమ్
 అపి బైద్యకై నైస్యక్తం జయే దేత న్న సంచయః ॥

కొడికచెట్టు వేరుపట్టు ఎనిమిదికులాలు గ్రహించి మెత్తగా చిరకగొట్టి ఎనిమిదిరెట్లు నీళ్ళలోకలిపి నాలుగోభాగం మిగిలేట్లు కాచి నవవోసుకున్నది. అది మళ్ళీ సన్న మంటుమీద కాచి, అందులో అతివం, పాత, జీరకర, మారెడున్నెల్లా, మూమిడికడి,

సదాప, ఉసికపప్పు, తుంగమిర్చలు, జాబిరాయ — ఇవి ఒక్కొక్కటి సామ్రా
యైత్తుచొప్పున గ్రహించి పెద్దగా చూద్దినచో, కన్న గాతరచేసి ఈమార్గం. మిగుల
తున్న ఆకామయంతో కలిపి, పట్టించుకొని కాచి తినినది జలంలేని మూత్రం చేతు
లని పిల్లలకు వాడేది. అంబుషాను చుట్టపట్టు.

పిల్లలకు వచ్చే అనుమాన, దుర్మనానం ఇవి చాగొనవలసింది.

జ్జ మ హా చం ద్ర త తా ర స మ్

వ్రత్యేకం కన్వమూత్రం స్వాత్మకం గాత్రం కథాభూమి
ద్విగుణం గంధకం చైరశ్శర్వా శ్శబ్దలికా. తుభు
ముస్తా దాడిమమాల్వోత్తై, కేతకీవ్రసజ్జదవై;

సహదేవ్యాః కుమార్యాశ్చ పర్పటస్య చ వారిణా
రామకీతలికాతోయై శ్శతావర్యారసేన చ
భావయిత్వా వ్రయత్నేన దివసే దివసే వృథా
తిక్తా గుమాచికానశ్యం పర్పటోకీరమాధవి
శ్రీగంధం శౌరిబా వైమా సమానం సూక్ష్మమూర్జితం
ద్రాక్షాఫలకషాయేణ సప్తధా పరిభావయేత్
తతః పాత్రాశ్రయం కృత్వా పిబ్యః కార్యా శ్చక్షోపనాః
అయం చంద్రకళా నామ రసేంద్రః పక్షీర్తితః

నర్వపిత్తగదధ్వసీ వాతపిత్తగవాపహః
అత ర్భావ్యామహదాహవిధ్వంసనమహాఘనః
గ్రీష్మకాలే శరత్కాలే విశేషేణ ప్రశస్యతే
కురుతే వాగ్నిమాండ్యం చ మహతాపజ్వరం హలేత్
భ్రమం మూర్ఛాం నిహం త్యాశు స్త్రీణాం రక్తసం మహత్
ఊర్ధ్వాధోరక్తపిత్తైశ్చ రక్తవాంతిం విశేషతః
ముఖత్రయభాగ్యంతే సర్వాశి నాశయేన్నాత్ర సంశయః |

పాదరసం, తామ్రభస్మం, అధోభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్క కర్షం. గంధకం రంజకమ్మాల, మును రసగంధకాలు కట్టినచేత తామ్రభస్మమూ, అధోభస్మమూ కలిపి బాగా మర్చించి ఆది తుంగముస్తలు. దానిప్పుడు, నరిక, మొగిరించును, సహజీవి, కలబంద, పర్వాటకం, రామకరలిక (ఇది జుహారాగ్రానీశంబో ప్రసిద్ధం) పిల్లిలేగలు — పిటి రసాలతోనూ, కమాయాతోనూ ఒక్కొక్క దినం బాగా మర్చించి, అప్పుడందులో — కటుకరోహిణి, తిప్పకత్తు, పర్వాటకం, వట్టివేరు, గురి గింజవేరు, శ్రీగంధం, సుగంధి — ఇవి ఒక్కొక్క కర్షం గ్రహించి మెత్తగా చూర్చించి కలిపి మళ్ళీ ద్రాక్షపళ్ళరసాయంతో ఏడుమాట్లు మర్చించి పెనగింజలంతేసి మాత్రమేసి వాడుకునేది.

ఇది సమస్తక్షిత్తవ్యాధులూ హరిస్తుంది. వాతక్షిత్తవ్యాధులు పోగొడుతుంది. అంత ర్భావ్యాతాపాలు, తాపస్వరం హరిస్తుంది. భ్రూ, మూర్ఖలు, స్త్రీల ప్రవరవ్యాధులు, ఉద్ధాహోగతరక్తక్షిత్తం, రక్తవాలతి, మాత్రకృచ్ఛాలు, నశింపజేస్తుంది.

౬౦ గో తు రా ది గు గ్గు లు

అస్తావింశతినంఖ్యాని పలా న్యానీయగోక్షుగాత్
 విపచే క్షణుజే సీరే క్వాథో గ్రాహస్యోద్భవేషితః
 తతః పునః పచే శ్తత్ర పురం నవ్తపలం క్షీరేత్
 గుడపాకనమాకారం జ్ఞాత్వా తత్ర వినిక్షిరేత్
 త్రికటు త్రిఫలా ముస్తం చూర్ణితం పలనవ్తకమ్
 తతః పిండికృతం చాన్య గుటికా మనయోజయేత్
 హన్యాత్ప్రమేహం కృచ్ఛ్చి చ ప్రవరం మూత్రఘాతకమ్
 వాతాన్త్ర వాతరోగాం శ్చ శుక్రదోషం తథాశ్శరీమ్

ఇరవయ్యెనిమిది పలాల పల్లెవు సమాలం (పచ్చిపైకే రీరి పలాలు) చిరకగొట్టి అక రెట్లు నీళ్ళలో వేసి సగం మిగిలేట్లు కాచి వడపోపకుని, అకసాయంలో ఏడుపలాల మహిషాక్షిగుగ్గులు కలిపి మళ్ళీ కాచేది. గుగ్గులు అకసాయంలో కరిగిపోయి కాచగా కాచగా గట్టిపడుతుంది.

సోంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరకవోలుపు, తాడికాయచెరడు, ఉసిరికపప్పు, ఈంగముస్తలు — ఇవి ఒక్కొక్క పలం గ్రహించి మెత్తగా చూర్చించి వస్త్రుగాలితం

చేసి అనుగులు పాకంలో బాగాకలిపి గట్టిపడ్డతరవాత పెనగనింజలకంటే కొంచెం పెద్దమాత్రలు చేసి వాడుతున్నారు.

ఇది ప్రమేహం, మూత్రకృచ్ఛం, మూత్రాఘాతం, ప్రవరం, వాతరక్తం, వాత కోగాలు, శుక్రదోషాలు, మూత్రాశ్మరి పోగొడుతుంది.

చంద్రప్రభావతి

చంద్రప్రభావచా ముస్తం భూనింజామృతదాహకమ్
 హరిద్రాశివిషా దార్శి ిష్పలీకా లలిత్రికా
 ధాన్యకంత్రిఫలా చవ్యం విడంగం గజఃపల్లీ
 వోషిమం మాక్షికధాతు శ్చ ద్వా యారా లవణశ్రుమ్
 ఏతాని శాణమాత్రాణి ప్రత్యేకం కారయే ద్బుధః
 త్రివృన్దతీపత్రికం చ త్వగేలా ఒంశలోచనా
 ప్రత్యేకం కర్షమాత్రం చ కుర్కా జేతాని బుద్ధిమాన్
 ద్వకర్షం హతలోహం స్యా చ్చతుఃకర్షా సితా భవేత్
 కిలాజ త్కప్టకర్షం స్యా ిష్టే కర్షాన్య గుగులోః
 ఏభి శేకత్ర సంతుల్యైః కర్షిష్యా గురీవా శుభా
 చంద్రప్రభేతి విఖ్యాతా సర్వరోగ ప్రణాశిని
 ప్రమేహం విశతం శృచ్ఛం మూత్రాఘాతం తథాశ్మరీమ్
 విబంధానాహశూలాని మేహసగ్గః ధి మర్బనమ్
 అండవృద్ధిం తథా పాండుం కామలాం చ హలీమకమ్
 అంత్రవృద్ధిం కటిశూలం శ్వాసం కాసం విచర్చికామ్
 కష్టా న్యర్వాసి కంఠాం చ స్త్రీహోదరభగంధరమ్
 దంతరోగం శీతరోగం స్త్రీణామూర్తవజం రుజమ్
 పుంసాం శుక్లగతాన్ దోషాన్ మందాగ్ని మరుచిం తథా
 వాయుం పిత్తం కఫం పూన్యా దృఢ్యావృన్దా రసాయనీ !

కన్యారాలు, వన, తుంగము స్తలం, నేలవేము, రిప్పరీగ, దేవదారు, పసుపు, అతివన, మానుపసుపు. పిప్పలిమూలం, చిత్రమూలం, ధనియాలు, కరికవొలుపు, తాడికాయ బెరడు, ఉసిరికపప్పు, చవ్వం, వాయుకళంగాలు, గజపిప్పలి, సాంటి, పిప్పర్యు, మిరియాలు, హేనుమాక్షికభస్మం, యవక్షారం, సర్జత్వారం, సైంధవకవణం. సోమర్ప లవణం, విడాలవణం — ఇవి ఒక్కొక్క కాణం. తెగడ, నేపాళపువేర్లు, లఘు పక్షికం, చార్మికచెక్క, ఏలకులు, తవాక్షిరి — ఇవి ఒక్కొక్క కర్షం. లోహ భస్మం చెరుకున్నారా. చక్కెర నాలుగుకన్నాలు. గోమూత్రశిలాజిత్తు ఎనిమిది కర్షాలు. మహిషాక్షిగుల్గులు ఎనిమిది కర్షాలు. — ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చూర్ణించి, జలంతో నూరి పెంగలకంటే కొంచెం పెద్దమాత్రలు చేసి వాడుకునేది.

ఇది వర్షకోగలూ పోగొడుతుంది. విశలిప్రమేహాలు, మూత్రకృచ్ఛం, మూత్రా ఘాతం, మూత్రాశ్మరి, మలబంధం, అనాహం, కూల, మేహసగ్రింధి, అర్బుదం. అంచుచ్చి, సాండువు, కామెల్లు, హలీమకం, అంత్రవృద్ధి, కటికూల, శ్వాసకాసలు, విచర్చిక, కష్టువులు, మూలకంకలు, దురిదలు, క్లిష్టహృదయం, భగిందరం, దంత రోగాలు, నేత్రరోగాలు, శ్రీమ్రు ఋకుదోషాలు, పురుషుల శుక్రదోషాలు, అగ్ని మాంద్యం, అరుచి, వాతం, పిత్త, కఫం ఇవన్నీ తగ్గించేస్తుంది. చలకరం. వీర్యవృద్ధి చేస్తుంది. రసాయనం.

౬౨ కై శో ర గు గ్గు లు

త్రిఫలాయా శ్రుయః ప్రస్థాః ప్రస్తేక మమృతా భవేత్
 స కట్య లోహపాత్రే తు సార్థ క్రోణాంబునా పచేత్
 జల మద్భిశ్శతం జ్ఞాత్వా గృహ్ణీమా ద్వస్త్రుగాలితమ్
 త్వాభే క్షిపే త్తు శుద్ధం చ గుగ్గులుం ప్రథనమ్మితమ్
 పునఃపచే దయఃపాత్రే దర్వా నంఘట్టయే న్యుహుః
 సాంద్రీభూతమ్ చ తం జ్ఞాత్వా గుడపాకనమాకృతిమ్
 చూర్ణీకృత్య తత స్తత్ర ద్రవ్యా ణీమాని నిక్షిపేత్
 త్రిఫలార్థపలా జ్ఞేయా గుడూచీ పలికా మతా
 పడక్షం త్రూషణం ప్రోక్తం విడంగానాం పలార్థమ్
 దంతి కర్ణమితా త్కార్యా త్రివృత్కర్ణమితా న్మృతా

తతః పిండికృతం సర్వం ఘృతవాతే నిసిక్తి సేత్
 గుటికా శ్శాణికాః కార్యా యంజ్యా ద్దోషా ద్యపేక్షయా
 అనుపానే భిషగ్దద్యా త్కృష్టసీరం పయోథవా
 మంజిష్ఠాది శ్రుతం వాపి యుక్తి యుక్త మత్యపరమ్
 జయే త్వర్వాణి కుష్ఠాణి వాతరక్తం త్రిదోషజమ్
 సర్వవ్రణాం శ్చ గుల్మూం శ్చ ప్రమేహపీడికా స్తథా
 ప్రమేహోద్వర్ధమందాగ్ని కానం శ్చయ్యుషు పాంచుతామ్
 హంతి సర్వామయా నిన్నత్య ముప ముక్తో రసామనః
 కైశోంకాభిధానోయం గుగ్గులుః కాంతికారకః
 వాసాదిరా నేత్రగదాక గుల్మూదీన్ వరుణాదినా
 క్వాఢేన ఖదిర స్వాపి వ్రణకుష్ఠాని నాశయేత్
 అష్టు తీక్ష్ణ సుజీర్ణం చ వ్యవాయక్రమ మాతపమ్
 మద్యం రోమం తృజే త్సుయ్య గుణార్థీ పురసేవకః ॥

కరకవోలుపు, తాడికాయబెరుడు, ఉసిరికపప్పు — ఇవి మూడు ప్రస్థాలు. తిప్పతీగ ఒక ప్రస్థం. ఇవి మొత్తగా నలియగొట్టి ఇనప వాత్రాజేసి ద్రోణంబర నీళ్ళు కలిపి సగం మిగిలేట్లు కనాయం కాచి వడబోసుకునేది. అక నాయంలో ఒక ప్రస్థం మహిషాక్షిగుగ్గులు కలిపి సన్నమంటమీద మరగబెడుతూ ఇనపగరిబెత్తోకలియ బెడుతూ వుండాలి. అది బెల్లంపాకంలాగ అయేదాకా ఇలా చేస్తూ వుండాలి. కరకవోలుపు, తాడికాయబెరుడు, ఉసిరికపప్పు—ఇవి అర్థపలం చొప్పునా, తిప్ప నత్తు ఒకపలమూ, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, —రెండేసి కర్ణాలు, వాయు దిడంగాలు అరపలం, నేపాలపువేరు, తెగడ ఒక్కొక్క కర్ణం. —ఇంట్లో మొత్తగా మూర్చించి వస్త్రుగాలితం చేసి అపాకంలో చేర్చి గట్టిపడగానే దింపి సెనగగింజలం తేసి మాత్రలుచేసి వాడుకునేది.

సాధారణంగా దీనికి గోరవెచ్చని నీళ్ళు, గోరవెచ్చని పాలు, మంజిష్ఠాది కషాయం—మొదలైనవి అనుపానాలు. అప్పటికి మంచిదిగా కనవడ్డ అనుపానమివ్వవలసి వచ్చు.

ఇది వచ్చుకోగా అన్నీ జయిస్తుంది. త్రిదోషజమైన వాతరక్తమున్న హతీక్షణ్ణి సర్వవ్రణాలు, గుల్మాలు, ప్రమేహపీడికలు, ప్రమేహాలు, ఉదరవ్యాధులు, అగ్ని

మాండ్యం, కాన, పాండు, ఉబ్బు — ఇవన్నీ పోగొడుతుంది. వాసాకషాయంతో పుచ్చుకుంటే నేత్రవ్యాధులూ, వరుణాకషాయంతో పుచ్చుకుంటే గుల్మాలూ, చంద్రకషాయంతో పుచ్చుకుంటే వ్రణాలూ, కష్టలూ కూడా తగ్గిపోతాయి. ఇది వాడే టప్పుడు పురుషు, స్త్రీక్షుద్రవ్యాలు, అజీర్ణకరద్రవ్యాలు, సంభోగం, ఎండ, మద్యం, కోషం ఇవి విడిచిపెట్టాలి.

౬౩ స్వచ్ఛం ద తై ర వి ర సం

సమభాగం చ సంగృహ్య పారదామృతగంధకమ్
జాతీఫలం చ భాగార్థం దత్వా కుర్యాచ్చ కజ్జలీమ్
సర్వార్థం మూగధీమూర్ణం కిల్లయిత్వా సింధాపయేత్
గుంజాద్వయం త్రయం వాపి నాగవల్లీం నీన చ
ఆర్ద్రాన్వరసేనాపి ద్రోణపుష్పీం నీన వా
శీతజ్వరే సన్నిపాతే విషూచ్యం విషమజ్వరే
పీనసే చ ప్రతశ్యానోజ్వరే జ్వరే తదైవ చ
మందాగ్నో మునే చైవ శిరోలోకే చ దారుణే
ప్రయోజ్యో భిషజా సమ్యగ్రస స్వచ్ఛందతైరవః
పథ్యం దధ్యోదనం దద్యాద్ద్విత్వ దోషబలాబలమ్ ||

పాదరసం, నాభి, గంధకం—ఇవి సమభాగాలు. జాజికాయ అర్ధభాగం. ముందు రసగంధకాలు బాగా కజ్జలిచేసి, తరువాత నాభి, జాజికాయ కలిపి బాగా నూరేది. తరువాత అన్నిటికీ సగం మిరియాల చూర్ణం కలిపి బాగామర్దించి రెండుగురిగింజల యెత్తున గాని, మూడుగురిగింజల యెత్తునగాని వాడేది. అనుపానం తమలపాకుల రసం లేక, అల్లపురసం లేక, తుమ్మిపూలరసం.

చూర్ణంగా వుంచుకోక తమలపాకులరసంతోనూ, అల్లపురసంతోనూ, తుమ్మిపూల రసంతోనూ బాగా మర్దించి కప్పెలు కట్టుకుని మళ్ళీ ఆ అనుపానాలతో వాడడం వృద్ధతైమ్యం సంప్రదాయం. ఈపద్ధతి చాలా మంచిది.

ఇది శీతజ్వరం, సన్నిపాతం, విషూచి (కలరా), విషమజ్వరం, పీనస, పడికం, జీర్ణజ్వరం, అగ్నిమాంద్యం, వాంతులు, శిరోకోగం పోగొడుతుంది. దోషబలా బలాలు గుర్తించి పెరుగుతో ఆస్థిరపథ్యం పెట్టేది.

౬౪ కూలదావానలరసం

శుద్ధనూతనం విషం గంధం పలాశం మర్తయే ద్దృశమ్
 పరిచం పిప్పలీ శుంతి హింగు సౌపర్వలు వ్యంజమ్
 పలాష్టకం పటూరాం చ చింతాక్షరం పలాష్టకమ్
 సప్తచారణ శంఖభస్మా జువీరాక్షే లవణచమత్
 పలాష్టకం చ సంయోజ్య తేక్స్ణ్యం సింబుకద్రవైః
 దినం మర్త్యం కోలముత్రం భక్షయే త్ప్రియహరః జిత
 లజ్జోదరమందాగ్ని హి సాగ్య నాపి సాగ్యయేత్
 కూలదావానలాభ్యోజ్యం రసో జ్ఞానోగమః ॥

పాదరసం, నాభి, గంధకం — ఇవి ఒక్కొక్కపలం. మిరియాలు, పిప్పళ్ళు, సొంటి, ఇంగువ, సౌపర్వలం — ఇవి రెండేసిపలాలు. సైంధవంజం, చించాక్షరం, నిమ్మకాయనంలలో ముంచుతూ ఏడుమాట్లు కాలిసి శంఖాల భస్మం — ఇవి ఎనిమిదేసిపలాలు. ఇవన్నీ కలిపి నిమ్మకాయలరసాన మర్దించి రేగుగింజంత మాత్రలు చేసుకుని నాడితే సర్వకూలలూ పొగొడుతుంది. అజీర్ణం, ఉదరవ్యాధులు, అగ్నిమాంద్యం — ఇవన్నీ తగ్గించేస్తుంది.

౬౫ బృహత్కథతేతురసం

దగ్ధశంఖం త్రికటుకం టంకణం సమభాగిక్మ
 విషం చ పంచభి స్తుల్యం అద్వితోయేన మర్తయేత్
 మారత్రయం రక్తికా శ్చ పటీం కుర్యాద్విచక్షిణః
 ప్రాత స్సామం చ వటికాద్వయ మార్ద్రోకవారిణా
 కఫకేతుః కంఠరోగం శిరోరోగం చ నాశయేత్
 పీనసం కఫసంఘాతం సన్నిపాతం సుదారుణమ్ ॥

శంఖభస్మం, సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, పొంగించిన తెలిగారం, ఇవి సమభాగాలు. నాభి 5 భాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి అల్లపురసాన మూడుమాట్లు మర్దించి మినుములరేసి మాత్రలుచేసి, అల్లపురసం అనుపానంగా ఉదయం సాయంత్రం పుష్పకంఠే కంఠ

లోకాలన్నీ పోగొడుతుంది. శిరోలోగం తగ్గిస్తుంది పీనస, కఫసంఘాతం తగ్గిస్తుంది. పడిశంపట్టికప్పు డిది చాలా మంచిపనిచేస్తుంది.

౬౬ య కృ ద రి లో హం ✕

ద్వికర్షం లోహచూర్ణస్య గగనస్య పలార్థకమ్
 కిర్షం శుద్ధం మృతం తామ్రం లింహ కాంఘ్రిత్యచఃపలమ్
 మృగాజినభస్మ పలం సర్వ మేకత్ర కారయేత్
 సవగుంజాప్రమాణేన పటికాం కారయే ద్భిషక్
 యక్ష్మస్త్రీహోదరం వైవ కామలాం చ హలీమకమ్
 కాసం శ్వాసం జ్వరం హంతి బలవర్ణాగ్ని వర్ధనమ్
 యక్ష్మదరి నాను లోహోయం సర్వవ్యాధినిషూదనమ్ ॥

లోహభస్మం రెండుకన్నాలు. అభ్రకభస్మం రెండుకన్నాలు. తామ్రభస్మం ఒకకర్షం, నిమ్మకేళిపట్ల ఒకపలం. పొగపైకిపోయిండా మూడుశ్లోహ వుంచి పుటంపెట్టి చేసిన నల్లయిత్రిచర్మంభస్మం ఒకపలం. ఇవన్నీ కలిపి జలంతో మర్దనాచేసి సెనగలంతేసి మాత్రం చేసి అనుపాకవిశేషాలతో వాడుకునేది.

ఇది యక్ష్మస్త్రీహోదర వ్యాధులు పోగొడుతుంది. కామెర్లు, హలీమకం, దగ్గు, కగర్లు, జ్వరం తగ్గించేస్తుంది. బలం, కాంతి, జలరాగ్ని వృద్ధిచేస్తుంది.

౬౭ కౌ ల కూ ట ర స ం

రుద్రసంఖ్యామృతం వైవ త్రిభాగం సూత మేవ చ
 గంధకం పంచభాగం చ శిలాయా ఋతుభాగకమ్
 తామ్రభస్మ చతుర్భాగ మృషిభాగం చ టంకణమ్
 తాళకం సవభాగం చ వహ్నిమూలం తద్వైవ చ
 త్రిఫలా చ త్రికటుకం దశద్వాదశకం తథా
 హింగుభాగైకసంఖ్యాక ముగ్రగంధా తద్వైవ చ
 సవం ఖర్జీ చ వంఘృత్య హృద్ధ్యకం వహ్నిమూలకమ్

జుబీరం లకునం చైవ శాస్త్రీశిష్యుఁడ మూలకమ్
 లాంగలీ హంసపాదీ చ సింఘ ర్షాక్షదళాని చ
 అంకోల శ్రీగుమూలాని చైభిర్భాగం పృథక్పృథక్
 పంచకోలకమాయేణ పంచరూపేన మర్మయేత్
 గుంజామాత్రం షటిః లభ్యా శ్శృంగబేరం ఓజే నను
 అసాధ్యం సన్నిపాతం చ సర్వజ్ఞజహం పరమ్
 సన్నిపాతకలం చైవ సప్తకోపా స్సినాశయేత్
 స్నానం కుర్వా శ్శ్రీయతే న శ్రీంధం లేప మాచరేత్
 పథ్యం దధోవృదనం చైవ ఖర్జూరాదికలా స్సపి
 తాంబూలచర్మణం కూర్వా శ్శ్రీ సీ శైవం సమాచరేత్
 కాలకూటరసో నామ్నా శంకరే శైవ భాషితః
 భీషగ్వరైః కృత శైవైవ రోగాణాం కులనాశపాతమ్ ।

నాభి 11 భాగాలు. పాదరసం 3 భాగాలు. గంధకం 5 భాగాలు. మణిశిల
 6 భాగాలు. తామ్రభస్మం 4 భాగాలు. పొంగించిన వెలిగారం 7 భాగాలు. తాళకం
 9 భాగాలు. చిత్రమాలం 9 భాగాలు. త్రిఫలాలు 10 భాగాలు. త్రికటుకాలు
 12 భాగాలు. ఇంగువ 1 భాగం. వస 1 భాగం. ఇవన్నీ కలిపి మెత్తగా చిత్తకగొట్టి,
 ఖల్వంలో వేసి అల్లపురసం, చిత్రమాలరసం, నిమ్మకాయరసం, వెల్లుల్లిరసం, బండి
 గురివిందరసం, కారుముగరసం, జిల్లేకువేళ్ళపాలు, పొత్తిరుంపరసం, హంసపాదిఆకు
 రసం, వావిలిరసం, తమలపాకుల రసం, ఊసుగుచెక్కరసం, మునగవేళ్ళరసం,
 పంచకోలకమాయం, పంచమూలకమాయం — వీటితో ఒక్కొక్కజాము మర్దించి
 గురిగింజయొత్తన మాత్రలు కట్టుకుని అల్లపురసంతో నేవించేది.

ఇది అసాధ్యసన్నిపాతాలు హరిస్తుంది. సర్వజ్వరాలూ తగ్గిస్తుంది. ఇది పుచ్చ
 పన్ను తరవాత ప్రయత్నపూర్వకంగా స్నానంచేసి మంచిగంధం పూసుకుని పెరుగు
 అన్నం తినాలి. ఖర్జూరాది ఫలాలున్నా భక్షించాలి. తాంబూలం వేసుకోవాలి.

ఓంకౌమచూడామణిరసం

మాత్రికం మాత్రికం చైవ సర్వభస్మ పృథక్పృథక్
 కర్పూరం క్షాంతికోషం చ జాతీఫలవంగకమ్

మనదనం లేదా గ్రామం రూపం నాటి తరస్థాన
 వాతావరణం, చక్కని వాతావరణం లేకనే మనదే
 తనమలీకం నైన భావం స్పష్టమౌతుంది
 తన గుణావళి నేన నాటి భావం కృతా
 అనుపాదించేమేది రోగాకరమనాటి

శీతం వయోపాదం చ కామిని కామయే చృశమే
 వీర్యహీనో భవే ద్యస్తం తా వా స్యా శ్చోతధ్వజః
 సోశీతివాన్మో వాపి యుజేన రుతేగనాః
 భేదై ర్వివిధైః కిం స్యా శ్చైవై శ్చ తనసంఖ్యకైః
 ఘం న కి చి త్తతాస్తి కేవలం గౌరవం మువలః
 నాత్యవతరం కించిదస్తి పక్షికరం భువి

అత స్త్వప్రసూతేన సేవం భూమిభువా నదా
 విశేషా ధ్వజభంగం శ్చ సస్తాహేన వినిశయేత్
 ప్రమేహం మూత్రరోగం చ ముదాగ్నిం శ్వసాధుం తథా
 రక్తదోషం చ నారీణాం పానా ద్దోషం విశ్శతే ॥

మూత్రాలభ్యం, హేమనాక్షికభ్యం, స్వస్థభ్యం, పచ్చకర్పూరం, జాజికాయ
 జాపత్రి, లవంగాలు, వంగభస్మం, రజతభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్కభాగం. దాల్చిన
 చెక్క, ఏలకులు, అక్షపత్రికం, నాగశేసరాలు — ఇవి అర్థభాగం. చొప్పన గ్రహీ
 చేరి. ఇరవీ కలిపి ఒత్తితేగలరసాని ఏడుమాట్లు మర్చించేది. తరవాత గురిగింజయొత్తున
 మాత్రలచేసుకుని వాడుకుని పాలు పుచ్చుకోవడం మంచిది.

వీర్యం తక్కువయిపోయి సంభోగశక్తి క్షీణించినవారి కిది చాలా మంచిది
 ముఖ్యంగా ఏడుదినాలలో ధ్వజభాగం తగ్గిపోతుంది. ప్రమేహం, మూత్రవ్యాధులు
 అగ్నిమాంద్యం, రక్తదోషం, స్త్రీల రజోదోషం, పొగొడుతుంది.

౬౯ చంద్రామృతరసం

త్రిశు త్రిశలా చవ్యం ధాన్య జీరక సైంధవమ్
 ప్రత్యేకం తోలకం గ్రాహ్యం ఛాగీక్షి రేణ గోశయేత్

రసగంధలోహానాం చక్షురం శాన్తికం తుభమ్
 టంకనన్య మం దత్వా వాచిదన్త్ర మూర్ధ్ధమ్
 నవకుంజా ప్రమాణేన నిత్యం శరయే స్పృహక్
 వీక్షకాం వటికాం ఖాదే ప్రోక్త లరిసప్తతామ్
 నీహోత్పలరసే నాపి కుభుష్టస్య రసేన నా
 విస్ఫుల్భా మధురా నాపి క్షింజీరసేన నా
 మా తి సంచరితం కానం వాశిర్హస్తనముగ్ధమ్
 వాత శ్లేష్మోగ్ధమ దోష విత శ్లేష్మోగ్ధమ తథా
 వాతకం వైత్తికం చైవ నానాదోషనముగ్ధమ్
 రక్తసిప్తీననం చాపి జ్వరం శ్వాసనముగ్ధమ్
 త్వష్టాం చాహం భయం వా.శి జతరాగ్ని ప్రవీచనీ
 బు.వర్ణకరో హ్యేష స్త్రీహృగులోక్ రావహ
 ఆన వాగ్మనుహ్మత్సృజజన్తజ్జ్యుచి శనీ
 ఇదం చంద్రామృతం సమ చంద్రానూదేవ నిర్మిమ్
 నానా గుహాచీ భాస్త్రి చ మన్తం కంటకారికా
 ఏషాం క్యాధం పిబే ద్దంతే చరకా వ్యధాచిణీ ।

సాంటి, పిప్పలి, మిరియాలు, కరక, నాడి, ఉసిక, చుక్క, ధనియాలు, జీలకర్ర, సైంధవలనం ఇవి ఒక్కొక్క తులం. పాదరసం, గంధకం, లోహభస్మం — ఇవి రెండేసి తులాలు. పొంగించిన వెలిగారం ఎరిమిది తులాలు. మిరియాలు మల్లీ నాలుగుతులాలు. ఇవన్నీ యథాశాస్త్రంగా కలిపి మేకపాలతో మర్దించి తొమ్మిది గుంజల యెత్తున మాత్రలు కట్టవలెనని.

ఎర్రకలవపూలరసం, నల్లకలవపూలరసం, ఉలవల కషాయం, పిప్పళ్ళ కషాయం, తేనె, అల్లపురసం — వీటిలో ఏదైనా ఆసుపానంగా వాడుకోవచ్చు. తరవాత అడ్డనరం, తిప్పతీగ్గ, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, నాచుడు — వీటి కషాయాళిలో ఒకటిన్నీ పుచ్చుకునేది.

ఇది పంచవిధకాసలు, రక్తసంక్లిష్టవనం, వగర్పతోకూడిన స్వరం, శ్పష్ట, తాపం, శ్రమ పోగొడుతుంది. అకలి వృద్ధిచేస్తుంది. బలమూ ఘట్టి కలిగిస్తుంది. స్త్రీహస్తాధులు, గుల్మం, ఆనాహం, ఉదరవ్యాధులు, క్రిములు, పాండువు, జీర్ణవ్రతమూ పోగొడుతుంది.

౭౦ కిన్నరకంతరసం

రసం గంధక మ్రథం చ మాక్షికం లోహ మేవ చ
కర్షప్రమాణం సఃగృహ్య వైక్రాంతం రసపాదకమ్
వైక్రాంతార్థం తథా హేమ రాప్యం హేమచతుర్థమ్
వాసాయా శ్చ తథా భార్గ్యా భృహత్యో రార్ద్రోన్య చ
స్యూనేన సరస్వత్యా భావయిత్వా వృథకృత్పథక్
రక్తిర్వయమితాః కుర్యా ద్వటీ శ్చామూద్రశోషితాః
స్వరభేదా సశేషా శ్చ కాసాన్ శ్వాసాం శ్చ వాహణాన్
నిఖిలాన్ కఫజాన్ వ్యాధీన్ వాతశ్లేష్మనముష్ణహన్
మాన్యా త్కిన్నరకంతాభ్యో రసో సా రుద్రస్సితః
కిన్నర శ్యేవ కంత స్య స్వరోస్య ప్రాశనా రభవేత్ ।

పాదరసం, గంధకం, అధికభస్మం, హేమమాక్షికభస్మం, లోహభస్మం — ఇవి రెండేసి తులాలు. వైక్రాంతభస్మం అరతులం. సువర్ణభస్మం పావుతులం. రజతభస్మం ఒక తులం. ఇవి చేర్చుకుని, అష్టసరంరసంతోనూ, గంటుభారంగి కషాయంతోనూ, వాకుడు శేలములకల రసాలతోనూ, అల్లపురసంతోనూ, ధరస్వతీఅమరసంతోనూ శరబేదంగా భావనచేసి రెండేసిరతుల యెత్తున మాత్రలు కట్టుకుని వాడుకునేది.

ఇది సకలవిధాల స్వరదోషాలు, దగ్గులు, వగర్పులు, కఫవ్యాధులు గమస్తమూ పోగొడుతుంది.

౭౧ విషూచివిధ్వంసరసం

టంకనం మాక్షికం శుంతీ పారదం గంధకం విషమ్
గరలం సమభాగేన సర్వేషాం హింగులం సమమ్

మర్దయే జ్వంబీరద్రావై ర్వటి కార్యా ప్రయత్నతః .
 శ్వేతనర్జవకుల్యా చ మృతనంజీవనీ తథా
 విషూచీ నాశయ త్యాశు దధ్యత్నం పథ్య మాచరేత్
 త్రిదోషోత్థ మతీసారం సర్వోపద్రవనంయుతమ్ ॥

పొంగించిన వెలిగారం, హేమమాక్షికభస్మం, సాంటి, పాదరసం, గంధకం, నాళి, గరళం — ఇవి సమభాగాలు. వీటికన్నిటికీ సమం ఇంగిలీకం. ఇవన్నీ చేర్చి నిమ్మ కాయరసాన మర్దించి అవగింజ లంతేసి మాత్రలు చేసి తగిన అనుపానంతో వాడుకునేది. పెరుగుతో అన్నంపెట్టాలి.

ఇవి విషూచి (కలరా) పోగొడుతుంది. సర్వోపద్రవనాలతోనూ కూడిన త్రిదోష తీసారం కూడా తగ్గించేస్తుంది.

౬౨ అగ్ని ముఖరసం

సూతం గంధం విషం తుల్యం మర్దయే దార్ద్రకద్రవైః
 అశ్వత్థదించాపర్ణక్షౌరాః క్షౌరా చ టంకణమ్
 జాతీఫలం లవంగం చ త్రికటు త్రిఫలా సమమ్
 శంఖక్షౌరం పంచపలు హింగు జీరం ద్విభాగికమ్
 మర్దయే ద్దుయోగేన గుంజామాత్రా వటి శుభా
 పాచనీ దీపనీ నవ్యోజీర్ణం శూలవిషూచికాః
 హిక్కాం గుల్మం చోదరం చ నాశయే న్నాత్ర సంశయః ॥

పాదరసం, గంధకం, నాళి — ఇవి ఒక్కొక్క చలం గ్రహించి అల్లపురసాన మర్దించేది. తరవాత అందులో రావి, చింతి, ఉత్తరేణుక్షౌరాలు, యవక్షౌరం, సర్జక్షౌరం, పొంగించిన వెలిగారం, జాతీకాయలు, లవంగాలు, సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, తాడి, ఉసిరికలు — ఇవిన్నీ ఒక్కొక్కపలమూ, శంఖభస్మం అయిదుపలాలు, ఇంగువ, తీలకర్ర రెండేసి పలాలు చేర్చి అష్టద్రవ్యాలతో మర్దించి గుడిగింజలంతేసి మాత్రలు కట్టి సమమానుకూలంగా అనుపానాలు నిర్ణయించుకుని వాడుకునేది.

ఇది జీర్ణకక్షిని వృద్ధిచేస్తుంది. అకలి భుజిస్తుంది. అజీర్ణం తగ్గిస్తుంది. శూల, విషూచి (కలరా), ఎక్కిళ్ళు, గుల్మాలు, ఉదరవ్యాధులు పోగొడుతుంది.

౭౩ సు వ ర్ణ సిం దూ ర భూ షణం

సువర్ణం రజతం వజ్రం మౌక్తికం చాపి విజ్ఞమమ్
భుజుగ మభ్రకిం కాయం రససిందూరం చంగకే
వృద్ధ్యభాగం పూర్వార్థే త్వేకభాగం పారార్థకే
జాతీపుష్పం సై శ్శోణముపుష్పేక్షుచాలకైః
వరావరాహాలామజ్జాహిమశాల్మలీవాదిభిః
ప్రత్యేకం శ్రీదీపం పిష్ట్యా మాషమూత్రం తు మాసతః
మధునా నేవయే త్ప్రత్యేకం క్షుత్తం చ కామలామ్
విశేషం తు ప్రమేహం శ్చ చర్వాణం చ పైత్తికాన్
సిందూరభూషణం నామ గర్భణీయోగనాశకమ్
ఏర్వవృద్ధికరం నిత్యం మంహోప తమనాయతే ॥

సువర్ణభస్మం, రజతభస్మం, వజ్రభస్మం, మౌక్తికభస్మం, ప్రవాళభస్మం — ఇవి రెండేసి భాగాలు. నాగభస్మం, ఆర్ద్రభస్మం, కాయభస్మం, రససిందూరం, చంగభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్క భాగం. ఇవిన్నీ కలిపి జాజుపువ్వులు, ఎర్రతిపిసేపువ్వులు, చెయిపేళ్ళు, కుయివేయి, పిల్లితేగలు, నేలతాడి, వట్టికళ్ళు, రక్తచందనం, మురిగుచెక్క — పీటి రసాలతో మూడేసిపానాలు మిర్చించేది.

ఇది మాషప్రమాణం లేనెతో పుచ్చును నేది. ఇది గలకకుష్టులు, కామెర్లు, విశేష ప్రమేహాలు, ఇరవైనాలుగు పిత్తివ్యాధులు, పొగొడుతుంది. గర్భవతులకు వచ్చే రోగాలన్నీ ముఖ్యంగా పొగొడుతుంది. పిర్వవృద్ధిన్నీ కలిగిస్తుంది. ఇది నేవించిన కాదు వృద్ధుడైనా పడుచువా డవుతాడు.

౭౪ అ నం ద బై ర వి

సౌభాగ్య హింగుళ కణా గరళం మరీచం
సంమర్ద్య సింజకరినేన దినశ్రీయంచ
అనందబైరవటి తుపరీప్రమాణం
నానానుపానసహితం సకలామయేఘ్నమ్ ॥

పొంగించిన వెలిగారం, ఇంగిరంగ, క్షిప్రము, నాళి, మిరియాల — ఇవి సమ భాగాలు. ఇవి వేపచక్కరసంతో నూరి తగిలించులంబెసి ముద్దల చేసి వాడుతున్నది.

ఇది అంశరూ నిమ్మకాయలపాన ముద్దల చే తయారుకైస్తున్నారు. ఎక్కడో వృద్ధవైద్యులు మాత్రమే వేపచక్కరసాన ముద్దించి శిథిలమగుచున్నారు.

ఇది సకలవ్యాధులూ తగ్గిస్తుంది.

౭౫ కూ ల కు తా రం

టంకణం పారడు గుండు త్రాళి వ్యోమ ల శక్తిమ్

విషం తామ్రం చ నేహళం భృగస్వనిమస్త్రిమే

ద్విగుణజూత్రా వచికా మరీచే నాల్గో కన వా

సర్వకూలకతారోయం విష్ణుచక్ర మివ సురాన్ ||

పొంగించిన వెలిగారం, పాదరసం, గంధకం, కరిక, తాడి, ఉసిరిక, సొంటి, ముల్ల మిరియాలు, తాళకం, నాళి, తామ్రధస్తం, నేహళాలు, — ఇవి సమభాగాలుగా గ్రహించి గుంటకలగరసంతో ముద్దించి తొడేసి గుడించులయెత్తున మాత్రలు కట్టు కుని వాడుతున్నది. ఆసుపానం మిరియాలకవాయం గాని, అల్లప్పుడం గాని వాడు తున్నది. సుదర్శనచక్రం సకలరాక్షసులనూ సుహరించెట్టు ఇది సకలకూలలూ పోగొడుతున్నది.

౭౬ పైత్యాం త క ర సం

అల్లము జీలకర్రయను ఆమలనూపము సింహరూపునన్

తెల్లని సైంధవంబు సుభాగము చాల్చిని ఖల్వమంచునన్

బుల్లని నిమ్మపండ్లరసముం గొని మర్దన చేసి చిన్నమునన్

జల్లగ నేవడిసనను శాంతము నొందును సర్వప్రైత్యముల్ ||

పొట్టుతీసిన అల్లం, జీలకర్ర, ఉసిరికపప్పు, రససింహారం, సైంధవలవణం, చాల్చిని చక్క — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి నిమ్మకాయల రసంతో మర్దనాచేసి చిన్న మెత్తు చొప్పున పుచ్చుకుంటే సకలపైత్యాలూ తగ్గిపోతాయి.

పంచదోషధాలు

౧ పూర్ణచంద్రోదయం

పలు నృమన్వర్ణదళం రసేంద్రం
 పలాప్టకం పోడిశి గంధకన్య
 శోణై న్నకారానభవప్రసూనై
 స్వం విమర్ద్యాథ కుమాంశాద్భిః
 తత్కాచకుంభే సిహితం ప్రగాఢే
 మృత్పర్వటీభి ర్దివనత్రయం చ
 పచే త్రుమాగ్నో సికతాఖ్యమంత్రే
 తతో రజః పల్లవరాగరిత్యమ్
 నిశ్చయో చైత చ్చ పలు పలు చ
 చత్వారి కిర్పూరజ సైవ
 జాతీఫలు శోషణ మింద్రపుష్పం
 కస్తూరికాయా ఇహ శాణ మేకమ్
 చంద్రోదయాయం కథితోన్య మోషో
 భుక్తోహివల్లీదళమధ్యపరీ
 మనోత్కటానాం ప్రమదాశతానాం
 గర్వాధికత్వం శ్లేషయ త్యక్తాంజే
 ఘృతం ఘనీభూత మతీవ దుగ్ధం
 మృదూని మాంసాని నమస్తకాః
 కూషాన్నపిష్టాః భవతి పథ్యా
 న్యానందదాయీ న్యవరాణి చాత్ర

బలివశితనాశన ప్రభుత్వతా ము ప్రభుత్వ
 న్నను ప్రభుత్వంబుఁ జేసి ప్రభుత్వంబుఁ జేసెనాచు.
 గృహపతి గృహభూపతి ర్భూతి లున్న చున్నదోదను
 పు మంచరదర్శిలో మృత్యుశాం భవే క్షుణ్ణుఁ
 రతికాశే రతాతే నా నేవితన్యో రిసోత్తమః
 మానవాసం కరో త్యేయః ప్రసదానాం ముఖ్యతమే
 శ్చత్రీయం స్థాపనం చైవ జ గమం చారి తు మ్హే
 న వికారాయ భవతి సాధకే ప్రభుత్వ వత్స
 యథా మృత్యుంజయభాగ్యసా
 స్మృత్యుంజయతి దేహీనమ్
 తథాయం సాధకేంద్రస్య జరామరణాశనః
 తంత్రాంతరే ప్రసిద్ధోయం మురీధ్యజరామతః ।

అతిమృదువుగా వున్న కుండనపురేపలు ఒకపలం. శుద్ధమైన పాదరసం యొనమిడి పలాలు. గంధకం 16 పలాలు. ఇవి మూడూ సంప్రదాయం ప్రకారం కలిపి మర్దిం చేడి. గంధకంలో రసం బాగా జీర్ణించాక ఆపాడి పైకిఁబ్రెచ్చవలసినంతో మూడు దినాలూ, కలబందగలంతో మూడుదినాలూ మర్దిం చేసే. తరువాత, అది నీకను ఎంకించి చూర్ణంచేసి గజపప్పలలో ఎక్కించి నీకతాయంత్రంతో క్రమాగ్నులమీద మూడు దినాలు వుండాలి. అప్పటికి మామిడిచిగురుటాకుల రంగుతో సి.దుగం ఏర్పడుతుంది. అది తీసుకుని అది వొకపలం, పచ్చకర్పూరమూ, జాజికాయ, మిరియాలూ, లవంగాలూ — ఇవి నాలుగూ ఒక్కొక్కపలమూ, ఒకకాణం కస్తూరీ చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా నూరి నీతిగతులను పట్టి మోతాకు నిర్ణయించుకుని వాడుకోవాలి.

ఇది పుచ్చుకునేటప్పుడు కేకకున్న నెయ్యి, చిక్కని పాలూ, మంచినంది మాంసాలూ, మామిడినూ, మినపసున్నీ ఇలాంటి బలకరపదార్థాలూ ఎక్కవగా భుజించాలి.

ఇది పుచ్చుకున్న పుగవుడు అనేకమంది స్త్రీలతో రమించగలుగుతాడు. ఇది పుస్తపాధులనూ పోగొడుతుంది. శరీరం ముడతలుపడనివ్వదు. జాట్లు నెరియ నివ్వదు. వయస్సంభవం కలిగిస్తుంది. ఇది నేవించేవాడు మక్కువుడు లాభ్యులదర్శి కుడై స్త్రీలకు ప్రీతిపాత్రుడై వుంటాడు. ఇది రతిపారంభించడానికి ముందుగాని,

రతి అయినదంతా నాని తానూ అంతా నేనన్న స్త్రీలను గర్వభంగం కలిగించే శక్తి కల గురువు. స్వామిజీ నా పాపాలను, కష్టాలను చాలానా నాని లెక్క-గంపస్వరం తక్కువ కావడానికి నేనంటే ప్రభుత్వం ఏమి చేయలేదు. అది నేనన్న మునితనము మరణము కూడా రుచు.

ఇదే ఇతర జీవితాలలోనూ ఇతర గ్రంథాలలోనూ మకరధ్వజం అని ప్రఖ్యాతి పొందివుంది.

గమనిక:— ఇది చెయ్యడంలో గ్రంథంలో వున్న విధానానికి, మరదేకంలో వున్న సంప్రదాయానికి చాలా భేదం వుంది. “తత్వో రజః కల్లర రాగవ్యం నిగ్రహ్య” అని యోగంలో ఉంది. (మామిడి) చిగురుటానులాగ రహస్యంగా వున్న సింహం గ్రహించవలసింది. అని మాత్రమే గ్రంథంలో వుంది. సింహం బాహ్యంలో పైభాగాన వుంటుంది. గంధకం యెగిరిపోయి ఒంగారం కింద వుండిపోతుందని అందరికీ తెలుసు. సింహంలో అంగారం కిలపడలిగా దని యోగంలో లేదు; కాని మనదేశంలో మొగ్గలు చీలి అంగారం కలిపి నూరి పిప్పెలు కట్టి వాడడం సంప్రదాయం అయింది. ఇది తప్పు. అబాగానంలో వున్న గుర్రం సింహారానికి సుక్రమిచ్చింది. అంగారం యిక నగలు మాత్రమే పనికివస్తుంది. దాని బొప్పెలు కట్టి పోయింది. అబాగానం సింహంలో కలిపి నూరడం, అబాగానం రసంలోనూ గంధకంలోనూ కలిపి మళ్ళీ పూర్ణచంద్రోదయం వంపడం వంటివి. నిగ్రహం. బొప్పెలు చేసేవారు ఈవిధముం చేగా యోచించాలి.

మరిన్ని, సింహారనూ బాగాగనూ కలిపి నూరి యేదో అనుపానద్రావణంకో వాడడం కూడా ముదేశంలో వాడుకలో వుంది. ఇది శ్రీమద్భక్తచరిత్రలో చెప్పిన రసాయనావధానం. శ్రీమద్భక్తకో వాడినా. రసాయనంగా వాడినా యిది యోగంలో చెప్పినట్లు పచ్చకన్నుగనూ, బ్రహ్మకాలూ, బాజికాయూ, మిరియాలూ, కస్తూరీ కలిపి వాడాలి. ఇది కూడా వైద్యులు యోచించాలి.

అ కౌ త వ ల్ల భ ర స ం

కౌతం షోడశభాగం చ చతుర్దశ మయోరః;

కిట్లు ద్వాదశకం చైవ దశభాగం తు లంకణమ్

మనశ్శివాప్తభాగం చ షడ్భాగం తు శిలాజతు

నర్మణ చ సమం నూతం గంధకం చాపి తక్కిముమ్

అర్చనామహాదేవ్యస్య వాఙ్మాయంత్రకే త్రిపేత్
 పాచయే త్వత్పాత్రం తు నంగాభ్యః సూక్ష్మచాక్షిత్వమ్
 నేవితం మధునా నుత్తం నిష్కాంతేన సమన్వితమ్
 పాండురోగం క్షయం గుల్మం గ్రహణీ వాపి వాతమోత్
 కానం శ్వాసం జ్వరం ఛర్ది శ్లేషరోదర మరోచకమ్
 మందాగ్నిం కష్టరోగం చ క్షూలరోగం భగంజీమ్
 వాతశూలహరం వృన్ద్య మశ్వంత మతిపీషణమ్
 తుష్టికష్టికరం కాంతివర్ధనమ్ బలవర్ధనమ్
 కాంతవల్లభనామ్నాశం విష్ణునా నిర్మితం పురా
 సర్వపాంశు క్షయం చైవ లోకస్యారోగ్యకారణమ్ ।

కాంతభస్మం 16 భాగాలు. లోహభస్మం 14 భాగాలు. మాంధూరభస్మం 12 భాగాలు. పొంగించిన వెలిగారం 10 భాగాలు. మణిశిల 8 భాగాలు. కర్పూర శిలాజిత్తు 6 భాగాలు. వీటి అన్నిటికీ సమం పాదరసం. రసంతో సమానం గంధకం.

ముందు రసగంధకకజ్జలిచేసి తిరవాత భస్మాలు కలిపి నూరాలి. ఏరసంతోమా నూరమని యోగంలో లెకవోయినా, వృద్ధవైద్యులు నిమ్మకాయరసంతో నూరడం సంప్రదాయంచేశారు, అది అరాక వల్ల పొడిచేసి గాజునప్పెలో ఎక్కించి క్రమాన్నులతో ఏమరాతిఃబగళ్ళు కంటచెయ్యాలి. కంటకయిన తిరవాత పైనిచేరిన సిందూరమూ, కిందపూడిపోయిన భస్మపంపుటీ కలిపి మిరియాలకషాయంతో నూరి, కుప్పెలు కట్టుకునేది. ఈమిరియాలకషాయం మర్దనా కూడా సంప్రదాయసిద్ధమే. గాజునప్పెలో అడుగున వుండిన భస్మపంపుటీ ఉన్నది ఉన్నట్టు తీసి సిందూరంతో కలపగూడదు. దానిలో గంధకం ఏమరాత్రం అయినా మిగిలివుండవచ్చు ; కనక, అది పెంతులో పోసి కొంతసేపు నిష్పమిద ఉంచాలి. అలాచేస్తే పొగరూపానగాని మంటరూపానగాని అగంధకం వారించిపోతుంది. అదిచల్లబడ్డాక సిందూరంతో కలపుకునేది.

ఇది తెనుగుదేశంలోనే వాడుకలో వుండిన గొప్పద్రవ్యధర్మం. యుక్తిగా అనుపాన భేదాలతో వాడుకుంటే యిది అనేకవ్యాధులను తగ్గిస్తుంది. కాని నిత్యపరిచయంవల్ల చాలామంది ఇది సామాన్య ద్రవ్యధర్మం అనుకుంటారు. ఇది క్షయప్రకరణంలో ప్రధానంగా చెప్పబడ్డది.

ఇది పాండుకోగం, త్రియ, గోష్ఠి, గ్రహణి, కాస, క్షాస, జ్వరం, భర్తి, ప్లిహోదరం, అశోచకం, అగ్ని మూర్ఛి, కష్టస్థ, మూలశంక, భిగంబరం, వాత కూల పోగోడుకుంది. అకలిస్పర్ధి కలిగిస్తుంది. వీర్యవృద్ధి కలిగిస్తుంది. రక్తవృద్ధి, శరీరపుష్టి, కాంతి, బలమూ కలిగించి తుష్టి కలిగిస్తుంది. సర్వ పాండువులకూ, త్రియలకూ ఇది తిరుగులేని ఔషధం.

ఇందులో కాంతింమొదలైన వన్నీ కాస్త్రీయంగా తయారైన భస్మాలు గానే వాడాలి. రజసువాడడం చాలా తక్కువ. 'రజః' అంటే భస్మమే. కొంజిత్తు అన్నచోట కొందరు గోమూత్రశిలాజిత్తు వాడడం కూడా ఉంది; కాని అది మంచి సంప్రదాయం కాదు. వంటలో గోమూత్రశిలాజిత్తు గంధకంతోపాటు చూరించి పోతుంది. అంచేత కర్పూరశిలాజిత్తే వాడాలి.

మరిన్నీ కొండ టిడి మూడుదినాలే వంటచేస్తారు. అదిన్నీ తప్పే. ఏడురాత్రిం బగళ్ళు వంటచేస్తేనే ఇది సరిగా పనిచేస్తుంది.

రజసు వేస్తే గాని మచ్చె గట్టిగా వుండవనీ, గట్టిగా వుండడం దీనికి ముఖ్యం అనీ కూడా కొందరు చెబుతారు. అదీ మంచి అర్థం కాదు. భస్మాలే వాడాలి. మచ్చె వల్లరాయిలాగ వుండకక్కరలేదు.

తే మ క ర ధ్య జ ం

పల మేకం సువర్ణస్య రసేన్ద్రస్య పలాష్టకమ్
రసస్య స్వీకుణం గంధం క్షణ్ణీకృత్య షత్సతః
కుచాంకారపై ర్భాస్యం కాచపాతే సిధాపయేత్
వాటయంత్రే చ సంస్థాప్య క్రమత స్త్రినిసం పచేత్
సాంగశీతం నసూదాయ పుష్పారుణరజస్సనుమ్
యవమాత్రం ప్రగాతవ్య మహిసల్లిదలై స్సహ ।

క ష ధ్ను ణ బ లి జా రి త మ క ర ధ్య జ ం

రసస్య వద్దులై ర్గందైః పూర్వవ త్క్షణీకృతే
భావితే పాచితే సమ్యక్ వద్దుణో బలిజారితః
విధివ త్సేవితో హ్యేవ ముముర్షు మపి జీవయేత్

వీత దభ్యాసత త్రైవ జరామరణనాశఃమ్
 అనువాసవిశేషేణ కిరోఽ వివిధాన్ గుణాన్
 జ్వరం త్రిదోషజం ఘోరం మంహస్త్వ మిరోచకమ్
 అన్యో శ్చ వివిధాన్ రోగాన్ వాఽయే గాత్రసంశయః
 కరో త్యంజం బలం పుంసాం జలీపలితనాశః
 మేధాయుః కాంక్షిజననః కామోద్దీపనస్స స్పృహన్
 భాస్వజ్జ్యోతి ర్యథా భాతి కాచే నీలాంకే కుభే
 తథానువాసభేదేన క్రియావాన్ మకరధ్వజః ॥

అపరంజరేకులు ఒకపం. శుద్ధపాదరసం ఎనిమిదిపాలు. గంధకం 16 పలాలు. మందు బంగారం రసంలో జీర్ణంపచేసి తరవాత గంధకంలో కలిపి మెత్తగా నూరి పిదప కలబందరసంతో నూరేసి. అది నీటివెండించి చూర్ణించి గాజాకుప్పెలో యెక్కించి క్రమాన్ములతో సికతాయంత్రంమీద మూడుదినాలు వండి చల్లబడిన తరవాత కుప్పెపైభాగాన పున్న సింహారం గ్రహించాలి. అది యవప్రమాణం తాంబూలంతో సేవించేది.

షడ్గుణబలిహారిత మకరధ్వజానికిన్నీ ఇవే వస్తువులు. అయితే గంధకం రసానికి రెట్టింపు కాక అరురెట్లు వెయ్యాలి. అంటే, అపరంజరేకులు ఒకభాగం. రసం ఎనిమిది భాగాలు. గంధకం 48 భాగాలు. బంగారం రసంలో జీర్ణంపచేసి అది అంత గంధకంలోనూ కలిపి కజ్జలిచేసి కలబందరసంతో నూరి అరిపిదప చూర్ణించి గాజా కుప్పెలో యెక్కించి సికతాయంత్రంమీద క్రమాన్ములతో మూడుదినాలు వండేది. చల్లబడిన తరవాత పైని పుండే సింహారం గ్రహించివాడుకునేది. ఇదొకవిధం.

ఇక రెండోవిధం : అపరంజరేకులు ఒకభాగం. రసం ఎనిమిది భాగాలు. గంధకం పదహారుభాగాలు. మెత్తగానూరి కలబందరసంతో మర్దించి అర్చి చూర్ణించి గాజా కుప్పెలో యెక్కించి మూడుదినాలు వండేది. చల్లారినపిదప సింహారంమాత్రం గ్రహించి మరో 16 భాగాలు గంధకంలో కలిపి కలబందరసంతో నూరి యథాప్రకారం వంటచేసేది. మర్ద సింహారంమాత్రం గ్రహించి తిక్కిన 16 భాగాలూ గంధకం కలిపి కలబందరసంతో మర్దించి యథాప్రకారం వండేది. ఇప్పటికి గంధకం 48 భాగాలూ వాడడం అయింది. ఇది మంచివిధానం అని చాలామంది ఆశంబిస్తున్నది.

మూడోపద్ధతి. సిక్కోక్కోనంటు ఎనిమిదేసి భాగాల గంధకంతో అనుమాట్లు వండడం. ఇది సాధారణంగా వాడుకలో లేదు. మూడుమాట్లు వండినా అనుమాట్లు

కండినా రెండోకంట మొదలు బంగారం కలపనక్కరలేదు. మొదటికంటకాగానే బంగారం తీసెయ్యాలి. కొత్తది అవసరం లేదు. సిందూరంమట్టుకే తక్కిన వంటలలో చేర్చుకోవాలి.

బంగారం కలిపినూరి వాడడం తప్ప. సిందూరమే వాడ మని యోగంలో చెప్పబడ్డది.

ఇది మృత్యువును కూడా జయిస్తుంది. యువలితనం రానివ్వదు. త్రిదోషాలవల్ల వచ్చిన జ్వరాలూ, అగ్నిసూంధ్యమూ, అహోచకమూ పోగొడుతుంది. బలమూ పుష్టి వీర్యవృద్ధికలిగిస్తుంది. శరీరం మెడతలుపుడనివ్వను. జాట్లు తెల్లబడనివ్వదు. బుద్ధిబలం పెంచుతుంది. ఆయువును వృద్ధిచేస్తుంది. తేజస్సూ, వర్చస్సు కలిగిస్తుంది. కామోద్దీ పనమున్నూ కలిగిస్తుంది. అనుపానవిశేషాలతో దీనిని వాడి సకల వ్యాధులనూ మోడర్చవచ్చు.

ఇది బఠకిపున్నంతకాలమూ తాంబూలంతో వాడతగ్గది. పథ్యం అక్కరలేదు.

మకరధ్వజానికి వృద్ధుణబలిహరితమకరధ్వజానికి గుణాలు ఒక్కటే. అయితే, మకరధ్వజంకంటే ష. బ. మకరధ్వజం ఎక్కువగానూ, చురుగ్గానూ పనిచేస్తుంది.

మకరధ్వజమూ పూర్ణచంద్రోదయమూ ఒకటే. పూర్ణచంద్రోదయమే మరి రెండు వంటలు చేస్తే వృద్ధుణబలిహరితమకరధ్వజం అవుతుంది. సిద్ధమకరధ్వజం మాత్రం సర్వాత్మనా కేదు.

౫ పుట ప క్ష్య. వి ష మ జ్ఞు రాం త క లో హం

హింసూలనంభవం సూతం గంధకేన నుకజ్జలమ్
పర్వతీరసవత్పాచ్యం సూతాంఘ్రిహేమభస్మకమ్
లోహం తామ్ర మభ్రకం చ రసస్య ద్విగుణం తథా
వరిగకం గైరికం చైవ ప్రవాళం చ రసార్థకమ్
ముక్తా శంఖం శుక్తి భస్మ ప్రదేశుం రసపాదికమ్
ముక్తాగృహ్యే చ సంస్థాప్య పుటపాకేన సాధయేత్
భక్షయే త్ప్రాతరుత్థాయ ద్విగుజాఫలమానతః
అనుపానం ప్రయోక్తవ్యం కణా హింగు సస్రైంధవమ్
జ్వర మష్టివిధం హంతి వాతవిత్తకఫాద్భవమ్

స్త్రీహాసంయక్తం గుల్మం సాధ్యాసాధ్య మథాపిచా
 సంతతం సతతాశ్విం చ విషమజ్వరాశ్శమ్
 కామలాం పాండూరోగం చ శోథం మేహ మురోచకమ్
 గ్రహణీ మామూరోషం చ కాసం శ్వాసం చ తీత్ర చ
 మూత్రకృచ్ఛాతిసారం చ నాశయే దవికల్పతః
 అగ్నిం చ కరుతే దీప్తః జలవృద్ధివాదనః
 విషమజ్వరాంతకాభ్యో నన్వంతరిప్రకాశితః ।

ఇంగ్లీకరసం సమభాగగంధకంతో వృద్ధిచేసె. అదిన్నీ, రసంలో నాలుగోమారు
 స్వర్ణభస్మమూ గ్రహించెడి. శ్లోహభస్మం, తామ్రభస్మం, అభ్రకభస్మం — ఇవి రసానికి
 రెట్టింపు, కంఠభస్మం, కుటుంబగును, ప్రవాళభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్కటి రసంలో
 సగంయొప్పున, మాక్రీకభస్మం, శంఖభస్మం, ముత్యపుచిప్పలభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్కటి
 రసంలో నాలుగోమారు. ఇవిన్నీ కలిపి నీళ్ళతో నూరి మిద్రచేసి అది ముత్యపు
 చిప్పల సంపుటిలో పెట్టి అముత్యపుచిప్పలు భిచ్చం కావడానికి తగినన్ని పిడకలతో
 పుటంపెట్టెడి.

ఇది ఆ నీకలను సానాలతో వాడవచ్చు. పిప్పళ్ళు, వైంధవలవణం, ఇంగువ — ఇవి
 సమభాగాలుగా చేసిన చూర్ణంతో వాడితే విషమజ్వరాలూ, యక్ష్మచ్ఛీహృచ్చులూ
 పోగొడుతుంది. కామల, వాండుపు, ఉబ్బు, మేహరోగం, గ్రహణీ, అమదోషం,
 దగ్గు, వగర్పు, మూత్రకృచ్ఛం, మూత్రాతిసారం తగ్గిస్తుంది.

పుటం అయినతరవాత కొందరు సంపుటిలో వున్న మండే వాడతారు. కొందరు
 ముత్యపుచిప్పలతో కలిపి నూరి వాడతారు. అయితే, ముత్యపుచిప్పలు కలపడమే
 తుందిది. చాలామంది వాడుక అదే. యక్ష్మచ్ఛీహృచ్చులూ, అమదోషమూ తగ్గించడం
 జ్వరంలో అగత్యం కనక యాసంప్రదాయమే చాలామందిది.

౧౬ సిద్ధమకరధ్వజం

వలమానం రసం నమ్య గృహనుసంస్కారసంస్కృతమ్
 తథావలద్వయం గంధం శుద్ధహేమ ద్వికార్షికమ్
 కైలాసాచలసంభూతే సుదృఢే చ సుచిక్కణే
 శోణవస్తరజే ఖల్లే సర్వం సంస్థాప్య మిత్రయేత్

మద్దయే ద్యత్నతో వై ద్యో హునూ నష్టో నిరంతరమ్
 రక్తకార్పాసపుష్పస్య క్షేతాంతోటఫలస్య చ
 కుమార్యా శ్చ రమై సుమ్య గ్భానయిత్వా పృథక్ పృథక్
 ఘౌపయిత్వా కాచకూపీమధ్యే సర్వం ప్రయత్నతః
 రక్తాంగసాలసరశఖదిరశ్రీఫలోద్భవామ్
 కాష్ఠే నాన్యతమే నైవ నిరసేన ప్రతాపయేత్
 మృనునానలయోగేన ప్రాగ్భూమద్విశయం వచేత్
 పున ర్భూమద్వయం పచ్చం మధ్యతాపేన వహ్నినా
 అగ్నినా ప్రఖరే జైవ తతో యామన్వయం వచేత్
 భూయో మండాగ్నినా పాచ్య మనశీప్యాయామకమ్
 సాంగశీత మథోద్ధృత్య నవచూతడళోపమమ్
 భంగురం లోహితం పిప్లే దాపింబకుసుమోపమమ్
 తతోవతార్య గంధేన ద్విగుణేన విమర్దయేత్
 భావయే త్పుర్యవ ద్భూయః పాచయే చ్చ ప్రయత్నతః
 ఏవం వారద్వయం కుర్యా త్పుమ్య గౌషధసిద్ధయే
 సన్నిపాతం జ్వరం ఘోరం మండాగ్నిత్వ మరోచకమ్
 ఆమశూలం కటిశూలం మృచ్ఛూలం పక్తిశూలకమ్
 కాసం శ్వాసం చ యక్ష్మాణం శూలం కుష్ఠ మశేషతః
 గలోత్థా నత్రవృద్ధిం చ తథాతీసార మేవ చ
 క్లేవదం కఫవాతోత్థం చిరజం కులజం తథా
 నాడీప్రణం ప్రణం ఘోరం గుదామయభగంజరమ్
 వాయుం బహువిధం మాంతి ధ్వజభంగం విశేషతః
 సేవనా దస్య సశ్యంతి సర్వే రోగా నసశంయః
 కరో త్యగ్నిం బలంవీధ్యం పలీపలితనాశనః
 విధివ త్సేవితో హ్యేష ముముక్షు ముఖి జీవయేత్

స్వేచ్ఛాచారవిహినోపి న కనాది ద్వివ్యక్తే
 మేధాయః కాంక్షజనః కమోద్భవస్య స్వేచ్ఛాకా
 వ్యద్ధోపి తరుణస్ఫర్థీ ప్రీతుం చాపి వ్యపాయతే
 సేవనా దన్య సమ్రాజో గచ్ఛతి క్రమః కతమ్
 త్రైలోక్యకుభదం క్రీమ శిష వివ మహామయే
 మృత్యుంజయో యథాభ్యాసాన్మృత్యో జయతి దేహినామ్
 తథాయం సాధకేంద్రన్య జనమణినాశనః
 స్వయం త్రైలోక్యనాథేన త్రైలోక్యహితమిచ్ఛతా
 సమర్పితాయం సిద్ధేభ్యః కరుణాశ్రేణి వై యతః
 అత్యయం భవనే ఖ్యాతః శ్రీసిద్ధసుకరధ్వజః
 భాస్వాన్ యథా తమో హంతి శీఘ్ర కరిణం యథా
 తులానంఘ్రం యథా విహ్నిః తథారోగా నసాహరేత్ ।

హంసంస్కారసంస్కృతం అయిన పాదరసం ఒకపలం. శుద్ధగంధకం రెండు
 పాలు. అపరంజరేకులు నాలుగుతులాలు. ఇవన్నీ మంచికల్పంలో వేసి కలిపి ఎడతెరిపి
 రీతుండా యెనిమిది జాములు చక్కగా నూరాలి. తరవాత ఎర్రపత్తితూట
 సంతోనూ, తెల్లఊడుగుపళ్ళరసంతోనూ, కలబందరసంతోనూ వేరువేరుగా
 కర్పించాలి. అది నీడ నెండిన తరవాత చూర్ణంచేసి గాజుపెప్పలోపోసి సికతా
 మంత్రంలో మొదటి రెండుజాములూ మందాగ్నితోనూ, తరవాత రెండుజాములు
 కుద్యమాగ్నితోనూ, కిదప రెండుజాములు గాఢాగ్నితోనూ చివర మరో రెండు
 జాములు మల్లీ మందాగ్నితోనూ కంటచెయ్యాలి. మంజిష్ఠ, మద్ది, సరిశ, చంద్ర,
 మారేడు — ఈజాతులలో వొకచెట్టు కట్టె బాగా ఎండిబెట్టి కంటచెయ్యాలి.

కుప్పెలు చల్లబడ్డతరవాత విప్పిమానుకుంటే వైభాగాన పాదరసం చక్కగా
 సింహరించి పట్టివుంటుంది అది విరిస్తే ఎర్రగా వుంటుంది. మారితే దానిమృతూట
 రంగుగా వుంటుంది. అసింహరంతీసుకుని మల్లీ రెండురెట్లు గంధకం కలిపి తెనకటి
 లాగే ఎర్రపత్తిపువ్వుల రసంతోనూ, తెల్లఊడుగుపళ్ళరసంతోనూ కలబందరసం
 తోనూ మర్చించి గాజుపెప్పలో పోసి యథావూర్ణం గా వుండాలి. మల్లీ సింహరం
 గ్రహించి రెండురెట్లు గంధకం చేర్చి మూడోమాటున్నూ అలాగే మర్చించి అలాగే
 కంటచెయ్యాలి.

ఇలాగ మొత్తం అరుణులు గంధకంతో మూడుమాట్లు వండితే సిద్ధమకరధ్వజం తయారవుతుంది. మళ్ళీ పైభాగాన అంటివుండిన సిందూరమే సిద్ధమకరధ్వజం. మొదటివంట బంగారం తీసెయ్యవచ్చు. అది మూడువంటలోనూ చేర్చుకొని, చివర సిందూరంతో చేర్చుకొని నిరుపయోగం. దానితోపుండే బొప్పెన శక్తి మొదటివంటలోనే పాదరసానికి సంక్రమింపజేస్తుంది. అంచేతనే తక్కిన రెండు వంటలలోను చూపులకు మామిడి చిగురులాగా, విరిసి ఎర్రగానూ, నూరితే దానివృత్తుల రంగుగానూ పుండే సిందూరమే గ్రహించుకుని గ్రంథకర్త చెప్పాడు. మన తెనుగుదేశంలో, మూడవవంటలోనూ బంగారం వుంచి, చివర సిందూరంతో కలిపి నూరడం కొన్నిచోట్ల ఆచారంగా వుంది ; కాని, గ్రంథకర్త కంకోక్తిగా చెప్పినది గుర్తించినా, రసాయనశాస్త్రవృత్తాన్ని ఆలోచించినా భారతదేశం అంతటా ఆచరణలో వుండిన సంప్రదాయం గుర్తించినా మొదటివంటతోనే బంగారంపని అయిపోతుందని బోధపడుతుంది. అబంగారం, నగలకే గాని యిక బొప్పెలకు పనికిరాదు. కొండరు, బంగారం కూడా పాదరసంతో పైకెక్కితేలాగ చేస్తూ మంటారు ; కాని అది యెవరూ యెక్కడా చూపించిందీ చూసిందీ కాదు. ఏవిధంగా చూసినా అది నమ్మడానికి వీలలేదు. పోగా, రసం నర్సవిధాలా శుద్ధిచెయ్యడంలోనే వుంది సిద్ధమకరధ్వజం విశేషం. గంధకం కూడా నకలశుద్ధులూ చెయ్యాలి. మర్దనాకు రసాలూ, వంటపద్ధతి కూడా దీనికి ప్రత్యేక శక్తితో అవలంబించాలి. ఈవిషయాలు పూర్ణచంద్రోదయయోగంలోనూ, పద్మజబీజారతనకరధ్వజయోగంలోనూ నూచించి వున్నాను. కొందరు పద్మజబీజారతనకరధ్వజమే సిద్ధమకరధ్వజం అనుకోవడమే కాక చెప్పడమూ, నాడడమూ నేను చూశాను. వారికి సిద్ధమకరధ్వజయోగం శేత్ర వుందని తెలియదు. పూర్ణచంద్రోదయంలోనూ, మకరధ్వజంలోనూ, పద్మజమకరధ్వజం లోనూ సిద్ధమకరధ్వజంలోనూ పడే వస్తువుల రసం, గంధకం, బంగారం— ఇంటే; కాని ఈగ్రంథంచూసినవారు వాటాలలోనూ, మర్దనాలలోనూ, వంటలోనూ, వంట చెయ్యకుండానే కాలంలోనూ చాలా భేదాలుండడం గమనించి వుంటారు.

శాస్త్రపరిజ్ఞాత లైన ఆయుర్వేదవైద్యులు వావ్యాఖ్యానం బాగాపరిశీలిస్తారని నమ్ముతున్నాను.

ఇలాగ కయారుచేసి సిద్ధమకరధ్వజం కయోజలాశస్థులు గుర్తించి తగిన అనుపాదాలతోవాడితే ఘోర మైన సన్నిపాతిజ్వరాలూ, అగ్ని మాంద్యమూ, అరోచకమూ, అనుకూలూ, కటికూలూ, మృదయకూలూ, పరిణామకూలూ, దగ్ధూ, మగర్భూ, (ఉబ్బగం) క్షయూ, కూలూ, కష్టూ, గళరోగాలూ, అంత్రకృచ్ఛీ, అక్లిసారమూ, కఫవాతాలవల్ల వుట్టిన క్షీపడమూ, చిరకాలం నుంచి వున్న క్షీపడమూ, కంశక్రమంశా

వస్తున్న క్లిషదమూ, వాతకరువులూ, చూలశంకలూ, భగందరమూ, వాతవ్యాధులూ, ధ్వజభంగమూ పోగొడుతుంది. ఇంకా అనేక వ్యాధులున్నూ తగ్గించేస్తుంది. అకలి వృద్ధిచేస్తుంది. విద్యవృద్ధి, దేహబలమూ కలిగిస్తుంది. శరీరం ముడతలుపడనివ్వదు. జాటునోయనివ్వదు. యథావిధిగా నేతిస్తే యింకా వృద్ధులైననూ జయిస్తుంది. అహారవిహారాలలో విధినివేధాలు లేకుండా ఒక్కసారి లేకుండా ఇది స్వేచ్ఛగా పుచ్చుకోవచ్చు. ఇది బుద్ధిలం యెక్కవచేస్తుంది. వృద్ధుని కలిగిస్తుంది. కామోద్దీ పనమన్నూ కలిగిస్తుంది. వృద్ధుణ్ణిహడా యువకుడుగా మారుస్తుంది. నూతనము చీకటిని, సింహం యేకగును, అగ్ని దూదిరాశిని లాగ ఇది నకలవ్యాధులనూ వాశం చేసేస్తుంది.

ఇది నేపించడం విషయమయిన్నీ వానశములో కొన్ని దుర్భిప్రాయాలన్నాయి. ఒక వంతులమో, రెండవంతులలో నేతిస్తే చూడబోయి వాటిలో వొకటి. ఇది రసాయనం. బతికివుండింత కాలమూ పుచ్చుకోవలసింది. రసాయనం అంటే వ్యాధులూ ముఠలూ కూడడాచేసేది. అని అర్థం. యాజ్ఞీకమూ వాదిలేవే రసాయనావధం యీధలితాలు కలిగించకలదు. ఈసిద్ధమకరధ్వజమే కాదు, రసాయనావధం యేదయినా యాజ్ఞీకమూపుచ్చుకోవాలి. అప్పుడే అది పనిచేస్తుంది. అలా పుచ్చుకున్నవారే పూర్ణాయుర్దాయభాగ్యం పొందగలరు. సకల విహిత ముఖాలన్నూ అనుభవించగలరు.

అంటే, వైద్యుడు ఈసిద్ధమకరధ్వజం యెంత బాగా తయారుచెయ్యాలో, స్త్రీలు గాని పురుషులు గాని అంత శ్రద్ధ గానూ, దీక్షగానూ పుచ్చుకోవాలి. ఇది వాడే టప్పుడు జతదీప్తి ననుసరించి బలకరమైన పదార్థాలు పుష్కలంగా వాడాలి.

2 మ హా క న క సుందర రసం

రసగంధకనాగా శృ రసకో మాక్షికాభ్రకే
కాంతాద్రుచుముక్తానాం వంగభస్మం చ తాళకమ్
భస్మకృత్వా ప్రమిత్నేన ప్రత్యేకం కర్షనమ్మితమ్
సర్వతుల్యం శుద్ధహేమం భస్మకృత్వా ప్రయోజయేత్
మర్దయేత్రిదినం సర్వం హంసపాదీరసై ర్భిషక్
తతో వై గోభకాన్ కృత్వా కాచకపాత్రం వినిక్షిపేత్
రుద్వా తత్కాచకూపిం చ నవనస్త్రీణా వేష్టితాం

తతో వై సికతాయత్రే త్రిదివః చోక్తః ప్రియా
 వత్సా త్తం సాగగీతం చ మన్వ్యః పూర్వోద్ధితే రిసే
 వివిక్షిప్య కరంజే థ సంపూజ్ఞానరాజీమ్
 మహాశనకసిందూరో రాజయత్కహరః పరః
 సాండురోగం శ్వాసకాసకామలాగ్రహణీగదాన్
 శ్మమిశోభోదరావర్తగుల్ఫనే హనుగాంకరాన్
 మందాగ్నిం ఛర్ది మరుచిం ఆమకూలహలీమకాన్
 జ్వరాన్ ద్వంద్వాదికా స్పృశ్య స్పృశ్య సాతాం శ్రుయోదశ్
 పిత్రరోగ మపస్కారం వాతరోగాన్ వినాశయేత్
 రక్తపిత్తప్రమేహం శ్చ శ్రీకాం రక్తస్పృతిం తథా
 + మిశతిష్లేష్మరోగాం శ్చ మూత్రరోగం నిహం త్యసా
 హేమవర్ణ్య శ్చ బల్య శ్చ ఆయుష్మకవివృణః
 మహాశనకసిందూరః కిశ్యవేన విసిర్జితః ॥

రసం, గంధకం, నాగభస్మం, కఫరి, హేమమాక్షికభస్మం, అభ్రకభస్మం, కాంత
 భస్మం, ప్రవాళభస్మం, మూక్తికభస్మం, వంగభస్మం, తాళికభస్మం — ఇవి ఒక్కొక్కటి కర్షం. స్వర్ణభస్మం సర్వతుల్యం, అనగా, 22 తులాల. ఇవన్నీ కలిపి హంస
 పాది అకులరసాన మూడుదినాలు మర్దించి మాత్రలు చేసి, గాజుకుప్పిలో
 పోసి, సికతాయత్రాన మందమధ్యమ గాఢాగ్నులతో మూడుదినాలు వండి చల్ల
 బడ్డతరవాత తీసి, మళ్లీ హంసపాదిఅకురసంతోనే మర్దించి కుప్పెలు కట్టుకుని వయో
 బలావస్థల ననుసరించి వాడుకునేది.

ఇది క్షయలకు ప్రధాన మైన ఔషధం. సకాలంలో ప్రారంభించివాడితే
 ఎలాంటి క్షయ లైనా యిది తగ్గించేస్తుంది. మరీన్నీ, సాండువు, శ్వాసకాసులు,
 కామెర్లు, గ్రహణి, కృమి, ఉబ్బు, ఉదరవ్యాధులు, గుల్మాలు, మేహాలు, మూల
 శంకలు, మందాగ్ని, ఛర్ది, అరుచి, ఆమకూల, హలీమకం, ద్వంద్వాదిసకలజ్వరాలు,
 సన్నపాతాలు, పిత్రరోగాలు, అపస్కారం, వాతరోగాలు, రక్తపిత్తం, ప్రమేహం,
 శ్రీల కుసుమవ్యాధులు, వింశతిష్లేష్మరోగాలు, మూత్రవ్యాధులు పొగొడుతుంది.
 బలం కలిగిస్తుంది. వీర్యవృద్ధిచేస్తుంది. శరీరానికి బంగారపుచాయ కలిగించి దీర్ఘాయు
 ర్హానుమన్నా ప్రశాంతిస్తుంది.

సంవర్ణకాంతవల్లభరసం

కాంత, జనశభాగం చ చమ్యశ మయోరజః
 కీర్తి ద్వాదశకం చైవ దశభాగం తు ఉంకణమ్
 మనశ్శిలాప్తభాగం చ షడ్భాగం స్యా చ్ఛివాఃతు
 సువర్ణం షైకభాగం స్యా ద్రాక్ష్యకం తు ద్విభాగిక్
 సర్వై స్త్ర్యుం శుద్ధసూత గంధకం సూతసమ్మితమ్
 జంబీరఫుసా లేణ మర్దయే న్యతిమాన్ భిషక్
 ఆర్ద్రముఖేదరే న్యన్య వాలుకామంత్ర మోగతః
 వాచయే త్వప్తరాశ్రిం శి సంగ్రహ్య సుస్కృమ్మార్జితః
 మర్దయే న్మరిచ క్వాదై క్షటికాం శైచ్చైవ కారయేత్
 నేవితో మధునా యుక్త శ్చతుర్ముఖాప్రమాణతః
 పాండురోగం క్షయం గుల్మం గ్రహణే చ చిరంతనీమ్
 కాసం శ్వాసం జ్వరం ఛర్దిం ప్రీహణోదర మరోచిక్
 మందాగ్నిం కష్టరోగం చ మూలరోగం భగందరమ్
 వాతశూలం హరే ద్వృష్య స్తథాచై వాతిషేవకః
 తుష్టిపుష్టికరః కాంతివర్ధకో బలవర్ధకః
 కాంతవల్లభనామాయం సువర్ణపదపూర్వకః ।

అంతభస్మం 16 భాగాలు, లోహభస్మం 14 భాగాలు, మాంధూరభస్మం 12 భాగాలు, పాంగిందిన వెలిగారం 10 భాగాలు, మణిశిల 8 భాగాలు, కర్పూర శిలాజిత్తు 6 భాగాలు, సువర్ణభస్మం 1 భాగం, రజతభస్మం 2 భాగాలు. ఇవన్నీ మింతో అంత పాదరసం, రసానికి సమం గంధకం. ముందు రసగంధకాలు ఎక్కుగా కజ్జలి చేసి, తరవాత భస్మాలు కలిపి నిమ్మకాయరసంతో బాగా మర్దింది గజ్జానుపైలలో జోపి వాలుకాయల్లతోన 7 రాత్రులు వంటచేసేది.

చల్లారిన తరవాత తీసి సింహారము భస్మసంపుటి కలిపి మిరియాల కమాయంతో నర్దింది మపైలు కట్టుకునేది.

ఇది వాఱగు గుఁజలయొప్పు తేనెతో కలిపి పుష్పములచే పాండురోగం, క్షయ, గుబ్బం, గ్రహణి, కాస, క్వాస, జ్వరం, ఛర్ది, ప్లీహరోదరం, ఆరోచకం, అన్ని మాంధ్యం, కుష్టురోగం, మూలశంక, భగంధరం, వాతశూల, తగ్గించెస్తుంది. ఇది వ్యవ్యయోగం. మిక్కిలి ఆకలి పుట్టిస్తుంది. కుష్టి పుష్టి కాంతి, బలమూ పెంపు చేస్తుంది.

క మ హా ల క్ష్మీ వి లా స ర సం ౬

నువర్ణతారాభ్రకతామ్రవంగ కాంతం చ వైక్రాంత సుతీక్ష్ణం చ
 సువిమ్రమం మూక్షిక మూక్తికం చ నాగం చ శుద్ధం రసభస్మకం చ
 ఏత త్పమం వ్యోమరసేన మర్ద్యం ఏకీకృతం స్యాత్కృతఃజ్జలీకమ్
 సంమర్దయే న్యాక్షికిసంప్రయుక్తం సంశోషయే ద్వత్రిషం చ ఘర్మే
 త త్కాచకుర్యదవమధ్యసంస్థం యత్నే కృతే తాక్ష్యపుటేన పక్వమ్
 యామాప్తకం సిద్ధితపావకస్య లక్ష్మీవిలాసాఖ్యరసః ప్రసిద్ధః
 శతావరీగోక్షురకం శతాంబు న్యగ్రోధవాసాదిగణేన భావ్యం
 క్షయం త్రిదోషప్రభవం చ పాఠం సకామలామ్ సర్వసమారణం చ
 శోభవతిశ్యామవిసప్తపీఠ్యం మూలామయం చైవ సశూలశుష్కమ్
 మందాగ్ని మేహం సపి సన్నిపాతం

శ్వాసం చ కాసం చ హరే త్ప్రయుక్తః

తారుణ్యలక్ష్మీప్రబోధకో మహాలక్ష్మీవిలాసో రసరాజ ఏవః ।

సువర్ణభస్మం, రజతభస్మం, అభ్రభస్మం, తామ్రభస్మం, వంగభస్మం, కాంతభస్మం, వైక్రాంతభస్మం, లోహభస్మం, ప్రవాళభస్మం, హేమమూక్షికభస్మం, ముత్యభస్మం, కాగభస్మం, రససింహాసం — ఇవి సమభాగాలు. ఇవన్నీ ముందు త్రికంటక పాయంతోనూ, తరువాత తేనెతోనూ బాగా మర్దించి రెండుమూడు దినాలు ఎండలో ఎండించేది. మూసళ్ళలో ఉంచి సంభిబంధనం చేసి గారుడపుటంచేసి చల్లబడ్డతరువాత పిసుకుని, పిల్లి లేగలరసంతోనూ, పల్లెరురసంతోనూ, పన్నీటితోనూ, వ్యగ్రోధ గణక పాయంతోనూ, కాసాదిగణక పాయంతోనూ భావనలుచేసి కుప్పెలకట్టుకుని యథోచితంగా వాడుకునేది.

ఇది త్రివీణలవల్ల పుట్టిన తమ, పాంతువు, కామెట్లు, వాతవ్యాధులు, ఉబ్బు, ప్రతికూలం శుక్లవర్ణం, మూత్రకం, కష్టం, ఆగ్నిహృద్యం, మేమంబు, సన్ని సాతం, క్వాసకాసలు పొగొడుతుంది. వయస్సుభగం చేస్తుంది. లక్ష్మీప్రదం.

౧౦ క న క బా ల సూ ర్యో ద యం

దశభాగం శుద్ధమాతం ౧౦ భం ద్వాదశభాగిక్ష్మమ్
ద్విభాగే చ శీలాతాళే తాభాభం శుద్ధస్వస్థమ్
తారం తామ్రం నాగవగే స్వర్ణకాచంశకాని చ
కుమారీదాడిమనావై శ్చక్రియ-లక్ష్మీవేద చ
త్రివిధం మర్త్యం త్విన్య క్కాచసూర్యశరే ష్మివేత్
సమ్యగావేద్యే శ్చిత్తా ద్విప్రభు-డై స్సమ్యక్తికైః
గోలకం తత్త్వే ద్భంజి వాలకాయంత్రకే భీషక్
త్రిదివం వాచయే చుల్లభ్యం ముదమధోగీతమైః క్రమాత్
సాంగీత్య ముద్భత్య సిందూరం రక్తవర్ణిక్ష్మమ్
సిద్ధం చైత దితి జ్ఞాత్వా స్వయోగేషు యోజయేత్
సర్వపాతజ్వరం ఘోరం చైకాదిశత్రయం హరేత్
ఉదరాణి చ సర్వాణి వాతరోగా నిర్విశేషకః
సంతతోచ్ఛ్వాసకాసా చ పలీపలితినాశకః
గుణాద్వయం ప్రదాతవ్యం తత్తద్రోగానునాశకః
నాశయే దితి తిత్సవం శరీరం పరిభాషితః
బాలసూర్యోదయో నామ భీషగాశ్చర్యకారకః ।

పాదరసం 10 భాగాలు. గంధకం 12 భాగాలు. మణిశిల, తాళకం రెండేసి భాగాలు. స్వర్ణభస్మం ఒకభాగం. రజతభస్మం, తామ్రభస్మం నాగభస్మం, వంగ భస్మం పావుభాగం చొప్పున గ్రహించేది. ఇవన్నీ కలిపి కలంకరసంతోనూ, దానిమ్మపండురసంతోనూ, చిత్రమూలకషాయంతోనూ బాగా మర్చించి గాజు పుప్పలో వుంచి పీకతాయంత్రంలో క్రమాగ్నులతోమూడు దినాలు వండి, చల్లబడ్డ

తరవాత తీసి కలబందరసంతోనూ, దానిమ్మపండురసంతోనూ మర్దింది కుప్పెలు కట్టుకునేది.

ఇది సన్నిపాతశ్లక్షణము, ఏ కావశ్యకమైనా, ఉదరవ్యాధులూ, వాతవ్యాధులూ, క్వాసకాసలూ, వలీలీతలూ పోగొడుతుంది. మోతాదు రెండు గురిగింజలయెత్తు.

౧౧ సువర్ణవాతరాక్షసం

హేమరాష్ట్రభ్రశే లోహం రసే ద్రుం శుద్ధగంధకమ్
వైక్రాంతం మాక్లికం చైవ విద్రుమం తామ్రతాళకే
శంఖచూర్ణం వృతం వ.గం మూంహారం కాంత మేవ చ
త్రిఫలాచూర్ణకం చైవ సూతార్థం విషకం తథా
వాసానింబరస్తైః పంచభావనా శ్చ శ్రీధర్మకృత్
చతుర్వామం మర్దికం చ కాంయే చోషయే త్తతః
కుక్కుటాఖ్యపుటే పక్వా నాగిశతం విచూర్ణయేత్
గుజామూత్రిప్రసూగేణ కణామధ్వాజ్ఞ సంముతిమ్
ఊరుస్తంభం వాతరక్తం గాత్రస్తంభం చ నాశయేత్
ఆమవాతం ధనుర్వాతం సూతికావాత మేవ చ
ఆధ్మానం చాగ్నిమాంద్యం చ తూనీ ప్రతితునీ మపి
వాతరాక్షసనామాయం వాతాశీతినిశశసమ్ ॥

సువర్ణభస్మం, రజతభస్మం, అభ్రకభస్మం, లోహభస్మం, పాదరసం, గంధకం, వైక్రాంతభస్మం, మాక్లికభస్మం, ప్రవాళభస్మం, తామ్రభస్మం, తాళకభస్మం, శంఖభస్మం, పంగిభస్మం, మాంధూరభస్మం, కాంతిభస్మం, త్రిఫలాచూర్ణం — ఇవి సమభాగాలు. వాటి రసంతోనూ సగం. ఇవన్నీ చేర్చి అష్టసరసం, నేపచెక్కరసం, వీటితో అయిదేసిభావనలచేసి, నాలుగుజామల మర్దిచి ఎండినపిదప కుక్కుటపుటం వేసి తీసి వైసాలతోనే మర్దింది కుప్పెలు కట్టుకునేది.

ఇది వీపులిచూర్ణం, నెయ్యి, లేనే కలిపి ఒక్కగురింజయెత్తు చొప్పున పుచ్చుకుంటే ఊరుస్తంభం, వాతరక్తం, గాత్రస్తంభం, ఆమవాతం, ధనుర్వాతం, సూతికావాతం, ఆధ్మానం, అగ్నిమాంద్యం, తూనీ, ప్రతితునీ — ఈవ్యాధులు పోగొడుతుంది. ఎనభైవాతాలున్ను తగ్గించేస్తుంది.

చల్లబడ్డ తరవాత అది గ్రహించి అవంగాలు. నాగకేసరాలు, సాంటి, పైడిపత్తి గింజలపప్పు, కాకిమాడగింజలపప్పు, మీసలు తిప్పగత్తు — ఇవి రెండేసి తూలాలు. ఇంగిలీకం 16 తూలాలు. ఇవన్నీ కలిపి మళ్ళీ సిమ్మరసాన, నామింజపప్పునాన, దానిమ్మపప్పునాన, అల్లపురసాన, మాడిపురసాన, ర్దిలచి మాషప్రమాణం తగిన అనుపానంతో వాడకుంటే పంచహిక్కలు, ఛర్ది, శ్వాసకాసలు, అరోచకం, సుమస్తపైత్యాలు, జీర్ణగర్భం, ఆజీర్ణం, ముఖపాకం, కంఠలోమం, హృద్రోగం, పాంశువు, కామెర్లు, ఉష్ణావం, మాచ్ఛలు, ఉపశ్మానం, జ్వరాలు, మూత్ర కృచ్ఛం, ప్రమేహాలు, శస్త్రమేహం, మూత్రాశ్మరి, గజహటి, కూల, క్షిప్తిక, కాలు నేతుల మంటలు పోగొడుతుంది. కృష్ణం, కసాయనం, పుష్టి, ఆయువు, కాంతి వృద్ధిచేస్తుంది. పితృవాతకాఫాలలో ఇంతమందివి మరలేదు.

౧౩ సువర్ణమేహవంగరాజీయం —

స్వర్ణమేకం ద్వళం నగం సుగంధానూతు పారమమ్
గంధకం తుద్గిభాగం చ కన్యానచిమ్మశ్చ
పాడితం వాలుకాగంతే దినం సాథం భిక్ష్యకః
సాంగశీతలమూదాయ గు బాద్ధానూపసూణామ్
సేవసీమం తథా హంతి చాంగదాహ, చ కృచ్ఛమ్
క్షయం క్షయకృతాన్ వ్యాధీన్ దౌష్ప్యం శ్వాస మేవ చ
ప్రమేహాన్ వివిధాం శైవ భవలున్మాత్రం తదైవ చ
వృష్యం రసాయనం వైవ బుద్ధీద్రయజలప్రదమ్ ।

సువర్ణభస్మం ఒకభాగం. తగరం రెండుభాగాలు. పాదరసం ఒకభాగం. గంధకం రెండుభాగాలు. మేహవంగరాజీయంలోలాగే మందు రసమూ తగరమూ కలిపి తరవాత స్వర్ణభస్మమూ గంధకమూచేర్చి కలపంపరసంతో వర్ధించి సికతాయంత్రాన దినంనర మందారి.

ఇది శరీరతాపం పోగొడుతుంది. మూత్రకృచ్ఛం, క్షయ, క్షయకు సంబంధించిన అనేకశ్యాధులూ, దౌర్బల్యం, శ్వాస, ప్రమేహాలు, భవమున్మాత్రం తగ్గించేస్తుంది. వీర్యవృద్ధి కలిగిస్తుంది. మంచి రసాయనం. బుద్ధికి పదునుపెడుతుంది.

౧౪ రజతచంద్రోదయం

రజతం చేతభాగం ప్యా త్పరదం వసుకాగళం
 గంధం పుష్పభాగం చ కన్యానామ్నానైర్దీప్తైః
 సంపన్నం తిలకం పాద్యం సై తే క్రమశః
 సాంగకీతం సమాధ్యత్య కన్యానామ్నానైర్దీప్తైః
 అనపాదవిశేషేణ భక్తయే ద్రావపూజితమ్
 ప్రమేహాన్ శ్వాసకాసాం శ్చ శుక్రప్రాపం చ పాంశులామ్
 జీర్ణజ్వరాన్నిమాంద్యం రక్తదోషాన్ తుషారజమ్
 చర్మదోషాన్ సకేహం శ్చ దాహ్యం గ్రహణీ మపి
 హిక్మాం హంతి, కరో త్యేషు శ్చుక్రవృద్ధిః నిశేషతః
 చంద్రోదయ స్సమాఖ్యాతః రాజతం భిషగుత్తమిః ।

రజతం రెండుభాగాలు. పాదరసం ఎనిమిది భాగాలు. గంధకం పదహారుభాగాలు. ముందు రజతం పాదరసంలో జీర్ణం అయిపోయేటట్లు మర్దించి తరువాత గంధక మున్ను చేర్చి కజ్జలిచేసి కలబందరసంతోనూ, ఎరపత్తిపూజరసంతోనూ నూరి సికతాయంత్రంతో క్రమాన్వలమింప మూడుదివాని వుడి, సాంగకీతం అయిన తరువాత మిగిలిన కలబందరసంతో మర్దించి చాడుతున్నది.

ఇది ప్రమేహాలు, శ్వాసకాసాలు, శుక్రనష్టం, పాంశుశోగం, జీర్ణజ్వరాలు, అగ్నిమాంద్యం, రక్తదోషాలు. తుషార, చర్మదోషాలు, దాహ్యం, గ్రహణి, హిక్మీశ్చ పోగొడుతుంది. చీర్ణవృద్ధికలిగిస్తుంది.

౧౫ సువర్ణలోహరసాయనం

సువర్ణం పారదం గంధం క్రమోత్తరగుణా భవేత్
 రసతుల్యం తీక్ష్ణలోహం సర్వ మేకత్ర మర్దయేత్
 జంబీరతులసీవాసానిర్గుండిదిత్రమూలకైః
 క్షిప్త్యా కాచఘటే పక్త్యా సికతాయంత్రయోగతః
 శీతాగ్నికం చ సంగృహ్య పూర్వై రేవ చ మర్దయేత్

కృత్యా చ గుఱికా స్వమ్యక్ త్రిగుంజాం భక్షయే త్రతః
 కానా శ్వానా తథా జ్వం కామలాం క్షయశోభతే
 తస్మాద్దేవ తథా శీఘ్రం కఫవ్యాధీ నశేషతః
 సర్వరోగా వైర త్వేవ స్వర్గలోహరసా మునమ్ ।

స్వర్గభస్మం 1 భాగం. పాదరసం 2 భాగాలు. గంధకం 3 భాగాలు. లోహభస్మం 2 భాగాలు. ఇవన్నీ కలిపి నిమ్మ కాయరస. తోనూ, తులసిచతురసంతోనూ, అద్దసరిపు రసంతోనూ, వావిలిరసంతోనూ, చిత్రమూలరసంతోనూ, మర్దింది గాజాపృషో ఉంచి సికతాయంతంతో ఎనిమిదిజాములు వండి, చల్లారిన తరువాత మొదటచెప్పిన రసాలతో మళ్లీ మర్దింది కుప్పెలు కట్టుకునేది.

మోతాదు మూడుగురింజలయెత్తు. ఇది దగ్గులు, వగర్పులు, అజీర్ణం, కామెర్లు, త్వయ, తిబ్బు, వాతవ్యాధులు, కఫవ్యాధులు పోగొడుతుండి.

౧౬ త్రైలోక్య చింతామణి

రసం వజ్రం హేమ తారం తామ్రం తీక్ష్ణం మృతాభ్రకమ్
 మాక్తికం గంధకం శంఖా ప్రవాళం తాళకం శిలా
 శోధితం చ సనుం సర్వం సప్తహం మర్దయే ద్దృఢమ్
 పహ్నిమూలకషాయేణ భానుసుగ్ధే దినత్రయమ్
 నిర్గుండీకూరణద్రావై ర్వజ్రమగ్నే ద్దినత్రయమ్
 అనేన పూరయే ద్దగ్ధం పీతవర్ణవరాటికామ్
 టంకణం రవిదుగ్ధేన పిష్ట్యా తస్య ముఖం లిపేత్
 రుధ్వా భాండముఖం పాచ్యం సాంగకీతం విచూర్ణయేత్
 చూర్ణతుల్యం మృతం సూతం వైక్రాంతం సూతపాడికమ్
 శోభాంజనద్రవై స్సర్వం సప్తవారాన్ విభావయేత్
 పహ్నిమూలకషాయేణ భావనాద్వయ మీహతే
 ఏవం నంశుద్ధసూతేంద్రః సర్వవ్యాధికులాంతకః
 మాసార్ధేన నిహం త్యాశు జరామృత్యుం న సంశయః

వాతం విద్రధిపాంశుకూగ్రహణీ
 రక్తాతిసారాన్ జయేత్
 మేహస్త్వీవాజలోదరాశ్మనిత్యమ
 శోథం హలీమోదరమ్
 మూత్రాధ్మానభగందరజ్వరగదాన్
 సర్వాణి కష్టాన్ శ్యచి
 సాధ్యాసాధ్యభవం గదం బహుకరం
 సంసాధయే ద్యోగతః ॥

పాచరసం, వజ్రభస్మం, రజతభస్మం, తామ్రభస్మం, లోహభస్మం, అభ్రకభస్మం, మాంక్షికభస్మం, గంధకం, శంఖభస్మం, ప్రహళికభస్మం, తాళకం, మణికల — ఇవి సమభాగాలు.

ఇవన్నీ చిత్రమాలకమేయంతోనూ, జల్లేడుపాలతోనూ, వావిలిరసంతోనూ, అల్లపురసంతోనూ చెముడుపాలతోనూ మూడేసిది నాలుగు మర్దిలచేసి. ఈముద్ద పచ్చని తేనెగవ్వ కడుపులో వుంచి జల్లేడుపాలతో నూరి పొగించిన వెలిగారంతో అగవ్వ మూతిమూసి అది మూడుశ్శలో ఉంచి చీలయిచ్చి పుటపెట్టి చల్లారిన పిదప గర్భతో కలిపి చూర్ణించి, అమాల్లం యెంతో అంత రసనీచూచుచూ, రసభస్మంలో నాలుగో వంతు క్షౌత్రాంతభస్మమూ చేర్చి ముసగచెక్కరసంతో ఏడుమాట్లూ, చిత్రమాలకమేయంతో రెండుమాట్లూ భావనచేసి వయోబలావస్థానుసారంగా వాడుకునేది.

ఇది సర్వవ్యాధులూ తగ్గించేస్తుంది. పక్షుందినాటు వాడితే జరామృత్యువులు పోగొడుతుంది. వాతమూ, విద్రధి, కూలా, పాంశుపూ, గ్రహణీ రక్తాతిసారమూ, మేహమూ, స్త్రీహవ్యాధులూ, జలోదరమూ, అశ్మనీ, తృష్ణ, ఉబ్బూ, హలీమకమూ, ఉదరవ్యాధులూ, మూత్రాధ్మానమూ, భగందరమూ, జ్వరాలూ, కష్టపులూ తగ్గించేస్తుంది.

౧౭ రాజమృగాంకరసం

రసభస్మ త్రయో భాగాః భాగైకం హేమభస్మకమ్
 మృతతామ్రస్య భాగైకం శిలాతాళకగంధకమ్
 ప్రతిభాగద్వయం తత్రా ష్యేకీకృత్య నిధావయేత్

వ కాటే పూయే త్రేన చాచాక్షీ లేణ టంకణమ్
 విప్రస్థా తేన ముక్తం చ ధ్వా మృత్సాక్షి తేన నిధావయోత్
 శుక్లం నిజలతే పాచ్యం చుట్టయే త్సంగశీతలమ్
 రసో రాజమృగాంతోయం చతుర్థః క్షయోపహః
 దశవిల్వలికైః క్షదైర్మర్మరిచై ర్హసనింతా
 నమృతై ర్దాపయే ద్వాంపిత్రశ్చేయోద్భవే త్తయే ।

రసభస్మం కి భాగాలు. స్వర్ణభస్మం ఒకభాగం. తామ్రభస్మం ఒకభాగం. మణిశిల
 రంజుభాగాలు. తాకికల రంజుభాగాలు. గంధకం రంజుభాగాలు. ఇకన్నీ కలిపి
 సూరి ఆహార్యం శుద్ధిచేసిన తేనె గవ్వలతో ఎక్కించి, పొంగించిన వెలిగారం మేక
 పాలతో సూరి దాంతో గవ్వల రంగుల పూడ్చిది. తరువాత అగవ్వలు మూడుశ్శలో
 ఉంచి చీలమన్న పూసి గజంపుటం పెట్టిది. చల్లబడ్డ తరువాత అగవ్వలతో కూడా
 మందు నూసుకుని నాచుగుసరిగింజల ప్రమాణంగా వాడుకునేది. అందులో పిప్పళ్ళూ
 మిరియాలూ కలిపి చేసిన మార్దం కలిపి తేనెతోనూ నేరతోనూ వాడేది.

ఇది త్తయసు మంచి ఔషధం. వాతశక్తక ఫలకల్ల వచ్చిన త్తయ దీంతో
 లగ్నిహేతుంది.

కొన్ని గ్రంథాలలో ఈయోగంలో తామ్రభస్మం బదులుగా అభ్రకభస్మం చెప్పబడి
 వుంది. కాని తామ్రభస్మమే మంచిది.

౧౮ ర స మాణి క్యం

తాళకం వంశవ్రతాఖ్యం కూష్మాండసలిలే క్షిపేత్
 నవ్రథా వా త్రిధా వాపి దధ్నా మ్లేన తదైవ చ
 శోధయిత్వ పున శ్శుక్లం చూర్ణయే త్తండులాకృతిమ్
 తతః శరావకే యంత్రే స్థాపయే త్కుశలో భిషక్
 బదరీపల్లవోత్థేన లేవనం కారయే త్తతః
 అరుణాభ మధఃపాత్రం తావ జ్జ్వాలాం ప్రదాపయేత్
 సాంగశీతం నమూర్ధ్వత్య మాణిక్యాభో భవే ద్రసః
 స్ఫుతక్షాద్రేణ సమమర్చ్య ఖాదయే ద్రక్తికాద్వయమ్

సంపూజ్య దేవదేవేశం కృష్ణరోగా ద్విముచ్చ్యతే
 స్ఫుటితం గలితం క్షుద్రం వాతరక్తం భగందరమ్
 నాడీవణం వ్రణం దప్తం ఉపదంశం విచర్చికామ్
 నాసాస్యసంఘవాన్ రోగాన్ క్షతాన్ హ్యాయ త్పువారుణాన్
 పుండరీకం చ చర్మాఖ్యం విస్ఫుటం మండలం తథా ॥

మంచిపత్రతాళకం శేషముగా పడిదీసి మందు బూడిదగుమ్మడి కాయరసంతోనూ, తరవాత పుల్లని పెరుగుతోనూ ఏడేసి దినాలు ఊబెట్టాలి. చివరికి, మూడేసి దినాలైనా ఊబెట్టాలి. తరవాత తీసి శుభ్రంగా కడిగి పెట్టగింజలంతేసి ముక్కలు చేసి మూడుమూలీ పోసి పైని మూడుబోర్లొచ్చేది. రెండుమూడున్నూ సరిగా తాను కునేటట్టు చూసుకోవాలి. తరువాత ముచ్చటతో కాక, శేగుచిగున్నూ నూరి అముద్దతో చీలయివ్వాలి. అప్పుడు పాచ్యమైన సన్నమటతో ప్రారంభించి వండాలి. కింది మూడుకు ఎర్రబడుతుండగా దింపువేసి. సాధారణంగా మూడుగుంటలునుండిలే చాలు. చల్లబడ్డతరవాత చీలతీసేసి చూస్తే మందు అంతా మామిడిచిగురురంగుతో మూడుకు అంటుకుపోయి వుంటుంది. అది కాణితో మెల్లిగా తీసుకుంటే ముక్కలు ముక్కలుగా వస్తుంది. ఆముక్కలు మాడిక్యాలలాగే వుంటాయి. అయితే నూరిలే మాత్రం బంతిపువ్వు రంగులో వుంటుంది. అది శేతోనూ, శేనెతోనూ మర్చించి పుచ్చుకునేది. ఎత్తుకత్తు సుగంధిమాన్దం చేర్చి మర్చించి మాత్రలు చేసుకోడం కూడా వృద్ధాచారం.

ఇది స్ఫుటికం, గలితం, మొదలైన అష్టాదశవృక్షాలు, వాతరక్తం, భగందరం, నారిమడుపులు, సవాయి, విచర్చిక తగ్గించేస్తుంది. నోటనూ, ముక్కుల్లోనూ, పుట్టే వ్యాధులు పోగొడుతుంది. నరుకులూ, పుక్కు మాన్పుతుంది.

౧౯ అష్టావక్రరసం

రసరాజస్య భాగైకం ద్విభాగం గంధకస్య చ
 భాగ మేకం సువర్ణస్య భాగార్థం రజతస్య చ
 నాగం తామ్రం ఖర్పరం చ వంగం చైవ సమాంశకమ్
 ప్రత్యేకం రజతార్థంచ సర్వ మేకత్ర మర్దయేత్
 నటాంఠకురస్మై ర్యామం యామం కన్యారస్మై స్పృహ

కూపీమధ్యే చ సఃస్థావ్య త్రిదివం పాచయే త్సుధీః
 దాడిమీకుసుమశభ్యో జాయతే హ్యనికల్పతః
 వలీపలితవిద్భంగీ బలపుష్పికరో మహాన్
 ఆరోగ్యజననం మేధాశాంతికృచ్చుక్రవర్ధనమ్
 మహాషధవరం చైత ద్ద్రష్టావక్రేణ క్రితమ్ ।

పాదరసం ఒకభాగం. గంధకం రెండుభాగాలు. స్వర్ణభస్మం ఒకభాగం. రజత
 భస్మం అర్థభాగం. నాగభస్మమూ, తామ్రభస్మమూ, ఖర్బరమూ, వంగభస్మమూ,
 ఒక్కొక్కటి పావుభాగాలు. మొదట మర్రిపూచల రసంతోనూ, తరవాత కలబంద
 రసంతోనూ బాగా మర్దించి గాఢాకుప్పిలో తూడుదినాలు క్రమాన్నిలమింప వండి
 సిద్ధంచేసుకునేది.

— ఇది బలమూ పుష్టి కలిగిస్తుంది. వలీపలితాలు పోగొడుతుంది. బుద్ధిబలమూ, దేహ
 శాంతి, శుక్రవృద్ధి కలిగించి చక్కని ఆరోగ్యం నిలుపుతుంది.

అం స్వ ర్ణ సి ం దూ రం

వలం రసేంద్రస్య చ గంధః స్వ
 హేమ్నా పి కర్షం పరిగృహ్య సమ్యక్
 వటప్రరోహస్య రసేన యామం
 యామం విమర్శ్యాథ కుమారి శాశిమ్
 తత్కాచకుప్యం నిహితం ప్రయత్నాత్
 వచేత్ విధిజ్ఞః సికతాఖ్యయంత్రే
 తతో రజం చోర్ధ్వగతం సురమ్యం
 ప్రగృహ్య యత్నా దరుణప్రభం యత్
 త ద్యోజయే క్షిప్వగ దేహు వీర్య
 ధాతుం బలం వహ్ని మథో వయ శ్చ
 రసాయనం వృష్యతరం చ బల్యం
 మేధాగ్ని శాంతివృద్ధివర్ధనం చ ।

పాదరసం ఒకపలం. గంధకం ఒకపలం. అపగంజీలేకులు రెండుకుళాలు. ఇవి ముద్రిపూడల రసంతోనూ, కలబందరసంతోనూ ముద్రించి గాజాపప్పెలో తేసి నీకతాయంత్రంలో క్రమాగ్నులతో మూడుదినాలు వండి దించుకునేది. చల్లారిన తరువాత చూస్తే పాదరసం చక్కగా సింహించి కుప్పి పైభాగాన చేరివుంటుంది. అది మెల్లిగా తీసుకునేది. బంగారం అందుతో చేప్పుకూడదు.

వయోబలావస్థలు గుర్తించి ఇది సర్వస్యాధులకూ వాడవచ్చు. ముఖ్యంగా ఇది మంచి రసాయనం. వీర్యవృద్ధి కలిగిస్తుంది. ఎలమూ, బుద్ధిబలమూ, జఠరాగ్ని, దేహకాంతి, కామోద్రేకమూ కలిగిస్తుంది.

అం స్వర్ణవంగం

ఇదే

+ హేమసుందరరసం

వ్రక్షిపే ద్భాజినే వంగ మాయనే వాపి వృద్ధాయే
విద్రుతే హి తాపేన తస్మిన్ తన్మానాం రసమ్
క్షిప్త్యా నగచూర్ణయే క్షిత సరసారం చ గంధకమ్
తనువాసో మృదాలిష్ట కాడకూప్యాం నిశాయ చ
తత్సర్వం నీకతాయంత్రే వచే ద్భాజనచతుష్టయమ్
పాకా శ్శంజాయతే చ్చిశం కీర్ణం హేమకన్తై రివ
రమణీయతరం స్వర్ణవంగం నామ రసాయనమ్
బాగ్యం మేహహరం కాంతిమేధావీర్యాగ్నివర్ధనమ్ ।

ఇవపమాకుడులోనైనా, మట్టిమాకుడులోనైనా శుద్ధిచేసిన వంగంవేసి కలిపించి అందులో వంగంయెత్తుక శుద్ధిచేసిన పాదరసంపాసి గలిటితో కలిపేది. అది కల్వంలోవేసి నూరితే పాడుం అయిపోతుంది. అందులో వంగంయెత్తు నవాసారమూ గంధకమూ చేర్చి కలబందరసాన ముద్రించి గాజాపప్పెలోపోసి క్రమాగ్నులతో నాలుగుజామాలు వండి. అప్పుటి కది బంగారంవలె తయారవుతుంది. అది వయోబలావస్థానుసారంగా కలిగిన అనుపానంతోనాడితే వింకతిప్రమేహాలూ కలిగిస్తుంది. బలంచేస్తుంది. కాంతి, బుద్ధి, వీర్యం, జఠరాగ్ని వృద్ధిచేస్తుంది.

ఇది మట్టిమానశ్శబ్దా మండేపద్ధతిస్త్రి పుంసా మూనశ్శబ్దతే తేనగుడేకంబా ఎక్కువగా వాడుకలో వుండి, ఈయోగం అపిధేతరదేశకాలలో దేసి.

౨౨ వా త రా త్త స ం

మృతం సూతం తథా గంధం కాంతం చాభక మేవ చ
తామ్రభస్మకృతం సమ్యక్ జ్వర్తియత్కా సహజశ్శమ్
పునర్నవా గుడూ చ్యగ్ని సుసా త్రూషణ తథా
ఏతేషాం స్వరసే నైవ భావయే త్త్రివిధం పృథక్
దత్వా లఘుపుటం సమ్యక్ కాంక్షితం సమద్ధకేత్
వాతరాక్షసనామాయం వాతరోగే ప్రయోజయేత్
తత్తద్దోషానుపానేన ద్వగుజామాత్రసేవనాత్
ఊరుస్తంభం వాతరక్తం గాశ్రంధంగ తదైవ చ
అమవాతం ధమర్యాతం వేదనావాత మేవ చ
పక్షాఘాతం కంపవాతం సర్వసంధిగతం తథా
సుప్తివాతం చ శూలం చ ఉన్మాదం చ వినాశయేత్
తత్తద్ద్రోగానుపానేన వాతాశ్శేతివినాశశమ్ ।

సభస్మం, గంధకం, కాంతభస్మం, అభకభస్మం, తామ్రభస్మం — ఇవి సమ
గాలు. ఇవన్నీ కలిపి గలిజేయ, తిప్పతీగ, చిత్రిమాలం, తులసి, త్రికటుకాలు —
జీకషాయాలతోనూ, రసాలతోనూ మర్దించేది.

అమద్ద విశ్కలుగా చేసి నీవనారనిచ్చి మూనశ్శబ్దా వుంచి చీలయిచ్చి గంధకం
మిన్నీ తులలో అన్ని పిచకలతో లఘుపుటంపెట్టి దల్లారిన తరవాత తీసుకుని మల్లి
కుడటిలాగే అరసాలతోనూ కషాయాలతోనూ మర్దించి కట్టుకుని
వాడుకునేది.

అనపానవిశేషాలతోయిది ఊరుస్తంభం, వాతరక్తం, పక్షవాతం, సర్వాంగవాతం,
అమవాతం, ధమర్యాతం, కంపవాతం, సంధిగతవాతం, సుప్తివాతం, శూలం, ఉన్మాదం,
గాగుడుతుండి, మొత్తానికి అశ్శేతివాతాలూ తగ్గిస్తుంది.

౨౩ వ్యాధిహరణరసం

హింశతోధనం భాగం ద్వా భాగం రసకర్మరమ్
 రసతుల్యం ఎలిం ద్వాభ్యుభ్యుభ్యుభ్యు కష్టనీ
 దత్తాండే మ్మశ్మలం పంచ వాః గాయత్రీగం పచేత్
 దినైకం తు క్రతాగ్నాతు స్వాగతం నమస్కరేత్
 పూజయే ద్దుగుప్తిపాపీన్ యథాగం ప్రకూజయేత్
 గుణాచతుష్టయం భాదే న్నాగంబ్రీవలై ద్యుమ్
 మందోపి లభతే పుంస్తం వాజీరణ ముత్తమమ్
 అపుత్రః పుత్ర మూర్షా జీవే చ్చ శరవా శశిమ్
 నరీపలితహృచ్చూల వాతశ్లేష్మోష్ణణమ్
 అయం వ్యాధిహర స్సూతః పూజ్యపాదేన స్పృశః ।

ఇంగీకరణం 1 భాగం. రసకర్మరమ్ 2 భాగాలు. గంధకం 3 భాగాలు. ఇవి
 మూడూ మెత్తగా కాటుకలాగ మర్చించి కొడికడల దొడ్లలో ఎక్కించి గుడ్డప
 మట్టిపూసి చీలయిచ్చి క్రమానుసారో ఒకరినం నుడి చల్లారిన తరవాత తమల
 పాముల రసాన మర్చించి మచ్చెలు కట్టి వాడుకునేది.

ఇది వంశశ్శం పోహట్టి పుత్ర్యం కృత్తిచేస్తుంది. వాజీకరావధం. దీర్ఘాయువు
 కలిగిస్తుంది. వరీపలితాలూ, హృదయమూలా, వాతశ్లేష్మం తగ్గించేస్తుంది.

అనుభవంలో ఇది జీర్ణించిన సవాయివ్యాధి పోగొడుతోంది.

౨౪ బాలసూర్యోదయం

చతుష్పలం గంధకం చ చతుష్పలరసం తథా
 పల మేకం తాలకం చ పలాగం చ మనశ్శిలామ్
 శిలార్థం టంకణం వైవ నర్నై స్త్ర్యం తు హింశులమ్
 కాభావృక్షనృ పత్రై స్త్ర మద్దయే చ్చ గిరత్రయమ్
 కాచకూప్యత్ర రే ధ్విప్య వాలుకామృత కీ పచేత్

మందాగ్నివాచ త్రివిధం సాంక్షిత్వం ముద్ధతేత్

బాలనూర్వీకమూర్త్యై సర్వవ్యవహారకైః ।

గంధకం 4 పాలు. పాదరసం 4 పాలు. శాకం 1 పలం. మణిశిల అరపలం. పొగించిన తరిగారం పావుపలం. ఎన్నటికీ సమాపం ఇంగిలీకం. ఇంగ్లీ కలిపి శ్రేణుకమయతో మద్దనాచేసి గాజాపప్పిలోపుంచి క్రమాగ్నులతో మూడు దినాలు వండి చల్లబడ్డవనాత మళ్ళీ శ్రేణుకమయతో మరించి కప్పలు కట్టకుడి.

ఇది సర్వజ్వరాలూ తగ్గించేస్తుంది.

౨౫ తామ్ర లోహ ర సా య నం

పారకం గంధకం శుద్ధం ద్వితీయం పరికల్పితేత్

తామ్రభస్మశ్శుక్లాభస్మచైవ భాగః పృథక్ పృథక్

నిర్లుడిబ్బవతీనాసాంవికగ్ధకద్భితకైః

మరీచశృంగబేగాభ్యా మద్దయే చ్చ పృథక్ పృథక్

కాచమాన్యంశరే క్షిప్త్యా వాః కామంత్ర కే పచేత్

తత ఉద్భ్రత్స తత్త్వం మద్దయే ల్లిగుచక్రవైః

గుళికాన్ ఛాయయా శుష్కా ననువానవిశేషకైః

కఫనోగే ప్రయోక్త్యై ద్విగుణాపరిమాణతః

తిమిరం వాతకూలే చ కాసం శ్వాసం హలే త్త్రిమ్

క్షయం కన్ఠం తథాజీర్ణం శోఫం పాండ్యామయం హలేత్

ప్రసిద్ధం భువనే సీత్యం తామ్రలోహరసాయనమ్ ।

పాదరసం, గంధకం, రెండేసిభాగాలు. తామ్రభస్మం, లోహభస్మం ఒక్కొక్క భాగం. వానిలిరసం, వామకురసం అద్దసరంరసం, జిన్నేసుపాలు, చిత్రమూరసం, మిరియాల కమయం, అల్లపురసం — వీటితో వేరువేరుగా మర్దించి గాజాపప్పిలో ఉంచి మూడుదినాలు క్రమాగ్నులతో వండి చల్లారిన తరువాత నిమ్మకాయరసాన మర్దించి కప్పలు కట్టకుని వాడేది. మూతాదు రెండు గుణింజలయెత్తు.

ఇది కవచాను అన్నీ తగ్గించేస్తుంది. తిమిరం, వాతకూట, దగ్గు, వగర్పు, క్షయ, కష్టం, అశిష్టం, ఉబ్బు, హిమితు వాగుడుతుంది.

సహస్రకరణార్కరసం

శ్రీమహారం విచలవణం బుకణం చైకభాగకమ్
 నాగపిఠమకాంతాభిరజతానాం చ భిన్నకమ్
 సామానసంచకం వక్త్రవాభమాక్షిమసక్తకమ్
 ద్విభాగ మప్తభాగాభ్యం రసగంధః స యుక్తమి
 చతుర్భాగం లోహతామ్రతాళవైక్రాంతభవ్యకమ్
 ఏతత్సర్వం సై రేతైశ్చిన్ద్రుదత్రికవయజైః
 త్రిఫలముండలిశ్యామూవృక్షైక విహూతకైః
 వైదగ్ధికాచక్రవర్తి వారుణై ర్వజ్రనిర్మితైః
 సంమర్ద్యై శుక్త్యై ప్రత్యేకం యామం యామం ప్రమత్నకైః
 తత్కాచివ్యం సక్తివ్య ముత్సరే సి తాతరే
 యామవ్యయం వచే దగ్గుక్రిమివి ద్భయకత్తమః
 సాగకీతం నమిద్భృత్త్య మ్భ్యురూమూరిమిక్కుటైః
 జ్జ్వలనారావాళికామిత్యేకైః గైదకైః
 మార్కటై ర్భల్లకై రాజైః స్థలకామతపితకైః
 ఏతై ర్గాఢం చాప్రమత్తః భావయే త్ప్రకటికృతః
 సహస్రకరణాభ్యోమం రస శార్పరోగ్యవర్ధకః
 సన్నివాతు మహా భూరం బహూచ బోషణ్యరా సవి
 అశీతి వాతహాగాం శ్చ మిశితశ్చేష్టరోగకాన్
 సూతీకారోగకాన్ హితి మహా తానర ప్రజానుతే ।

సర్పిక్షారం, యక్షక్షారం, పొంగించిన వెలిగారం, సమస్తలవణం, సూతర్పలవణం, కాచలవణం, బిదాలవణం, సైంధవలవణం, మర్మి పొంగించిన వెలిగారం — ఇవి ఊర్కకర్క భాగం. పుంపహామణాలు — అవగా 1 గ్రాంహామణం. 2 తల్లి

పాపాణాం క్షేపకపాపాణాం క్షేపకపాపాణాం రివోద్ధిపాపాణాం, నాభి, శేష
మాక్షికభస్మం, మణిశిల — ఇవి రుద్రేనభాగాలు. పాదరసం, గంధకం — ఇవి
ఎరుచేసి భాగాలు. లోహభస్మం, తామ్రభస్మం, తాళకం, వైకాంతభస్మం —
ఇవి నామగ్రేసి భాగాలు. ఇండ్రి కలిపి మునగ చక్కెరను, చిత్రిమూలరసం, వింగోసు
రసం, త్రిఫలకషాయం, ఉష్ణిరసం, నల్లతెగదకషాయం, తెల్లగలిజేయరసం, తిప్పనీగ
రసం, వాహురసం, నల్లతులసిరసం, ఉల్లమురసం, నల్లయరసం — పీటితో
ఒక్కొక్క జాము వర్చించి నీటి నారచిచ్చి అది గాజుపప్పుతో పుంచి నీకతా
యంత్రంతో రెండుజాములు త్రమాగ్నులతోబండేసి. చల్లబడ్డ తరివాతి అది గ్రహించి
చేప, నెయిలి, కొడి, లాట్టిపిట్ట, అడవిపంది, కుడియ, తాబేయ, రేకి, ఉడుయ,
కొత్తి, ఎలుగుబుడి, మేకి, మెట్టతాబేయ — పీటి చేమకట్లతో భావనలు చేసి
అవిసానుగుణంగా వాడుకునేది.

ఇది ఆరోగ్యవర్ధక మైన గొప్పసౌషధం. మహాఘోర మైన గన్ధి పాతజ్వరం,
రకరకాల దోషజ్వరాలూ, ఎనకై వాతాలు, వికలశ్లేష్మశోగాలు, మూతిశో
శోగాలు పోగొడుతుంది. దారుణ మైన తాపమున్నూ పుట్టవుంది.

౨౭ పూర్వ చంద్రోదయసిందూరం

తుల్యం తుల్యం రసం గంధం ఖల్వనుధ్యే వినిక్షిపేత్
కపిత్థమూలసారేణ మర్చితం చ దినత్రయమ్
వటికాం ఛాయయా తుమ్కాం భండిమధ్యే వినిక్షిపేత్
కాచకప్యం వినిక్షిప్య వాలుకాభిః ప్రహారియేత్
దీపాగ్నా చ ద్విషడ్భామం సాంగక్షేతం సముద్ధరేత్
కపిత్థమూలసారేణ త్రిదినం మర్దయే త్క్రమాత్
బిల్వమూలకషాయేణ మర్దయే త్రిదినం పునః
చాతుర్జాతకర్పూరలవంగకిసుమాన్విశిమ్
సర్వం రసనమం చైవ మేళయిత్వాథ చూర్ణకమ్
లాజమూర్ణసితా మిశ్రం మధునా సహ సేవయేత్
వల్లద్వయమితం సూతం వసునస్తంభనం తథా
కాసాదివంచశర్దీనాం హ్యరుచే ర్నాశక స్తథా

హృద్రోగం స్వరభంగం చ మందాగ్నిం చ నివారయేత్
పూర్ణచంద్రోదయో నామ నిష్కృతశ్శూలపాణినా ।

హృద్రోగము, గంధకము, గమభాగాలుగా గ్రహించి శలగవేళ్ళ కమయంతో
మూడుదనాలు మర్చించి నీచనీటిని గాఢంపై నో వుంచి నీకతాయంత్రంతో
పన్నెండుచాముని క్రమశ్శుభ్రతో వంకి చల్లవైపునవారి తీసి, ముందుగా మళ్ళీ
శలగవేళ్ళ కమయంతో మూడుదనాలూ, అందుకీ మారెమవేళ్ళ కమయంతో
మూడుదనాలూ, మర్చించి పుప్పెను కలుపునీచి. తరువాత దాల్చినచుక్క, పింకులు,
అమృతకం, నాగకంబూ, ఎచ్చుకప్పుగుం, అమృగాలు సమభాగాలుగా చూర్చించి
అది ముందుతో సమభాగం కలపి చుక్కవైపునవైపు చక్కర కలపిన శేలపండితో
పుచ్చునంటి వాంతులు కట్టేస్తుంది.

మన్నె, యిది కాసలు, అయిది, హృద్రోగం, స్వరభంగం, అగ్నిమాంద్యం
పోగొడుతుంది.

అర స ఘావతి

శుద్ధసూతం సమం గంధం మృతశ్శూల్భం తీయో స్పృశమ్
అథలోవాకయో దృన్య కాంతిశస్మ సువర్ణకమ్
రాజతం చ విషం నామ్యం వృధాసృతసమం భవేత్
హంసపాదీనై ర్మర్మ్యం చన మేకం వచీకృతమ్
కాచకుప్యాం విసిక్ష్యేన్మృదా సుతేనయే దృహిః
శుష్కానా వాలుకాయుత్రే శనై ర్మృద్వగ్నినా వచేత్
చతుర్థంబామితం దేదురపిష్టల్యార్చనం వేత
క్షయం త్రిదోషజం హంతి సన్నీచాలం శ్రుయోదశ
అమవాతీ ధనుర్వాతం శ్చింఖలావాత మేవ చ
అథ్యవాతం పుగువాతం కి ఘవాతాగ్నిమాంద్యమత్
కటివాతం సర్వశూలం నాశయే న్నాత్ర సంశయః
గుల్మశూల ముదావర్తం గ్రహణీ మతిమన్తరామ్
ప్రమేహ ముదరం సర్వా మిశ్వరీం మూత్రవిఘ్నామ్

భగవద్రమ్ నర్వశుష్టం విర్రఫి మహాతీ తథా
 త్వానం కాన మజ్జీర్ణం చ జ్వర మష్టవిధం తథా
 కామలాం పాండురోగం చ శిరోరోగం చ నాశమేత్
 అనుపానవిశేషేణ నర్వరోగా నిర్వాశమేత్
 యథా సూర్యోదయే సశ్యే త్తమ స్వగతం తథా
 నర్వరోగవిరాళాయ సర్వేషాం స్వర్గహంతిః ।

పాదరసం, గంధకం ఒక్కొక్కభాగం. తామ్రధష్టం రెండుభాగాలు. అభ్రకధష్టం, లోహధష్టం, కాంతిధష్టం, స్వస్థిధష్టం, రజతిధష్టం, నాభి — ఇవి ఒక్కొక్క భాగం. ఇవిన్నీ కలిపి మంసవాద ఆసుపాన ఒక్కొడినం మర్చించి గాఢపిప్పిలో ఉంచి నీకతామంత్రితో క్రమాన్నిలమింప వుడి చల్లబర్తకరవాత మర్చి పిప్పళ్ళ కమయంతోనూ, అల్లిపురసంతోనూ మర్చించి కుప్పిలుకట్టుకునేది.

ఇది రోగిన అనువానాంతోవాడి లే త్రివోమలగల్గి పుట్టిన త్తమ హరిస్తుంది. త్రియోదశసన్నిపాతాలన్నూ పోగొడుతుంది. మిరియి, ఆసువాతం, ధనుర్వాతం, శృంఖలావాతం, ఆధ్యవాతం, పుగువాతం, కఫవాతం, అగ్నిమాంద్యం, కటివాతం, నర్మకూలలు, గుల్మకూల, శివావర్ణం, గ్రహణి, ప్రమీమా, శురవ్యాదులు, అశ్మరి, మలమూత్రబంధాలు, భగవద్రం, స్వోగ్ధుమా, విద్రధి, వర్ణలు, తగ్గు, అజీర్ణం, అష్టవిధజ్వరాలు, కామెర్లు, పాండురోగం, శిరోరోగం తగ్గించేస్తుంది.

అనా పా శు ప రా స్త్ర ర స ం

ద్విపామాణం ద్వితుత్థం చ నేహశు తాళకం విషమ్
 స్పృతుల్యం శుద్ధసూతం అర్కక్షీరేణ మిద్దయేత్
 జోలాయంతే పిచేద్యామం సముద్భవ్య విమార్జయేత్
 భావితం ఫణిపిత్రేన గుఱజామూత్ర భిషగ్వరః
 శువనస్య చ తైరీన బ్రహ్మస్వాదే విరీపయేత్
 తత్త జేన విహం త్యాకు నన్నిపాతాం త్రయోదశ
 రసః పాశుపతాస్త్రాయం శంకరేణ ప్రకల్పితః ।

ఉల్లిపాపాణం, గారీపాపాణం, మొలగుత్తం, పొలగుత్తం, మణిశం, తాళం, శాఖి— ఇవి సమభాగాలు. వీటి కల్పనకి నలుగురినీ, ఇంన్నీ కలిపి జల్లెడు పొలతో నూరి శోలాయత్రాన ఒక్క బాంబు కూడి పిమ్మట చూర్చించి గురిగించి యెక్కు వెల్లులైతెలతో బ్రహ్మక ప్రాని ముద్దెక్కి నువ్వెన్నీ వాతాలూ తప్పుటే నేరమిహితాయి.

అం తో క నా థ ర నం

వరాటత్యుగుంజూరం తనన్ధం కీర్తనోనాకమ్
తత్పదాంశం మృగం సూతం, సూతస్మిగుంభకమ్
ఖగ్యోదరే వినిక్షిప్త ముగ్ధం ద్విపతయమ్
వర్షాభూమూలసారేణ వజ్రాల్లింసేన చ
వాసాసాతలకేనాపి చిత్రముంసేన వార్దయేత్
గోళకం చాతపీ శోవ్యం దినాంతం తు వినిక్షిపేత్
శరావేణ చ మృగ్యగ్నో గుక్కుటిగుటం వృవేత్
సూక్తచూర్ణం తతః కృత్యా తస్మిగుం మూరిచు రజు
భావనానంతరం ప్రస్థానాగవచ్చీరహ్నిమ్
భృంగరాజం చ కర్ణుంజీ ముండీ శిశిరనన్తరా
త్రిఫలారసభావేన చాయాశుష్కం తు కారయేత్
సింహార్థం మధునా శేవ్యం యామీ గామీ చ భక్షయేత్
క్షయం క్షయశృతాన్ వ్యాధీన్ వాతపిత్తకఫోద్భవాన్
కాసశ్వాసప్రతిశ్వాయశోఫసాంకుగనాదికాన్
హలీమకం చాస్థిగతు వివిహంతి చ సక్లరిమ్
దీపనం వీర్యవృద్ధిం చ కారయేత్ పాశ్ర సంశయః
లోకనాథరసో నామ శంభునా పరికీర్తితః ।

గవ్యంభస్మం, మాంధూభస్మం సమభాగాలు. లోహభస్మం అర్థభాగం. తపభస్మం శావుభాగం. గంధకం అర్థభాగం. ఇంన్నీ ఖల్వంబోగించి జూడుదిశాం భాగం

మర్దించాలి. గలిజేనకేశ్యసంతోనూ, కల్లేపరసంతోనూ అద్దవరసంతోనూ, సంబ
 కేబురసంతోనూ, చిత్రిబాలసంతోనూ మర్దించాలి. అంద్ర ఎండలో ఎండించి
 మూకుక్కలోపుంచి సుధిబాధనంచేసి కుక్కట్రతుంగిచేసి. తరవాత అసంప
 ర్తిహించి దానికి సమానంగా మిడియాల చూర్చు కలిపి తనులపాపలగసంతోనూ,
 అల్లపురసంతోనూ, గుంటకలగనంతోనూ, వాకొంపసంతోనూ, బోవతనరసంతోనూ,
 మునగచెక్కరసంతోనూ, త్రిఫలకమాయంతోనూ భావనలుచేసి నీటి నెడించి అర్థ
 భిష్మం యెత్తున లేనతో పుచ్చుకునేది.

ఇది శ్రీయ, శ్రీయానంధవ్యాధులు, క్యాసకాసలు, పడికం. ఉబ్బు, పొండుపు,
 చాలీమకం పోగొడుతుంది. అది పుట్టిస్తుంది. వీర్యస్థి కలిగిస్తుంది.

౩౧ మే హ వం గ రా జీ యం

రస మేకం శ్రీయ వంగం పంకపాహ్యం తు గంధకమ్
 మర్దమే ద్దిన మేకం తు గి యా హ్య స్మృతచే బుధః
 సఃస్థావ్య గోళకం భా దే శో దేవే శ్చిర్వఘం ముఖమ్
 పాచమే ద్వాలుకాయుగ్లే దిన మేకం గ్నఘాస్త్రిరా
 సాంగకీతల మూదాయ సః పూజ్య స్విజ శీవతాః
 పిప్పలీ మధునా యుక్తం సర్వమే హేషు యోజయేత్
 క్షీరాన్నం యోజయే శ్చర్మం లఙ్గాభవిన్జనమ్
 మేహవంశేక్వరో నామ సర్వమేహనిష్కృతనః ।

పాదరసం ఒకభాగం. తగరం మూడుభాగాలు. గంధకమున్ను మూడుభాగాలు.
 ముందు తగరం కలిపించి అందులోరసంచేసి కలిపి నూటి తే అది బాడు మవుతుంది.
 అప్పుడు గంధకం కలిపి మర్దించి కలబందరసంతో మళ్ళీ బాగా మర్దించి నీటి నెండాక
 గాజాపుప్పెలో ఎక్కించి నీకతా ముంజలలో ఒక్కదినం వుడి సాంగకీతం అయిన
 తరవాత తీసి మళ్ళీ కలబందరసాన మర్దించి కుప్పెలు కట్టకుని పిప్పలీమూర్లం చేర్చి
 లేనకలిపి పుచ్చుకునేది.

ఇది సకలమేహలూ పోగొడుతుంది. ఉప్పు పులనూ, తగలనకలగూడదు;
 క్షీరాన్నం (అన్నంలోపాలు కలుపువని) పుచ్చుకోవాలి.

22 రజతమేహవంగరాజీయం

రసజేతం రసమం మనం రససామ్యం తు సంధకమ్
 రజతం చైవ భావం చ కన్యమా తు విమన్యయేత్
 వాచకాయాదే తే చ ద్యం నివ మేకం నిద్రుగాః
 సాంగశీల ముద్భత్త వారి కేలామమర్తికమ్
 వటకా కావయిత్యాతు ద్విమూఢభక్షయే శ్చ
 స్వకేహక హర శ్చేన మృత్యుద్ధిం చ కాయేత్
 శుక్రదోషం చ హంతి బుద్ధీప్రదియేబలవ్రదః
 నానారోగశ్రవణః స్వమేహనికృతకః ।

పాదరసం ఒకభాగం. తగరం రెండుభాగాలు. గంధకం రెండుభాగాలు. రజతభస్మం ఒకభాగం. మేహవంగరాజీయంలోలాగే ముందు రసవంగాలు కలిపి తరవాత గంధకమూ, రజతభస్మమూ చేర్చి కలబందరసంతో మర్చించి నీడవెండించి. నీకతా యంత్రంలోఒక్క- రసం వండేది. తరవాత కొబ్బరి కాయశ్శ్రోమూరి కయోబలాను సారంగా తగిన అనుపాసాలతో వాడుకనేది.

ఇది గకలమేహాలూ హరిస్తుంది. శుక్రవృద్ధి కరిగిస్తుంది. శుక్రదోషాలు తగిస్తుంది. బుద్ధీప్రదియేనికి చురుకు కరిగిస్తుంది, నానారోగాలూ పోగొడుతుంది.

23 ప్రవాళపంచామృతరసం

ప్రవాళముకాఫలశంఖశుక్తికవర్దకానాం చ సమాంశభాగమ్
 ప్రవాళమాత్రుద్విగుణం ప్రయోజ్యం నర్వై సుమాంశం రవివగ్ధమేవ
 ఏకీకృతం తత్ఫల భాండమధ్యే క్షిప్వా ముఖే బంధన మత్ర యోజ్యమ్
 వృటం విదధ్యా ఒహితేతలే చ హ్యుద్భృత్య తద్భస్మ క్షిపే త్కరంజే
 నిత్యం ద్వివారం ప్రతిపాకయుక్తం వల్లప్రమాణం హి నరేణ సేవ్యమ్
 అనాహుల్లోదరస్థిహాకానశ్వాసాగ్నిమాంద్యాన్కఫమాయతో లోక
 అజీర్ణ ముద్గార హృదామయఘ్నం గ్రహణ్యతీసారవికారనాశకమ్

మేహమయం మూత్రతోం మూత్రశృచ్చం తథాశ్శరీమ్
 నాశయే న్నాత్రి పంచేచా సృత్యం గురువచో యథా
 విధ్యాశితం భోజన మూదరేణ సమాచరే స్నిర్మూలీత్రస్యశ్శాస్త్ర
 ప్రవాళపటరామృతసహమధేయో యోగోత్తమ స్సృగ్గదాపహరీ ।

పగడాలు 2భాగాలు. కుంతాలు, శంఖం, ముత్యపుచిప్పలు, గవ్వలు — ఇవి ఒక్కొక్కభాగం. ఇవన్నీ మూడుకులూకుంచి అరుభాగాలు జల్లేకుపాలు బోసి, పైని మూడుకు మూసి చీలయిచ్చి గజంపుటం వేసేది. చల్లబడ్డతరువాత తీసుకుని నీసాలో ఉంచుకుని అపసానుసారంగా రెండుపూటలూ పుచ్చుకునేది.

ఇది కడుపుబ్బరం, గల్గం, ఉడరవ్యాధులు, క్లిహవ్యాధులు, దగ్గు, కగర్లు, అగ్నిమాంద్యం, అజీర్ణం, శేమపులు, హృద్రోగం, గ్రహణి, అతిసారం, మేహాలు, మూత్రతోగాలు, మూత్రకృచ్ఛాలు, మూత్రాశ్శరి పోగొడుతుంది.

౩౪ శిలా వం గే శ్వ ర ర సం ✓

త్రపుకం దశభాగం చ తక్ష్మమం తు శిలాజతుమ్
 పాదం దశభాగం చ తత్సాన్యం గంధకం తథా
 శుణాశ్శాశ్చ రిసే నైవ మర్దయే దేశకాత్రకమ్
 వాలుకాయాం కాచకుంభే త్రిదినిం పాచయే త్రథా
 సాంక్షితం విమాణ్యాథ ద్వివల్లం సేవయే త్రథా
 తనుభిష్టిం వర్ధయే చ్చ శుక్రదోషం నిహంతి చ
 త్రిదినిం మూత్రకృచ్చం చ బహుమూత్రం చ నాశయేత్
 శిలావంగేశ్వరో నామ రసో రుద్రేణ భాషితః ।

పంగళస్థం 10భాగాలు. కర్పూరశిలాజస్త 10భాగాలు. పాదరసం 10భాగాలు. గంధకం 10భాగాలు. ఇవన్నీ యథావిధిగా కలిపి కలబందరసంతో మర్దించి వాలుకాయంత్రాన మాడుకనాలు వండి చల్లబడ్డతరువాత తీసుకుని కయోపసానుసారంగా వాడుకునేది.

ఇది దేహపుష్టి కలిగిస్తుంది. శుక్రదోషాలు, త్రివిధాలైన మూత్రకృచ్ఛాలు, బహుమూత్రం పోగొడుతుంది,

౩౫ జ్ఞయతుతారం

శుద్ధసూతం విషం గంధం సుగ్రం తామ్రం పరాటకమ్
 ప్రవాళం తారకం చైవ లోహం హృదయం బంజరం
 మాక్షికం నాగవంశే చ తథా మాత్రికాంశకే
 సమభాగం చ సంగ్రహ్యా ఖల్వమధ్యే వినిష్యిషేత్
 వర్షాభూములసారేణ ప్రజ్వలిరసేన చ
 పీలూ చిత్రసాభ్యాం చ హానపాదీరసేన చ
 గుహాచ్యా భృంగరాజస్య నాగపల్కా నైవైవ చ
 కుండల్యా శృరసేనాపి పృథగ్భామం విమర్షయేత్
 శరావనఃపుటే చైవ కౌక్కుటే పుటకే పచేత్
 సాంగశీతల ముద్భ్యో ఖల్వమధ్యే వినిష్యిషేత్
 శిగ్రుమూలరసే నైవ దినైకిం మర్దయేద్దృఢమ్
 గులికాన్ కారయిత్వాథ ఛాయాశుష్కం శృకారయేత్
 తత్తద్రోగానుపాసేన దేజుం గుజావతుష్టమ్
 తువరీ ముద్గయాపా చ తంశులియక మేవ చ
 గోక్షీరం వాస్తుకం చైవ తథాలకం శ్రీజావయః
 గోఘృతం మధు తక్రం చ సైంధవం లవణం భిషక్
 తథా పురాణకాలిం చ దీయతాం శత్రయత్నతః
 క్షయం క్షయకృతాన్ వ్యాధీన్ అస్థిగజ్వరకం తథా
 వాతం పిత్తం హరే చైవ పాంశుం గుల్మం కఫం హరేత్
 సద్యః క్షయకుఠారోయం పూజ్యపాదేన నిర్మితః ।

పాదరసం, నాభి, గంధకం, అభ్రకభస్మం, తామ్రభస్మం, గవ్వలభస్మం, ప్రవాళ
 భస్మం, రజకభస్మం, లోహభస్మం, మాంధూరభస్మం, పొంగించిన వెలిగారం,
 హేమమాక్షికం, నాగభస్మం, వంగభస్మం, ముత్యాలభస్మం, కాంతభస్మం — ఇవి
 సమభాగాలు. ఇవన్నీ యథావిధిగా కలిపి, గలిజేరు, పల్లెరు, కరగోగు, చిల్లమూలం,

హంసపాది, తిప్పరీగ, గుంపంకగన. తమలపాశాలు, గొప్పి --- శీత రత్నముతో
 ఒక్కొక్క చాటు వద్దిన నీలసేతియి ముగ్ధములు నీలముచ్చి కన్నులు
 పుటించెడి, చల్లనిచిరవాని లలి, విట్టి, ముదిరి కన్నులతో నూరి చూచుచున్నాడు
 గుంపా, చినుకలో నూరుకు వెలిచి జనునొనాటతో వామనకొం కంపనాలు, పెసర
 కట్టు, దిరిగూ, చతురాలు, చక్రవర్తిహార, శేఖరహారి, అభయభూ, శేఖ. వజ్రగ,
 నై భయనకా, పాదవి నల్లని --- ఇది ముగ్ధములు.

ఇది క్షయ, క్షయవల్లచ్చే వ్యాధులు, అక్షితవ్యయం, వాచకత్వాలు, వాచకత్వ,
 గుల్మం, కఫం హస్తం ది.

౩౬ వం గ రా డీ యం ✓

రస మేకం ద్వయం వంగం వంగసామ్యం తు గంధః మ్

కమార్యా స్ఫురినే మద్వయం దిన మేకం విచక్షణః

పాచయే ద్వాణ కామంత్రే జన మేకం కిమగ్నిహ

శత ఉష్ణత్య కీతం చ సేవ్యం తిలనుచః

విశతీం చ ప్రమేహానా నాశయే నా, త్ర సాశేహః

మూత్రాతిసారం కృచ్ఛం చ గ్రహణీ పదదాహః మ్

మూత్రాఘాతం ఘాత్యం చ హంత్యత్ర స విచక్షణః ।

పాదరసం ఒకభాగం. తగరం రెండుభాగాలు. గంధకం రెండుభాగాలు. తగరం
 కరిగించి అందులో రసం పోసి కలిపి తరవాత గంధకం కలిపి కల్లశిచేసి కలబంద
 రసాన వర్దించి ఒక్కదినం వాలుకాయంత్రాన వూడి మట్టి కలబందరసాన మారి
 కుప్పెలు కట్టుకుని చాడుకునేది.

ఇది విశతిప్రమేహులు, మూత్రాతిసారం, మూత్రకృచ్ఛాలు, మూత్రాక్షరి,
 గ్రహణీ, కాశ్యమంట, మూత్రాఘాతం, పోగొడుగునది.

౩౭ ర జ త లో హ ర సా య నం

ఏకైకం సూతరాప్యే చ ద్విభాగం జీవతోహః మ్

గంధకం తు చతుర్భాగం తథా ఖల్వే వివిక్షి కిత్

కన్యారసేవ విమలా శ్శుంగరాజ కశిల్లకైః

[illegible]

పాదరసం, రజతరసము ఒక్కొక్క భాగం. లోహపువలన రెండుభాగాలు.
గంధకం నాలుగుభాగాలు. ఇవి యథావిధిగా ఖర్చునొకటి కలబడచ, గంబరేణు,
గుండుకలగర, సెలెనెం, అర్జుం, ఎల్లెం — పిటిరినాలతో ఒక్కొక్క దినం మర్దించి,
నాలుకచాచులు సీకతాయం తాన వుండేది.

ఇది చిన్న పుటం పెట్టడం కూడా వుంది. మంటగాని పుటంగాని అయిన తరవాత మళ్ళీ పైర పాలతో నీ వుద్దింది నువ్వెన్ని కట్టుకున్నాది. దీనిమోతాదు సాధారణంగా రెండుగురికింజలయెత్తు.

ఇది రాజమత్త, అశ్వత్థ, కిమిర, శ్యాసకావలు, పొంతువు ఉబ్బు, మృద్రోగం, కామిర్లు, కంఠకావల, పక్షవాతం, అద్ధిలేవాతిం, సకలనాశాలూ, సకలపహ్యములు బాగుడుతుంది.

కర్తా చూడామణి రసం

ద్వినిష్కం రససింహారం తదర్థం హేను జాగ్రత్
నిష్కద్వయం గంధకం చ నిష్కం చైతన్యద్రవ్యైః
కుమారిశార్వసై ర్భాగం ఛాగీద్భుగే ప్రేమ మకమ్
ముక్తాపి నమోగానాం నిష్కం నిష్కం విమలశ్రవేత్
గోలకం పూరయే ద్భాంజీ రుభ్యా గజపుటే పచేత్
నాంకశీతం విమూర్ఛాభగ భగవయే ద్రక్తికాద్యయమ్

మధునా క్షయోగ్మున వాతపిత్తసముష్ణనమ్

అపావయ్యాయోజేత్ శర్మగామధునాయుతమ్ ।

రససింధూరం ఒక తులం. స్వర్ణభస్మం అరకులం. గంధకం ఒకతులం. ఇవి కలిపి ముందు చిత్రిముత్యం నుంచోనూ, తగినవారి కలబందరసంతోనూ, ఒక్కొక్క భామ మర్చించేది. ఇ ట్లొ ముత్యాలభస్మమూ, పగడాల భస్మమూ, వ.గ.భస్మము అరి తులం చొప్పున చేర్చి కేరపాలతో మూడు జాతులు మద్దించి, ముద్దచేసి, అది నీడనెండించి, మూడుశ్శుచీలమున్ను ఇచ్చి గజపుటం చేసేది. ఇది తేనెతో ఘుచ్చుకుని తేనెపక్కరా కలిపి పోపాలు తాగేది.

ఇది వాతపిత్తాలవల్ల పుట్టిన క్షయోగం పోగొడుతుంది.

౩౯ రసరాట్టు

దరసం పాదరసం సూత్రసింధూరం రసకర్పూరమ్

వైకృతభాగం సూర్యహ్ని గంధకం శ్వప్తకాగిమ్

జీవలోహస్య చూర్ణం తు చతుర్భాగం వినిశ్చివేత్

కుమారికార్మనై ర్మద్ద్యం త్రివిధం శోషణే తత్తః

శరావసంపుట పాద్యం చూప ద్దంధం వినశ్యతి

పాంగకీతం సముద్ధృత్య కన్యాభృంగపురః పైః

ఆర్ద్రైకై శ్చిత్రై ర్మజ్జలీసీరై శ్చ మర్దయేత్

అనుపావవిశేషేణ మధునా చ విశేషతః

నకలాన్ కఫజాన్ రోగాన్ వాగజాం శ్చ వినాశయేత్

అమవాతంహరే చ్చాపి శీతురోగసక్యతః

రసరా డితి విఖ్యాతం సిద్ధవాగేన నిర్మితః ।

ఇంగులీకం, పాదరసం, రససింధూరం, రసకర్పూరం — ఇవి ఒక్కొక్కభాగం. గంధకం రిభాగాలు. జీవలోహపాడి రిభాగాలు. ఇవి యథాకాస్త్రంగా కలిపి కలబందరసాన మూడు దినాలు మర్చించి నీడ నెండించి మూడుశ్శుచీ అంది లఘు ఘటంలో కాని, పొయ్యిమీద ఉంచి కాని గంధకం కలిగి హరించేదాకా వండేది.

చల్లబడ్డతరవాత తీసుకుని మళ్ళీ కలబందరసంతోనూ, గుంటకలగర, తెల్లగరిజేను, అల్లం, చిత్రమాలం, నల్లెరుగసాలతోనూ మర్చించి అనుపాసపకేమలతో వాడుకునేది. విశేషించి దీనికి లేనె మంచి అనుపాసం. ఇది సకలకళ్యాధులూ, వాతకళ్యాధులూ, అనుపాతమూ హరిస్తుంది. చంజీస్థలన చాలామందిది.

కం న వ గ్ర హి

గౌరీకిలా హింగుల గంధకాంశ్య
రనం చ గోదంత మయూరతుత్థే
తాలం శిలాం ఖర్చగనంయ తాం చ
సామ్యేన కృత్వా నవ ఖల్యుధ్యే
సుకారవేల్లి నంబశోమై
ర్విమర్దయే త్సాధనినం చ సాధమ్
కాచకుభేతతః క్షిప్త్యా వాలుకాయాం చ పాచయేత్
సర్వరోగేషు దాతన్య శ్చానువావిశేషితః ॥

గౌరీపాషణం, ఇంగిరీకం. గంధకం, పాదరసం, తాళకం, మైలతుత్థం, పిండతాళకం, మణిశిల, శుద్ధకఫరి — ఇవి తొమ్మిదిన్నీ సమభాగాలుగా గ్రహించి, కాకరామరసంతోనూ, కేసరెక్కరసంతోనూ 12 బాసులు మర్చించి వాలుకాయంత్రాన వండి వాడుకునేది. అనుపాసపకేమలతో ఇది సకలకళ్యాధులూ హరిస్తుంది. కాచి చాలా జాగ్రత్తగా వాడాలి.

కం అ మో ఘ రా మ బాణ ర సం

తుత్థద్వయం టంకణతాళకం చ
సీలాంజనం సూతేవిషం బలిం చ
ద్వయం చ పాషాణ రసాంజనం చ
శిలానమం జంభరసత్రిమర్దితం
సిద్ధుండికావత్రరసత్రిమర్దితం

పుటం తక్కి కుక్కుటశీరం నమశ్చ
 ఆహారాభ్యం విశ్మయకరం గాణా
 వల్లస్యం శ్రీమదాచార్యునా స్మృత
 ఏకాహిశస్యతీవత్పుకం చ
 శీతజ్వరం తస్యమనుజ్వరం చ
 పక్ష్యం న్ను శాల్క్యోదన ముగ్ధయూచం
 దధిం చ తక్రం చ జలౌదనం చ
 భుక్త్యా చ ఇక్షుః కిదలీఫలం చ
 భిక్షూరకాన్తూఫల చూతకం చ
 వానానుగంధం కనుచం చ భోగం
 ప్రాధాన్యవాసంగమ మస్యదీర్ఘమ్ ।

మైలకుశ్మం, పాలకుశ్మం, పొంగించి పెలికారం, తాగకం, నీరాంజనం, కసం, వాళి, గంధకం, నారీపాషణం, ఉల్లిపాషణం, రసాంజనం, మచిశిల — ఇవి నమ భాగాలుగా గ్రహించి నిమ్మ కానురసాన మూడుమాట్లు వాపిలితకరసాన మూడు మాట్లు మర్దించి కుక్కుటపుటం చేసుకొని చల్లబడ్డతనవార నల్లీ నిమ్మ కానురసాన మర్దించి కుప్పెలు కట్టునుని రెండుగుంజుయొత్తన చక్కెరపానకలతోచాడేది. పక్ష్యం — శాల్క్యోదనం, పెసరకట్టు, పెరుగు, వజ్జిగ, తరవాణి, చెరుకురసం, అరటిపండు, భిక్షూరపుపండు, మామిడిపండు పుచ్చుకునేది. వానానుగంధపుష్పాలూ ధరించేది. ప్రాధాన్యవాసంగమమున్ను అగత్య మైతే చేసేది.

ఇది ఏకాహిక, ద్వాపాహిక, త్రాపాహిక, చాతుర్థికస్వరాలు, శీతజ్వరం, విషమ జ్వరాలు వారిస్తుంది.

ఆనవాలూ - అరిష్టాలూ

ఆనవారిష్టాలకల్పన

ద్రవేషుఁ యిరకాలన్ధం గ్రవ్యం (భూత్సంధిత) భవేత్
ఆనవాఁష్టాభేదై స్త్ర లోచ్యతే భేషజోచితమ్
యదపక్వాషభాః క్షాంతాః సిద్ధం మద్యం న ఆనవః
అరిష్టః క్షాంతసాధ్య స్సా త్రయో ర్మానం పలోన్మితమ్
అనుక్తమానారిష్టేషు ప్రవద్రోణే తులం గుడమ్
క్షౌద్రం క్షిపేద్గుణా దర్థం ప్రక్షేప్యం నశమాంశకమ్ ।

నీళ్ళు మొదలైన ద్రవపదార్థం కుండలో పోసి, అందులో, మెత్తగా దంచివుంచుకున్న ఔషధద్రవ్యం కాగా కలిపి, చీలమన్న పూసి చాలా దినాలుంచితే అది మంచి ఔషధం అవుతుంది. ఆనవమూ, అరిష్టమూ, అని అది రెండు విధాలు.

కుండలో పోసే ద్రవపదార్థం పచ్చినీళ్ళు మాత్రమే అయితే అందులో సిద్ధం అయ్యేది అనవం. ఆద్రవపదార్థం కషాయం అయితే, అందులో సిద్ధం అయ్యేది అరిష్టం.

ఆనవారిష్టాలలో, ప్రతిదానికి, ఏవస్తువు ఎంత వెయ్యాలో తూకాలూ, కొలతలూ వివరంగా చెప్పబడివున్నాయి. ఎక్కడ అయినా అలా కాక స్థూలంగా మాత్రమే చెప్పబడివుంటే, అక్కడ, ద్రవద్రవ్యం ఒక ద్రోణం వేసుకోవాలి. బెల్లం నూరు పలాలు వేసుకోవాలి. తేనె ఆబెల్లంలో సగం వేసుకోవాలి. ఆద్రవపదార్థంలో కలిపే ఔషధద్రవ్యానికి ప్రక్షేప్యం అని పేరు. అది బెల్లంలో పదోవంతు వేసుకోవాలి.

విశేషనూచనలు—

పచ్చినీళ్ళతో చేసినవాటికి అరిష్టమాలనీ, కషాయాలతోచేసిన వాటికి ఆనవాలనీ కూడా అక్కడక్కడ కొన్ని గ్రంథాలలో వాడుక కనపడుతోంది. అయితే, యీవాడుక చాలా అరుదుగా మాత్రమే వుంది.

ప్రక్షేప్యం మెత్తగా దంచాలి. వస్త్రుగాలితం మాత్రం చెయ్యవక్కరలేదు. అది యెంత మెత్తగా వుంటే దాని గుణం ఆద్రవపదార్థానికి అంతగా సంకమిస్తుంది.

బెల్లం చెప్పినవోట, ఆబెల్లం మెత్తగా తరగాలి, లేకపోతే చిరికగొట్టాలి. అది తుర్తిగా కలిపిపోయేదాకా ద్రవపదార్థంలో కాగా పిసికి కలపాలి. చక్కర

చేర్చినచోట, అందులో పలుకులుంటే అది మెత్తగాకొట్టి చక్కచూడా కలిగిపోయేటట్టు కలపాలి.

ప్రక్షేప్యమా, లేనీ కూడా యిలాగ బాగా కలపాలి నాని కుడలో పోనీని పూరుకోగూడదు.

అసవారిష్టాలలో, కొందరు, కూరలలోనూ పూసులోనూ వేసుకునే కొత్తదెల్లం వాడుతున్నారు. అది తప్పు. అది అసవారిష్టాల పుష్కరితమంటే కాకం అవుతుంది. పాతగిల్లిన తాటిపాకదెల్లం మంచిది ఇదే పుటియ్య దెల్లం అని ప్రసిద్ధి. ఇది దొరకనిచోట పాతదెల్లం వాడుకోవాలి. అది గట్టిగా వుండాలి, ఎంత గట్టిది అయితే, అంత మంచిది. ఇంకొకటి: ఈదెల్లం ఏమింతాని దయనా చెయ్యదెల్లమే వాడుకోవాలి. తాటిదెల్లం పనికిరాదు.

కొన్ని అసవారిష్టాలలో ప్రక్షేప్యంలో ద్రాక్షపండుకూడా చేర్చుంటుంది. అది మెత్తగా ముద్ద అయ్యేటట్టు దంచివెయ్యాలి గాని ఉప్పుది ఉప్పుట్ట వెయ్యగూడదు. గింజులివ్యకపోయినా బాధలేదు. అది కూడా ద్రవపదార్థంలో కలిసిపోయేటట్టు పిసకాలి గాని ముద్దలముద్దలగా వెయ్యగూడదు. ఈద్రాక్షపండు ఎంత కొత్తది అయితే అంత మంచిది.

చీలయిచ్చేటప్పుడు, కుండ మీద బోర్లించే మూకుడు కుండమానికి సరిగా అమరేటట్టుండాలి. మెత్తని వట్టి బురదగాచేసి అది గుడ్డపీడిక పూసి అపీడిక కుండ మూత మూకుడూ కలిసేచోట బాగా మట్టి వైసి గూడా బాగా మట్టి పుయ్యాలి. కుండలోకి గాలి యెంతమాత్రమూ వెళ్ళగూడదు.

ఇలాగ, చీలమన్ను ఇచ్చిన కుండ గాలి చొరని గదిలో వుంచాలి. యోగంలో చెప్పివుంటే తప్ప ఈకుండ ఒక నెల తక్కువ కాకుండా విప్పగూడదు. నెలమీద ఒక్కవారం కంటే యెక్కువ కూడా వుంచగూడదు.

నెల పూర్తి అయినాక చీలమన్ను మెల్లిగా విప్పాలి. మూత పీసేటప్పుడికి, కొన్ని అసవారిష్టాలలో ప్రక్షేప్యం కొంత వైకి లేని అట్టుకట్టివుంటుంది. మందు కలిగిపోకుండా అది మెల్లిగా పీసివెయ్యాలి. తరచాత లేచివున్నది చిక్కినగుడ్డతో కడబోసుకుని బాడీలలోనో నీసాలలోనో బాగ్రత పరుచుకునేది.

మదబోసుకునే గుడ్డ శుభ్రంగా వుండాలి, కడబోసుకునే పాత్రలు పింగళివి అయితే మంచిది. మట్టిపాత్రలూ, బంగారపుపాత్రలూ, వెండిపాత్రలూ కాన్త్రంలో చెప్పినవే; కాని రాగి యిత్తది మొదలైన లోహపాత్రలు మాత్రం వాడగూడదు.

కుండలో లేచివుండినది పోగొట్టే మిగిలివుండే మట్టి కూడా గుడ్డలో పసిపిసికలే

బురదలాగ కొంత ద్రవపదార్థం వస్తుంది. అది సీపాలలో పోసి ఒక్కవారం దినాలుంచితే మంచిది లేదు. అది బాగ్తగా తీసుకుని మడ్డివారబోసింది.

గుడ్డితో వడబాహువు. చల్ల నీలవర్ణం చిని సీపాలలోనూ, బాడిలలోనూ కూడా కొన్నాళ్ళకి కొద్దిపాటి పెద్దవుతుంది.

అరిష్టాల్లో కషాయం కాచేటప్పుడు మూలకస్తుత్ర ఎరుగు అయితే పెత్తగా దంచిన తరవాత పరిమాణంబంతోనే ఒక్క దినం నానబెట్టివుంచడం మంచిది. పచ్చిది అయితే ముద్దకాయేబట్టి చివరకొట్టి అది నీళ్ళలో కలిపి కాచాలి.

కషాయం కాచేటప్పుడు ఎక్కువ పెద్దమంట పెట్టగూడదు.

బొప్పిద్రవ్యం అనుగుణం చేసి యిగిరిపోయిందా మధ్యపాద్య కలుపుకూ వుండాలి. దానిమీద మూలపెట్టగూడదు.

కొన్ని యోగాలలో మాత్రం కషాయం కాచేటప్పుడు ఏడుమతులు నీరు ఇగిరి టట్టు కాచాలి. సాధారణంగా, చాలా యోగాలలో, మూడుమతులే యిగర కాచాలి. శేషం ఎక్కువ వంతో నాలుగోవంతో యోగంలో చెప్పినట్లు సరిగా వుండేటట్లు దించుకోవాలి. చాలా యెక్కువగా మిగిలినా బాగా తగ్గిపోయినా బొప్పిద్రవ్యం చెడిపోతుంది. పనిచెయ్యదు. అయితే, చేస్తూవుంటే, అనుభవమీద యావరి మాణి తెలిసిపోతుంది.

ఇలాగ, ఉజ్జాయింపుగా దింపుకుని చల్లగా చల్లాడిన తరవాత ఆకషాయం వడబోసుకుని కుండలో వాయ్యాలి.

అసవారిష్టాలు చెయ్యడానికి వేలతోనూగిన కుండ మంచిది. కషాయమూ పచ్చి నీళ్ళో వాయ్యడానికి ముందు, కొన్ని యోగాలలో కుండకి కొన్నివస్తువులతోధూపం చెయ్యవలసివుంటుంది.

అసవారి కయినా అరిష్టాని కయినా సానయోగ్య మైన నీరే వాడాలి.

ప్రక్షేప్యాల్లో పచ్చివస్తువులు వాడగూడదు.

అసవారిష్టాలు అన్నిటిలోనూ నీళ్ళు రెట్టింపువేసుకోవాలి. అంటే, యోగంలో నాలుగు ద్రోణా అనివుంటే ఎనిమిది ద్రోణాలు వేసుకోవాలి. ఈనూత్రాన్నిబట్టి కషాయద్రవ్యాల పరిమాణం నిర్ణయించుకోవాలి.

కషాయద్రవ్యాలు పచ్చివస్తువు అయితే గూడా కొన్ని ద్వీగుణంగా వేసుకోవాలి.

ఈనూత్రాల వనరుడినే ఈగ్రంథంలో అసవారిష్టాలకు టీక రాస్తున్నాను.

విశేషవిధి అంటే అది వుండిన యోగంలో స్పష్టం చేస్తాను.

మొత్తానికి ఆంధ్రదేశంలో ఆసాద్యమైన కల్పవ చాలా కొత్త. మూలగ్రంథాలలో ఇవి చాలా వున్నాయి; కాని ముంచేసిన మన శూన్య లిపి చెయ్యలేదు. తక్కినవి మాత్రం అన్ని రసాలూ వాడుతున్నారు. ఈ కారణమున కొత్తగా రెవరైనా ఆసాద్యమైన చెయ్యదలచునంటే ప్రారంభంలో ఆసాద్యమైన గలవాలు పుచ్చుకోవడం మంచిది, కొన్నాళ్ళకి వారకే అనుభవం యేర్పడుతుంది.

౧ ద్రాక్షరిష్టం

ద్రాక్షా తులార్థం ద్విద్రోణే జలస్య విపచే త్యుగ్ధే;
 పాదశేషే కషాయే చ పూతే శీతే విగ్ధిశేత్
 గుడస్య ద్వితులాం తత్ర త్వగేలా పత్రకేసరమ్
 ప్రియంగు ర్మరిచం కృష్ణా విషంగం చటి యార్ణయేత్
 పృథక్పల్లోన్మితై ర్భాగై స్తతో భాండే సభాపయేత్
 సమంతతో ఘటయిత్వా పిబే జ్ఞాతరసం పునః
 ఉరఃక్షతం క్షయం హంతి కానశ్వాసగళాయయాన్
 ద్రాక్షారిష్టావ్యయః ప్రాక్రో బలకృ స్థలశోధనః ।

ద్రాక్షపండు 50 పలాలు రోటిలో వేసి ముద్దగా దంచి అది రెండుద్రోణాల నీటిలో కాగా కలిపి కాచాలి. చివరికి ఆర్థద్రోణం మాత్రమే మిగిలేటట్లు తక్కిన నీరంతా ఇగరకాచాలి. అప్పుడు దించి చల్లబడ్డతరవాత వడబోసి అకషాయం మంచితుండలో పోసిది. రెండువందల పలాలు బెల్లం మెత్తగా చిత్తకగొట్టి ఒక్క పలకయినా మిగలకుండా అకషాయంలో కలపాలి.

చాల్పినచెక్క, వీలకులు, లతుపత్రికం, నాగకేసరాలు, ప్రేంకణాలు, మిరియాలు, పీచుకుప్ప, నాయువిడంగాలు — ఇవి ఒక్కొక్కటి పలంతొప్పన చేర్చుకుని అన్నీ కలిపి మెత్తగా దంచివుంచుకోవాలి. ఇది ప్రత్యేకం. ఈ ప్రత్యేకం కూడా బెల్లం కలిపిన ద్రాక్షకషాయంలో కలిపేది.

తరవాత చీలయిచ్చి ఒక్కనెల గడిచాక తీసుకుని వాడేది. ఇది ఉరఃక్షతమూ, క్షయూ, దగ్ధూ, వగయా, కంఠరోగాలూ పోగొడతుంది. మరిన్నీ, ఇది బలం చేస్తుంది. విరచనకాది. జమ్బూవడలేచినచాది కిది కంటకే పుష్టి, సత్తువా కలిగిస్తుంది.

౨ అ మృతా రి ప్తం

అమృతాయాః పలశతం దశమూలీకశం తథా
చతుర్దశే జతే పక్ష్యా కుర్యాత్పాదాపశేషితమ్
శీతే ఉస్థ్మన్ రసే పూతే గుడస్య త్రైతులూః షీషేత్
అజాబ్యా జ్ఞోషశపలం పర్పటస్య పలద్యమమ్
సప్తపద్మం త్రికటుకం ముస్తకం నాగ కేసరమ్
కటుకాతిపిపే చేంద్రయమ చ పలసహితమ్
ఏకీకృత్య షీషే ద్భృగే నిరభ్యా న్నాసనూత్రామ్
అమృతాంష్ట ఇత్యేష సర్వజ్వరకులాంతకృత్ ।

తిప్పరీగ నూరుపలాలు. దశమూలాలు అన్నీ కలిసి నూరుపలాలు. (అంటే, మారెడు వేళ్ళు 80కులాలు. దుండీ 10 80కులాలు. గుమ్మడి 80కులాలు. కలిగొట్టు 80కులాలు. తక్కిత 80కులాలు. ముయ్యారుపాన్న 80కులాలు. కొలిపాన్న 80కులాలు. వాకుడు 80కులాలు. పెద్దములక 80కులాలు. పల్లెడు 80కులాలు. మొత్తం నూరు పలాలు) ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి ఎనిమిది ద్రోణాల సీస్యలో వేసి రెండు ద్రోణాలు మిగిలేట్టు కొచ్చేది. అది చల్లబడ్డనూత్ర వడబోసి, అది కుడలోపోసి, అందులో మూడువడల బలాల బెల్లం కలిపేది. తరవాత బీలకర్ర 16సలాలు. పర్పటకం 2సలాలు. సప్తపద్మి, సొరటి, పిప్పరూ, మిరియాలు, తుంగముస్తకం, నాగకేసరాలు, కటుకరోహిణి, అరివన, కొడికపాలవిత్తులు — ఇవి ఒక్కొక్కపలం. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి కషాయంలో కలిపేది. తరవాత చీలయిచ్చి నెల అయిన తరవాత తీసి వడబోసుకునేది.

ఇది సమస్తజ్వరాలూ హరిస్తుంది.

౩ లోహా స వం

లోహచూర్ణం త్రికటుకం త్రిఫలం చ యమానికా
విషంగం ముస్తకం చిత్రం చతుస్సంఖ్యాపలం షీషేత్
భాతకీకసుహూనాం తు ప్రక్షిపే త్వలవింశతిమ్
మూర్లికృత్య తతః క్షౌద్రం చతుష్షష్టిపలం పృథక్

దద్యా ధ్నుడనుబాం తత్ర జలద్రోణస్వయం తథా
 ఘృతభాజే వినిష్ఠివృషిదధ్యాత్వానమూక్రికమ్
 లోహానవ మనుం మర్త్యః పితే ద్వహ్నికరం పరమ్
 పాడుశ్వశుభుగుల్మాసి జతరాణ్యర్చసాం రుజమ్
 స్త్రీహమయం జ్వరం జర్మం కానం శ్వాసం భగంధరమ్
 అనోచకం చ గ్రహణీం హృన్రోగం చ వినాశయేత్ ।

లోహభస్మం, సాటి, కిష్కశ్శు, మిరియాలు, కరకవొలుపు, తాడికాయబెరడు, ఉసిరికపప్పు, వామ, వాయువిడుగాలు, తుంగమస్తలు, చిత్రమూలం, ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి పలాలు. ఆకృతపుష్ప ఇగజైపలాలు. ఇరిన్నీ మెత్తగా చూర్చింప నాలుగుద్రోణాల స్థిలో వేసి కలిపేది. అందులో మారుపలాల బెల్లమూ, అరగ్గ నాలుగు పలాల తేనె మాడా కలిపి చీలమిత్తు యిచ్చి నెల తరవాత తీసి వదిలించుకొనెడి.

ఇందులో లోహమాడ్లు అంటే కొందరు లోహరజు నాడుతున్నారు. అది మంచిసంప్రదాయం కాదు. కృతప్రకారము పడిన లోహభస్మమే వాడాలి. మరిన్ని యిరిన్నీ పోసి చీలమిత్తు యిచ్చే మంద శేరితో ముగిసినై వుండాలి. అధమః లోపలిభాగాన కొంచెం నెయ్యి అయినా వుయ్యాలి.

ఇది అకలివృద్ధిచేస్తుంది. పొండుపు, ఉబ్బు, గుల్మాలు, ఉదరకోగాలు, మా శుకలు, స్త్రీహవ్యాధులు, జీర్ణజ్వరం, దగ్గు, వగయ్య. భగంధరం, అరుచి, గ్రహా హృన్రోగం — ఇవి తగ్గించేస్తుంది.

౪ రో హీ త కా రి వ్ష ం

రోహితకతులా మేకాం చతుర్దోణజలే పచేత్
 సాదశేషే రసే పూతే శీతే పలశతద్వయమ్
 దద్యా ధ్నుడస్య, ధాతక్యః పలషోడశికా మతా
 వంచకోలం త్రిజాతం చ త్రిఫలాం చ వినిష్ఠిపేత్
 చూర్ణయిత్వా పలాంశేన తతో భాంజే నిధానయేత్
 మాసా చూర్ణం చ పిబతాం నర్హోదరరుజాం జయేత్

స్త్రీహాగుల్లోదరాష్ట్రీలా గ్రహాణ్యర్థాని కామలామ్
కుష్ఠకోఫాయచిహారో రోహితాంతిప్తనంజ్ఞతః ।

ఇటుమోదుగు పట్ట నూరుపలాలు మెత్తగా దంచి అది యెనిమిది ద్రోణాల నీటిలో
నీ రెండుద్రోణాలు మిగిలేటట్లు కాచి, చల్లబడ్డగదాన వడవోనీ ఒక కుండలో
గాయ్యాలి. అందులో రెండుపలకల పలాల బెల్లం కలపాలి. ఆరెపువ్వు 10పలాలు,
పుర్పు, మోడి, చక్కం, చిత్రమాతం, సాంటి, దాబ్బినెక్క, ఏలంబు, అపవత్రికం,
రకవోలుపు, తాడికాయబెరడు, ఉగ్గరికపప్పు — ఇవి ఒక్కొక్క - పలం. ఇన్నీ
మిత్తగా దంచి అకమయంలొకలపాలి. చీమన్న పూసి నెలగడిచాక తీసి
పిబోసుకునేది.

రోహితకం అంటే కొందరు మోదుగుచెక్క వాడురున్నారు. అది తప్పు.
ఇటుమోదుగు వాదాలి.

ఈరోహితకాంతం ఉదరవ్యాధు లన్నీ తగ్గిస్తుంది. మధ్యంగా స్త్రీహవృద్ధి, యక్ష్మ
వృద్ధి తగ్గిస్తుంది. కడుపులో బల్లలు పెరిగిన కిల్లలకు ఇది చాలా మంచిది. అష్టిలా,
గవాణి, మూలశంకలూ, కామెల్లూ, కష్టూ, ఉబ్బూ, అరుచి కూడా
గొగుడుతుంది.

॥ అ థ యా రి ప్తం ॥

అథయాయా న్తులా మేకాం మృన్మీకార్థతులాం తథా
విడంగన్య దశపలం వాధూకకసుశున్య చ
చతుర్దోశే జలే పక్వా ద్రోణ మేకం చ శేషయేత్
తీర్థనాతే రనే తస్మిన్ పూతే గుడతులాం క్షిపేత్
శ్వదంష్ట్రాం త్రివృతాం ధాన్యం ధాతికీ మింద్రవాదణీమ్
చవ్యం మధురికాం శుంతిందతీం మోచరనం తథా
పలయుగ్గమితం సర్వం పాత్రే మహతి పృష్ఠాయే
క్షిప్త్యా సంరధ్య తత్పాత్రం మానమాత్రం నిధావయేత్
తతో జాతరనం జ్ఞాత్యా పరిశ్రావ్య రనం నయేత్
ఇలం కోష్ఠం శుభవహ్నిం చ వీత్య మాత్రాం ప్రక్షాళయేత్

అర్ఘాంసి వాశయే చ్చీఘ్రం తథాష్టాపువరాణి చ
వర్షాయూత్రవిబంధఘ్నా వహ్నినః దీపనః పరః ।

కరకవౌలుపు నూడుకలలు. త్రాక్షరండు యాభైకలలు. వాయువిదంగాలు, ఇప్పుతవృష పశునికలలు. ఇవి మెత్తగా కొట్టి పసిమిది ద్రోణాం నీటిలో వేసి రెండు ద్రోణాలు మిగిలేట్లు కాచాలి. చల్లాడ్డ తిరివాత కవచాని, అకమాయం వొకమండలో పోసి, అందులో నూరుపలాల బెల్లం కలపాలి. పల్లెరు వాయులు, తెగడ, షనియాలు, ఆకాపువృష, చేదుపుచ్చు, చవ్వగ, నుఘురిక, సాంటి. శేవాశపుశేష్య, బూరుగుజిగురు — ఇవి రెండేసి పలాలు కలిపి మెత్తగా దంచి యిది కూడా అందులో కలపాలి. తరవాత చీలమన్ను పూసి నెలదినాలుంచి తీసుకోవాలి.

బలమూ, కొవ్వనితీ, అకలి గుర్తించి మోతాదు నిర్ణయించుకోవాలి. ఇది మూల శంకలు పోగొడుతుంది. ఉదనవ్యాధులూ, మలమూత్రవిబంధమూ తగ్గిస్తుంది. అకలి పుట్టిస్తుంది.

ఇది విశేషనకారి కనక, జాగ్రత్తగా వాడాలి.

౬ పు న ర్న వా స వం

త్రికటుం త్రిఫలం దార్ద్రం శ్వదగష్టాం బృహతీవ్యఃకుమ్
వాసా మేరండమూలం చ కటుకీం గజపిప్పలీమ్
శోధఘ్నీం పిచుమర్దం చ గుడూచీం శుష్కమూలకమ్
దురాలభాం పటోలం చ పలాంశేన విచార్ణయేత్
ధాతకీం ఘోషకపలాం ద్రాక్షాయాః పలవింశతీమ్
తులూమానాం సితాం దత్వా మాక్షికాగ్ధవలం తథా
జలద్రోణద్వయే క్షిప్త్వా మాసం భండే నిధాపయేత్
పునర్నవాసనో హ్యేష శోధోదరవివాశనః
స్త్రీహాస మష్టుపిత్తం చ యశ్చక్షుఃశ్చిక్షురాదికాన్
కృచ్ఛ్చిసాధ్యామయాన్ సర్వాన్ నాశయేన్నాత్ర సంశయః ।

సాంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరకవౌలుపు, తాడి కాయబెడడు, ఉసిరికపప్పు, మాను పసుపు, పల్లెరు, నాకుడు, శేలములక, అడ్డసరపుపట్ట, అమదపుచెట్టుశేరు, కటుక

కోహిణి, గజపిచ్చి, తెల్లగలివేరు, వేపవేరుపట్టు, తిప్పతీగ, ఎండిన ముల్లంగిమంప, దూలగొండివేళ్ళు, చేపపొట్టు — ఇవి ఒక్కొక్కపాటు. ఆరెపువ్వు 16 పలాలు. ఇవి మెత్తగా దంచి వుంచుకునేది. ద్రాక్షపండు 20 పలాలు. ఇన్ని ముద్దగా చేసుకునేది. చక్కెర నూరుపలాలు. తేనె రెండుపలాలు. నాలుగు ద్రోణాలు నీళ్ళలో ఇన్ని కలిపి, కుండలో పోసి, చీలించి పెరిగియున్న తరవాత తీసుకునేది.

ఇది ఉబ్బూ, ఉప్పజ్యాయలూ కగ్గిస్తుంది. క్షీరవాన్యధులూ, అమృపిత్తమూ, గుల్మాలూ, యకృద్వాన్యధులూ, జ్వరాలూ బోగొడు పుండు.

౭ ఉ నీ రా న వం :

ఉనీరం వాంశం పచ్చా కాశ్యరీం నీల మృత్పలమ్
ప్రిములగుం పచ్చకం లోఽఘం మంజిష్ఠా ధన్యమూనకమ్
తాం కిరాతోతి క్షం చ వ్య శోధోమంబరం శటీమ్
పన్నటం పు డరికం చ పటోలం కాంచనారకమ్
జంబూశాల్మలినిర్యానం ప్రత్యేకం మనమ్మితమ్
నర్గం నుచూర్ణితం శృత్వా దాక్షాయాః పలవింశతిమ్
ధాతకీం ఘోడశిపలాం జలద్రోణద్వయే క్షిపేత్
శర్కరాయా స్తులాం దత్వా క్షౌద్ర స్వాస్థతులాం తథా
మ సం సంస్థాపయే ద్భాజే మాంసీమరిచధూపితే
ఉనీరానవ ఇత్యేష రక్తపిత్తవిनाశనః

పాండుకుష్ఠప్రమేహార్యకృమిశోధహర స్తథా ।

పట్టివేళ్ళు, కురువేరు, తామరపువ్వు, పెగుమ్మడు, నల్లకలవ, ప్రేంకజాలు, పచ్చకాశం, లొడ్డుగుచ్చెక్క, మంజిష్ఠ, దూలగొండివేళ్ళు, పాక, శేలవేను, మర్రిపట్టు, మేడిపట్టు, కచ్చురాలు, రావిపట్టు, చెంగల్వకొట్టు, చేదుపొట్టు, దేవకాంచనపుపట్టు, నేరేడుపట్టు, బూరుగుజిగురు — ఇవి ఒక్కొక్కపాటు. ఆరెపువ్వు 16 పలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి వుంచుకునేది. ఇరవై పలాల ద్రాక్షపండున్ను మెత్తగా దంచివుంచుకునేది. ఇవి, నూరుపలాల చక్కెర, యాభైపలాల తేనె నాలుగు ద్రోణాలు నీళ్ళలో కలిపేది. తరవాత, ఇది జటామాంసీ, మిరియాలూ చిరక కొట్టి దాంతో కుండలో పండుగా పంపేసి, అకుండలో పోసి, చీలించి పెరిగియున్న తరవాత తీసుకునేది.

ఇది రక్తపిత్రం తగ్గిస్తుంది. పొండుసార్లు గం. కొద్ది, ప్రశుభం, మూలశంకలు, కృములు, ఉబ్బు పోయివుంది.

౮ వా సా రి ష్టం

వానశస్య తులే ద్వే ను నిర్మిచోనే. విచిత్రయేత్
 (నోణార్థశేషం తత్కృత్యా పూతే శీతే ప్రదాపయేత్
 గుడ స్వైకశాలాం శత్ర ధాతక్య స్తు వజ్రాష్టకమ్
 క్షిపే చూర్ణిక్వశం శిస్సిన త్వగేన సత్ర కేసుమ్
 కంఠోలవ్యోషతోయావి పలికా న్యుపసంప్రేత్
 సమ్యక్స్వం తతో జ్ఞాత్యా వత్సా దూర్ధ్వం పిబే దముమ్
 వానకాసవ ఇత్యేష సర్వశ్శయధునాశనః ॥

అడ్డసరంపట్ట పచ్చిది రెండుగుండలపలాలు ముద్దగా చితకకొట్టి నాలుగుద్రోణాలు నీళ్ళలో వేసి కలిపి ఒక ద్రోణం మిగిలేటట్లు కాచే. చల్లబడ్డ తరవాత అది వడపోసి కుండలోపోసి. అందులో నూరుపలాలు బెల్లమూ, ఆరెపువ్వు గుండ ఎనిమిది పలాలు, చాల్పినెక్కా, వీలకులూ, అకుపత్రికమూ, నాగకేసరాలూ, తక్కిలమూ, సొంట్, పిప్పళ్ళూ, మిరియాలూ, కురుకేరూ — ఇవి ఒక్కొక్కపలగ మెత్తగా చూర్ణించి ఇది అకుండలోపోసి కలిపి చీలయిచ్చి 15 దినాలు గడిచాక తీసుకునేది.

ఇది అన్నివిధాల ఉబ్బులూ తగ్గిస్తుంది.

౯ క న కా స వం

సంక్షుద్ధ్య కనకం శాఖామూలవశ్రఫలై స్సహ
 తత శ్చతుష్పలం గ్రాహ్యం స్థవశ్శాత్రవ స్తథా
 మధుకం మోగధీ వ్యక్తి కేసరం విశ్వభేషజమ్
 భార్గీ తాలీసవత్రం చ సంఘా జ్యేషాం పలద్వయమ్
 సంగృహ్య ధాతకీప్రస్థం ద్రాక్షామూ వలమిశతిమ్
 జాద్రోణద్వయం దత్వా శర్కరాయా స్తులాం తథా
 డ్రాదస్యార్థతులాం చాపి సర్వం సంమిశ్ర్య యత్నతః

భాండే నిక్షిప్త చావృత్య నిదధ్యా న్నాననూత్రకమ్
నిహంతి నిఖిలాన్ శ్వాసాన్ కానం యథ్మూణ మేవ చ
క్షుశ్క్షీణం జ్వరం జర్ణం రక్త పిత్త రిక్షిమ్ ||

నల్లపుష్పైత్యచెట్టు సుఖాః — అంటే కొమ్మలతోనూ ఆకులతోనూ వేళ్ళతోనూ
పువ్వులతోనూ కాయలతోనూ పళ్ళతోనూ ఎండబెట్టి అది నాలుగుపలాలు.
అడ్డసరపు వేరుపట్టు నాలుగుపలాలు. యష్టిమధుకమా, పిప్పళూ, వాకుడూ, నాగ
కేసరాలూ, సాంటీ, గంబుభాంగీ, తాళీసపత్రి, ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసి పలాలు.
ఆరెపువ్వు ఒక ప్రస్థం. ద్రాక్షపండు 20 పలాలు. నీళ్ళు కాలుగుప్రోచాలు. చక్కెర
నూరుపలాలు. లేన యాభైపలాలు. ఇవిన్నీ కుండలో కలిపి చీలియిచ్చి ఒక్కనెల
గడిచాక తీసి వడబోసేది.

ఇది ఉబ్బసం తగ్గిస్తుంది. దగ్గు పోగొడుతుంది. క్షయలో మంచిమందు. జీర్ణ
జ్వరమూ, క్షుతక్షీణతా, రక్తపిత్తమూ, ఉరికితనమూ కూడా పోగొడుతుంది.

గం పార్థా ద్య రి ప్టం

పార్థత్వచ స్తుః మేకా మ్మద్వీగార్థతులాం తథా
భాగం గాధూకపుష్పస్య పలవింశతినమ్మితమ్
చతుర్ద్రోణేంభసః పక్త్వా ద్రోణ మే వావశేషయేత్
ధాతక్య విశంతిపలం గుడస్య చ తులాం క్షిపేత్
మాననూత్రం స్థితో భాండే భవే త్పార్థాద్యరిప్టకః
హృత్పుష్పసగదాన్ సగ్వాన్ హంత్యయం బలవీర్యకృత్ |

ఇందులో ప్రధానద్రవ్యం తెల్లమద్దిపట్ట. తెల్లమద్దికి అర్జునుని వేళ్ళన్నీ వర్తిస్తాయి.
అంచేత కొందరు ఇది అర్జునారష్ట్రం అని కూడా వ్యవహరిస్తారు.

తెల్లమద్దిపట్ట నూరుపలాలు. ద్రాక్షపండు యాభైపలాలు. ఇప్పపువ్వు ఇరవై
పలాలు. నీళ్ళు ఎనిమిది ప్రోచాలు. రెండు ప్రోచాలు మిగిలేటట్టు కొది చల్లారిని
తరవాత వడగట్టి కుండలోపోసి అందులో ఆరెపువ్వు ఇరవైపలాలు — పాతబెల్లం
నూరుపలాలు — కలిపేది. నెలగడిచాక తీసి వడబోసేది.

ఇది హృద్రోగాలూ పుష్పసగదాలూ అన్నీ పోగొడుతుంది బలవీర్యకృత్.
నిర్భయమిస్తే కలిగిస్తుంది.

౧౧ ముస్తకారిష్టం

ముస్తకస్య తులాద్వంద్వం చతుర్ద్వోజేంబునః పచేత్
 పాదశేషే రసే తిస్మిన్ క్షిపేద్గుడితులాశ్రియమ్
 ధాతకీం ఘోడిశలం యమూసీం విశ్వభేషజమ్
 ముడిచం దేవపుష్పం చ మేఘీం వహ్నిం చ జీరకమ్
 పలయగ్మమితం క్షిప్త్యా రుద్ధభాంజే సధాపయేత్
 సంస్థాప్య మాసముత్రః తు తతః సాగ్రావయే గ్భిషక్
 అజీర్ణ మగ్నిమాద్యం చ విషూచీ మపి దాహణమ్
 గ్రహణీం వివిధాం హంతి నాత్ర కార్యా పిశారణా ।

తుంగముస్తలు రెండువందల పలాలు. ఇది మెత్తగా కొట్టి ఎనిమిది ద్రోణాలనీళ్ళలా కలిపి రెండుద్రోణాలు మిగిలేటట్లు కాచేది. ఇల్లుపడ్డవారివారే వడిబోసి కుండగా పోసి, ఎదులో కిందల పలాల బెల్లము, అరెపుప్పు 16 పలాలూ, నూనూ, సొంట్, మిరి పాలూ, అవంగాలూ, మెంతలూ, చిత్రములము, జీలకర్రా — ఇవి ఒక్కొక్కటి ఒండేసిపలాలూ కలిపి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక తీసి వడిబోసుకునేది.

ఇది అజీర్ణమూ, అగ్నిమాంద్యమూ, దారుణమైన విషూచీ (కలరా,) గ్రహణీ గిక్కుంది. ఏమీ సందేహం లేదు.

౧౨ కర్పూరాసవం

తులాం ప్రసన్నాం పరిగృహ్య శుద్ధామ్
 పలాష్టకం చోడుపతేః క్షిపేచ్ఛ
 ఏలా చ సూక్ష్మా ఘనశృంగభేరే
 యమూనికా వేల్లజ ముత్ర సర్వమ్
 షలప్రమాణం పిహితే చ భాంజే
 మాసం సిదధ్యా భిషగత్ర యత్యాత్
 విషూచికాయాః పరమావధంత
 స్నిహంతి దాన్యాన్ వివిధాన్ బకారాన్ ।

పోతుతాటికల్లు నూరుపలాలు. హారతికర్పూరం ఎనిమిది పలాలు. ఏలకలూ, తుంగ
ముద్దలూ, సాంటీ, వామూ, మిందూలూ — ఇవి ఒక్కొక్క పలం. ఇవిన్నీ కలిపి
కుండలో పోసి చీలయిచ్చి ఒక్క సెల అయిన తరవాత తీసివేసేవోసుకునేది.

విషాచిక (కలరా) కు ఇది ముఖ్యమైన ఔషధం. నకలవిధాల విరచనాలూ
కడుతుంది.

ప్రసన్న అంటే చాలామంది పోతుతాటికల్లు వాడుతున్నారు. ఇప్పుకల్లుకూడా
కొందరు వాడుతున్నారు. ఆంధ్రంలో యివి రెండూ మంచిగానే కలపబడితాయి.
అయితే, మరికొందరు సారా వాడుతున్నట్టు తెలిసింది. అది మంచిది కాదనే
నానమ్మకం. మామూలు కల్లుకూడా అతిపించిది కాదు.

ఇందులో చేర్చే ముద్దహారతికర్పూరం మెత్తగా పొడిచేసి కల్లులో తక్కిన
వాటితో కలిపేసేసి బాగా పిసుకాలి. పకివాతే మరిగించుకొని కాదు. అది జీర్ణం కాక
పోతే యీ అనఘం బాగా పనిచేస్తున్నది. ఈవిషముమై మిక్కిలీ విషచేయాలి.

ఈకర్పూరాండ్లు, కొండరు పడినప్పుతో చేర్చున్నట్టూ, దానికి కర్పూరాండ్లం
అని పేరుపెడుతున్నట్టూ తెలిసింది. అయినా పనిను ముఖ్యప్రధానంలో యెక్కడా
చూడలేదు.

౧౩ కుట జా రి వ్తం ✓

తులాం కుటజమూలస్య మృద్వీకార్థతులాం శతా
మధూకపుష్పశ్శర్కరౌ ర్భాగాన్ దశపలోన్మితాన్
చతుర్దోణేంభసః పక్వా ద్రోణం చై వావశేషయేత్
భాతక్యా వింశతిపలం గుడన్య చ తులాం క్షిపేత్
మానమాత్రం స్థిరో భౌండే కుటజారిష్టనగ్జ్ఞతః
జ్వరాన్ ప్రశమయేత్సర్వాన్ కుర్వాత్తీక్ష్ణం ధనంజయమ్
దుర్వారాం గ్రహణేం హంతి రక్తాతీసార ముఖ్యణమ్ ।

కొడికచక్క నూరు పలాలు. బ్రాహ్మపండు 50 పలాలు. ఇప్పులూ, పెగుమ్మలూ
ఒక్కొక్కటి పడేసిపలాలు, ఎనిమిది ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి రెండు ద్రోణాల్లు
మిగిలేటట్టు కాచి చల్లారిన తరవాత వడగట్టి వండాలి. పోసి అందులో 20 పలాలు
భారభూతం. నూరుపలాలు. తల్లెమూ కలిపి చీలయిచ్చి ఒక సెల తరవాత తీసివేసేవోసేది.

ఇది అన్ని జ్వరాలూ తగ్గిస్తుంది. అగలి వృద్ధిచేస్తుంది.

ఇది కఠినారాలలో ప్రధాన మైనది. దక్షిణ రేచనాలూ, దారుణ మైన గ్రహణీ కట్టుతుంది.

కొడకచెక్క పచ్చిది తెచ్చి చిత్తకొట్టి పీటిలో వేసి కాచాలి. ఎండుది పనికి రాదు. ద్విగుణం వేయ్యగూడదు. నూనెపూలే వేయ్యాలి.

౧౪ అ హి షే నా స వం

తులం మధూకమృన్మనృ శుభే భాండే పరిక్షి పేత్
 ఘణిఫేనస్య కుడవం ముస్తాం మౌనమిత్తమ్
 జాతీఫలం చేంద్రయవం తదైలాం తత్ర దావయేత్
 రుద్ధ్వా భాండం మాననూత్రం యత్నతః పరిరక్షయేత్
 హంత్యతీసార మత్యైగం విమూచీ మపి దారుణమ్ ॥

ఇప్పుకల్లు నూనెపలాయి కుండలో వోసి, ముందు గాల్లో ఒక కడపం నల్లమణిని బాగా పిసికి కలపాలి. తిండాత జాచికాయా, కొడికనాలిండ్తులూ, ఏలకులూ, తుంగ ముస్తలూ ఒక్కొక్క పలం మెత్తిగా చూర్చించినది కలపాలి. చీలయిచ్చి నెల గడిచాక తీసి వడబోసుకునేది.

ఇది అతిదారుణ మైన అతిసారం కడుతుంది. ఏసితిలో వుండినా విమూచి(కలకా) కూడా కట్టేస్తుంది.

దీనిమోతాదు చాలా జాగ్రత్తగా నిర్ణయించుకోవాలి.

౧౫ బి మ్బు లా ద్య రి ప్తం

తులాద్వయం తు బబ్బుల్యా శ్చతుర్దోణే జలే పచేత్
 ద్రోణశేషే రసే శీతే గుడస్య త్రతులః క్షిపేత్
 ఛాతీకీం ఘోడశపలాం కృష్ణాం చ ద్విపలాంశికామ్
 జాతీఫలాని శక్కోలం త్వగేలా పత్ర కేసరమ్
 లవంగం మరిచం చైవపలికా న్యువం ల్పయేత్
 మానం భాండే ప్థిత స్త్వేష బబ్బులాతిష్ఠతో జగ్గేత్

క్షయం కుష్ట ముసారం ప్రమేహశ్యావకానకాః
గ్రహణ్యాం యోగసాః పోషా న్నేతిసారే శుశ్రూషితాః
హస్య స్వర్వ మతీసారం శివ స్వాజ్ఞావిశేషతః
స్నానాజ్యంగావగాహః శ్శ గురుస్త్విద్ధాతిభోజనమ్
న్యాయాను మస్మి సంతాప మతీసారీ వివర్జ్య మేత్ !

కల్లకుమ్మపట్ట కేవలం పలకం. ఎరియి ప్రోజాల నీటిలో క. కు. ప్రోజాలు మిగిలే
టట్టు కాచాలి. అది చల్లబడ్డ కరగాత వడగట్టి కుంభలో పోనీది. అందులో కేవలం
పలకం బెల్లము, 16 పూం కరెవుక్కు. 2 పూం పిప్పమ్మూ, ఒక్కొక్క పలం
జాజి కాయ, కంకోలము, దాల్చిన చెక్కా, ఏలకునూ. అపక్రమిమా, నాగజేన
రాలూ, అవంగాలూ, మిరియాలూ మెత్తగా గుండెగొట్టి అందులో కలిపి చీలయిచ్చి
శల అయిన తరవాత తీసి వడబోసుకునేది.

ఇది క్షుమా, కష్మా, అతిసారము. ప్రమేహలూ, దగ్గునూ, కషాయూ, గ్రహణీ
పోగొట్టుతుంది. అయితే, అతిసారరోగులు స్నానము, తలంటూ, నీటిలో దిగి
స్నానం చెయ్యడము విడిచిపెట్టాలి. గురుపదార్థాలూ, చమరుగల వస్తువులూ
తినరాదు. అతిగా భోజనమున్ను చెయ్యకూడదు. కసరత్తు మానాలి. నిప్పునెగికి
దూరంగా వుండాలి.

ఇందులో చెప్పిన కల్లకుమ్మపట్ట వేరుదీ పచ్చిదీ వేసుకోవాలి. అది మెత్తగా చితక
గొట్టాలి. రెట్టింపున్న వేసుకోవాలి.

ఒక పెద్దమనిషికి చిర కాలంగా కులబాధ వుంది. దాని కాయన సోదాచప్పరించి
నీళ్ళు తాగేవారు. అయిదారు సంవత్సరాలుగా అలా జరుగుతోంది. ఆయనకు శేనీ
అరిష్టం రెండుమాసాలు వాడెను. పదిహేను దినాలకు కుల తగ్గింది. రెండు
మాసాలకు పూర్తిగా పోయింది. జాగ్రత్తకోసం మరోరెండుమాసాలు కూడా
యిదినాడెను.

కడుపుకొప్పికో వుండే అతిసారము, గ్రహణీ కూడా దీంతో అదృశ్యంగా
తగ్గాయి.

౧౬ పి ప్ప ల్యా స వం

పిప్పలీ మరిచం చవ్యం హరిద్రా చిత్రకో ఘోః
విడంగం క్రముకో లోధ్రః పాతా ధాత్యేలవాలకమ్

ఉత్తరం చ దశం కృష్ణం లింగం తగనం తథా
 మానీ శ్చైవేలా వతం చ పిఠంబు ద్వా గ కేసరమ్
 వనా మ్మహాన్ భాగాన్ సూక్ష్మమార్జితృతాన్ శుభాన్
 జలద్రోణక్యయే క్షిప్తా దద్వా స్తుడణిలూతయమ్
 వలాం దశ భాత్యా క్షాతృ వప్తిసలా భవేత్
 ఏతా న్నేకత సాయోజ్య మౌనో భాంజే విక్లిషేత్
 జ్ఞాత్వా రనగతం సర్వం పాయయే దగ్గ్యవేత్తమా
 త్తయం గుహ్యం గుహ్యం గ్రహణీం పాండుతాం తథా
 అస్మాసి నాశయే చీప్రమం పిప్పల్యా ద్వాసన స్త్యయమ్ ।

పిప్పల్వ, మియాట, చక్రం, పసుపు, చిత్రమూలం, గుంగముత్తలు, పచ్చిఱిక, (ఎంజినరి) లాద్దుగుచ్చెక్క, సాశ, ఉసిరికపప్పు, కూతురుబుడమ, కట్టివేరు చుండనం, చెంగలబొమ్మ, కపం నాం, క్షుద్ధకాంబలం, ఒటామలసే, చాక్కిలచ్చెక్క, ఏలకుట, అపసుత్రిము, మేడికాంబలం, కేరాలం — ఇవి అరవలం చొప్పున మెత్తగా మార్చించే. ఆమార్గం నాలుగువ్రాతాల సీళ్ళలో బాగా కలిపి, కిరలదల పలాల బెల్లజూ, పది పలాల ఆరెపుల్వ, 60 పలాల ద్రాక్షపండ్లూ కూడా అందులో కలిపి, చీల యిచ్చి నెల తరవాత తీసి కడబోసుకునేది.

ఇది శక్తిదీప్తి కనునగించి వాడాలి. ఇది తీయా, గుల్మాలూ, ఉదరాలూ, కార్యమూ (చిక్కబోవడమూ) గ్రహణీ, పాండువూ, మూలకలకలూ తగ్గిస్తుంది.

శ్వాసకానలలో దీనిపని చాలా యెక్కువగా కనపడింది.

౧౭ ఖ ది రా రి ప్తం ✓

ఖదిరస్య తులార్థం తు దేవనాగు చ తత్సమమ్
 వాకుచీ ద్వాదశవలా దార్ద్రీ స్యా త్పలవింశతిః
 త్రిఫలా వింశతివలా స్వప్తద్రోణేంభసః పచేత్
 కషాయే ద్రోణశేషే చ పూతే శీతే విక్లిషేత్
 తులూద్యయం మాక్షికస్య తులై కా శర్కరా మతా
 ధాతక్యా వింశతివలం కంఠోలో నాగ కేసరమ్

జాతీఫలం బవం గైలా త్వ కృతాణి వృథాశ్చృథక్
 పూన్న్యితాః శృష్టాయా దద్వా త్వలచతుష్టయమ్
 మృశిభాండే విసిక్తిష్ణ మాసా దూర్ధ్వం పితేత్తతః
 సుహాశ్మని హ్రోగం హండురోగార్బుదం తథా
 గుల్మం గ్రంథ క్రియాన్ కానం తథా స్త్రీహోదరం జయేత్
 ఏష నై ఖనిరారిష్ట స్సర్వకుష్టనివారణః ।

చంద్రచేక 50పలాలు. చేపచారు 50పలాలు. చావంచాలు 12పలాలు. మానుపసుపు 20పలాలు. త్రిఫలాలు (మూడూ కలిపి) 20పలాలు. ఇవి మెత్తగా దంచి 16ద్రోహాల నీళ్ళలో వేసి 2ద్రోహాలు మిశ్రేటట్టు కాచాలి. ఇది శల్లారిన తరవాత వడగట్టి కుండలో పోసి, అందులో 2వందల పలాల తేనె, నూరుపలాల చక్కెరా, 20పలాల అశెపువ్వు, కంకోలమూ, పాగకేసరాలూ, బాజికాయా, అవంగాలూ, ఏలకులూ, చాన్నిచెక్కూ, అకుపత్రికమూ, — ఇవి ఒక్కొక్క పలమూ, 4పలాల పిప్పళ్ళూ మెత్తగా దంచి అకమాయంలో కలిపేది. చీలయిచ్చి నెల గడిచాక నీసి వడబోసుకునేది. ఇది సమయం అష్టభాగావశేషం చెయ్యవలసిన ఆరిష్టం. ఇది వేసేకుండ నేతితో మూసివుండాలి. చంద్రచేక ఎంత ముదిరితే అంతమంచిది.

ఇది మహాకుష్టరోగాలు అన్నీ తగ్గించేస్తుంది. వ్యాధ్రోగాలూ, పాండురోగమూ, అర్బుదమూ, గుల్మాలూ, గ్రంథులూ, కృమిలూ, దగ్గులూ, స్త్రీహోదరమూ పోగొడుతుంది.

కుశువ్యాధులలో ఇది చాలా మంచి ఔషధం.

గ ర బ లా రి ప్ట ం ✓

బలాశ్వగంధయోగ్ధాహ్లాం పృథక్పలశతం శుభమ్
 చతుర్దోణే జతే పక్త్యా ద్రోణ సువాసశేషయోగ్
 శీతే తస్మిన్ రసే పూతే క్షిపే ద్ధుడతులాత్రయమ్
 ఛాతకీం షోడశపలం పయస్యాం ద్విపలాంశికామ్
 పంచాంగులపలద్వంద్వం రాన్నా మేలాం ప్రసారిణీమ్
 దేవపుష్ప ముశీరం చ శ్వదంష్ట్రాం చ పలాంశికామ్

మానం భాండే స్థిత స్తేష బలారిష్టో మహాఫలః
హంతుః గ్రాహ వాతజాన్ రోగాన్ బలపుష్ట్యగ్నివర్ధనః ।

బల నూరుపలాలు. పెన్నేరు నూరుపలాలు. ఇవిరెండూ పెత్తగా చితకగొట్టి ఎసిమిడి ద్రోణాలలో కలిపి రెండుద్రోణాలు మిగిలేటట్లు కాచి చల్లబడ్డతరవాత వడగట్టి వండలో పోసి, అందులో, బెల్లం కివందలపలాలూ, ఆరెపువ్వు 16పలాలు, శీర కాకోలి 2పలాలు, అమడపుచెట్టువేరు 2పలాలు, నన్నరాన్న, ఏలకులు, ప్రసారిడి, అవంగాలు, వట్టివేరు, పల్లెరువేరు — ఇవి ఒక్కొక్క పలమూ పెత్తగా చూర్చించి కలిపి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక తీసి వడబోసుకూనేది.

బల అంటే బలాక్షయంబానికి చెందిన ఏబల ఆయినా వాడవచ్చు నాలుగు బలలూ నమంగా గాని, ఎచ్చుతక్కువగా కాని కలిపి ఆయినా వాడవచ్చును. వేళ్ళే వాడాలి. అది పచ్చిది అయితే రెట్టింపువేసుకోవాలి.

ప్రత్యేకంలో చెప్పిన అమడపువేరు ఎండుదే వాడాలి.

ఇది సమస్తవారవ్యాధులనూ తగ్గిస్తుంది. బలహూ, పుష్టీ, అగ్నిదీప్తి కలిగిస్తుంది.

అమవారవ్యాధిలో మహారోగా రాజగుగ్గులతో కలిపివాడగా ఇది చాలా ఎక్కువ పనిచేసింది. ఒక మనిషి మిక్కిలిబీదవాడు పక్షవాతం వచ్చి పడిపోతూడు. ఉచితంగా చికిత్సచెయ్యవలసివచ్చింది. వాతగజాంకుళంతో కలిపి ఇది వాడగా అమనషిలేచి తిరగగలిగాడు. క్రమంగా నాలుగుమాసాలకు జన్మింపవచ్చింది. సుశక్తిగల వాడమన్నాడు గాని, కాలక్షేపం అయిపోతున్నందువల్లా, భార్య భిక్షాటనంచేసి జోషిస్తూ వుండడంవల్లా ఆ శధ్వశాడు. అలాగే తిగుగుతూ తిరవాత అయిదారేళ్ళకు వయస్సుకూడా ఎక్కువ అయి చచ్చిపోయాడు.

మరికొందరికి వాడడంలో ఇది యింకా అనేకవారవ్యాధులలోకూడా మంచి గుణం యిచ్చింది. నరాంకు పక్షుల కలిగించడంలో యిది చాలా అద్భుతమైన పని చేసింది.

౧౯ అ శ్వ గ ం ధా రి ష్టం

తులార్థం చాశ్వగంధాయూ మునల్యాః పలవింశతిః

మండిష్టాయూ హరీతక్యా రజన్యో ర్మధుకన్య చ

రాన్నావిదారీపార్థానాం ముస్తకత్రివృతో రపి

భాగాన్ దశపలాన్ దద్యా దనంతాశ్యామయో నైథా
చందసద్విజ్ఞేయస్యాసి వచాయా శ్చిత్రకస్య చ
భాగా సప్తపలాన్ యుక్తా సప్తద్రోణేభనః పచేత్
ద్రోణశేషే కషాయేస్సిన్ పూతే శీతే ప్రదాపయేత్
ధాతశ్యా షోడశపలం మూక్షికస్య తులాద్వయమ్
వ్యోమస్య ద్విపలం చాపి త్రిజాతకచతుష్పలమ్
చతుష్పలం ప్రియంగో శ్చ ద్విపలం నాగకేసరమ్
మూసా దూర్ధ్వం పిబే దేనం పటార్థపరిమాణతః
మూర్ఛా మపస్కృతిం శోషం ఉన్మాద మపి దారుణమ్
కార్య మర్కాసి మందత్వ మగ్నే ర్వాతభవాః గదాన్
అశ్వగంధా ద్యుష్టోమం పీతో హన్యా దనంశయమ్ ।

పెన్నేగు 50పలాలు. కేలతాడి 20పలాలు. మంజిష్ఠా, కరకవోలుపూ, పసుపూ, మానుపసుపూ, యష్ఠిచుధుకమూ, పన్నరాసన్నా, నేలగుమ్మదూ, కెల్లగుద్దిపట్టా, తుంగమ స్తలూ, తెగదా, — ఇవి ఒక్కొక్కటి పదిసిపలాలు. నుగంధి 16పలాలు. రిక్తచంపిసమూ, చందనమూ, కసా, చిత్రకూలమూ — ఇవి ఒక్కొక్కటి ఎనిమిదిసి పలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి 16ద్రోణాల నీటిలో కలిపి 2ద్రోణాలు మిగిలేటట్టు కాచి చల్లబడ్డతరువాత వడగట్టి కుండలో పోనీది. అందులో తేనె 2వందలపలాలు చేర్చాలి. ఆరెప్పప్పు 16పలాలు, పొంటి రెండుపలాలు, పిప్పళ్ళు రెండుపలాలు, మిరియాలు రెండుపలాలు, దాల్చిన చెక్క ఏలకులు — అమలత్రికం — ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసిపాలూ, ప్రేంకకాలు 4పలాలు, నాగకేసరాలు రెండు పలాలు — ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి అకషాయంలో కలిపి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక తీసి వడబోసి జాగ్రత్తచేసుకునేది.

ఇది అష్టభాగావళేషం చెయ్యవలసిన అరిష్టం.

ఇది మూర్ఛలూ, అపస్మారమూ, శోషం, ఉన్మాదమూ, కార్యమూ (చిక్క పోవడమూ), మూలకంకలూ, అగ్ని మాంద్యమూ, వాతవ్యాధులూ పోగొట్టుతుంది.

అనంత, క్యామ — ఇవి నుగంధిలో భేదాలు. కనక నుగంధి 16 పలాలు తేను శోషం వృద్ధజైద్యసంప్రదాయం.

అం దే వ దా ర్వ రిష్టం

దేవదారు తులార్థం చ వాసాయాః పరివిశతిః
 మంజిష్ఠేంద్రయవా దంతీ తగరం రజనీద్వయమ్
 రాస్నా కృమిఘ్నం ముస్తం చ శిరీషం ఖదిరాజ్జనా
 భాగాన్ దశవలాన్ దద్యాద్వ్యూహాన్వా వత్సీన్య చ
 చందనస్య గుడూచ్ఛా శ్చ రోహిణ్యా శ్చిత్రకస్య చ
 భాగా నష్టపలా నేతా నష్టదోజ్యేభనః షచేత్
 ద్రోణశేషే కషాయే చ పూతే శీతే ప్రహరయేత్
 ధాతక్యా ఘోడశవలం మాక్షీన్య తులూక్రియమ్
 వ్యోమస్య ద్విపలం దద్యాత్రిజాతః చతుష్పలమ్
 చతుష్పలం ప్రియంగో శ్చ ద్విపలం వాగశేసరమ్
 సర్వా జ్యేతాని సంచూర్ణ్య ఘృతభాడే నిధాయేన్
 మాసా దూర్ఘం పిబే దేనం ప్రమేహం హంతి దుస్తరమ్
 వాతరోగగ్రహణ్యగ్భీముశ్శక్త్యాచ్చాణి నాశయేత్
 దేవదార్యాదికోరిష్టో దిద్రుకుప్తవినాశనః ।

దేవదారు 50పలాలు. అడ్డసరపు పట్ట (పచ్చిది) 20పలాలు, మంజిష్ఠా, కొడిశపాల విత్తులూ, నేపాశ్వువేయూ, గ్రంధితగళిమూ, పసుతూ, మానుపసుతూ, సన్నిరాస్నా, వాయువిడంగాలూ, తుంగముస్తలూ. 20ననపట్టా, చంద్రచేవా, తెల్లమద్దిపట్టా — ఇవి ఒక్కొక్కటి పశేసిపలాలు. వామూ, కొడిశచక్కా, చందనమూ, తిప్పతీగే, కటుకరోహిణీ, చిత్రమాలమూ, — ఇవి ఒక్కొక్కటి ఎనిమిదేసిపలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా చితక గొట్టి పదహారు ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి రెండు ద్రోణాలు మిగిలేటట్లు కాచి చల్లారిన తరువాత పడగట్టి కండలో పోసి, తేనె కిందల పలాలు చేర్చి, ఆరెళువ్వు 16పలాలు, సాంటి రెండుపలాలు, పిప్పళ్ళు రెండుపలాలు, మిరియాల రెండుపలాలు, దాల్చిన చెక్క 4పలాలు, వీలకలు 4పలాలు, అకుపత్రికం 4పలాలు, ప్రేంకణాలు 4పలాలు, వాగశేసరాలు 2పలాలు — ఇవన్నీ మెత్తగా కొట్టి అందులో కలిపి చీలయిచ్చి ఒక్క నెల గడిచాక తిసి పడబోసుకునేది.

ఇది ప్రజేహం పోగొడుతుంది. వాతరోగాలూ, గ్రహణీ, మూలశంకలూ, మాత్రకృచ్చాలూ తగ్గిస్తుంది. దుద్దుర్లు కుష్టు పోగొడుతుంది.

అం చం ద నా స వం

(అవయోగమున్నూ చూసేది)

చందనం వాలకం ముస్తం గంభారీం నీలముత్పలమ్
 ప్రియంగుం వద్మకం లోధ్రం మంజిష్ఠాం రక్తచందనమ్
 పాతాం కిరాతిశిక్తం చ స్యగ్రోధం పిప్పలం శటీమ్
 ఎర్పట మధుకం రాస్నాం పటోలం కాంచనారకమ్
 ఆమ్రత్సరం మోచరసం ప్రత్యేకం పలమాశ్రికమ్
 ఛాశీం ఘోడశపలాం బ్రాహ్మయాః పలవిశళమ్
 జలద్రోణవయే క్షిప్త్యా శర్కరాయా స్తులూ తథా
 గుడస్యార్థతూలాం చాపి మాసం భాండే నిధాపయేత్
 చందనానవ ఇశ్యేష శ్శుక్రమేహవిశాశకృత్
 బలభిష్టికరో వ్యాధ్యో వహ్నినందీపనః పరః
 అభివ్యం ద్యతితీక్ష్ణం చ పానాన్నం వహ్నిసూర్యయోః
 సంతాపం స్త్రీప్రసక్తిం చ వేగరోధం వ్రజాగరమ్
 క్రోధం శోకం దివావిద్రాం లంఘనం చాతిచింతనమ్
 అత్యాలస్య మనత్సంగం శుక్రమేహీ వివర్జయేత్
 సుపాచ్యం శుక్రకృచ్చాన్నం సత్సంసక్తి శ్చ సత్కథా
 శాంతిగ్రంథ స్సాధ్యయనం హితా న్యత్రేతచింతనమ్ ।

చందనం, కరువేరు, కుంగముస్తం, పెగుమ్మడు, నల్లకలువ, ప్రేంకజాలు, పద్మ
 కావ్యం, లొద్దుగుచెక్క, మంజిష్ఠ, రక్తచందనం, పాత, నేలవేము, మురిపట్ట, రావి
 పట్ట, కచ్చురాలు, పర్పాటకం, యష్టిమధుకం, సన్నరాస్న, చేదుపొట్ట, దేవకాంచన
 పట్ట, మామిడిపట్ట, బూరుగుజిగురు — ఇవి ఒక్కొక్క పలం. ఆరెళువ్వు 16
 పలాలు బ్రాహ్మపంతు 20 పలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచి నాలుగుద్రోణానిశ్శలా

బాగా కలపాలి. తరవాత, అందులో గూడపలాల చక్కెరా, 50పలాల బెల్లమూ కలపాలి. తరవాత, చీలయిచ్చి నెల గడిచాక తీసి వడపోసుకునేది.

ఇందులో మురిపట్ట, రాపపట్ట, మానుడిపట్ట మొదలైనవి కూడా బాగా యెండి నవే వెయ్యాలి. పచ్చిని వెయ్యగూడదు. బెల్లమూ, చక్కెరా బాగా కలిసిపోయే టట్టున్నా చెయ్యాలి.

ఇది శుక్లమేహం పోగొట్టుతుంది. ౨లమూ, పుష్టి కలిగిస్తుంది. హృదయానికి బలంచేస్తుంది. అగ్నిదీప్తిస్తే కలిగిస్తుంది.

అయితే, శుక్రమేహంలో బాధపడుతున్న మనిషి కఫం పెంచే వస్తువులూ, వేడి చేసే వస్తువులూ భుజించగూడదు. అలాంటి పానీయాలున్నూ శ్రుచ్యుకోగూడదు. నిప్పుసెగా, ఎండవేడి తగలనియ్యుకోరాదు. స్త్రీలలో విలాసంగా సంచరించగూడదు. మలమూత్రాదుల వేగాలు నిరోధించగూడదు. రాత్రి మేలకోరాదు. క్రోధమూ, శోకమూ ఇవి వర్జించాలి. పగలు నిద్రపోగూడదు. ఉపవాసం చెయ్యగూడదు. అతిగా అలోచిస్తూ కూచోరాదు. ఏపనిలోనూ ఆలస్యం పనికిరాదు. చెడ్డమనుష్యులలో సహ వాసంచెయ్యరాదు. చక్కగా వుడికినదీ, శుక్రశుద్ధి చేసినదీ మాత్రమే ఆహారం శ్రుచ్యు కోవాలి. సజ్జనులలోనే సహవాసం చెయ్యాలి. సర్విధా ఎడవాలి. కామాద్రేకం కలిగించే చదవగూడదు. తత్వగ్రంథాలే చూడాలి. ఈశ్వరప్రార్థనమున్నూ చేసు కుంటూ వుండాలి.

ఈవ్యాధిలో లేకమూ ఉద్రేకం కలగగూడదు. అందుకోసమే యీనియమ నిషేధాలు. ఇవన్నీ తోగానికే కాని దోషధానికి కావు. ఉద్రేకం కలిగే ఆహారవిహారాదులు మానకపోతే దోషధాలు శ్రుచ్యుకున్న ప్రయోజనం వుండదు.

౨౨ శా రి బా ద్యా స వ ం

శారిబాం ముస్తకం లోద్రం న్యగ్రోధం పిప్పలం శటీమ్
అనంతాం వద్దకం వాలం సాతాం ధాత్రీం గుడూచికామ్
ఉశీరం చందనద్వండ్వం యమాసీం కటురోహిణీమ్
పత్ర మేలాద్వయం కుష్ఠం స్వర్ణపత్రీం హరీతకీమ్
ఏషాం చతుష్పలాన్ భాగాన్ సూక్ష్మచూర్ణీకృతాన్ కుభాన్
జలద్రోణద్వయే క్షిప్త్వా దద్యాద్ధుడతులాత్రయమ్
వలాని దశ ధాతశ్యా ద్రాక్షాం వష్టిపలాం తథా

మానం సంస్థాపయే ద్భాంజే సంస్కృతే మృణ్మయే శుభే
 శారిభాద్యాసవ స్సాస్య పానా స్నేహం శ్చ వింశతిః
 శరావికాదయ స్సర్వా పిటకా న్తత్కృతా శ్చ యాః
 ఔషధశిశిరోగా శ్చ వాతరక్తం భగందరమ్
 నర్వ వతే శమం యాంతి వ్యాధయో నాశ్ర సశయః
 పాన మన్న మభివ్యంసి రూక్షం తీక్ష్ణం చ కుష్ఠమ్
 వేగరోధం వ్యవాయా శ్చ వ్యాధామం నిశి జాగరమ్
 సురాం సుతీక్ష్ణం సత్స్యం చ వలాంకుం చ రహానకమ్
 త్యజే త్సుర్యాగ్ని సంతాపం ప్రశాపిబూతరః ॥

సుగంధి, తుంగముస్తలు, తాద్దుగుచెక్క, మర్రిపట్ట, గావిపట్ట, కమ్మూరాలు, సుగంధి, పద్మకాష్ఠం, కుశభేరు, పాత, ఉసిరికపప్పు, తిప్పతిగ, విట్టివేరు, చందనం, రక్త చందనం, వాము, కటుకరోహిణి, అశుపత్రికం, ఏలగుబు. పెద్దయేలకులు, చెంగల్య కొవ్వు, సునాముభేరిక, కిరకవొలుపు — ఇవి ఒక్కొక్కటి నాలుగేసి పలాలు. ఇకన్నీ మెత్తగా చూర్ణించి నాలుగుద్రోణాల నీళ్ళలోకలిపి కుండలోపోసేది. అందులో మూడువందల పలాల బెల్లము, పదిపలాల ఆరెపువ్వు, అరవైపలాల ద్రాక్షపండ్ల మెత్తగా కొట్టి అందులో కలిపె మ్యూ, తరివాతి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక తీసి వడబోసుకునేది.

ఇందులో మర్రిపట్ట కన్నెర్రా లన్నీ ఎదువే వాడాలి తిప్పతిగ ఎదుదే వెయ్యాలి. సుగంధి రెండుచోట్ల చెప్పడం ద్విగుణాకోసం.

ఇవి ఇరవైప్రమేహాలూ తగ్గిస్తుంది ఔషధశిశి (సుఖ) గోగాలూ. వాతరక్తమూ, భగందరాలూ తగ్గిస్తుంది. ప్రమేహపిటకలు పోగొడుకుంక.

అనుభవంలో మధుశూత్రిరోగులకూ, సవాయివ్యాధిగలవారికీ, కురుపులూ, చిదుమూ, గజ్జీకలవారికీ, ఋతుక్రమం సరిగా లేని స్త్రీలకూ, కుసుమవ్యాధిగల స్త్రీలకూ వాడగా చాలా గొప్పపనిచేసింది. జరాయుదోషాలు తగ్గించింది. నూతికలలో చాలాపనిచేసింది. రక్తశుద్ధిచెయ్యడంలో చాలా అద్భుతంగా పనిచేసింది.

అయితే, ప్రమేహవ్యాధిగలవారూ, ప్రమేహపిటకలు గలవారూ, కఫంపెంచేవీ, త్వరగా జీర్ణం కానివీ, రూక్షమైనవీ, వడిచేసేవీ ఆహారపానాలు పుచ్చుకోగూడదు. మలమూత్రాదుల వేగం నిరోధించరాదు, రాత్రి జాగరణం చెయ్యగూడదు.

గంభోగమూ, కసరత్తూ పనికీరావు. తీర్థ మైన బ్రాంబీ, సారా మొదలైన వాద్యాలు ముట్టగూడదు. చేసలు తినగూడదు. నీగుల్లి, పెల్లెల్లి వాడగూడదు. నిప్పునె గా, ఎండ వేడిమి తగలనిచుక్కోరాదు.

ఈ పయాల చాలా శ్రద్ధగా ఆచరించాలి.

౨౩ అ శో కా రి ష్టం

అశోకస్య తాలా మేకాం చతుర్దోదే జతే పచేత్
పాదశేషే రనే పూతే శీతే వలశతిద్వయమ్
దద్యా ద్ధుడస్య, ధాతక్యాః పలఘోడశికం మతమ్
అజాజీం ముస్తకం శుంతిం, దార్వ్యత్వలఫలత్రికమ్
ఆమ్రాస్థి జీరకం నాసాం చందనం చ వినిష్క్రిచేత్
చూర్ణయిత్వా పలాంశేన తపోభాజీ నిధాపయేత్
మాసా దూర్ఘం చ పీత్వైన మస్మగ్దరరాజాం జయేత్
జ్వరం చ రక్తపిత్రారోగ్ మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్
మేహశోఢారుచిహర స్త్యశోకాఽప్యనంజ్ఞతః ॥

అశోక చెక్క నూరుపలాలు మెత్తిగా చిరికగొట్టి ఎనిమిదిద్రోణాల నీటిలో వేసి రెండు ద్రోణాలు మిగిలేటట్లు కాచి చల్లబడ్డ తరవాత వడగట్టి కుండలో పోసేసి. అందులో 2వందలపలాల జెల్లెమూ, 16వలాల ఆరెపువ్వు, జీలకర్రా, తుంగముస్తలూ, సొంటి, మానుపసుపు, నల్లకలపపువ్వు, కరకవొలుపు, తాడికాయబెండూ, ఉసిరికపప్పు, చూమిడి పెంకలోని జీడి, జీలకర్రా, అడ్డసరపుర్రా, చందనమూ — ఇవి ఒక్కొక్క పలమూ మెత్తిగా చూర్ణించి అందులో కలిపి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక వడగట్టుకునేది.

ఇది క్రిమికు సంభవించే ఎర్రకుసుమా, తెల్లకుసుమా తగ్గించేస్తుంది. జ్వరమూ, రక్తపిత్రమూ, మూతకోగలూ, అగ్నిమాంద్యమూ, అరోచకమూ, ప్రమేహశోధా పోగొడుతుంది.

నాఅనభవంలో మలబార అశోక చెక్క చాలామంచిది.

౨౪ జీ ర కా ద్య రి ప్టం

జీరకస్య తులాన్యంగ్వం చతుర్దోణశతే పచేత్
 ద్రోణశేషే క్షిపే త్రత్ర తులాత్రయమితం గృహన్
 ధాతకీః షోడశపలాం శుంఠీం చ ద్విపలోన్మితామ్
 జాతీఫలం ముస్తకం చ చాతుర్జాతం యమాశామ్
 కర్కోశం దేవఖచ్చం చ పలమానేన నిక్షిపేత్
 మాసం సాధాపయే ద్బృంధే శ్చుత్తికాశరిర్నితే
 తతః కలాగ్న్ విఘ్నాత్మ్య పాయయే త. ర్షమాత్రయా
 అరిష్టో జీరకా ద్యోయం సహన్యా త్సుతికామయాన్
 గ్రహణీ మతిసారం చ తథా వహే శ్చ వై కృతిమ్ ॥

రెండువందల పలాల జీరకర మెత్తగా చూర్ణించి, అది యెనిమిది ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి, రెండు ద్రోణాలు మిగిలేట్లు కాచి, చల్లబడ్డతరవాత వడగట్టి కుండలో వాసేది. తరివారత, అందులో. కిందలపలాల బెల్లమూ, 16పలాల అరెళువ్వా, 2పలాల సొంటి, జాజికాయా, తుంగముస్తలూ, దాల్చిన చెక్క, ఏలకులూ, అకుపత్రికమూ, నాగకేసరాలూ, వామూ, కంకోలమూ, అవంగాలూ — ఇవి ఒక్కొక్క పలమూ మెత్తగా చూర్ణించి కలిపి చీలయిచ్చి నెలగడిచాక తీసి వడబోసుకునేది.

ఇది నూతికావ్యాధులలో గొప్పపనిచేస్తుంది. గ్రహణీ అతిసారమూ పుట్టనివ్విదు. అకలి వృద్ధిచేస్తుంది.

స్నానం అయిన తరవాత, బాలెంతలకు, ఇది భోజనానంతరం అరిబొమ్మ వొప్పన యిస్తే బలమూ పుష్టి త్వరగా కలుగుతాయి. ఏజబ్బూ రాదు. వాళను పండ్లలో చాలా మంది ఇలాంటి ఫలితాలు కలిగాయి.

౨౫ శి రీ షా రి ప్టం

పచేత్ తులాన్యం ద్విద్రోణే శిరీషస్య జతే సుధీః
 పాదశేషే కషాయస్మిన్ క్షిపే ద్దుడతులాద్వయమ్
 కృష్ణా ప్రియంగు కుష్మేలా నీలిసీ నాగకేసరమ్

రజన్యో పలమూనేన దద్యా దత్ర చ నాగరమ్
 మానా దూర్ధ్వం జాతరసం యథానాత్రం ప్రయోజయేత్
 శిరీషారిష్ట ఇత్యేష విషచ్యావస్థినాశనః ॥

దిరిసెన పట్ట 50 పలాలు మెత్తగా చితికి కొట్టి నాలుగుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి. ఒక ద్రోణం మిగిలేట్టుట్టు కాచి చల్లారిన పిదప వడగట్టి కుండలో పోసేది. తరవాత, అందులో రెండుగుండల పలాల బెల్లనూ, పిప్పళ్ళూ, ప్రేంకణాలూ, చెంగల్వకోష్టూ, ఏలకులూ నీలివేళ్ళూ, నాగకేసరాలూ పసుపూ, మానుపసుపూ, సొంగటీ — ఇవి ఒక్కొక్కపలమూ మెత్తగా దంచి కలిపి చీలయిచ్చి నెల గడిచాక తీసి వశబోసు కునేది.

దిరిసెనచెక్క పచ్చిది వేయ్యడం మంచది. పచ్చిని అయితే రట్టింపువేసుకోవాలి.

ఇది సకలవిషలూ విరిచేస్తుంది. ఏవిషం కీర్ణించినవారి కయినా ఇది అమృతం కంటే యెక్కువగా పనిచేస్తుంది.

సా ర స్వ తా రి ష్టం

సమూలవత్రశాఖాయా బ్రాహ్మ్యో బ్రాహ్మముహూర్తకే
 గృహీత్వా వింశతిపలం పుష్యయోగే శతావరి
 విదారీకాభయోశీగా ణ్యోద్ధికం చ తథా మిశిః
 పంచ పంచ పలా న్యేహం జలద్రోణే పచే ద్భవక్
 సాదానశేషే విస్రావ్య రసం వస్త్రేణ గాలయేత్
 మాక్షికన్య దశపలం సితాయాః పంచవింశతిః
 ధాతకీ పంచపలికా కేనుకా త్రివృతా కణా
 దేవపుష్పం వచా కుష్టం వాజగంధా విభీతకీ
 అమృతైలా విడంగం త్వక్ప్రత్యేకం కర్షనమ్మితమ్
 శ్వాధే తస్మిన్ సమస్తాని సమాక్షిప్య ప్రయత్నితః
 స్వర్ణకుంభే నిదధ్యా ద్వా సవే మృద్యాజనపి నా
 స్వర్ణప్రతిసుప్త్రం చ షీప్రాస్మిక్ కర్షనమ్మితమ్

మాసా జ్ఞాతరసం దృష్ట్వా హేమపత్రే క్షయంగతే
 వాససా చ పరిశ్రావ్య స్థాపయే ధృతభాజనే
 సారస్వతాభిధోనిష్ఠ ప్రియమృతనమః పురా
 శిష్యాణా ముపకారార్థం ధన్వంతరి విహ్నితః
 ఆయుర్నిర్యం ధృతిః మేధాం బలం కాంక్షం వివర్ధయేత్
 నాగ్నిశుద్ధికో హృద్యో రసాయనవర స్సృతః
 కాలకానాం చ యూనాం చ సృష్టానాం చ హితస్సదా
 సంనారీహితో నైత్యం యరమోజస్కరో హతః
 వారయే త్వీరకార్కస్యం తథా చాన్మప్తభాషణమ్
 న్యసం పరభృత స్యేవ జనయేత్ నేవనా తృదా
 రజోదోషేణ దుష్టానాం యోషితాం శుక్రవోషిణాం
 పుంసాం చాపి శుభకరః సర్వజోషహరో మతః
 అత్యధ్య మునగీ తాదిక్షీణస్మృతిబలా నగాః
 లభంతే చిత్తసంతోషం స్మృతిం చాస్య నిషేచణాత్
 పయసా నహ పాతవ్యోరిష్టోయం శాణమానతః
 మాసాభ్యాం రోగప్రాప్తాయం శరదా సర్వసిద్ధిదః
 అకాలమృత్యో ర్హరణే యదీచ్ఛా
 నారీప్రియత్వం యది వాఽభితం స్యాత్
 వాక్చిద్ధైర్యస్మృతిలబ్ధి రిష్టా
 నిషేవ్యతాం తర్హ్యమృతం భవన్భిః ॥

ఈయోగంలో ప్రధానద్రవ్యం సరస్వతీతిగ. అది సమాఖంగా వచ్చిది 40పలాలు.
 పిల్లితేగలూ, నేలగుమ్మదూ, కరకవొంపూ, పట్టివేళ్ళూ, అల్లమూ, జంటామాంసీ
 ఇవి ఒక్కొక్కటి అయిదేసి పలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా కొట్టి సరస్వతీతిగతో కలిపి
 రెండు ద్రోణాల నీళ్ళలోవేసి అరద్రోణం మిగిలేటట్లు కాచి చల్లాకివ తరవాత
 వడగట్టి కండలో పోపేది. తరవాత అకషాయంలో పనిపలాలు తేనె, కలకండ 25
 పలాలు, అయిదుపలాలు ఆరభ్రవ్వా, రేణుకలూ, తెగదా, పిప్పళ్ళూ, అవంగాలూ,

వసా, చెంగల్యకోష్ఠా, పెన్నేయా, వాడి కాయ బెరమా, అప్పతిగే, ఏలగులూ, వాయు విడంగాలూ. దాల్చినచెక్కా — ఇది ఒక్కొక్క కర్ణయూ మెత్తగా చూర్ణించి కలిపి చీల యిచ్చేది.

ఈకషాయమూ, యావ్రజ్జేప్యమూ బంగారపుసాత్రాలో పోసి చీలయివ్వాలి. అది సాధ్యం కాకపోతే మట్టికుండలోనే పోసి చీలయివ్వవచ్చు అయితే, మట్టి కుండలో పోసేపక్షంలో కర్ణం యెత్తు మేలిమిబంగారం పల్చనిరేకు చేయించి అందులో వేయాలి. ఒక్కనెలకి ఇది తయారవుతుంది. అప్పటికి ఆబంగారపు రేకు కరిగిపోతుంది. అప్పుడది గుడ్డతో వడబోసి నేతితో మూసిన సాత్రలో జాగ్రత్త చేసుకునే.

సరస్వతీతీగ యెప్పుడూ పచ్చిదే వేసుకోవాలి. ఓల్లి తేగలుగ్నూ పచ్చినే వేయాలి; కాని పిల్లి తేగలకు మాత్రం ద్విగుణం అక్కరలేదు. సరస్వతీతీగ మాత్రం యిరవై పలాలకూ మరో యిరవైపలాలు చేర్చి వేసుకోవాలి. నేను మేలిమిబంగారపు రేకు వేశాను ; గాని అది యెప్పుడూ కరిగిపోలేదు. కరగకపోయినా బ్రష్‌థానికి బంగారపు గుణం సక్రమిస్తుం దనే నానమ్మకం. బంగారపుసాత్రలో పోసి చీలయిస్తే బంగారపు రేకు వెయ్యవచ్చురలేదు. అసాత్ర కరగకపోయినా దానిగుణం అంటుకుం దనే ధన్వంతరి నిశ్చయం అయివుంటుంది. పైగా, బంగారపు రేకు కరగకపోయినా యిది చాలా పని చెయ్యనేచేసింది.

నిజంగా, యాసారస్వతారీప్తం అమృతం అనే చెప్పాలి. తన శిష్యులకు ఉపకారం చెయ్యదలిచి ఇది ధన్వంతరి కల్పించిన యోగం.

ఇది ఆయుర్దాయం వృద్ధిచేస్తుంది. బలసరాక్రమాలూ, ధైర్యమూ, మేధాశక్తి, కాలేతి, వర్షస్నాన వృద్ధిచేస్తుంది. ఇది గొప్ప రసాయనం. వాక్కువృద్ధి కలిగిస్తుంది. బాలకులకూ, యువకులకూ, వృద్ధులకూ కూడా ఇది చాలా మేలుచేస్తుంది. స్త్రీలకూ పురుషులకూ కూడా ఇది సమానంగా ఓజోవృద్ధిచేస్తుంది. మరన్నీ యిది స్వూ.కి గల కర్మశిష్టమూ, ముద్దమాటలూ పోగొడుతుంది. కోకిలస్వరంవంటి స్వరం కలిగిస్తుంది. స్త్రీల రజోదోషమూ, పురుషుల శుక్రజోషాలూ హరిస్తుంది. మిక్కిలి చదవవంతులూ, వాడడంవల్లా దీనించిన జ్ఞాపకశక్తి మళ్ళీ వృద్ధిచేస్తుంది. ఇది పాలతో కలిపి నేవించాలి. ఇది రండుమా నాలు పుచ్చుకుంటే సకలరోగాలూ తగ్గిపోతాయి. ఒక్కసంవత్సరం నివసకుండా పుచ్చుకుంటే సర్వసిద్ధులూ కలుగుతాయి.

లకాలనృగ్యపు పోవా లన్నా, స్త్రీల ప్రీతి సంపాదించుకోవా లన్నా, వాక్కుదీ, ధైర్యమూ, జ్ఞాపకశక్తి పొచ్చుకావా లన్నా ఆమృతమే అనతగ్గ యిది నేమిచే.

దేనిది చాలామందికి వాడారు. సాంతానికి పుచ్చుకున్నాను. కాని పాలకు బదులు నీళ్ళే వాడారు. బాగా పనిచేసింది. పాలతో మాత్రం వాడిచూడలేదు. పాలతో పుచ్చుకుంటే యింకా యిక్కువ పనిచేస్తూ దనడానికి సందేహం లేదు. పాలు మంచిది మరకకపోతే మాత్రం మంచినికే మంచిది. ౬

౨౭ దశమూలారిష్టం

పన్యో బృహత్యో గోకంబో బిగ్నోన్ననుంధనోరభః
 వాటూ కాశ్మరీ చేతి దశమూల మిశగోచ్యతే
 దశమూలాని కర్విత భాగైః మంచపలైః పృథక్
 మంచపశత్పలం కుర్యాచ్చిత్రికం పౌష్కరం తథా
 కుర్యాద్వింశత్పలం లోధ్రం గుహూచీ తత్సమా భవేత్
 పలైః షోడశభి ర్ధాత్రీ రవిసంస్థైర్దురాలభా
 కుదిరో బీజసారం చ పథ్యా చేతి పృథక్పలైః
 అష్టాభి ర్గుణితైః కన్యం మంజిష్ఠా దేవదారు చ
 విడంగం మధుకం భార్గీ కపిత్థోక్షః పుష్కలా
 చవ్యం మాంసీ ప్రియంగు శ్చ శారిబా కృష్ణశరకమ్
 త్రివృతా రేణుకం రాన్నా పిప్పలీ క్రిముక శ్శటీ
 వారిద్రా శతపుష్పా చ పక్కం నాగ కేసరమ్
 ముస్త మింద్రయవ శ్శృంగీ జీవకర్షభకా తథా
 మేదా చాన్యా మహామేదా కాకోత్యో ముద్గిష్ఠిద్ధి కే
 కుర్యాత్పృథక్ ద్విపలికాన్ పచే దష్టసుణే జలే
 చతుర్థాంశశ్శృతం నీత్వా మృద్భాండే సన్నిధాపయేత్
 తతః షష్ఠీపలాం గ్రాక్షాం పచేన్నీశే చతుర్థణే
 త్రిపాదశేషం శీతం చ పూర్వ్యాధే శ్శృతం క్షిపేత్
 ద్వాత్రింశత్పలికం క్షాద్రం దద్వాద్ధుడచతుశ్శతమ్
 త్రింశత్పలాని ధాతక్యాః కక్కోలం జలచందనమ్

జాతీఫలం లవంగం చ త్వగేలా పత్రకేసరమ్
 పిప్పలీ చేతి సఃచూర్ణ్య భాగైర్ద్విపలికైః పృథక్
 శాణమాత్రాం చ కస్తూరీం నర్వ షేషశ్ర నిక్షిపేత్
 భూమా నిఖనయే ద్భాండం తతో జాతరసం పిబేత్
 కతకస్య ఫలం క్షిప్త్య రసం సర్శలతాం నయేత్
 గ్రహణీ మరుచిం శూలం శ్వాసకానభగందరాన్
 వాతవ్యాధిం క్షయం ఛర్దిం పాంశురోగం చ కామలామ్
 కుష్ఠా న్యర్కాసి మేహం శ్చ మందాగ్ని ముదరాణి చ
 శర్కరా మశ్మరీ మూత్రచ్ఛ్రీ ధాతుక్షయం జహేత్
 కృశానాం పుష్టిజనో వంధ్యాణాం పుత్రదః పరమ్
 అరిష్టో దశమూలాఖ్య స్తేజశ్శక్రబలవ్రదః ।

కాలిపత్తి, పుళ్ళిపత్తి, వాకుడు, నేలములక, పల్లెరు, మారేడు, దుండిగం, పెగ్గమ్మడి, కలిగొట్టు, తక్కెల — ఇవి దశమూలాలు. వీటివేళ్ళు ఒక్కొక్కటి ఆయిదేసి పలాలు. చిత్రమాలమూ, పుష్కరమాలమూ ఒక్కొక్కటి 25 పలాలు. లాద్దుగు చెక్క 20 పలాలు. తిప్పతీగ 20 పలాలు. ఉసిరిక వొలుపు 16 పలాలు. దూలగొండివేళ్ళు, 12 పలాలు. చండచేన, వాయువిడంగాలు, కరకవొలుపు — ఇవి ఒక్కొక్కటి ఎనిమిదేసిపలాలు. చెంగలవొళ్ళోష్టు, మగజష్టు, దేవదారు, వాయువిడంగాలు. యష్టి మధుకం, గంటుభారంగి, కలగ, తాడికామవొలుపు, కలిజేరు, చవ్వం, జటామాంసి, ప్రేంకిణాలు. సుగంధి, నల్లజీలకర్ర, తెగడ, రేణుకలు. సన్నరాన్ను, పిప్పళ్ళు, పచ్చి బొకచూరు, కచ్చుతాలు, పసుపు, సదాప, పద్మకాష్ఠం, నాగకేసరాలు, శుంగ ముస్తలు, కొడికవాలవిత్తులు, కత్కాటకళ్ళంగి, బీవకం, ఋషభికం, మేద, మహామేద, కాకోలి, కీరకాకోలి, బుద్ధి, వృద్ధి — ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేసిపలాలు.

ఇవన్నీ మెత్తగా చితికిగొట్టి 16 ట్రోణాల నీళ్ళలో నాలుగోవంతు మిగిలేట్టు కాచి చల్లారిని తరవాత వడగట్టి ఒక కుండలో పోసేది.

60 పలాల దాక్షపండు మెత్తగా చితికిగొట్టి 240 పలాల నీళ్ళలో కలిపి మూడు వంతులు మిగిలేట్టు కాచి చల్లారిని తరవాత వడగట్టి మైకమిడంలో కలుపుకునేది, అందులో 32 పలాల తేనె, 4 వందల పలాల బెల్లమూ, కలపాలి. 30 పలాల ఇర్రు పువ్వు, కలకొలమూ, కరుజేయూ, చందనమూ, జాజికాయూ, లవంగాలూ, దాల్చిన

చెక్కా, వీలకులూ, ఆకుపత్రికయూ, నాగకేసరాలూ, పిప్పళ్ళూ — ఇవి ఒక్కొక్కటి
రెండేసిపలాలు మెత్తగా చూర్చించి యీచూర్లనున్న ఆకషాయంలాకలపాలి.
అర్థతులం కస్తూరికూడా కలిపి చీలయిచ్చి భూమిలోపాతిపెట్టి నెలగడిచాక తీసి
వదబోసి ఇంకాపుకాయల జోరు కలిపి కూడా వడగటి జాగత చేసుకున్నది.

ఇది గ్రహణీ, అరుచీ, శూలా, వగర్హ, దగ్ధా, భగండరాలూ. వాతవ్యాధులూ, క్షయ, ఛర్దీ, పాండురోగమూ, కామెష్టూ, కుష్టరోగమూ, మూలశంకలూ, ప్రమేహాలూ, అగ్నిమాండ్లమూ, ఉదరవ్యాధులూ, మూత్రశర్కరా, మూత్రాశ్మగ్ధి, మూత్రకృచ్ఛ్రమూ, ధాతుక్షయమూ, లోగోట్టుతుంది. కృశించిపోయినవారికి పుష్టి కలిగిస్తుంది. వంద్యులకు సంతానం కలిగిస్తుంది. పురుషులకు తేజస్సు, శుక్రమూ, బలమూ వృద్ధిచేస్తుంది.

ఇందులో పడే అష్టకవర్గం దొంకడం కష్టం. అంగశృంగ కొన్నిచోట్ల వున్న దంటారు గాని యెంతవరకూ అది సరి అయినదో ప్రతీవారు నిర్ధారణచేసుకోవడం కష్టం. కనక, ఇావళికు జరుగుతున్న పై వాటికి బదులు ప్రతినిధిస్తువులు వాడుకోవడం మంచిది. అది యిలా త్రింద చూపుతున్నాను.

జీవకానికి ప్రతిసాధిద్రవ్యం తిప్పతీగ. ఋషభకానికి నేలగుమ్మడు, మేదకు పెన్నేరు, మహామేదకు ముగధి, ఋద్ధికి బల. వృద్ధికి మహాబల. కాకాళీ, శ్రీరకాకాళీ మాత్రం అంగశృలా దొరుకుతాయి.

అర మృ గ మ దా స వం ।

మృశనఁజీవనీ గ్రాహ్య పంచాశత్పలపల్కుతా
తదర్థం మధు సంగ్రాహ్యం శోణం మధుసనుం తథా
కస్తూరీ కుడివం తత్ర మరీచం దేవపుష్పః

జాతీయం విప్లవీ త్వ గ్యాగాన్ ద్వితీయాన్ శ్రీ పేన్

భాండే సంస్థాప్త రుద్ధ్యా చ విదధ్యా న్నానయాత్రిమ్

విషూనికానూం హిక్కాయూం తిదోవప్రధవే జ్యరే

చీక్ష్య కోష్ఠం బలం చైవ భిష జ్ఞాతాం ప్రయోజయేత్ ॥

మృతసంజీవనమివ్వగ 50వలాలు. తేనె 25వలాలు. మంచిపప్పు 25వలాలు. కన్నురీతిక కుడవం అంటే 32తులాలు. మిరియాలూ, లవంగాలూ, జాజికాయా, పప్పుమొక్క.

దాల్చినెక్కా — ఇవి ఒక్కొక్కటి రెండేళ్ల పాటు, ఇకన్నీ కలిపి కుండలో పోసి, చీలయిచ్చి ఒక నెల గడిచాక తీసి వడబోసుకునేది.

కోవ్వనీటి, శరీరబలము కాగా గుర్తించి వైద్యుడు దీనికి జాగ్రత్తిగా మోతాదు నిర్ణయించాలి.

ఇది విషాచి (కలగా) శక్తించేస్తుంది. ఎక్కిళ్ళు కడుతుంది. సన్ని పాతిష్ఠ్యాగాలు పోగొడుతుంది.

మృతసంజీవనీసుగ అనేది అనేకమాలికలతో తయారవుతుంది. అని చెప్పుడం కొంచెం కష్టం. ఒది బంగాళాదేశంలో పెద్దపెద్ద వైద్యులు కొందరు చేసి బాహు బంగా విక్రయిస్తున్నారు.

౨౯ చందనాసవం

చందనే సుళుః దేవివారు దారునిజానిశా

త్రివృచ్చిత్రములం చాగురు ధాత్రీ సురప్రియమ్
శతమూర్ఖశ్శబ్దానాం సాసాత్వచ శ్చ శారీరబాద్యయమ్

లక్ష్మణాయాస్తథా మూలం వాఃరీవరుణత్వచా
ప్రత్యేకం పరికం జ్ఞేయః బ్రాహ్మణాః పలవింశకమ్

ధాత్రీ ఘోషశపలాం తులూమానాం సితాం శిథా

మాక్షికాగ్ధఫలం సర్వం జ్యోతిర్యయే క్షిపేత్

మాస మేకం భాండిమధ్యే సపిథానీ నిధావయేత్

చందనాసవ ఇత్యేష రోగానీకనికృంతనః

శుక్రదోషం రకోదోషం మూత్రదోషం సుదూరణమ్

నిహంతి వివిధాన్ మేహన్ శృచ్చి సుప్తనిధం శిథా

చతశ్ర శ్చాశ్శరీ నైద్య స్మృతాఘాతాం శ్రుయోదశ

అంత్రవృద్ధిం చాండురోగం శామలాం చ హలీమకమ్

కాసం శ్వాసం తథా కుష్ఠ మగ్నిమాంద్య మరోచకమ్

బేపనర్శికమేహం శ్చ నాశయే దవికల్పతః

భాషిత శ్శ్చియమేశేన లోకానాం హితకారిణా ॥

చందనం, రక్తచందనం, సరళదేవదారు, మానుపసుపు, పసుపు, తెగడ చిత్రమాలం, అగురుచెక్క, ఉసిరికపప్పు, ఫిరంగిచెక్క, పిల్లితేగలు, కొండపిండివేళ్ళు, అడ్డపరపు చెక్క, తెల్లనుగంధి, నల్లనుగంధి, లక్ష్మణమాలం, నల్లతుమ్మచెక్క, ఉలిమిడి చెక్క— ఇవి ఒక్కొక్కపలం. ఆరెపువ్వు 16పలాలు. ఇవన్నీ మెత్తగా దంచేది. ద్రాక్షపండు 20పలాలున్నా మెత్తగా కొట్టేది. ఇవన్నీ నాలుగుద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి, కుండలో పోసి, అందు చక్కెర నూరుపలాలూ, తేనె 50 పలాలూ కూడా కలిపి చీలియిచ్చి నెల గడిచాక తిని వడబోసుకునేది.

ఇది అనేకరోగాలు పోగొడుతుంది. శుక్రదోషాలూ, రజోదోషాలూ, మూత్రదోషాలూ తగ్గిస్తుంది. మేహాన్ని తగ్గిస్తుంది. మూత్రాఘాతాలూ, మూత్రాశ్మగులూ, మూత్రకృచ్ఛాలూ, అంత్రవృద్ధి, పాండురోగమూ, కామెర్లు, హలీమకమూ, దగ్గు, జగర్లు, కుష్టు, అగ్నిమాంద్యమూ, అశోచకమూ, జౌషణ్ణి మేహమూ (పెగ) తగ్గించేస్తుంది.

ఇది మహేశ్వరుడు కల్పించిన యోగం.

గమనిక— ఈ విషయము (21) మూలకచందనాశనం చూపించివున్నాను. అది చిరకాలంగా నేను చేస్తున్నది. ఆ మేము ప్రసిద్ధవైద్యులున్నా వాడుతున్నది అదే. సంప్రదాయం అనుసరించే నేను చేస్తున్నాను. కాని, ఈయోగం వస్తుసంపుటినిబట్టి అంతకంటే గణనాది అని తోస్తుంది. నేను చేసి చూస్తాను. నాసోదరవైద్యులున్నా చేసి వాడి చూడగోరినాను.

౩౦ అ ర వి ం దా స వం

అరవింద ముఖీరం చ కాశ్మరీం సీమత్పలమ్
మంజి మైలా బలా మాంసీ రజుదం శారణాం శీవామ్
విభీతకవచాధాత్రీ శృటిం శ్యామాం ననీలిసీమ్
వటోలం పర్పటం పార్థం మధూకం మధుకిం మురామ్
పలమానేన సంగృహ్య ద్రాక్షాయాః పలవింశతిమ్
ధాత్రీం ఘోడశపలాం జలద్రోణద్వయే క్షిపేత్
శర్కరాయాస్తులాం తత్ర తులార్థం మూక్షికస్య చ
మానం వంఘావయే ద్భృంజే మృత్తికాపరినిర్మితే

బాలానాం సర్వరోగఘ్నో బలపుష్కరిస్తద్ధనః

అరపిందానవః ప్రాక్ష ఆయుష్యో గ్రహదోషహృత్ ।

తామరపువ్వు (ఎండుగ) పట్టివేయ, పెద్దమ్మడు, నల్లకలవనుంప, మంజిష్ఠ, ఏలకులు, బల, జటామాంసి, తుంగముత్తలు, సుగంధి, కరకవొంపు. తాడికాయబెడు, వసు ఉసిరికపప్పు, కచ్చురాలు, సుగంధి, పాలసుగంధి, చేరుపాట్ల, రావిపట్ల, తిల్లకుళ్ళి పట్ల, ఇప్పపట్ల, యష్టిసుధుకం, మురామాంసి — ఇవి ౧-కొక్కపలం చొప్పున గ్రహించి మెత్తగా చూర్ణించి కుడలో నాలుగు ద్రోణాల నీళ్ళలో కలిపి, అందుగా ద్రాక్షపండు 20పలాలూ, అరెపువ్వు 16పలాలూ, చక్కెర 100పలాలూ, నీ : 50పలాలూ కూడా కలిపి చీలయిచ్చి ఒక్క కలకు తీసి వనబోసుకునేది.

ఇది పిల్లలకు వచ్చే సకలవ్యాధులూ పోగొడుతుంది. బలమా, పుష్టి, అకలి కలిగిస్తుంది. అయుర్దాయం వృద్ధిచేస్తుంది. గ్రహబాధలు పోగొడుతుంది.

సంపూర్ణం.

